

ਸਿੰਘ ਰੋਹਤਾਸ਼ ਆਦਿਵੇਸ਼ੀ

(3 1 2 3 3 1 3)

੧੬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਅਬਸੀ ੧
ਭਗਵਤਗੀਤਾ ਲਿਖਤਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਗਸ੍ਰੋਤ੍ਰ
ਦੇਹਰਾ ॥ ਧਰਮਧੇਤ੍ਰ ਕੁਰਧੇਤ੍ਰ ਮਹਿਮਿਲੈਨ
ਧਰਮਾਨਾ ॥ ਸਿਨੈਸ੍ਰੀ ਪਾਂਡੁ ਦੁਨਿਕੀਨੈਕੈਸੇ
ਕਾਨਾ ॥ ਸਿਨੈਦੁਰਾ ॥ ਪਾਂਡੁ ਦੁਸੈਨਾ ਬਿਉਹਲਖ
ਦੁਰਜੈਧਨ ਦਿਗਮਾਇ ॥ ਨਿਨਮਾ ਚਾਰਜਦ੍ਰ
ਨਸੈਬੋਲਿਓ ਮੈਸੇਗੁਇ ॥ ੨ ॥ ਪਾਂਡੁ ਦੁਸੈਨਾ

ਤਿਬਡੀਆਚਾਰਜਤੁਦੇਖਾ॥ ਪ੍ਰਿਸਟਟੁਮਨਿ
ਤੁਆਸਿਖਨੇਬਿਉਹਰਚਿਓਨਾਬਿਸੇਖਾ॥ ੩॥ ਸੁ
ਰਧਨਖਧਾਰੀਬਡੇਅਰਜਨੁਗ੍ਰੀਮਸਮਾਂਨਾ॥
ਦੁਪਦਮਹਾਰਥਾਅਉਰਪੁਨਿਚੈਵਿਰਾਟਜੁਜੁਧ
ਨਾ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਿਸਟਕੇਤਅਰੁਕਾਂਸਪਤਿਚੇਰਥਤੰਨ
ਬਲਿਵੇਤਾਕੁੰਤਭੋਜਅਰੁਸੈਵਿਪੁਨਪੁਰਜ
ਤਸਕਨਿਕੇਤਾ॥ ੫॥ ਯੁਧਾਮਾਨਿਅਤ੍ਰਿਬਿ

ਕ੍ਰਮੀਉਤਮੇਜਾਰਲਧੀਰਾਦ੍ਰੁਪਦਸੁਤਿਮ ३
ਰਿਮੀਨੇਮਹਾਂਚਰਬੀਬਲਬੀਰਾ॥੬॥ਸੋਸੇਨਾਮੇ
ਜੋਬਰੇਸਰੁਗਲਿਐਦਿਜਰਾਨਾਨਿਕੇਜਾਨੇਤੁ
ਮਤਿਨੇਖਰੇਜਧਕੇਕਾਨਾ॥੭॥ਤੁਮਅਰੁਭੀਖ
ਮਕਰਲਕ੍ਰਿਪਨਿਨਜਿਤੇਸਿਰਗਾਮਾਕੂਰਸ
ਵਾਟਿਕਰਣਮਰੁਮਸੂਸਥਮਾਨਮੁ॥੮॥ਅ
ਉਰਬਹੁਤਸੁਰਹੈਮੇਲਗਤਜੇਨਪਾਨਾਕੁਤ

ਕੁੰਤੁਆਯੁਧਲੀਏਸਭੇਜੁਧਬਲਵਾਨ॥੫॥
ਸੇਸੈਨਾਅਸਮਰਬਸੀਭੀਖਮਰਾਖਤਜਾਹਿ
॥੫॥ਪਰਸੈਨਾਸਮਰਬਹੋਰਾਖਤਿਭੀਮਸੁਤਾਂਹਿ॥੧੦॥
ਆਸਪਾਸਮੇਥਿਉਹਕੇਤੁਮਸਭਠਾਂਢੋਚੁ॥ਭੀਖ
ਮਕੀਰਖਿਮਾਕਰੇਧਰਕੇਮਨਮੇਕੋਹ॥੧੧॥ਦੁਰਜ
ਧਕੇਹਰਖਕੇਰੀਖਮਨੂਚਿਤਚਾਇ॥ਸਿਘਨਾਦ
ਉਚੇਕੀਏਉਦਮਹਿਸੀਖਬਜਾਇ॥੧੨॥ਤੁਬੈ

ਸਿਖ ਕੁਰੀ ਪੁਰਾਣਾ ਨ ਕਰੋ ਸੁਖ ਕੁਰਾਤਾ ॥ ੩ ॥
 ਹੀ ਛਿਨ ਬਾਜਤ ਕੁਏ ਸਚ ਦੁਰ ਹੋ ਕੁਰ ਪੁਰਿ ॥ ੪ ॥
 ੩) ਸ੍ਰੋਤ ਬਰਨਾ ਪੈਰੇ ਲਗੇ ਨੀਰ ਪਰ ਬਹਿ ਬ
 ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅਰਜਨ ਤਾ ਪਰ ਚੰਦਰ ਹਸੇ ਸਿ
 ਖ ਬਨਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਏਵਦਤ ਮਰਜਨ ਲਾਇ
 ਓਪਿਰ ਜਨਾਨ ਦੁਰਾਇ ॥ ਭੀਮ ਕੁਇਆ ਨ ਕ
 ਭੈਣੀ ਓਪ ਉਤਰ ਕ ਸਿਖ ਬਨਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਪ

ਤਯੁਧਿਟਰਹੂਕੀਉਮਨਿਤਾਬਿਨੈਕੋਘੋਖ॥
ਫੁਨਿਸਹਦੇਵਜਨੁਕਲਨੈਮਫਾਪੁਖਕਜਸੁਘੋ
ਖੁ॥੧੬॥ਮਹਾਂਸਨਖਧਰਕਾਂਸਪਤਿਰਬੀਸਿਖੰ
ਡੀਜਾਨਾ॥ਪ੍ਰਿਸਟਿਦੁਮਨਵੇਰਾਟਮਤਿਬਲੀ
ਸਾਤਿਕਹੈਮਾਨਾ॥੧੭॥ਨ੍ਰੁਪਤਿਨ੍ਰੁਪਤਿਸੁਤਸਬੇ
ਅਉਰਸੁਰੁਦ੍ਰਾਪੁਤਾ॥ਅਪਨੇਅਪਨੇਸੀਖਲੈਧੁ
ਨਕੀਨੀਤਾਸੁਤਾ॥੧੮॥ਫੁਟਿਓਹੀਓਕੋਰਨਕੇਸ

ਸਬਦੁਸੁਨਿਓਤਾਬਾਰਾਪਹੁਮੀਅਰੁਮਾ ॥ १८ ॥
ਕਾਸਸੇਪੁਰਰਹਿਓਰੀਨਾਰਾ ॥ १९ ॥ ਏਥੇਸੁ
ਤਾਪਿਤ੍ਰਾਸਟਰਕੇਅਰਜਨੁਪਨੁਖਸਿਰੁਗਾ ॥
ਕਪਬਰਜਾਂਕੀਧੁਜਾਲਸੇਪਰਤਨਸਸਤ੍ਰਨਿ
ਹਾਰਾ ॥ २੦ ॥ ਅਰਜਨਕਹੇਸੀਕ੍ਰਿਸਨਸਿਉ
ਮੇਰੇਚਿਤਾਇਹੁਚਿਤਾਵੁਹਸੇਨਾਕੇਮਾਂਸੁ
ਰਬਠਾਂਢਾਕਰਿਸੇਮਿਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਬਦੁਲਾਰਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੁਰ ਜੁਪ ਕੇ ਦਾਇਆ ਕਉ ਨ ਕ
ਗੁ ॥ ਨ ਸੋ ਲੋਰੇ ਜਾਰ ਫੇਰੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਜੁਪ
ਕਰਨ ਜੋ ਸਾਜਿ ਤੇ ਆਇ ਹੈ ਕਰਿ ਸਾਥਾ ॥ ੨੩ ॥
ਰਬੁ ਪੀ ਕੋਰੇ ਨ ਕੋ ਖੋਜੁ ਪਕ ਕਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥
ਸੋ ਗੁਰ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਸੀ ਰਿਸਨ ਜੀ ਸੁਨਿ
ਅਰਜਨ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੇ ਨਾਮਾਂ ਭਰਬ
ਲੋਰਾ ਪਿਓ ਤਾਂ ਪਾਤੁ ॥ ੨੬ ॥ ਲੁਖਿ ਮਨ੍ਹੈ

ਫਾਮਾ ਵਿਲਸੁ ਭੁਜੋ ਪਾਤਾ ਠਉਰਾ ਪਾਰਬਸਿ ॥ ੫ ॥
ਉਹਰਿ ਯੋਕੁ ਨਿਭਿ ਹਰਸੁ ਭੁਨਕੀ ਭਰਿ ॥ ੨੫ ॥
ਅਰਜਨੁ ਦੇਖਤ ਹੋਇ ਨੋ ਪਿਤ ਪਿਤਾ ਮਾਭਾਇ
॥ ਗੁਰਮਾ ਮਾਭਾਈ ਸਖਾ ਸੁਤਿ ਨਾਤੀ ਕੋ ਵਾਇ
॥ ੨੬ ॥ ਸਮੁਰਸੁ ਪਿੰਦ ਬਾਂਧਵੁ ਸਕਲ ਦੇਉ
ਸੋਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਹਿ ਦੇਖ ਕਰੁ ਗਾਭੁ ਈਤ ਬ
ਬੋਲਿ ਭਨਰਨਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਅਰਜਨੇ ਵਾਚ

ਦੇਖੋ ਮੇਸਭੁਬਸਟੇਕ੍ਰਿਸਨਨੁਪਕੇਦਾਇਨਮ
ਮੁਖਸੁਕਤਜਾਤਹੈਅੰਗਅੰਗਸਿਬਲਾਇ
॥੨੮॥ ਰੋਮਹਰਬਸਦੇਹਮੇਅਉਰਕੀਪਬਹੁ
ਗਾਇਆਧਨਖਾਰਿਰਤਮੇਹਾਬਤੇਤੁਚਾਅਧ
ਕਰਪਤਾਇਆ॥੨੯॥ ਠਾਨੇਹੋਹਉਨਹਸਕਤ
ਕੁਮਤਜੇਮੇਮਨਮੀਤਿ॥ ਇਨਸਭੁਸਾਖਿਅ
ਨਦੇਖਕੈਕੈਸੇਇਹਾਬਿਪਰੀਤਾ॥੩੦॥ ਸ੍ਰੁ

ਨਨਹਰੇ ਸਿਰਮ ਮੇਤਾ ਤਹਰਿ ਏਨਾਨਾ ॥ ੬
 ਪੋਰੇ ਭੁਲੇ ਨਦੇ ਖੀਆਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰੀਤ ਨੁਮਾਨ
 ੩੧ ॥ ਧਿਨੇ ਨਚਾਹ ਉਕ੍ਰਿਸਤ ਨੁਨਹਰਾਹੁ ਉ
 ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਰੁਗਰੋ ਧਿਨੇ ਜੀਅ ਰਜੀ
 ਏਨ ਕ੍ਰਿਕਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਰਾਜ ਰੁਗ ਸੁਖ ਕ੍ਰਿਸ
 ਨ ਜੀ ਕਰੀਆਤਿ ਇਨ ਕ੍ਰਿਕਾਨਾ ॥ ਲਕ੍ਰਤਿ ਨ
 ਜੀ ਭਧਨ ਛਾਡਿ ਕੇਹ ਮਨੁ ਜੀਚਾਹੁ ਤਰਾਨ

॥ ਕੁਰੂਮਾਤਲ ਸੁਤ ਸਸਰੁ ਮਰੁ ਸਾਲੇ
ਹੁੰਮਾਵਰੇਖਾ ॥ ਇਨ ਮਾਰੈ ਮੇਕਉ ਜਵਾਪਿ ਹਰਿ
ਨਹਿ ਨ ਉਦਿਸੇਖਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾਤ ਜਉ ਤਿ
ਹੁਲੇਕ ਕਾਇਤੀ ਕਿਤੀ ਇਹ ਕੁਮਾ ਸੁਤਨ
ਹਨ ਉਧਿਤਾ ਸਟਰ ਕੇ ਕਿਤ ਸੁਖ ਰਹੀ ਮੇ
ਧੁਮਾ ॥ ॥ ਪਾਪ ਹੋਇ ਨ ਕੇਹਤੇ ਜਵਾਪਿ
ਲਹ ਬੀਮਾਰਾ ਤਾਂ ਤੇਹਨਿ ਇਨਹੀ ਬੰਧ

ਸਹਤ ਨਿਰਧਾਰਾ॥੩੬॥ਕਿਸਨ ਸੁਜਨ ਕਉ ਮਾ
ਰ ਕੇ ਸੁਖ ਲਹੀ ਐ ਕਿਹੁ ਭਾਇ॥ਏ ਜੁ ਭੁਲਾਨੇ
ਲੇ ਭੁਸ ਤੇ ਦੇਖੇ ਇਹ ਦਾਇ॥੩੭॥ਕੁਲ ਖੋਕੀ
ਨ ਦੇਖ ਜੇ ਅਉਰ ਮਿਤ ਕੋ ਦੇਹਾ ਜਾਂ ਨ ਚੁੰ ਜਾਪ
ਪਕ ਉਰਿ ਹਾਥਿ ਧਿਕ ਰਿਕੋ ਕਰੇ॥੩੮॥ਕੁਲ ਖੋ
ਕੀ ਨੇ ਕੁਲ ਧਰਮ ਜਾਤ ਜੁ ਸਭੈ ਨ ਸੁਣਾਧਰਮ ਨ
ਸੇ ਕੁਲ ਕੋ ਹੁਤੇ ਹੁਤਾ ਧਰਮ ਸੁਭਾਇ॥੩੯॥

੦

੦ ੪

ਕਿਸਨ ਅਪਰਾਮਨ ਕੇ ਬਚੇ ਏ ਪਤ ਹੋਤ ਕੁਲਾਨ ।
ਗਾਹੋਇ ਏ ਚਨ ਸੇ ਕਰ ਸਰੋਤ੍ਰਿਯਾ ਦੇਖ ਨਿਰਧ ।
ਗਾਹੋਇ ਨਰਕ ਪਤ੍ਰੇ ਸੇ ਕਰ ਭੁਟੇ ਕੁਲਾਪਾਤੀਨੇ
ਹੋਇ ਪਾਤਿਤ ਹੋਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਪਿਤਰ ਪਿੰਡ ਦੇਇ
ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੪੧॥ ਕੁਲਾਹ ਬਰਨ ਸੇ ਕਰ ਭੁਟੇ
ਚਾਰਤ ਦੇਖ ਬਢਾਇ ਜਾਤੁ ਧਰਮ ਅਰੁ ਕੁਲ
ਧਰਮ ਦੇ ॥ ਜੁ ਦੇਤ ਨ ਸਾਇ ॥੪੨॥ ਕੁਲਪ

ਰਮਨ ਕੀ ਨਸਟ ਇਹ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਜੁ ਹੋਇ। ਸ ८
ਦਾਨ ਰਕਮੇ ਤਰਹੇ ਕਹਤ ਜੁ ਇਹ ਸਭੁ ਕੋਇ॥
੪੩॥ ਬਡੇ ਪਾਪ ਕੇ ਕਰਨ ਕਉ ਨਿਸੰਦੇਹੀ ਠਾਕਿ
ਦਾਰਿ। ਚਿਤ ਮੇਅੰ ਨਿਓਰਾ ਜਸੁ ਖਹਨਾ ਤਿ
ਕੁਟਿਬ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੪੪॥ ਕਰਿ ਮਹਿ ਏਹ ਬੀ
ਆਰਾਇਹ ਆਵੁ ਹਿਮਸਾ ਮੁਹਾਇ। ਮੇਰਹ
ਤੇਜੁ ਸਹਜ ਹੀ ਮਾਨ ਲਹਿ ਓਸੁ ਖਭਾਇ॥ ੪੫॥

ਐਸੇ ਕਹਿਅਰਜਨ ਤਖੈ ਬੇਠ
ਰਹਿ ਭਰਬਮਾਹਿ। ਕਰਤੇ ਤੁਹੇ ਸਰਧਨ ਖਸੇ
ਕਬਾਨਿ ਉਮਨ ਮਾਂਹਿ॥੪੬॥
ਵਤਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿਖਤ ਸੁਖੁ ਹਮਾ ਬਿਨਿਅ
ਯੈ ਜੋਗਾ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਜਨ ਸਿਬੰ
ਦੇ ਅਰਜਨਾ ਬਿਖਾਨੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਬਲੇ ਪਿਅ
ਇ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕਾਸਮਾਚਿ ਏਕੈ ਕੇਲਾਸ ਪਰਬਤਿ ॥ ੨

ਉਪਰਿ ਮਹਾਂਦੇਵੁ ਮਹਾਪਾਰਬਤੀ ਕੀ ਆਪ
ਸਮੇਰੈ ਸਟਕੁ ਏਕਾ ॥ ਤਾਗੁ ਉਰਾ ਪਾਰਬਤੀ ਪੁ
ਛੁਤੈ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ॥ ਤੁਮ ਅੰਤਹ ਕਰਨ
ਮਨ ਮਹਿ ਕਿਸੁ ਰਿਅ ਆਨ ਕਉ ਕਰਿ ਪਾਵਿ ਤੇਰੇ
ਜੀ ॥ ਕਿਸੁ ਰਿਅ ਆਨ ਕਰਿ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਮਨੁਖ
ਤੁਮ ਕੇ ਸਿਵ ਕਰਿ ਪੂਜ ਤੇਰੇ ॥ ਮਹਾਪਾਰਬਤੀ

ਹਕਰਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਤੇ ਹੋ। ਮਿਰਗਛਾ
ਲਾਓ ਦੋ। ਅੰਗ ਬਿਖੇ ਬਿਭੂਤਾ ਮਰਗ ਲੇ ਬਿਖੇ
ਸਰਪ ਪਏ ਤੇ। ਅਰੁ ਮੰਡੀਆ ਕੀ ਮਾਲਾ ਗਲੇ
ਮੇ ਤੇ। ਇਨ ਮੇ ਤੋ ਕੋ ਓ ਕਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾ ਹੀ। ਤੁ
ਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਏਹੁ ਗਿਅੰਨ ਸੁਫਾ ਵਹੁ ਜੀ
। ਨਿਸਾਰਿਅੰਨ ਕਰਿ ਤੁਮ ਅੰਤ ਹਕਰਨ ਮੇ ਪ
ਵਿਤ੍ਰ ਤੇ ਜੀ। ਤਾਸੀਅ ਹਾਵੇ ਵਜੀ ਕਹਾ ਹੋ ਪਾ

ਰਬਤੀਤੁਸੁਫਾਨਿਸੁਰਿਅੰਨਕਰਿਮੇਅੰਤ ੧੦

ਤਕਰਨਮੇਪਵਿਕਰੇਸੋਰਿਅੰਨਸੁਫਾਨਿ

ਸੁਰਿਅੰਨਕਰਿਬਾਹਿਰਕਕਰਮੁਮੁਤਕੋਬਿਜ •

ਪਤੇਨਤਿਸੋਵਰੁਰੀਤੁਗਰਿਅੰਨਤੋਤਿਸਕਾ

ਰਿਵੇਬਿਖੇਧਿਅੰਨਪੋਰੇਤਮੋਤਿਸੁਰੀਤਾਕੇ

ਰਿਅੰਨਕਰਿਮੇਨਕੋਈਬਾਹਿਰਕਾਕਰਮੁਬਿ

ਆਪਨਤਿਸਕਤਾਤਬਰਉਰਾਪਾਰਬਤੀਨੇ

ਕਹਿਅਗਹੇਸ੍ਰੀਮਹਾਂਦੇਵਜੀਰੀਤਾਕਾਰਿਅਮ ।
ਨਮੋਸਾਹੇਜੀਅਇਸਾਰਿਅਮਾਨਕਉਸੁਫਾਕ
ਰਿਕੋਈਕ੍ਰਿਤਾਰਥਭੀਤੁਇਅਹੇਜੀਅਤਾ
ਸ੍ਰੀਮਹਾਂਦੇਵਜੀਕਹਿਅਗਹੇਪਾਰਥਤੀਤਿਸੁ
ਰਿਅਮਾਨਕਉਸੁਫਾਬਹੁਤਿਜੀਵਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
ਕੈਭਏਹੇਮੇਤੁਮੰਪੁਰਾਤਨਿਕਥਾਸੁਫਾਵਤਾਰੇ
। ਤਿਸੁਫਾਕਾਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਂਦੇਵਵਾਚਾ ॥ ਪਤਾ

ਲਾਖੰਡੁ ਬਿਖੇਸਾਸਨਾਰਾਕੇਸੀਸਪਾਰਿ। ਸ੍ਰੀਯਾ ੧੧

ਰਾਇਫਾਜੀਨੇੜਮੁੰਦਕਰਿਅਨਿਦਮੇਅਰਾਨ

ਭੁਏਅਰੁਲਾਛਮੀਜੀਪੁਛਿਆਹਿਸ੍ਰੀਯਾ

ਰਾਇਫਾਜੀ। ਤੁਮਚਉਦਹਿਲੋਕਕੋਟੀਸੁਰ

ਰੋਜੀਹੋਮਹਾਰਾਜਜੀਆਤਮਾਕਉਭੁਟੀ

ਦਵਿਆਪਤੀਹੋਜੀਨਿਦਅਰੁਆਲਸਤਿ

ਨਕਉਦਿਆਪਤੀਹੋਜੋਜੀਵਤਾਂਸੀਹੋਅ

ਰਤੁਮਤੋਤਿਰੁਗੁਫਾਅਤੀਤੋਹੋਜੀ॥ ਰਿਹਾਰੁਗੁਫਾ
ਤੋਰਹਤੋਹੋ॥ ਤੁਮਤਾਸੀਨਾਰਾਂਇਪ੍ਰਭੋਹੋਜੀ॥
ਇਹਮੁਏਕਉਬਡਾਅਸਚਰਜਲਾਗਤਾ
ਹੋਜੀ॥ ~~ਸੁਫਲਫਾਮੀਮੇ~~ ਸੁਫਲਫਾਮੀਮੇ
ਨੋਨਿਦਮਰੁਮਾਲਸਨਹੀਬਿਮਾਪਦਾ॥
ਇਕਸਬਦਰੂਪੀਸੀਰੁਗਵਤੁਰੀਤਾਹੋ॥
ਤਿਸੁਮੇਜੀਰਿਅੰਨਦੇਤਿਸੁਰਿਅੰਨਕਰਿਮੇ

ਸਦਾ ਮਚਾਨਿ ਮਨਿ ਦਮੋ ਰਹਤਾ ਹੋ ॥ ਅਚੁਦ ੧੨

ਹੁਕੋ ਜਗਾ ਰਿਸਾਂ ਨ ਹੋ ॥ ਤਿਸੁ ਰਿਸਾਂ ਨ ਕੋ ਥਿ

ਪਕੋ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਨਿ ਦਮੋ ਰਹਤਾ ਹੋ ॥ ਕੋ

ਈਕੋ ਲੋਸਦੁ ਪਾਇ ਜੀਅ ਕੋ ਬਿਆਪਨ

ਹੀ ਸਕਤਾ ॥ ਜੋ ਸੋਚਉ ਬੀਅਵੁ ਸਥਾ ਮੇ

ਰੇ ਅਕਾਸ ਰੂਪੀ ਹੋ ॥ ਤਿਉ ਇਹੁ ਗੀਤਾ ਸ

ਬਦਰੂਪ ਹੋ ॥ ਅਵਤਾਰ ਹੋ ॥ ਤਿਸੁ ਗੀਤਾ ਮੇ

ਮੇਰੇ ਮੰਗੁ ਹੈ॥ ਪੰਜ ਧਿਆਇ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਹੈ
ਅਰੁ ਪੰਜ ਧਿਆਇ ਮੇਰੀ ਅੰਗੁ ਜਾ ਹੈ॥
ਅਰੁ ਪੰਜ ਧਿਆਇ ਮੇਰਾ ਹੀ ਅੰਗੁ ਹੈ॥ ਸੋਲ
ਵੰਗ ਧਿਆਇ ਮੇਰੀ ਅੰਗੁ ਪਾ ਹੈ॥ ਅਠਾ
ਰਵੰਗ ਧਿਆਇ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋਗੀ
ਤਾ ਕੇ ਸੋਲੇ ਕਹੈ ਸੇ ਮੇਰੀ ਅੰਗੁ ਵੀ ਹੈ॥ ਬਹ
ਤ੍ਰੰਕੋਠ ਵੀ ਅੰਗੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਗੀਤਾ ਕੇ ਜੇ ਅਛ

ਰਹੋਸੇਮੇਰੋਰਮਹੋ। ਮੇਸੀਜੇਮੇਰੀਸਬਦਰੂ ੧੩
ਪੀਰੀਤਾਹੋ। ਤਿਸਕਾਮੇਅਰਬਰਿਦੇਬਿਖੋਬਿ
ਚਾਰੋਹੋ। ਤਾਬਹੁਤਅਨੰਦਬਿਖੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋ
ਤਾਹੋ। ਹੋਲਛਮੀਤੂਕਿਆਨਾਂਫੁਤੀਹੋ। ਤੂ
ਕਹਦੀਹੋਵੇਰੀਮੇਚਰਨਮਲਤੀਹਾ। ਤਿ
ਸਕਰਿਮੁਦੇਅਨੰਦਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੋ। ਹੋਲਛ
ਮੀਮੇਰੀਤਾਕੋਗਿਆਨਕਰਿਮਗਨਿਹਾਂ।

ਤਾਸੀਲਛਮੀਜੀਕਹਿਆਹੋਸੀਨਾਗਾਂ
ਇਛਮੀਐਸਾਗੀਤਾਕਾਰਿਆਨਤੋ॥ ੩
ਸੋਕੇਸੁਫਲਕਾਰਕੋਟੀਜੀਵਕ੍ਰਿਤਾਰਬਭੁਏ
ਤੋਸੋਮੇਕਹਦਾਹੋਤੂਸੁਫਲਕਾਰਿ॥ ੪
ਇਛਮੀ॥ ਹੇਲਛਮੀਆਗੋਪਹਿਲਾਧਿ
ਆਇਚਲਿਆਹੋਜਬਪਾਤੁਵਮਾਰੁਕੈ
ਚਵਮਤਾਤਾਰਬਕੇਜੁਪਕੇਚਲੇ॥ ੫

ਹੁਸਿਆਇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਮ ਹਾਤਮ ਕੋ ਹੋ ਜਾਏ ੧੪
ਲਛਮੀ ਇਕ ਬਰਨ ਕਾ ਸੁਨ੍ਹ ਬਾਗ ਸੇਵ ਹੁਕਰ
ਮੁਚੇਰਾ ਲੋਕ ਕਰਤਾ ਬਾਗ ਅਰੁ ਤੇਲੇ ਲੋਕ
ਬੋਧਾਰ ਕਰਤਾ ਬਾਗ ਤਿਸੁ ਨੇ ਇਕ ਬਕਰੀ ਪਾ
ਈ ਇਕ ਨਿਨ ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਰਾ ਲੇਵੇਗਾ ਇਅ
ਬਾਵਹੁ ਤੁਹਾਂ ਬਿਛਕੇ ਪੜੇ ਤੇ ਲਾਗਾ ਤ
ਹੁਇਕ ਸਰਪ ਨੇ ਵਹੁਤਾ ਸਿਆ ਤੁਹਾਂ ਤਿਸ ਕੇ

ਤਾਤਕਾਲਹੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਨਿਕਸ ਗਏ। ਤਾਉਸ
ਸੂਦਨ ਬਹੁਤਿ ਨਰ ਕਰੇ ਰੋਗ। ਬਹੁਤਿ ਪਾਛੇ
ਤੇ ਬੈਲ ਕਾਜ ਨ ਮ ਪਾਇਆ। ਸੇਵਹੁ ਇਕ
ਭਿਛੁ ਕਰੇ ਮੁਲਲੀਆ। ਸੇਵਹੁ ਭਿਛੁ ਕਉ
ਸੀ ਬੈਲ ਪਾਰਿ ਚੜ੍ਹਾ ਸਾਗਾ। ਦਿਨ ਮੰਗ ਤਾਛੇ
ਰੋ। ਵਹੁ ਭਿਛੁ ਕਾ ਰਿਖਿਆ ਮਾਂਗ ਕਰਿ ਜੇ
ਲਿਆਵੈ ਅਪਨੇ ਕੁਟਿਬ ਸਾਬ ਮਿਲ ਕਾਰਿ

ਖਾਵੇ॥ ਬਹੁਰਿ ਬੋਲ ਸਾਰੀ ਗਾਤਿ ਦੁਸਾਰੀ ੧੫
ਪਰਿ ਬਾਧਿ ਮਾਰੇ॥ ਉਸ ਕੇ ਖਾਵੇ ਪੀਵੇ
ਕੀ ਖਬਰ ਕਛੁ ਸਹਜੇ ਲਏ॥ ਕਛੁ ਬੋਲੀ ਜੇ
ਹੀਰੁ ਸੀ॥ ਉਸ ਕੇ ਆਗੇ ਪਾਇ ਛੇੜੇ॥ ਨਾਮ
ਵੇਰੇ॥ ਵੇਰੇ ਫਿਰ ਬੋਲ ਪਰਿ ਚੜ੍ਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ
ਮਾਂਗਤਾ ਫਿਰੇ॥ ਇਸੀ ਤਰਾ ਉਸ ਕੇ ਬਹੁਤ
ਦਿਨਾ ਦਾ ਬੁਖਾ॥ ਤੜਫ ਕਰਿ ਰਿਹਾ ਪੜ੍ਹਿਅ

॥ ਲਾਗਾ ਮਰਨਾ ਪਰ ਉਸ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਛੁਟੇ ਨਾਹੀ
॥ ਮਰਨ ਗਾਰ ਕੋ ਲੋਕ ਦੇਖਿਆ ਕਰੈ ਕੋਈ ਤੀ
ਰਥਾ ਕਾ ਕੋਈ ਤਪਾਸਿਆ ਕਾ ਫਲ ਦੇਵੇ।
ਉਸ ਪਾਪੀ ਬੋਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਛੁਟੇ ਨਾਂਹੀ। ॥ ३
ਬਉਹਾਂ ਏਕ ਗਾਨ ਕਾ ਆਇ ਨਿਕਲੀ। ਉਨ
ਪੁਛਿਆ ਈਹਾਂ ਕੋ ਸੀਭੀ ਕੂਹੈ। ਤਾਕਿ ਸੀ
ਨੇ ਉਸ ਕਉ ਕਹਾ। ਈਹਾਂ ਬੋਲ ਅਤਿ ਕਾਲ

ਕੋਪਹੁਚਤਾਇਆਪੁੰਨਾਇਸਕਛੁਦਤਨਾਂਗਿਆ ॥ ੧੬ ॥
ਕੁੰਧੀਨਦਰਹੰਤੋਉਸਕੀਮੁਕਤਿਨਾਂਗੀਹੋਤੀ
॥ ਤਾਂਉਨਗਨਕਾਕਹਿਆਮੈਨੋਕਛੁਕਰਮੁ
ਕਰਦੀਹਾਂਤਿਸੁਕਾਫਲੁਖੋਲਕਨਮਿਤਮੈ
ਕੁੰਕਰਿਅਗਾਇਤਨੋਕਹਲੇਨਾਲਖੋਲਕੀ
ਮੁਕਤਿਹੋਈ॥ ਤਾਂਉਸੀਖੋਲਮਰਾਲੇਜਨ
ਮਜਾਇਕਰਿਬ੍ਰਹਮਲਕੋਪਾਰਿਜਨਮਈ

ਆਪਿਤਾਨੇਉਸਕਾਨਾਂਮੁਸੁਧਰਮਾਰਖਿ
ਆਨਾਵਹੁਬਰਾਭੁਇਮਾਤੁਬਉਸਕੇ
ਪਿਤਾਨੇਉਸਕੇਬਿਨਿਮਾਰਖੀਕੀਅਮਾ
ਉਸਕਉਪਿਛਲੇਜਾਨਮੁਕੀਖਬਰਰਹੀ
ਬੀਹੁਨਾਤੀਮੁਦਰਬਾਉਨਸੁਸਰਮੇ
ਬ੍ਰਹਮਣਾਇਕਾਨਿਨਬੀਚਾਰਿਕਾਰਿਕਹਿ
ਆਨੇਨਿਸਰਾਨਕਾਮੁਏਬੈਲਕੀਜੀਨਿ

ਤੇਹੁਗਾਇਆਬਾਪਉਸਕਾਦਰਸਨਕਰੀ ੧੨
ਏ।ਤਬਦੁਹੁਬ੍ਰਹਮਫਗਨਕਾਕੇਪਰਿਅ
ਇਆਆਇਗਨਕਾਕਉਅਸੀਰਚ
ਦਕਰੀ।ਕਹਿਅਤਿਮੇਨੁਪਛਾਂਲਨੀਯੋ॥
ਤਾਗਨਕਾਕਹਿਅਮੇਨਹੀਪਛਾਂਲਨੀ॥
ਤਿਕਉਫਰੈਂਮੇਕਉਫਰਹਾਂਮੇਰੀਤੇਰੀਕਿ
ਆਪਛਾਂਲਨੈਤਿਬ੍ਰਹਮਫਰੈਂਮੇਵੇਸ੍ਵਰਾਹੰ

॥ ਤਬ ਹੁ ਮਨ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਹੀ ਬੋਲਹਾਂ ॥ ਜਿਸ
ਕੋ ਤੇ ਅਪਨਾ ਪੁਨ ਟੀਕਾ ਥਾ ॥ ਤਬ ਮੇ ਬੋਲ ਕੀ
ਜੂਨ ਤੇ ਛੁਟਾ ਬਾ ॥ ਹੁਨ ਮੇ ਬਹੁ ਮਨ ਕੋ ਪਾਰਿ
ਜਨ ਮਿ ਮਾਹਾ ॥ ਤੂੰ ਅਪਨਾ ਵਹੁ ਪੁਨ ਬਤਾਉ ॥
ਤੇ ਕਰਿ ਨ ਪੁਨ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ॥ ਤਾਰਾ ਨ ਕਾ ਕਹਿ ਮੇ
ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਅਪਨਾ ਪੁਨ ਕੋ ਟੀਕਾ ਹੀ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ॥ ਪਰ
ਮੇਰੇ ਪਾਰਿ ਇਕੋ ਤੇ ਤਾਰੇ ॥ ਉਹੁ ਸਵੇਰੇ ਨ ਪੜ

ਵਾਹੇ। ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਕਪੜੇ ਦੀ ਗੰਗਾ। ਇਹ ਮੈਂ ੧੮
ਤੋਰਨ ਮਿਤ ਫੁਲ ਦੀਆਂ ਬਾਗਾਂ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿ
ਸਦੇ ਤੇ ਪੁਰਿ ਮਾਗੇ। ਰੋਤੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਆ ਪੜ੍ਹਦਾ
ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਤੇ ਕਹਿਆ। ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਫੁਲੇ ਜਾਨ ਮਥ
ਹਮ ਫਕੀਰ ਪੁਰ ਬਾਗਿ। ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਜ਼ੀ ਤਾਂ ਕੇਪ
ਹਿਲੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੇ। ਸਿਖਾਇ
ਆਬਾਗਿ। ਇਕਾ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਕਹਿਆ। ਮੇਰੇ ਗੁਰ

ਕਿਆਪੜਾਇਜਾਨਾਨਾਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰਨਾਮੇ
ਹੁਸਰਾਪਦਿਆਗਾ॥ਕਹੇਤੁਸੁਆਰੇ॥ਤਬਮੇਸੁ
ਆਰੁਇਆ॥ਇਕਾਵੇਨਬਧਕਨੇਮੇਨੁਪਕ
ਵਿਆਗਾ॥ਇਕਬ੍ਰਹਮਫਕੇਪੁਤ੍ਰਨੇਮੇਨੇਲਲੀ
ਆ॥ਵਹੁਬਾਲਕਪਿਤਾਪਸੇਪਾਰਿਲੇਏ
ਆਇਗੀਤਾਜੀਕਾਪਾਠਕਰਵਾਬਾ॥ਮੇ
ਉਸਤੇਪਹਿਲੇਏਆਉਕਾਪਾਠਸਿਖਿਆਬ॥

॥ ਤਾਇਕਾਵਿਨੋਚਰਾਮਾਏ॥ ਉਸਦੁਹਮਾਨਕ ੧੯
ਪਰਿਮੇਮਾਇਆਪਨਕਛੁਨਥਾ॥ ਤਾਨੋਰ
ਮੇਰਾਪਿੰਜਗਾਲਗਾਏ॥ ਉਸਨੋਰਕੀਇ
ਹਗਨਕਾਮਿਤੁਖੀ॥ ਮੈਂਇਸਪਾਸਮਾਨਕਿ ੨
ਤਾਮੇਈਹਾਰੀਤਾਕੇਪਹਿਲੇਪਿਆਇ
ਕਾਪਾਠਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਕਰਤਾਰੇ॥ ਇਹਾਵੇ
ਸ੍ਵਾਸੁਫਾਵੀਰੇ॥ ਪਰਾਇਹੁਕਛੁਸਮਾਏਤੀ

ਨਾਹਿ। ਵਹੀ। ਧੁਨ। ਇਨ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਤਕਾਰਿਅੰ ।
ਬਾ। ਰੀ। ਤਾ। ਕੇ। ਪ। ਹਿ। ਲੇ। ਪਿ। ਆ। ਇ। ਪ। ਵੇ। ਕਾ। ਇ।
ਹੁ। ਫੁ। ਲ। ਯੋ। । ਤਾ। ਫੇ। ਰਿ। ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਅਸੀਰ
ਬਾ। ਵ। ਕਰ। ਮੁਕਤਿ। ਹੋ। ਵੇ। ਰੀ। । ਇ। ਤੇ। ਕਹਿ। ਏ।
ਨਾ। ਲ। ਸੁ। ਆ। ਕੀ। ਮੁਕਤਿ। ਭੁ। ਏ। । ਤਾ। ਗ। ਨ। ਕਾ। ਨੇ।
ਬੁ। ਰਾ। ਕਰ। ਮੁਕਰ। ਨਾ। ਛਾ। ਭੁ। ਦੀ। ਅ। ਨ। ਨਿ। ਤਾ। ਪ੍ਰ।
ਤਿ। ਇ। ਸ। ਨਾਂ। ਨ। ਕਰੇ। । ਰੀ। ਤਾ। ਕੇ। ਪ। ਹਿ। ਲੇ। ਪਿ। ਅੰ ।

ਇਕਾਪਾਠਸੁਫੇ। ਛਕੀਬ੍ਰਹਮਾਫਬੋਸੇ ੨੦

ਅਤੀਤਵੇਸਟਾਕੀਸਭੇਪੁਜਾਕਰਨਆਵੇ।

ਤਾਬ੍ਰਹਮਨਾਪਨੇਪਾਰਿਕਾਇਆ। ਸ੍ਰੀਨਾ

ਰਾਂਇਫਜੀਕਹਿਆਹੇਲਾਖਮੀਤਿਸੁਕਾਫ

ਲਕਿਤਨਾਕੁਕਹੀਐ॥੧॥ ਇਤੀਪਦਾ

ਪੁਰਾਣੇਸਤੀਏਸਰਸਾਬਦੇਉਤਰਖੰਡੇ

ਮੀਤਾ। ਹਤਮੇਪਿਥਮਧਿਨਾਇਸਪੁ

ਅੰਤਿਮਾਨੁ ਮੰਤ੍ਰਿਕੁ ॥ ਏਉਸਾਸ

ਅਖੰਧਿਮਾਨੁ ਮਰਜਨ ਕਰਨਾਗੁਇ ॥

ਬਹੁਬਿਖਾਦ ਸਿਨੁਗਾਤਿ ਲਖ ਬੋਲੇ ਸੀਨ

ਦੁਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁਗੁਨਾਨੁ ॥ ਅਰ

ਜਨਾਜਾ ਸਿਰਗਾਮ ਮਹਿ ਕਤ ਦੁਖ ਪਾਇਓ

ਮੀਤਾ ॥ ਕੀਰਤੁ ਅਰਸੁ ਰਹੈ ਹਰੈ ਕਾਇਰਾਜਿ

ਉਭੈ ਭੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਰਤਾ ਤੂ ਜਿਨ ਕਰੈ ਯ

ਹੋਤੋ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਗਾ ॥ ਛਾਂਡੀ ਕੋ ਕਾਟੀ ਹਿਸਾਮੀ ॥ ੨੧

ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਰੇ ਗਾ ॥ ੩॥ ~~ਮਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ~~

ਹਰਿ ਜੀ ਜਾ ਸਿਰਾਮ ਮੇਰੇ ਭੀਖ ਮਾਅਰੁ ਦੇਵ

॥ ਪੂਜ ਉਕੇ ਸਰਸੋ ਹਨ ਮੇਰੇ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਸਨਾ ॥

੪॥ ਭੀਖ ਮਾਂਗ ਬਰਖਾਈ ਮੇਰੇ ਗਾਰ ਹਨ ਬੇ

ਜੁਅਨੀ ਤਾਰਾ ਹਮਾਰੇ ਰੋਗ ਹਿਕਰੇ ਕੁਝ

ਸੁਲੇਹੁਰੀ ਤਾ ॥ ੫॥ ਏਹ ਜੁਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨੇ ਹੋ

ਰਕੁਲੀਕੀਤੀਤੀਅਨਹਿਮਾਰਹਮਨਹਿ
ਨੀਅੇਤਠਾਂਢੇਹੇਮੀਤੀ॥੬॥ਧਰਮਮਾਂਤੁ
ਹਉਮੁਛਹਉਪੁਛਤਿਕ੍ਰਿਪਨਸੁਭਾਇ॥੭॥
ਨਤੁਮਾਰੀਸਰਨਹੇਦੀਨੋਜੁਗਤਿਬਤਾਇ
॥੮॥ਕੂਮਲੇਕਸੁਰਲੇਕਕਲਹਉਅਕੰਟ
ਕਰਾਜਾ॥ਇਦ੍ਰਸੇਖਤਿਹੀਅਕੇਜਾਇਨਸੇ
ਕਸਮਾਜਾ॥੯॥~~ਸਿੰਘਦਾਜਾ~~ ਅੇਸੇਕਹਿਸੀ

ਕ੍ਰਿਸਨਾਸਿਉਮਾਰਜਨਤਾਹੀਬਾਰਿ। ਨੂਪਤ ੨੨

ਹਉਹਰਿਜੀਕਰਉਯਹਕੀਨੋਨਿਰਧਾਰਿ

ਪਾਵੈਉਸੈਨਾਮਾਂਧੁਜੋਮਾਰਜਨਕੀਓਭਾਬਿ

ਖਸਦਿ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਵਿਤੁਹੋਇਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕੀਨੋਬ

ਚਨਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੦॥ ਸਚਿਤੁਗੁਰੂ ਸੋਚਾਮਸੋਚਿਨੋਦੁਨਦਾ॥

ਓਕੀਕਰਤਿਕਹਤਾਰਿਅਨਕੀਬਾਤਾਸੋਚ

ਨਪੀਤਿਤਕਰਤਹੋਜੀਦ੍ਰੁਮਉਰਗੁਜਾਤਿ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਜਾਤਾ ਬਿਥਾਨ ਹੋਇ ਕਹੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਗਾਨੇ ॥ ੨੩ ॥

ਮਾਂਨਾ ਵਹੋ ਪੀਰ ਮੁਕਤ ਹੋਲ ਹੋ ਬਾਤੁ ਇ

ਹੋ ਪਰ ਮਾਂਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜੇ ਹੋ ਸੋ ਬਿਨ ਸੇ ਨ ਹੀ ਜੇ

ਬਿਨ ਸੇ ਸੇ ਨ ਹੀ ਜੇ ਇਨ ਤਤ ਨਿਕੇਲ ਖੇ

ਗਤੀ ਮੋਰੀਆ ਨਿਮਾਂ ਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾ ਸਿਉ

ਜਗਾਯ ਹੀ ਹੋ ਸਕਲ ਅਬਿਨਸੀ ਸੇ ਜਾ

ਨਾ ਜਾਂ ਹੀ ਬਿਨ ਸੇ ਨ ਕੇ ਸਕੇ ਤਾਂ ਹੀ ਆਤਮ

ਮਾਨਾ ॥ १ ॥ ਅੰਤਿ ਵਸ ਬਦੇ ਹਿ ਹੋ ਜੀਉ
ਰਹਤਿ ਏਨਿ ਤਾ ॥ १ ॥ ਬਿਨਾ ਸੀ ਵਹੁਟ ਸਤੁ ਹੋ
ਜੁਧ ਕਰੈ ਕਿਨ ਮਿਤਾ ॥ १ ॥ ਜੋ ਜਾ ਕਰੀਤਾ
ਗਨਹ ॥ ਤੇਗਾਨੇ ਜੁ ਕਹਿਓ ॥ ਜਗਨ ਮਰੈ ਮਾਰੈ
ਨਹੀ ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਂ ਨਿਵੈ ਵੇਇਓ ॥ १ ॥ ५ ॥ ਜਹ
ਨ ਮਰੈ ਉਪ ਜੇ ਨਹੀ ਭੁਇ ਓਨ ਮਾਰੈ ਹੋਇ
ਮਾਜਰ ਪੁਰਾਤਨ ਨਿਤ ਹੋ ਮਾਰੈ ਮਰੈ ਨਸੈ

ਇਸ ੨੧॥ ਜੋ ਜਾਂ ਨਤੁ ਪਹਿਮਾਤੁ ਮਾਮਾ ੨੨॥
ਅਥਿਨਾਸੀ ਨਿਤਾ ਸੋ ਨਰਾ ਮਾਰੇ ਕਉ ਨਦ
ਉਤਾਹਿ ਹਰੇ ਕਉ ਮਿਤਾ ॥ ੨੩॥ ਜੋ ਸੋ ਪਟਨੀ
ਰਨਿ ਤੇ ਜੋ ਪਹਰਤ ਨਰੇ ਨਵੀਨਾ ਦੇਹਿ
ਪੁਰਾਤਨ ਨੀਵਤਾ ਨਿਨਈ ਲਹਤ ਪਰਧੀ
ਨਾ ॥ ੨੪॥ ਯਹ ਹਿਨ ਕਟੇ ਹਥੀ ਮਾਰ ਸਿਉ
ਪਾਵਕ ਸਕੇ ਜਾਗਾ ਭੁਗ ਸਕੇ ਜਾ ਲਾਗਾ

ਨੈਸੇਕਤਸਕੈ ਬਿਸਾਹਾ॥੨੨॥ ਕੰਟੇਜਰੇ
ਸੁਕੈਨਹੀਅਵਰਨਭੁਰਾਨਿਜੇਗਾ॥ਲਿਤ
ਰਹੈਸਭੁਭਿਗਬਿਹਮਾਬਿਨਾਸੀਬਿਨਰੇ
ਗਾ॥੨੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਨਹੀਜਾਅਚਿਤੁਰੇ
ਅਵਿਕਾਰੀਤਿਹਜਾਨਾ॥ਐਸੇਯੋਕੇਜਾ
ਨਕੈਸੇਕਲਹੈਕਿਨਾਮਾਨਾ॥੨੪॥ ਜੇਤੂ
ਜਾਨੈਜੀਵਕਉਜਨਾਮਰਨਜੇਹੋਇ॥

ਤਉ ਜੇ ਕਉ ਜਿਨ ਕਰੇ ਸਾਨਿ ਨਿਰੁਤ ਮੋਹੈ ਏ॥ ੨੫

੨੬॥ ਜੇਉ ਪਾਜੈ ਸੋ ਬਿਨ ਸਹੇ ਮਰੇ ਸੋਉ ਪਾਜੈ

ਇਹੋ ਨਹਾਹ ਸੋਹੇ ਤਿਹੋ ਤਹਾਨ ਸੋਹ ਬਢਾਇ॥

੨੭॥ ਪਾਛੇ ਜਾਂਹਿ ਨ ਜਾਂਹੀ ਏਆਰੋ ਪਾਛੇ ਨ ਜਾਂ

ਨਾ॥ ਮਾਏ ਜਹਿ ਕਛੁ ਦੇਖੀ ਐਤ ਕੋ ਸੋ ਕਰਮਾਂ

੨੮॥ ਜੇ ਜਾਂਚੇ ਦੇਖੈ ਕਹੈ ਬੁਝੈ ਆਚਰ ਜਤੁ ਏ॥

ਸੁਤੇ ਅਚੰਬੁ ਉਸੇ ਲਗੈ ਜਹਿ ਨਿਰੰਗੁ ਜਿਨਾਇ

ਜੀਵਨਮਾਰਿਓਜਾਤਹੋਬਸਤਸਕੁਨਿ
ਕੀਏਹਿ। ਤਾਂਤੇਸੋਚਨਕੀਜੀਏਕਰਕਾਹੁਸੇਨੇ
ਹਾ॥ ਅਪੋਨਧਰਮਵੀਚਾਰਿਤੂਜਿਨਛਾ
ਤੈਸਿਗਾਂਮਾ॥ ਧਰਮਜੁਧਤੇਛੜੀਅੰਤਿਅਉਰ
ਨਕਛੁਅਉਰਾਂਮਾ॥ ਅਪੁਨੀਇਛਾਤੇਲ
ਹਿਉਖੁਲਿਉਸੂਰਗਕਉਦੁਵਾਗ। ਭਾਗਵੰਤ
ਛੜੀਲਹੈਅੰਸੋਰਛਾਯਾਬਾਰਾ॥ ਅਉ

ਰਧਰਮਸਿਰਗਾਂ ਕੋਜਉਤੂਕਰਹੈਨਾਹਿ॥ ਤਜ ੨੬
 ਕੋਕੀਰਤਿਧਰਮਕਉਪਫੁਰੈਪਾਪਨਿਮਾਂਹਿ॥
 ਸਭੁਲੋਕਕਹੈਅਬੈਤੋਰੇਅਜਸੁਬਦੁ
 ਇ॥ ਅਜਸਪਤਿਸਟਾਵਤਕਉਮਰਨੇਤੇਅ
 ਧਿਕਾਇ॥ ਰੂਤੇਅਰਜਨਰਫਤਨਿਉ
 ਸਭੁਕਹੈਇਹਬੀਰ॥ ਤੁਹਿਬਲਵਤਜੁਮਾਂਨਤੇ
 ਅਬਲਪੁਕਹੈਧੀਰ॥ ਤੇਰੇਅਰਸਬ

ਕਹੋਰਾਜੇਅਨਕਹੀਬਾਤਿਅੰਨਿਜਾਪਾਟੇ
ਆਈਕੇਸੁਫੇਬਹੁਦੁਖਲਾਰੋਤਾਤਾ॥੩੩॥
ਲਗਤਮਰਹਿਲਹਹੇਸੁਰਗਜੀਤਿਪਹੁਮੀਭੁ
ਚਾਉਠਾਅਰਜਾਤੁਜੁਧਕਰਿਯਹਿਜੁਤੋਕੇ
ਜੋਗਾ॥੩੪॥ ਲਾਭੁਗਾਨਅਰੁਦੁਖਸੁਖਜੀਤਿ
ਓਹਾਰਸਮਾਂਨਾਤੋਤੇਅਰਜਨਿਜੁਧਕਰਿਪ
ਪਲੇਹਿਜਿਨਮਾਂਨੇ॥੩੫॥ ਸਾਂਝਬੁਧਤੋਸੋਕ

ਤੀ ਕਹਤ ਨੇਗ ਬੁਧਿ ਤਹਿ ਤਾਂ ਬੁਧ ਕੇ ਮੇ ੨੭
ਨੇਗ ਤੇਰੇ ਨ ਕਰਮ ਨੁ ਮੇ ਹਿ ॥ ੩੫ ॥ ਕਰਮ
ਕਰੇ ਬਿਨ ਕਾਂ ਮਨ ਤਾਂ ਕੋ ਹੋਇ ਨ ਨਾਸੁ ॥ ਅ
ਲਪ ਕੀ ਏਹੁ ਪਰਮ ਕੇ ਕਾਟ ਤਰੁ ਉਭੇ ਫਾਸੁ
॥ ੩੬ ॥ ਬੁਧ ਜੁ ਨਿਸ ਚੇਵੇ ਤ ਕੇ ਏ ਕੋ ਹੋਤੁ ਜਾਂ
ਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਆ ਨਿਸ ਚੇ ਨ ਹੀ ਤਿਨ ਹਿ
ਬਹੁਤਿ ਬੁਧਿ ਮਾਂ ਨਿ ॥ ੩੭ ॥ ਚੇਵੇ ਹਮਾਂ ਨਤ

ਸ੍ਰਗਵਾਲਤੇਆਰਿਆਨੀਲੋਇਾਕਹ
ਤਜੁਏਕਢੁਅਵਰਨਹਿਤਿਨਮਨਿਗਿਅ
ਨਨਹੋਇ।੫੨॥ ਸ੍ਰਗਵਾਲਕਕੀਕੋਮਨਾਰ
ਤਜੁਤਿਨਕੋਚਿਤਾਕੁਗਵਤ੍ਰਿਆਈਕੇ
ਲੀਏਕਰਤਿਕ੍ਰਿਆਸਿਉਹਿਤਾ।੫੩॥ ਤੇ
ਗਬਡਾਈਕਾਮਨਾਂਤਿਨਕਉਚਿਤਹਿਰਲੇ
ਤਾਨਿਸਚੈਕਰਤੇਬੁਧਕਉਨਹਿਸਮਾਧਿਮੇ

ਦੇਤਾ। ~~ਕਰਮ~~ ਤਿਉ ਫਰਕਰ ਮੋ ਕੋ ਕਰਤ ਹੈ ਦੋਜੈ ਸੁ ੨੮

ਤਿਤੁ ਮੀਤਾ। ਪੀਰ ਜਪਰ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਬੈ ਜੋਗ

ਖੋ ਮਨਿ ਜਾਚੀਤਾ। ~~ਭਾਗ~~ ਟਾਪੀ ਕੂਪਤ ਫ਼ਾਗ ਸਿ

ਉਸਰਤ ਨੁਏ ਕੋ ਕਾਜਾ। ਤੇ ਸੇ ਜਾਂ ਨੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ

ਲਾਗਤ ਬੇਦ ਕੀ ਸਾਜਾ। ~~ਭਾਗ~~ ਤੇ ਮਾਧਿਕਾਰ

ਜੁ ਕਰਮ ਮੇਂ ਨਾਂ ਹਿ ਫੁਲ ਨਿਸਿ ਉਹੇਤਾ। ਕਰਮ

ਨਿਕੋ ਫੁਲ ਛਾਡਿ ਕੋ ਕਰਗੁ ਕਰਮ ਗਾਹਿ ਚੇਤਾ।

ਨੇਗਾਇਨ ਬਿਤਹੁਇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਸਮੇ
ਸੀਰਿ ਕੋਤਿਆਗਾ ਸਿਧ ਅਸਿਧ ਸਮਾਂ ਨਹ
ਨਿਇਹੀ ਨੇਗਾ ਮਨੁ ਰਾਗਾ ॥੮੮॥ ਬੁਧ ਨੇਗਤੇ
ਕਰਮ ਕੋ ਮਰਜਾਨ ਤੇ ਪੁਟਿ ਜਾਂਨਾ ਸਰਨਿ
ਇਤੁ ਬੁਧਿ ਕੀਦੀ ਨ ਕਰਮਾਂ ਨਾ ॥੮੯॥ ਬੁਧਿ
ਜੁਗਾਤਿ ਦੇਉ ਤਨ ਤਿਕਹਾ ਪੁਨ ਕਹਾ ਪਾਪਾ ਜਿ
ਹਾ ਕਰਮ ਮੇ ਚਿਤਰ ਹੋ ਸੇਈ ਕਰਿ ਤੁਆਪਾ ॥੯੦॥

ਚੇਤਨਾਹਿਤੇ ਕਰਮ ਫਲ ਜੋ ਪਾਤਿਤ ਬਝਿਰਾਗੁ ੨੬

॥ ਕਰਮ ਬਿਧੋ ਕੇ ਡਾਰ ਕੇ ਲਹਤ ਮੁਕਤਿ ਅਨੁਗ

ਗੁ ॥ ੫੧ ॥ ਮੇਹਿ ਸੁਖ ਨੋ ਕੇ ਜਬ ਤਜੈ ਅਰਜਨ ਤੇ

ਹੀ ਬੁਧਿ ॥ ਤਬ ਚਾਹੈ ਵੈਰਾਗਾ ਕਉ ਢਿਤ ਮੇਕ

ਰਿਕੇ ਸੁਧਾ ॥ ੫੨ ॥ ਤੇਹੀ ਮਤਿ ਬੈਰਾਗਾ ਮੇਜ ਬ

ਇਸਾ ਬਿਰਹੇ ਇਮੀਤਾ ॥ ਤਬ ਸਮਾਧਿ ਮੇਧੇ ਗਲ

ਹੋਤ ਸੁਨਿ ਸਚ ਲਾਗੀਤਿ ॥ ੫੩ ॥ ਅਰਜਨ ॥

ਜਾਕੀ ਨਿਸਚਲ ਬੁਧਿ ਹੋਤਾਂ ਕੇ ਚਿਹਨ
ਬਤਾਇ। ਕੋਸੇ ਬੋਲਤ ਕਿਉ ਹਤ ਚਲਤ
ਜੁਹੈ ਕਿਹ ਭਾਇ॥ ੫੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵੰਤ ਦਾਸੁ॥
ਜੇਹੈ ਮਨ ਮਹਿ ਕਾ ਮਨ ਤਿਲਕ ਤੇਜ ਜੁ ਕੋਇ॥
ਮਾਤ ਮਸੁਖ ਸਿਤੋ ਖਗ ਰਿਨਿਸ ਚਲ ਬੁਧਿ
ਸੋਹੈ॥ ੫੧ ॥ ਦੁਖ ਕੇਤ ਜਿਭੁ ਜੈਨ ਹੀ ਸੁਖ
ਚਾਹੈ ਨਹੀ ਚਿਤਾ॥ ਤਜੈ ਨਹੀ ਮਰ ਕ੍ਰੋਧ ਭੈ ਨਿਸ

ਚਲ ਬੁਧਿ ਸੁਮਿਤਾ ॥੫੬॥ ਨੇਹੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੇ ਕਰੈ ਕੁਲੇ ੩°
ਬੁਰੇ ਕੀ ਚਾਹਿ। ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਸਿਉ ਕਾਜ ਨਹਿ ਬਿਭਰੁ
ਧਿਲਖੀ ਐਤਾਂਹਿ ॥੫੭॥ ਜਿਉ ਕਛੁ ਮਾਨਿ ਜਨਮ
ਗੁਰੇ ਖੇਚ ਅਪਮ ਹਿਏਤਾ। ਤੇਸੇ ਖੇਚ ਇਦ੍ਰੀਅ
ਨਿਤ ਜਾ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਹੇਤਾ ॥੫੮॥ ਬਿਖੇ ਕਹਤ
ਹੈ ਦੂਰ ਸਿਉ ਤਜਤ ਜੁ ਹੈ ਆਹਾਰ। ਉਤਮ ਦੇਖਿ
ਓਨਾ ਤਿਹੈ ਅਭਿਲਾਖਾ ਨਿਰਧਾਰ ॥੫੯॥ ਹਿ

ਅਵਿਤਨੋਪੁਰਖਹੈਜਤਨਕਠਨਤਸਾਧਾ।
ਇਦ੍ਰੀਅਤਿਬਲਵਿਤਹੈਤਉਲਗਾਵਤਬਿ
ਆਧਾ॥੬॥ਤਾਂਤੋਰਕੈਇਦ੍ਰੀਅਨਿਸੋਮੇਚਿ
ਤੋਕੇਲਾਇ॥ਬਸਿਕੀਨੀਜਿਨਟੇਸਕੁੰਸੋਬਿ
੩ ਰਬੁਧਿਸੁਕੁਾਇ॥੭॥ਜਬਪਾਵਤਬਿਖੇਕ
ਉਤਿਨਕਉਉਪਜਤਸਿਰਿ॥ਕੰਮਜੁਉਪਜ
ਤਿਸਿਰਿਤੇਤਾਂਤੋਕੋਧਅਭੰਗਾ॥੮॥ਮਹਿਚ

ਤਿਹੋਕੇਸਤੇਮਹੇਤੇਸੁਧਨਾਸੁ॥ਜੁਧਗਏਬੁਧ ੩੧
ਪੂਨਸਤਿਬੁਧਿਨਸੇਮਿਤਪਾਸੁ॥੩੨॥ਗਰਾ
ਦੇਖਕੇਤਨੋਜਕਰਤਾਬਿਖੇਕਯੋਦਾ॥੩੩॥ਇਦ੍ਰੀਅ
ਕੋਜੇਬਾਸਿਕਰੇਲਹੇਸਾਂਤਕੀਤੁਦਾ॥੩੪॥ਸਾਂਤ
ਹੀਮੋਮੋਜਗਹਤਹੇਤੁਦੁਖਨਿਕੀਹਾਂਨਾ॥ਬੁਧਿ
ਤਬੋਬਿਰਹਤਿਹੇਜਹਿਤੁਨੀਕੀਮਾਂਨਾ॥੩੫॥
ਜੇਗਾਬਿਨਾਬੁਧਿਪੂਨਹੀਬੁਧਾਬਿਨਹੇਇਧਿ

ਅੰਤਾਧਿਅੰਤਾਧਿਨਾਪੁਨਿਸਾਂਤਨਹਿਤਾਂ
 ਬਿਨਸੁਖਤਸੁਨਾਂਨਾ॥੨੨॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯਜਿਤਜਿ ੩
 ਫਿਰਤੁਰੇਤਿਤਤਿਤਲਿਅਾਵੇਖੇਚਾਅਨੇ
 ਬੁਧਿਹਰਲੇਤੁਰੇਬਾਂਇਨਵ੍ਰਜਿਤੰਐਚਾ॥੨੩॥
 ੨੪॥ ਜਿਨਾਇੰਦ੍ਰਿਯਜਿਤੀਸੁਭੇਠਉਰਠਉਰਤੇਅ
 ਨਾਧਿਖੇਤਿਅਾਗਹੀਜਿਨਕੀਓਬਿਰਬੁਧਿ
 ਤੋਹਿਅੰਨਾ॥੨੫॥ ਜੇਨਾਨਿਜਾਗਤਿਪੈਤਹੰਨਾ

ਗੰਗੁਨਕੀਰਤਾ/ਨੀਉਨਹਾਂ/ਨਾਰਤਸਰੂਪੇ ੩੨

ਮੁਨਿਕੋਨਿਸਭਾਂਤਿ॥੬੫॥ਨੈਮੇਨਲਸਭੁਸਰ

ਤਿਕੇਮਿਲਤਸਮੁੰਦ੍ਰੇਜਾਇ॥ਤਿਉਸਮਾਂਨਸਰ

ਕਾਂਮਨਾਂਸਾਂਤਰਹੇਤਹਾਂਆਇ॥੬੬॥ਤਜਕੇਮ

ਨਸਭੁਕਾਂਮਨਾਂਦੇਨਿਸਪ੍ਰੇਰੇਇ॥ਅਹਿਕਾਰ

ਮਮਤਾਤਜੇਤਾਂਮਹਿਸਾਂਤਸਮੇਇ॥੬੭॥ਥੂਹ

ਮੁਰਿਆਂਨਤਸੇਕਹਿਓਜਾਂਤੋਮੇਹਿਨਸਾਇ॥

ਸੇਬੁਧਿਅੰਤਸਮੇਰਹੇਮਿਲੇਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਾ
ਇ॥੨੨॥ ਇਤੁਮੀਰੁਰਾਹੁਤਲੁਕੁਮੁਖਿ
ਬਹੁਮੁਖੁਮਾਖਿਨਿਮਾਜਿਨਿਮਾਸਾਪਿਨਿਮਾ
ਕ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਜਨਮਿਥਾਦੇਸਾਂਧਨੋਗਨਾਮ
ਦੁਤੀਯੇਧਿਅਾਇ॥੨॥ ਮਾਟੀਦੁਜੇਧਿਅਾ
ਇਕੁਦੁਜੁਮਰਾਤਮਾਰਾਇਅਮਾਸੁਖਾਹਾਂਦਿ
ਹੋਰਾਚ॥ ਹੇਲਛੁਮੀਅਬਤਦੁਜੇਧਿਅਾਇ

ਕਾਮਗਤਮਕੋਰਹੋਸੋਸਵਦਕਾਰਿ। ਅਪਣ ੩੩
ਦੇਸਮੇਇਕਪੁਰਨਿਨਾਂਮਾਂਨਗਰਹੋ। ਤਹਾਂਏਕਦੇ
ਦੁਸੁਸਰਮਾਂਸੋਬੋਝੇਪਨਪਾਕੁਸਾ। ਅਲੁਸਾਧਾਕੀ
ਸੇਵਾਬਹੁਤਿਕਰਤਾਬਾ। ਇਕਦਿਨਸਾਧੋਕੋਕ
ਹਫੇਲਾਗਾ। ਏਸਾਧੇਜੀਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕੋਮੇ
ਨੁਸੀਪਾਰਾਂ। ਏਫਨੀਕੋਜਾਨਫੇਕਾਰਿਅੰਨ
ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਜੀ। ਨਿਉਕਾਰਿਮੇਰੀਕਹਿਅੰ

ਲੋਹੇਇਜੀ॥ ਮੇਮੇਖਪਦਵੀਪਾਵਾਜੀ॥ ਮੇਸੇ
ਕਰਿਸਾਧਕੋਸੇਵਤੇਸੇਵਤੇਬਹੁਤਿਬਰਸੁਬੀ
ਤੇ॥ ਤਹਾਂਇਕਦਿਨਬਾਲਨਾਂਮਾਂਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ
ਆਇਆ॥ ਉਸਕੀਯੇਵਾਬਹੁਤਿਕਰੀ॥ ਕਹੇ
ਏਸਾਧਜੀ॥ ਮੇਨੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੋਸੀਨਾਰਾਂਇਲ
ਜੀਕੋਪਾਂਵਲੋਕਗਰਿਆਨਉਪਦੇਸੁਕਰੇਜੀ
॥ ਨਿਤਕਰਿਮੇਰੇਜੀ॥ ਆਕਾਕਲਿਆਲੋਹੇਇ

ਜੀ। ਮੇਮੁਕਤਿ ਹੋਵਾ ਜੀ। ਚਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ੩੪

ਚਾਰੀ ਕਰਿਆ। ਤੇਨੂੰ ਮੇਸ਼ੀਰੀ ਤਾਜੀ ਕੇ

ਦੁਸਰੇ ਧਿਆਇ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਸੁਫਲਾਇ ਦਾਹੰ

॥ ਉਸ ਕੇ ਸੁਫਲੇ ਤੇਰੀ ਕਹਿਲਿਆ। ਲਹੇਇ ਰਹਿ। ਤਾਂ ਦੇ

ਦੁਸਰੇ ਮੇਕਰਿਆ। ਏਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀਰੀ ਤ

ਜੀ ਕੇ ਦੁਸਰੇ ਧਿਆਇ ਕੇ ਸੁਫਲੇ ਤੇ ਕੋਈ ਮਾ

ਗੇ। ਤੀ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ। ਤੁਹਿ ਮਾਹੇ ਜੀ॥

ਬਾਲਨਾਂ ਮੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਕਰਿਆ। ਇਕ
ਮੈ ਤੈ ਪੁਰਾਤਨਿ ਕਥਾ ਕਰਿ ਸੁਣਾਇ ਦਾ
ਹਾ ਤਿਸੁ ਵਫਾ ਕਰਿ। ਇਕ ਗੁਰੀ ਨਾਂ ਮਾਂ
ਬਕਰੀ ਮਾਂ ਕਾਂ ਚਰਵਾ ਲਖਾ। ਬਨ ਬਿਖੈ
ਉਹੁ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਬਕਰੀ ਮਾਂ ਚਰਾਂ ਵਫਾ
ਤਾਖਾ। ਤਹਾਂ ਮੇ ਇਕ ਦਿਨ ਟਿਲੇ ਪਰਿ ਬੇ
ਠਾਭੁ ਜਨ ਕਰਤਾਖਾ। ਜਾਂ ਵਹੁ ਬਕਰੀ ਮ।

ਪਰਿਕਰਾਇਆ ਆਰਾਹਿਬਿ ਬੇਬਰੁ ਬਨਮੇ ३੫
ਸਿੰਘ ਬੈਠਾ ਤੇ ਬਾਹਾਇ ਕਬਕਰੀ ਜੋ ਸਰੂਪਾ
ਬਕਰੀ ਆਕੇ ਆਰੇ ਲਈ ਜਾਤੀ ਬੀਨਾ ॥ ਤਿ
ਸੁਬਕਰੀ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸਿੰਘ ਉਠ ਦਉ ਵਿ
ਆਹਤਾਂ ਬਕਰੀ ਆਕੇ ਚਰਵਟੇ ਰੋਕਹਿ ਆਹਾ
ਏਹੁ ਕਿਆ ਅਚਰਜ ਰਹਿ ਆਹਾ ਬਕਰੀ
ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸਿੰਘ ਨਠਾਹਤਾ ਬਕਰੀ ਆਕੇ

ਚਰਵਾਰ ਕਹਿਆ ਆਹਿ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨ ਨੀਏ
ਹਕਿਅਤੁ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਮੇਟਿ ਲੇਤੇ ਉਤਰਿ
ਉਸੀ ਮਾਰਗ ਆਇਨਿ ਕਹਿਲਿਆ ਭਾਂਡ
ਏਰ ਕਰੀ ਆਇ ਚਰ ਕਹਿਆ ਆਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ
ਜੀ ਆਜੇ ਮੇਥ ਭਾਗ ਚਰ ਜਦੇਖਿ ਆਹੇ॥
ਤਾ ਮੇ ਕਹਿਆ ਆਹੇ ਕਿ ਆਤਮ ਚਰ ਜਦੇਖਿ
ਆਹੇ॥ ਤਾ ਉਨ ਕਹਿਆ ਜੇ ਬਕਰੀ ਆਂਸੁ

ਨਾਕੇਸੁਹਰੇਇਕਬਕਰੀਜਾਤੀਬੀ॥ਤਿਸਕਦੇਖ ੩੬
ਕਥਿਸਿਘਨਠਾਜੀ॥ਇਹੁਮੈਨੋਬਤੁਅਸਚਰਜ
ਲਾਗਦਾਹੈ॥ਤਾਂਤੇਤੁਮਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਸਾਧੋਜੀ
॥ਬਿਕਾਲਦਰਸੀਦ੍ਰਿਸਟਹੋਜੀ॥ਤੁਮਇਹਾਬ੍ਰ
ਤਾਂਤਮੈਨੁਕਾਰਿਸੁਨਾਵੇਜੀ॥ਇਹੁਕਿਆਚਰਿਤ੍ਰ
ਹੋਇਆਹੋਜੀ॥ਤਾਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਕਹਿਆ॥ਕਿ
ਮਾਉਰੇਅਜਾਪਾਣਾ॥ਮੈਤੇਨੁਇਕਇਨਾਕੋਪਿ

ਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸੁਣਾਵਤਾ ਹਾਂ ਅਇ
ਗੁਚ ਕਰੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਭੁਗੰਟਿ ਲਖੀ। ਸ
ਤਇ ਸਕੀ ਸੁਦ੍ਰਬੀ। ਜਾਇ ਸਕਾ ਕੁਰਤਾ ਮੁਆ
ਮਤਾਂ ਇਹੁ ਬਡੀ ਭੁਗੰਟਿ ਲਕੁਣੀ। ਨਿਸੁ ਸਿੰਦਰ
ਬਾਲ ਕਕਉ ਦੇਖੋ ਤਿਸ ਕਉ ਖਾਇ ਲੇਵੈ। ਅਰੁ
ਇਹੁ ਜੇ ਸਿੰਘ ਬਾਸੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬਧਕ
ਭਾਗਾਇ ਕਰਿ ਨਾਇਹੁ ਬਧਕ ਪੀਖੀ ਆਂ ਕਉ ਪਕ

ਕੁਨੇਗਇਆਬਾਇਹੁਨੁਇਲਭੀਬਨਮੇ ੨੭

ਗਈਬੀਤਹੰਇਨਰੁਇਲਨੋਬਧਕਕਉ

ਖਾਇਲੀਆਆਬਵਹੀਰੁਇਲਨਾਇ

ਬਕਰੀਰੁਈਏ। ਸਿਘਕੋਅਪਲੇਪਿਛਲੇਨ

ਨਮਕੀਖਬਰਬੀ। ਇਤਨ। ਤਸਿਘਬਕਰੀ

ਦੇਖਕਰਿਨਰੁਏ। ਕਰੇਹੁਲਭੀਮੈਨੁਖਾਂਵਲ

ਆਈਏ। ਤੁੰਅਜਾਪਾਲਨੋਕਰਿਅਗੇਬ੍ਰਹ

ਮਚਾਰੀਜੀ। ਮੇਪਿਛਲੇਜਨਮਾਬਿਖੇਕਉ
ਵਾਥਾ। ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਕਹਿਆਤੂਪਿਛਲੇ
ਜਨਮਾਬਿਖੇਚੰਡਾਲਾਥਾ। ਤਾਂਫੋਰਮਜਾਪਾ
ਲਕਹਾ। ਹੋਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਜੀ। ਕਿਛੁਮੇਸੀ। ਬਿ
ਧਿਭੀਹੋਇ। ਜਾਂਤੇਹਮਤਿਨੇਜਵੇਅਧਰਮ
ਦੇਹਤੇਛੁਟੇਜੀ। ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਕਹਿਆ
॥ ਅਬਮੇਤੀਨਾਂਹੀਜਾਣਿਆਕੇਮੁਕਤਿਕਰੇਗਾ॥

॥ ਇਕ ਬਿੰਤ ਤਤੁ ਮਮੋ ਤੇ ਸੁਫਲ ਲੇਵੇ ॥ ਇਕ ਪਰ ੩੮
ਬਤ ਕੀ ਕੀਤਾ ਬਿਖੇ ਸਿਲਾ ਬੀਤਿ ਸੁਭਿ ਪਰਿਸੀ
ਗੀਤਾ ਕਾ ਦੂਸਰਾ ਧਿਆਇ ਲਿਖਿਆ ਆਰਾਧੇ
॥ ਮੋਤਿ ਨਾਮ ਛੁਰ ਸਿਲਾ ਉਪਰਿ ਦੇਖੋ ਬਾਮੇ ਮ
ਨ ਬਚ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕੋ ਸੇਈ ਸੁਫਲਾ ਵਣਾਹਾ ॥
ਤੁਮ ਸੁਫਲਾ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਨੇਰੀ ਤਾ ਕੇ ਦੂਸਰੇ
ਧਿਆਇ ਕੇ ਤਿਨਾਮ ਛੁਰ ਸੁਫਲਾਏ ॥ ਤਤੁ ਕਾਲ

ਉਸੀਸਮੇਅਕਾਸਤੇਤਿਨਾਬਿਬਾਨਆਏ॥ਤਿ
ਨੇਜਟੇਬਿਬਾਨਪਰਬੈਠਕਾਰਿਬੈਕੁਠਕਉਸਿ
ਧਾਰੇ॥ਅਧਰਮਦੇਹਿਤੇਮੁਕਤਿਹੋਇਕਰਿਦੇ
ਵਦੇਹੀਪਾਈ॥ਤਾਂਸੀਨਾਰਾਇਨਜੀਕਰਗਾ॥
ਹੇਲਛਮੀਜੇਮਨੁਖਸੀਰੀਤਾਕਾਧਿਆਨਕ
ਰੇ॥ਜਾਸੁਦਨਕਰੈਤਿਸੁਕਾਕਹਾਂਤਾਈਫਲ
ਬਰਨਨਕਰੀਏ॥ਜੇਰੀਤਾਕਾਸੁਦਨਦਰਸ

ਨਗੀਕਰੇਹੈ। ਤੇਭੀਮੁਕਤਿਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈ॥੨੩੬

॥ ਦਿਤਾਮਿਧਰਮਪੁਰਾਣਿ॥ ਤੀਏਸਰਸਿਕੀਰਤਿ॥

ਤਰਪੀਰੇਦੀਤਿ॥ ਤਤੀਦੁਸਰਾਨਾਤਮਸਪੁਮ

ਰਨਹੁਇਮਾ॥ ਮਾਰਨਾਵਾਚਾ॥ ਬੁਧਭੁਲੀ

ਹੈਕਰਮਤੇਕ੍ਰਿਸਨਕਹੀਤੁਮਜੇਇ॥ ਕਰਮਭੇ

ਅੰਨਕਮੇਕਹਾਕੇਸਵਰਾਰਤਮੇਰਿ॥੧॥੬

ਚਨਸੁਨੇਸਿਵੇਹਕੇਮੇਬੁਧਿਬਹੁਰਮਾਤਿ॥

ਨਿਸਚੈ ਕਰਿਏ ਕੇ ਕਰੋ ਲਹੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਤਾ
ਤਿ॥ ~~ਕਾਸੀ ਭੁਗਵੰਤੁ ਕਾ~~ ਨਿਸਟਾ ਜੇ ਦੇ
ਉਭਾਂਤ ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਕਹਿ ਸੁਨਾਇ॥ ਸੋਧ ਨ ਕੇ
ਗਿਆਨੀ ਭੁਲੇ ਕਰਮ ਨ ਕਰਮ ਬਤਾਇ॥ ੩॥
ਕਰਮਾ ਬਿਨਾਂ ਕੀਏ ਪੁਰਖੁ ਗਿਆਨ ਹਿਲਾਏ
ਨੋ ਕੋਇ॥ ਕੀਏ ਬਿਨਾਂ ਸੀਨੀਆ ਸੋ ਕੋ ਦੇਉ ਮੁਕ
ਤਿ ਨਹੀਏ॥ ੪॥ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਿਨਾਂ ਛਿਨ ਕਰੁ

ਰਹੈ ਨ ਕੋਊ ਜੀਤਾ ॥ ਬਿਵਸਭੁ ਏਕਰਮ ਨ ਕਰੈ ४०
ਬਾਂਧੋ ਮਾਇਆ ਤੀਤਾ ॥ ੫॥ ਕਰਮਾਇ ਵੀਅ
ਨ ਕੋਰੋ ਕੋ ਕੋ ਮਨਾ ਬਿਖਿਅਨ ਕੋ ਧਿਆਨਾ ਕਿਤੇ
ਮੁਰਖ ਹੋ ਬਡੇ ਤੋ ਕੋ ਡੀਰੀਆਨਾ ॥ ੬॥ ਮਨ ਯੋਰੋ
ਕੋਇ ਵੀਅਨਿ ਕਛੁ ਕਰਮ ਨ ਪਰਿਚਾਇ ॥ ੭॥
ਲਾਮਾ ਰਿਲਾਖਾ ਕੋ ਤਜੈ ਜਹਿ ਤਾਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾ
ਇ ॥ ੮॥ ਅਨ ਕਰਨੋ ਜੋ ਕਰਮ ਹੋ ਭੁਏ ਸੁਤੁ ਕ

ਰਿਮਿਤਾ। ਬਿਨ ਕੀ ਏਤ ਕਰਮ ਕੇ ਦੇਹ ਨ ਸਿਧ
ਤੈਨਿਤਾ। ੮॥ ਜਗ ਕਰਮ ਪੁਨ ਕਰਮ ਜੋ ਜ
ਗ ਬੇਦ ਨ ਤੋਹੇ ਇ। ਤਾਂ ਹਿ ਕਾ ਜ ਕਰਮ ਨ ਕੋਰੇ
ਮੇਟ ਫਲ ਨ ਕੋਰੇ ਤਾ। ੯॥ ਅਉਰ ਤੁਮਾਰੇ ਜ
ਗ ਤੇ ਕਾਂ ਮਧੋਨ ਜਾਤਾ ਤਾ। ਜਗ ਸਹਤ ਰਚ
ਜਗ ਕਉ ਕਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ਬਾਤਾ। ੧੦॥ ਜਗ
ਕੋਰੇ ਦੇਵ ਨਿਜ ਜੇ ਦੇਵ ਤੁਮੇ ਫਲ ਦੇਹਾ। ਬਿਧ

^{ਮਨ}
 ਪਰਸਪਰਸੋਕਰਹੁ ਚਾਛੁ ਤਿਛਲ ਲੇਤਾ ॥੧੧॥ ੪੯
 ਇਸਟਿਭੁਗਕੇਦੇਤਹੈਦੇਵਯਜੈਤੇਮਿਤਾ ॥ਬਿ
 ਨਪੁਜੈਜੇਲੇਤਹੈਤਹੈਚਰਨਚਿਤਾ ॥੫॥ ਜ
 ਗਸੇਖਜੋਖਾਤਹੈਪਾਪਨਗੁਰਤਧੋਇ ॥ਜਗ
 ਬਨਾਂਜੋਖਾਤਹੈਮਾਪਨਲੇਤਹੈਸੋਇ ॥੫॥ ਕੀ
 ਵਮੀਨਤੇਹੈਤਹੈਮੀਨਮੇਹਤੇਹੈਇ ॥ਮੇਹਯਗਤੇਹੈ
 ਤਹੈਯਗਕਰਮਤੇਜੋਇ ॥੫॥ ਕਰਮਜੁਓਪ

ਜਤਿਬੇਦਤੇਬੇਦਬ੍ਰਹਮਤੇਜਾਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਜੁ
ਕੁਸਾਤਿਸਰਬਮੇਤ੍ਰਾਂਹਿ। ਜਗਕਾਰਿਮਾਂਨਾ॥ ੧੫॥
॥ ਬੇਦਬਤਾਵਤਕਰਮਜੇਤੇਨਕਰਤਜੇਕੋਇ॥
ਪਾਪਮਿਏਦ੍ਰੀਆਨਬਸਿਭੁਏਜਨਮਰਹਤਹੈਏ
ਇ॥ ੧੬॥ ਆਤਮਸਿਉਸਿਤੁਸਟਜੇਆਤਮ
ਸਿਉਰਤਹੈਇ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਜੁਆਤਮਸਿਉਰਹੈ
ਤਾਂਹਿਨਕਰਣਕੋਇ॥ ੧੭॥ ਚਾਹਿਨਕਰਤੇਪੁਨ

ਕੀ ਬਿਨ ਕੀ ਨੇ ਨਹਿ ਦੇਖਾ ਥ੍ਰਮਾ ਵਿਕਸੇ ਕਾਨ ॥ ੪੩ ॥
ਨਹਿ ਆਤਮਾ ਹਿ ਸੋ ਮੋਖਾ ॥ ੧੮ ॥ ਫਲ ਕਰਮ ਨੇ ਕੇ
ਛਾਡਿ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਨਿਤਾ ਸਿਰਾ ਬਿਨਾਂ
ਕਰਮ ਨਿਕਰੇ ਲਹੁ ਮੁਕਤਿ ਤੁਮ ਮਿਤਾ ॥ ੧੯ ॥
॥ ਲਹਿ ਸਿਧ ਜਨ ਕਾ ਵਹੁ ਕੀ ਨੇ ਕਰਮ ਸਮਾਜ
॥ ਲੇਕਰੀ ਤਜੇ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਮ ਹੁਕਰਹੁ ਸੁਕਾਜਾ ॥
੨੦ ॥ ਬਡੇ ਜੁਆਚਾਰ ਹਕਾਰਹੁ ਸੇਈ ਤੁਕਰਿ

ਮਾਂਨਾ ਤਿਹੀ ਮਰਾਸਰੁ ਜਗ ਚਲੈ ਬਰੇਕ
ਰਹਿਸੁ ਪ੍ਰਮਾਂਨਾ। **੨੨੧**। ਸੇਕਉ ਕਛੁ ਕਰੈ ਨਹੀ
ਤਿਨ ਲੋਕ ਮੇਕਾ ਜਾਨਾ ਕਛੁ ਲਹਿ ਓਲਹਿ ਬੇ
ਨ ਕਛੁ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜਾਸਾਨਾ। **੨੨੨**। ਜਉ
ਹਉ ਕਰਮ ਨਹ ਕਰੈ ਰਹੈ ਆਲਸੇ ਮੀਤਿ॥
ਮੇ ਤਿਉ ਹੀ ਨਰ ਸਰੁ ਹੀ ਗਾਹੈ ਰੇ ਮਰਾ ਕੀ ਧਰਤਿ॥
੨੨੩। ਜਉ ਹਉ ਕਰਮ ਨਹਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕਰੈ

ਇਹ ਬਿਨਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਉ ਸਿ ਕਰਤ ਬੇਤੋਪੁ ॥ ੫੩ ॥
ਜਾਯਾ ਪਾਸੁ ॥ ੫੪ ॥ ਮੂਰਖ ਜੋ ਕਰਮ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਕਰੈ ਜੋ ਭਾਇ ॥ ਲੋਕ ਕਾ ਨਾਗਿ ਅੰਨੀ ਕਰੈ
ਮਨ ਤਾ ਸਿਉ ਨ ਲਗਾਇ ॥ ੫੫ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁ
ਧ ਭੇਦ ਨ ਤਜੈ ਰਹੈ ਕਰਮ ਲਪਟਾਇ ॥ ਸਾਵ
ਧਾਨਾ ਗਿਆਨੀ ਰਹੈ ਤੇ ਪੈ ਖੇਤ ਈਦਾਇ ॥ ੫੬ ॥
ਮਾਇਆ ਕੇ ਭਾਫਾ ਕਰਤੈ ਸਭੈ ਕਰਮ ਯਹਿ

ਜਾਨਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਕਰਿ ਮੂੜ ਜੇ ਲੇਤਾ ਆਪ ਮੇ
ਮਾਂਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਗੁਣਾ ਅਰੁ ਕਰ ਮਵਿਭਾਰ ਕੋ ਜਾਂ
ਨੈਤ ਤੇ ਜੋ ਕਾਇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਿਖਿ ਅਨ ਸਿਉ ਲਗੀ
ਆਪ ਮਗਾਨਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਇਆ ਰੁ
ਫ ਕਰਿ ਮੂੜ ਜੇ ਰਹੈ ਬਿਖੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਤਾਂ ਮ
ਗ ਮੇਰੀਆਂ ਨੀਤਿ ॥ ਨੇਤਿ ਨ ਕਹੁ ਚਲਾਇ ॥
॥ ਚਿਤ ਮਧਿ ਆਤਮਾ ਅੰਨ ਕੋ ਮਨ ਕਰ ਮਨ ਮੇ

ਰਾਖਾ॥ ਅਹਿਕਾਰ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਜੁਪਨ ਕੇ ਅ ॥ ੪੪ ॥
ਬਿਲਾਖਾ॥ ੨੧॥ ਜੇ ਮੀਤ ਮੇਰੇ ਮਤ ਹਿਸਰ ਧਾਸਿ
ਓਗਹਿ ਲੇਤਾ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਨੀਤਿ ਸਚੈ ਨਹੀ ਕਰਮ ਕ
ਰੈ ਤਜੈ ਚੇਤਾ॥ ੨੨॥ ਜੇ ਮੇਰੀ ਜਾਮਤਿ ਕਉ ਕ
ਰਤ ਨ ਦੇਖ ਲਗਾਇ॥ ਤੇ ਮੁਰਖ ਜਾਂਨੈ ਨਹੀ ਹੋਅ
ਚੇਤ ਕੇ ਕੁਇ॥ ੨੩॥ ਰਿਅਾਂ ਨਵਿਤ ਹਿਕਰਤ ਹੋ
ਅਪਨੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ॥ ਸਭੁ ਕਉ ਈਨਿ ਜਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ

ਬਾਸਿਰ ਕੇ ਤੇਜੁ ਅਜਾਂਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਰੁਇੰਦੀਅ
ਨਕਉ ਬਿਖੇ ਮੇਰਾ ਗਾਨੈ ਖਨੈ ਹੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬ
ਸਿਨ ਰਹੋਇ ਨਹਿ ਰਹੇ ਜੁ ਅਰੁ ਸਮਜੈਇ ॥ ੨੭ ॥
ਨੂਨ ਹੋਇ ਜੋ ਨਿਜ ਧਰਮ ਪਰ ਧਰਮੇ ਗੁਣ ਜਾਂਤ
॥ ਮੀਚ ਭੁਲੀ ਨਿਜ ਧਰਮ ਤੇ ਪਰ ਧਰਮੇ ਭੈ ਮੰਝ
੨੮ ॥ ਅਰਜੈ ਨਹਿ ॥ ਕੋਏ ਪ੍ਰੇਰ ਕਉ ਨ ਕੇ ਪੁਰਖ
ਕਰ ਤਿਓ ਪਾਪਾ ਜਾਂਕੀਇ ਛੁਨਾਂ ਹਨੈ ਨੇਤਿ ਕਰ

ਮਸਿਤਪਾ। ~~੨੯੫॥~~ ਭੁਗਦੁਸਦੁਸ। ਜਹਿਨੇ ੪੫

ਕਾਂਮਾਅਰੁਕ੍ਰੇਧਹੋਰਨਗੁਣਹੀਤੋਹੋਇ।

ਕਿਉਹੁਪੁਰਨਹੋਤਿਨਹਿਪਾਪੀਕੋਅਰੁਨੋਇ

॥ ੨੯॥ ਅਰਾਨਿਛਪੋਨਿਮਧੁਮਸਿਉਦਰ

ਪਨਮਲਕੇਕੁਗਾਇ। ਗਰਗੁਤੁਚਾਸਿਉਨਿ

ਉਦਧੇਕਗਾਇਨਤਾਂਹੀਦਾਇ। ੨੯॥ ਰਿ

ਆਂਨਿਹੁਕੇਰਿਆਂਨਇਨਬੇਹੀਰਾਖਿਓ

ਢਾਪਾ। ਕਾਂਸ ਦੁਸਹ ਇਹ ਅਗਨ ਹੈ ਸਕੈਨ
ਕੋਉ ਢਾਪਾ। ~~ਭਾਪਾ~~ ਇਝੀ ਮਨ ਅਰੁ ਬੁਧ ਹੈ
ਅਪਣੀ ਜਾਂ ਕੋ ਬਾਨਾ। ਇਨ ਹੀ ਕਰਿ ਜੋਨ
ਸਤਿ ਹੈ ਰਿਅਾਂ ਨੀਹੁ ਕੋ ਰਿਅਾਂ ਨਾ। ~~ਭਾਪਾ~~ ॥ ੨ ॥
ਅਰਜਨ ਤਾਂ ਤਿਪ ਚਿਲ ਹੀ ਤੂਇ
ਝੀ ਅਨ ਕੋ ਰੋਕਾ। ਹਰਤਿ ਰਿਅਾਂ ਨਾ ਵਿਗਿ
ਅਨੋ ਜੋ ਇਨ ਪਾਪ ਨ ਕੋ ਠੋਕਾ। ~~ਭਾਪਾ~~ ਇਝੀ

ਯਹਿ ਸਭ ਕੇ ਪਰੇ ਤਿਨ ਤੇ ਪਰਮ ਨ ਜੋਇ। ਮ ੪੬

ਨ ਤੇ ਪਰੇ ਜੁ ਬੁਧ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਆਤਮ ਹੋਇ॥

ਆਤਮ ਲਖ ਬੁਧ ਤੇ ਪਰੇ ਮਨ ਬ ਸਿ ਕਰਿ ਤਿ

ਅੰਤਿ। ਕਾਂ ਮਰੂਪ ਮਰੂਦੁ ਸਹ ਕੇ ਆਰਿ ਤਾਰਿ

ਨ ਰਿਨਾਂ ਹਿ॥ ੩॥ ਇਤ ਸੰਤੁਰੁ ਦੁਹੀ ਤਾਉ

ਪਾਇ। ਸੁਖੁ ਹਮ ਬਿਦਿਆ ਜਿਨੇ ਗ ਸਾਗਰੇ

ਜੀਵਿ ਸਨਮਾਦ ਬਾਸਿ। ਦੋਹਰਾ॥ ਇਤ ਸੰ

ਮਾਨੁਤੀ ਤਿਸਿ ਮਾਨੁਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੀਤਾ ਜੀ ਕੇ
ਤੀਸਰੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਚਲਿਆ ॥
ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕੇ
ਰਿਆ ਹੋਲ ਛਮੀ ਮਥਾ ਮਾਰੇ ਰੀਤਾ ਜੀ ਕੇ
ਤੀਸਰੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਸੁਲਾਇ ਕਾ
ਦੁਮੁਰਖ ਜੋ ਹਾਏ ਕਲਾਹੀ ਮਹਾਂ ਬਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸੇ
ਉਨ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਨਰਥ ਕਰਿ ਕੈ ਬਹੁਤ ਦੁਬਨੇ

ੴ ਸਾਬਾ ਅਨਰਥ ਕਾ ਦੁਬਾਇ ਉਸਾਇ ੪੩
ਅਸਤਿਉਹੀ ਗਾਇਆ ਬਹੁਤ ਬਿਤਾਮਾਨੁ
ਇਸਾ ਕਿਸੀ ਤੇ ਪੁਛੈ ਜੇ ਮੇਨੁ ਰੂਮ ਸਿਪਾਹੀ
ਬਤਾਉ ਜਾਂਹ ਦੁਬਾਰੈ ਤਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕਾਇ
ਲੇਵਾ ਜੀ ਮੇਨੁ ਫੇਰਿ ਧਨੁ ਬਲਗੋ ਕਿਸੀ ਕੋ
ਕਹੈ ਮੇਨੁ ਅੰਜਨ ਸਿਖਾਵਉ ਜੀ ਮੇਰੀ ਅੰਜਨ ਤੇਰੇ
ਮਹਿ ਪਾਇ ਕਰਿ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੇਲੀ ਲੇਅੰ ਟਾਜੀ

॥ ਮੇਨੁ ਕਈ ਪਛਾਣੈ ਨਹੀਂ ਕਈ ਕਹੇਰੇ ਤੂੰ ਅ
ਧਰਮ ਕਰੁ ਅਰੁ ਮਾਂ ਸਖਾਇ। ਤਾਂ ਕਹੇ ਮੇਮਾਸ
ਹੀ ਖਾਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਕਈ ਕਹੇਰੇ ਤੂੰ ਚੇਰੀ ਕਰੁ ਤਾ
ਕਹੇ ਮੇ ਚੇਰੀ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਤਾ ਵਹੁ ਚੇਰੀ ਕਰਨੇ
ਲਾਗਾ। ਮੇਸੇ ਅਧਰਮ ਕਰਨੇ ਕਰਨੇ ਬਹੁਤ ਦਿ
ਨ ਬੀਤੇ। ਇਕ ਦਿਨ ਪਨ ਕੇਨ ਮਿਤਗ ਇਮਾਬਾ।
ਤਿਸੁ ਕਰਾਹਿ ਮੇ ਚੇਰਾਂ ਨੇ ਮਾਰਿਆ। ਤਾਂ ਵਹੁ ਮਗ

ਲੇਖਨਮਪ੍ਰੋਤਿਹੋਇਉਤਰਿਅਮਸੋਵਹੁਇ ੪੮
ਕਬਿਛਪਰਿਰਹਿਆਕਰੋ।ਅਮਰਮਹਾਂਦੁਖ
ਪਾਵੈ।ਬਹੁਤਹਾਕਾਰਕਰਿਆਕਰੋ।ਕ
ਰੋਕੋਇਐਸਾਗੁਰੋਵੈਮੇਰਕੁਲਬਿਖੋਮੇਨੂੰ
ਇਸਮਧਰਮਵੇਹਿਤੇਫੁਰਾਵੈ।ਐਸੇਹਾਹਾ
ਕਾਰਕਰਦੇਬਹੁਤਦਿਨਬੀਤੇ।ਉਸੀਪ੍ਰੋਤਿ
ਕਾਪੁੜਬੜਾਉਇਆ।ਉਨਦੇਕੁਦਿਨਮਾ

ਤਾਤੇਪੁਛਿਆ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕਿਆ ਬੈਪਾਰ
ਕਰਤਾ ਬਾਮਾ ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਮਰਨ ਕਿਸ ਭਾਂਤ ਤੇ
ਹੂਆ ਬਾਮਾ ਮਾਤਾ ਕਹਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਰੋ ਪਿਤਾ ਪਾ
ਸਦਰ ਬਬਹੁਤ ਬਾਮਾ ਮਧਰਮ ਕਰ ਕੇ ਇਕ
ਠਾ ਕਰਿਆ ਬਾਮਾ ਨਿਉ ਮਧਰਮ ਕਾ ਵਧ ਬਕਰਿ
ਆਤਿ ਉਹੀ ਗਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਧਨ ਗਾਏ ਤੇ
ਬਹੁਤਿ ਚਿਤਾ ਮਾਂ ਨ ਲਾਰਾ ਰਹਨਾ ਤਾਂ ਐਸੇ

ਹੀਧਨ ਕੋਨ ਮਿਤਾਇ ਕਾਇਨ ਬਨ ਮੇਰਾਇਆ ਬੰ ॥੪੫॥
॥ ਕਹੋ ਕਿਸੀ ਕਾ ਵਚ ਚੁਰਾਇ ਲਿਆਵਾ ਤਾ
ਵਹੁਰਾਹਿ ਮੇਰੇ ਰਾਂਗੇ ਮਾਰਿਆ ਤਾ ਪੁਤ ਕਹਿਅ ॥
ਏਮਾਤਾ ਜੀ ਵਹੁ ਕਿਸ ਓਰਿ ਰਾਇਆ ਹੋ ਤਾਮਾ
ਤਾ ਕਹਿਆ ਵਹੁ ਇਸ ਓਰ ਰਾਇਆ ਹੋ ਤਾ ਪੁਤ
ਨੇਪੀਉ ਤਤੇ ਪੁਛਿਆ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਿ
ਤਾ ਅਉਰਾ ਤਿਸੁਆ ਹੋ ਜਿਸ ਭਾਂਤਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ

ਕਾਉਧਾਰਿਓਇਨੀਸੇਈਥਿਧਕਰੇਨੀ। ਤਾਂਬੁ
ਹਮਨਕਰਿਅਾਤੁਗਇਆਜਾਇਕੈਉਸਕੈਪਿ
ਰਤੁਰਾ। ਸਿਰਾਧਉਸਕੇਨਮਿਤਕਰਾਉ। ਤਾਂਤੇ
ਰੇਸਕੁਹਿਬਡੇਉਧਰੇਰੇ। ਤਾਬਾਲਕਕਰਿਅ।
ਕੁਲਾਨੀ। ਮਾਤਾਕੀਆਰਿਅਾਲੇਕਰਿਗਇ
ਅਾਪਰਾਗਰਾਇਆ। ਤਹਾਂਇਸਨਾਂਨਕਰਿ
ਅਾਬਹੁਇਆਰੇਕੋਚਾਲਿਅਾ। ਇਕਬਡਕੇ

ਤਲੇ ਬੋਠਗਾਇਆ ਭੂਹੰਤੇ ਵਹੁ ਬਹੁਤਿ ਰੂਰਿ ५०
 ਆ ਵਹੁ ਵਹੀ ਬਿਛੁਛ ਬਾਗਿ ਜਿਸ ਕੇ ਤਲੇ ਉਸ ਕਾ
 ਪਿਤਾਮਹ ਆ ਬਾਗਿ ਬਾਲ ਕੇ ਨੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤ੍ਰਿ ਤਾ
 ਆ ਪਰੇ ਏਕ ਉਸ ਕਾ ਅਉਰ ਕੁਨੈ ਮਥਾ ਵਹੁ
 ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਇਕ ਧਿਆਇ ਗੀਤਾ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਤ
 ਬਾਗਿ ਉਸੀ ਬਿਛੁਛ ਕੇ ਤਲੇ ਬੋਠ ਕਰਿ ਪਾਠ ਕਰਿ
 ਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੁਨਿਆ ਸੁਣੇ ਤਹੀਏ

ਤਕੀਏਹਿਤੇਛੁਟਗਇਆਯੇਵੇਵੇਹੀਪਾਈ
॥ ਸੁਰਗਤੇਬਿਬਾਂਨਆਇਆਉਹਬਿਬਾਂਨ
ਪਰਿਬੈਠਕਰਿਪੁਤ੍ਰਕਰਿਬੁਲਾਇਆਰੇਪੁਤ੍ਰ
ਮੇਤੇਰੋਪਿਤਾਹੈ॥ ਮਰਿਕੇਪ੍ਰੇਤਿਭੁਇਆਹੈ॥
ਤੈਰੀਤਾਕੇਤੀਸਰੋਪਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰਿਆ
ਹੈ॥ ਮੇਸੁਫਿਆਤਿਸਕੇਸੁਫਨੇਕਰਿਮੇਰਾਉਧ
ਰਿਹੋਇਆਹੈ॥ ਗੁਲਮੇਵੇਵੇਹੀਪਾਈਹੈ॥ ਮੇ

ਨਸ਼ੁਰਗਤੇਬਿਬੰਨਾਅਏਤੈ।ਹੁਲਮੇਸ਼ੁਰਗ ੫੧
ਨੋਚਲਿਆਹਾਂ।ਸੁਲਰੇਪੁਤ੍ਰਅਬਤੁਰਗਇਆ
ਮਤਿਜਾਇ।ਮੇਰਾਉਧਾਰਿਤੁਕਰਨਚਲਿਆ
ਬਾਅਬਤੇਮੇਰਾਉਧਾਰਿਆਹੈ।ਤਾਪੁਤ੍ਰਕਹਿ
ਆਪਿਤਜੀਮੇਨੁਆਰਿਆਕਰਹੁਜੀਤੇਰੀਸੇ
ਵਾਕਰਦਾਰਹਾਂਜੀ।ਤਾਂਪਿਤਾਕਹਿਆਰੇਪੁਤ੍ਰ
ਮੇਰੇਸਰਕੁਲਨਰਕਮੇਪਰੇਤੈ।ਤੂਇਕਇਕਵ

ਰੀਰੀਤਾਕਤੀਸਰੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰਹੁ॥
ਇਕਇਕਾਧਿਆਇਕਾਪੁੰਨਉਨਕਉਭੁਵੇਹੁ
ੴ ॥ ਵਹੁਤੇਰੇਸੰਬਰਨਰਕਤੇਨਿਕਲਕਰਿਸੁਰਗ
ਕਉਜਾਵੇਰੇ॥ ਇਤਨੀਬਾਤਕਹਿਕਰਿਸੁਰਗ
ਕਉਗਾਇਆ॥ ਤਾਬਾਲਕਨੇਤੀਸਰੇਧਿਆ
ਇਕਾਪਾਠਕਰਕੇਸਤੇਕੁਲਾਕਉਪੁੰਨਦੀਆ॥
ਪੁੰਨਦੇਵੇਹੀਸਤੇਕੁਲਾਬੇਕੁਠਕਉਗਾਏ॥ ਤਾਰ॥

ਜੇਧਰਮਰਾਇਕੇਨੂਤਨੇਨਰਕਕੋਰਖਵਾਰੇਥੇ॥ ੫੨
ਤਿਨਹੁਰਖਵਾਰਿਥੇਨੇਧਰਮਰਾਇਪਾਸਜਾਇਕ
ਹਿਅਗਹਿਰਾਜਾਜੀਨਰਕਤਾਂਉਜਾਨ੍ਹਪਤ੍ਰਿਆ
ਤੇਜੀਨੇਜਾਨਮਜਾਨਮਕੋਪਾਪੀਜੀਉਬੋਤਿਨਹੁ
ਕਉਬਿਬਾਂਨਹੁਪਰਿਬੋਠਾਇਕਰਿਸੀਠਾਕੁਰਜੀ
ਕੋਪਾਰਖਵਏਲਗਏਹੈ॥ ਤੁੰਗਾਨਾਧਰਮਰਾਇ
ਇਹੁਬਾਤਸੁਫਕਰਿਉਠਿਚਹਿਅਗਾਜਗੰਧ

ਤਾਲਖੀਰੁ ਮੇਸੇ ਸਤਾਰ ਕੇ ਫਲਾ ਪਰਿ ਸੀਨਾਰੰ
ਇਲਨੀ ਬਿਰਾਜਾ ਮਾਂਤ ਬੋਆ ਮਰੁ ਲਛਮੀ ਚਰ
ਨ ਸੁਸਤੀ ਬੀਯ ਤਹਾਂ ਰਾਜੇ ਪਰ ਮਰਾਇਨੇ ਰੂਰ
ਉਤਕਰੀ ਬਹੁ ਵਿਹਾ ਬਨੇ ਕੁਕੇ ਬਨਤੀ ਕਰੀ॥
ਕਹੈ ਹੋਸੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਜੋਪ
ਪੀਜੀ ਦੁਬੋਤਿ ਨ ਕੇਤੁ ਮਾਰੇ ਪਾਰਖਾ ਬਿਬੰਨੇ
ਪਰਿ ਬੋਠਾਇ ਕਰਿ ਬੈਕੁਠ ਕਉ ਗਏ ਹੋ॥ ਤੁਹੇ ਸੀ
ਲੇ

ਮਹਾਰਾਜਾ ਜੀ ਬੇਕੁਠ ਕਰੁ ਜੇਹੇ ਜੀ ਤਉ ਮੇਰੇ ॥ ੫੩ ॥
ਉਤ ਕਿਸ ਕੇ ਕਰਨਾ ਹੋ ਜੀ ਤਾਸੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕਰਿ ਬੋਲੇ ॥ ਹਿਧਰ ਮਰਾਇ ਤੁੰਦੁ
ਖਮਿ ਤਿਹੋ ਹੁ ॥ ਭੂਮ ਪਨੇ ਮਨ ਮੇ ਕਛੁ ਨ ਮਾਂਨਾ ਮੇ
ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਇਕਾ ਬ੍ਰਿਤਿ ਤਕਹੋ ॥ ਤਾਂ ਸੁਫਲ ਕਰਿ
॥ ਏਹੁ ਜੇ ਜੀਵ ਪਾਪਿ ॥ ਅਥਾਇ ਨ ਕਾਪਿ ਛੁਲਾਧ
ਗਾ ਕਰੁ ॥ ਏਹੁ ਮਹਾਂ ਪਾਪਿ ਜੀਵ ਬੇਕੁਠ ਕਉ ਸਿਧ ॥

ਰਹੈ। ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਤੈਨੁ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਨੀ ਦੁਕੀ
ਤਾ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਰੇ। ਕਿਸੀ ਕਉ ਪੁਨ ਵੇਦੇ ਰੇ। ਤਿ
ਨਹੁ ਜੀਅ ਹੁਕ ਕਦੀ ਨਰ ਕਮੇ ਨਹੀ ਦੇਵਾ। ਏਹੁ ਤੇ
ਨੁ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਏਹੁ ਬਾਤ ਤੁਸਤ ਕਰਸੁ
ਨਹੈ। ਤਾਇਤ ਨੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰਿ ਰਾਜਾ
ਕਮਰਾਇ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਮਾਦ ਰੁਇਆ। ਅਰੁ
ਜਾਧਰ ਮਰਾਇ ਨੇਰੀ ਰੁਇਤ ਕਰੀ। ਆਗਿਆ

ਲੇਕਰਿਰਾਜਾਧਰਮਰਾਇਆਪਨੇਦੂਤਹੁਕੇ ੫੪
ਆਗਿਆਕਰੀ। ਕਿਹੋਰੇਜਮਦੂਤਹੁਜੇਜੀਵ
ਗੀਤਾਜੀਕਾਪਾਠਕਰੇ। ਯਾਸੁਦਲਕਰੇ। ਯ
ਪੁਨਕਰੇ। ਤਿਨਹੁਕੇਕਟੀਤੁਮਨੇਨਰਕਮੇਨ
ਹੀਦੇਵਦਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਆਗਿਆਹੈ
। ਜਿਸਕੋਪਦ੍ਰੋਸੁਫੇਤੇਪਾਪੀਜੀਵੈਬੈਕਿਠਕਉਗ
ਏ। ਜੇਜੀਵਗੀਤਾਕਾਪਾਠਕਰੇ। ਅਬਦਾਸੁਦ

ਨਕਰੇਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਫਲ ਕਹਾਇ ਬਰਨ ਨਕਰੀ
ਐ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨੀਕ ਰਿਆ॥ ਹੋਲ ਛ
ਮੀਤੀ ਸਰੋਧਿਆਇ ਕਾ ਫਲ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ਤਿ
ਸੁ ਵਲ ਕਰੁਇ ਹੁ ਫਲ ਹੈ॥ ३॥ ਤਿਸੁ ਸ੍ਰੀ
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਇ ਸ੍ਰੀ
ਰਾਮਾਇ ਸ੍ਰੀ ਜੇਰੋਧਿਆਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ॥ ਜਹੇ ਜੇਰਾ ਜੇ ਮੇ ਕਹਿਓ ਪਹਿਲੇ

੫੫
ਵਸੋਆਇ॥ ਤਿਨਹੂੰਤਬਮਨਸੋਕਹਿਓਮਨਇ
ਖਵਾਕਸੁਨਾਇ॥ ੧॥ ਪਰਮਪੁਰਾਤਨਜੋਗਕ
ਉਜਾਨਤਹੋਰਿਖਰਾਇ॥ ਬਹੁਤਦਿਨਾਂਬੀਤੇਰ
ਏਸੋਉਜੋਗਨਸਾਇ॥ ੨॥ ਵਹੀਪੁਰਾਤਨਿਜੋਗ
ਮੇਤੁਹਿਕੋਟੀਓਬਤਾਇ॥ ਜਾਂਤੇਤੂਮਮਿਤਹੋਅ
ਉਰਕੁਰਾਤਕੇਰਾਇ॥ ੩॥ ਸਿਰਜੋਰੇਵਾਰਾ॥
ਤੁਮਤੇਪ੍ਰਗਟਹੋਅਬੈਸੁਰਪੁਰਾਤਨਦੇਵਾਤੁ

ਅਕਬਤਾਮਿਉਹੀਕਹਿਓਹਉਜਾਂਨਤਯਾਰਿ
ਭੇਵਾ॥੧॥ ~~ਸ੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬ~~ ਤੇਰੇਮਰੁਮੇਰੇਜ
ਨਮਾਬੀਤੇਹੋਬਹੁਬਾਰਿ॥ਤੂਤਿਨਕੇਜਾਂਨਤਨ
ਹਿਉਉਜਾਂਨਤਨਿਰਧਾਰਿ॥੨॥ ਅਨਾਮਾਥਿਨਾ
ਸੀਪ੍ਰਗਟਹੋਜਗਤਿਈਸਕਰਤਾਰਾ॥ਅਪਨੀ
ਇਛਾਏਲੇਤਹੋਸੁਖਸਾਂਤਿਅਵਤਾਰਾ॥੩॥ ਜਬ
ਅਰਜਨਜਗਮੇਪਟਤਿਪਰਮਧਰਮਕੀਭਾਇ

॥ ਬਦਤ ਅਧਰਮ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤਬ ਹੀ ਜਨਮੇ ॥ ੪੬ ॥
ਆਇ॥ ॥ ਸਾਧਨਿ ਕੀਰਾਛੁ ਆਕੋਰੈ ਪਾਪੀਤ੍ਰਾ
ਰਉ ਮਾਰਿ॥ ਥਾਪਤਰੀ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਕੀ ਯੁਗਾਯੁ
ਗਮਾਂਤੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਜੁ ਕਰਮ ਕੋ
ਤਤਲੈ ਜੇ ਜਾਨਾ॥ ਨਿਹਤ ਜੋ ਮੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਫੇਰਿ
ਨ ਜਨਮੈ ਆਨਾ॥ ੩ ॥ ਕਾਂ ਮਕ੍ਰੋਧ ਭੈ ਕਉ ਤਜੈ ਮੇ
ਗਏ ਭੁਭਇ॥ ਬਹੁਰਿ ਰਿਗਿ ਆਨ ਤਪ ਕਰਿ ਰਹੈ ਮੇ

ਹੀਮਾਂਤੁਸਮਾਇ॥ ॥ ਜੋਸੇਕਉਜੋਸਭਜੋਹਉ
ਤੋਸੇਫਲਦੇਤਾ॥ ਅਰਜਨਸਭੁਨਰਜਗਤਮੇਸੇ
ਰੇਸਗਾਰਾਹਿਲੇਤਾ॥ ॥ ਕਰਮਸਿਧਕੀਨਾ
ਹਿਕਰਿਪੁਜਾਤਿਦੇਵਨਲੇਇ॥ ਕਰਮਨਕੀਨ
ਹਲੇਕਮੇਸਿਧਬੇਰਾਹਿਹੋਇ॥ ॥ ਚਾਰਬ
ਰਨਜੋਸੇਰਚੇਕਰਗੁਨਕਰਮਵਿਰੁਗਾ॥ ਹਉ
ਯਾਕੇਕਰਤਾਰਿਹੋਨਾਹਿਮੇਹਿਮਨੁਰਾਗਾ॥

ਕਰਮ ਨਾਮੋ ਕੋਲਗਾ ਤਿਉ ਮੇਰਿ ਨਾਟ ਲਕੀਚਾ ॥ ੪੭

ਹਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੇਲੇ ਖੋਕਰ ਮਨ ਬੰਧੋ ਤੇਰੇ ਹਿ।

ਜੇ ਚਾਹਤ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਕਰਮ ਤਿਨ ਮਾਇ। ਕਰੇ

ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਹੀ ਜੁ ਕਰਮ ਕਾਰਿ ਫਲ ਨ ਕਉ ਮਾਤਿ ਪਾ

ਇ॥ ॥ ਗੁਲਾਮ ਕਰਮ ਸੇ ਕਰਮ ਕੋ ਰਹਤ ਬੀ

ਧਤੂ ਮੇਰਿ। ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਜੇ ਈ ਕਰਮ ਕਰਮ ਦੇ

ਵੇਰੇ ਤੇਰਿ॥ ॥ ਜਾਂ ਨਿਓ ਚਾਹੇ ਕਰਮ ਹੂ ਮਦ

ਰਬਿਕਰਮਸੁਭਾਇ॥ਸੁਨਿਅਕਰਮਗਤਿ
ਲੀਜੀਐਰਾਹੇਕਰਮਕੇਦਾਇ॥੪੯॥ਕਰਮ
ਨਮਾਂਤ੍ਰਿਅਕਰਮਜੇਲਖੇਅਕਰਮਨਕਰਮ॥
ਬੁਧਿਵਿਤਤਿਨਸਬਕੀਏਮੋਟਮਨਕੇਕੁਰਮ॥
੫੦॥ਜਾਂਕੇਸਭੁਆਰਿਕੁਤਾਜਿਬਿਨਾਂਕਾਂਮਨਾਂ
ਹੋਤਿ॥ਤਾਂਕੇਪੀਡਿਤਕਹਤਹੋਵਹੀਕਰਮਕੋਖੋਤ
॥੫੧॥ਕਰਮਫਲਨਿਛਾਡੇਸਦਾਤਿਸੇਕਰੇ

ਨਹੀਆਸਾ/ਤਾਂਕਉਕਰਮਾਨਿਕਰਭਯੀਲਰੋਨ ੫੮
ਭਵਕੀਫਾਸਾ/੨੦॥ਜੀਤੋਇਦ੍ਰਿਦੇਹਮਾਨਿਕੰਮ
ਪਰਿਗ੍ਰਹਿਜਾਹਿ/ਦੇਹਕਾਜਕਰਮਾਨਕਰੈਪਾਪ
ਨਲਾਗਾਤਿਤਾਂਹਿ॥੨੧॥ਜਾਬਾਯਾਕੁਸਿਤੁਸਟ
ਜੇਸੁਖਦੁਖਲਰੋਨਦੇਇ॥ਸਿਧਮਸਿਧਜੁ
ਏਕਸੀਕਰਮਾਬਿਧਨਹੀਹੋਇ॥੨੨॥ਤੈਸ
ਭੁਜੁਕਾਮਨਾਂਗਿਆਨਲਗਾਵੇਚਿਤਾਜਰਾ

ਕਾਨਕਰਮਨਕਰੈਸੇਨਬਾਂਧੀਐਮਿਤਾ॥੨੩॥
ਰੇਮਅਗਨਿਹਵਬ੍ਰਹਮਐਅਰਪਤਬ੍ਰਹਮੇਨਾ
ਨਾਨਾਇਬ੍ਰਹਮਐਸੇਰਹੈਕਰਮਸਮਾਧਿਤਿਹ
ਮਾਂਤਾ॥੨੪॥ਵੇਦਨਿਕੋਇਕਯਜਤਤਹੈਕਰਤ
ਯਗਬਹੁਭਾਇ।ਇਕਬ੍ਰਹਮਹੀਯਜਤਤਹੈ
ਮਾਂਨੋਯਗਕਦਾਇ॥੨੫॥ਇਕਨੁਰੇਮਤਿ
ਇਦ੍ਰੀਅਨਸਿਜਮਅਗਨਿਮਨੁਪਾਂਥਿਖਿ

ਅਨਹੋਮਤਏਕਹੈਇੰਦ੍ਰੀਅਗਨਿਜਰੂਪਾ॥ ੫੯

ਜੇਸਭੁਇੰਦ੍ਰੀਕੇਕਰਮੁਅਉਰਕਰਮਸ

ਰੂਪਾਂਨਾਹੋਮਤਸਿਨਮਏਕਹੈਪ੍ਰਗਟਕਰਤ

ਚਿਤਗਿਆਨਾ॥ ੬੦ ॥ ਏਕਯਜਤਹੈਨਰਬ

ਸਿਉਏਕਤਪਸਿਆਜੇਗਾਏਕਜੁਬੁਧਕਰ

ਹੀਯਜੈਏਕਾਰਿਆਨਸਿਜੇਗਾ॥ ੬੧ ॥ ਹੋਮਅ

ਪਾਨਹਿਪ੍ਰਾਂਨਮਹਿਪ੍ਰਾਂਨਅਪਾਨਹਿਮਾਹਿਪ੍ਰਾਂ

ਨਾਅਪਾਂਨਹਿਰੋਕੋਕੋਰਹਤਜੁਹੋਨਰਨਾਂਹਿ॥
੨੫॥ ਵਰਬਾਯਜਤਤੋਹੋਬੋਰੇਗਿਆਨਾਯ
ਹ ਗਾਏਕੁਇ॥ ਨਿਤੇਕਰਮਬੇਦਨਕੋਹੋਗਿਆ
ਨਹਿਰਹਤਸਮਾਇ॥ ੨੬॥ ਪ੍ਰਾਂਨਨਹੀਮੇਪ੍ਰਾਂਨਕੋ
ਹੋਮਤਿਤਾਜਿਅਹਾਰਾਇਸਕੁਜਾਂਨਤਿਜਰਾ
ਕਉਮੇਟਤਿਪਾਪਾਬਿਕਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਜਗਸੇਖ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੁਖਤੋਹੋਤਿਬ੍ਰਹਮਮੇਲੀਨਾਯਹਲੇ

ਕਾਬਿਨਯਗਨਹਿਪਰਲੋਕੋਹੋਛੀਨਾ॥੩੮॥ ੬੦
ਬਹੁਤਿਭੁੰਤਿਦੇਵਨਕਹੋਜਗਸਬੈਏਮਾਂਨਾ॥੩
ਸਭਜਾਂਨਹੁਕਰਮਤੇਲੇਹੁਮੁਕਤਿਸੁਖਧਾਂਮਾ॥੮
੩੯॥ ਕੀਨੋਬਹੁਤਿਪਰਿਕ੍ਰਮਾਂਪ੍ਰਸਨਜੁਸੇਵਾ
ਭੁੰਤਾ॥ਤਉਰਿਅੰਨੀਉਪਦੇਸਹੋਰਿਅੰਨੀ
ਨੋਨੀਅਸਾਂਤਿ॥੪੦॥ ਅਰਜਨਤੂਯਾਂਕੇ
ਲੋਹੇਰਹੇਨਹਿਭੁਰਮੇਰਿ॥ਸਭੁਜੀਅਨਕੋਦੇਖ

ਏਆਪਮਾਂਧੁਕੋਮੇਹਿ॥੩੫॥ਸਭੁਪਾਪਨਮੇ
ਜੇਬਡੇਪਾਪੀਹੀਤੂਹੇਇ॥ਗਿਆਮਾਂਨਨਾਵੁਚ
ਫੁਓਤਰਹੈਪਾਪਸਿਧਸਮਜੇਇ॥੩੬॥ਜੇਸੇ
ਜੁਆਲਹੁਤਸਕੀਡਾਰਤਿਹੈਸਭੁਜਾਗਿਆਰਿ
ਮਾਂਨਅਗਨਤਿਉਪਬਲਹੈਡਾਰਤਿਕਰਮ
ਨਿਵਾਰਿ॥੩੭॥ਗਿਆਮਾਂਨਸਮਾਨਤਿਲੋਕਮੇ
ਪਾਂਵਨਨਾਹੀਅਉਰਾਜੇਗਸਾਧਨਾਜੇਕਰੈ

ਲਹੈ ਰਿਆਨ ਕੀ ਠਉਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ ਜਿਤ ੬੧

ਸਰਧਾ ਸਹਤ ਪਾਵੈ ਮੈ ਸੋ ਰਿਆਨਾ ਜਾਪਾ

ਏਤਤ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਵੈ ਸਾਂਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥

ਜੇ ਮੂਰਖ ਸਰਧਾ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਕੋਹੈ ਇ ਬਿਨਾਸ

॥ ਜਾਂ ਕੋਇ ਹਸੀਦੇ ਸੋ ਦੁਹਲੇ ਕਨਿ ਰਾਸਾ ॥ ੨੯ ॥ ਭੈ

॥ ਮੇਰੇ ਅਰਪੇ ਕਰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀਦੇ ਹੋ ਦੂਰਿ ॥

ਰਿਆਨੀ ਬਿਧੇ ਨ ਆਪ ਕੋ ਰਹੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪੂਰ

ਅਬਚਉਬੋਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਕਹੋਹੋਤਿ ॥ ੬੨ ॥
ਸਵਲਕਾਰਿ। ਜੋਜੀਵਰੀਤਾਕਾਪਾਠਕਰਦੇਹੋ।
ਤਿਨਾਂਦੇਚਰਨਾਂਦੇਛੁਹੇਤਾਮਧਰਮਕੇਦੇਹੇਤੇਛੁ
ਟੇਹੋ। ਤਿਸੀਸਮੋਬਿਮੁਕਤਿਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੈ॥
ਤਾਂਸੀਲਛਮੀਕਰਿਆਹੇਸੀਮਹਾਂਰਾਜਜੀਰੀ
ਤਾਕੋਪਾਠਕਰਨਹਾਰੇਕੇਛੁਹੇਤੈਕੋਈਆਰੇਭੀ
ਮੁਕਤਿਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਇਆਹੈਜੀ॥

ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਕਹਿਆਹਲਛ
ਮੀਮੁਕਤਿਹੋਈਇਕਮੇਪੁਰਬਲੀਕਥਾਕ
ਹਦਾਹਾਂਤ੍ਰਿਸ਼ਦਲਕਰੁ। ਇਕਕੁਰੀਰਥੀਰੀ
ਪਰ ਗਾਨੀਕੇਕਨਾਰੈਬਨਾਰਸੀਨਗਾਰੇਹੇ। ਤਹਾਂਇ
ਕਬੈਸਨੇਰਹੇ। ਤ੍ਰਿਸਕਾਨਾਂਮਭੁਰਥਾਸੇਉਹਾਂ
ਰਹਤਾਥਾ। ਉਹਾਂਇਸਨਾਂਨਕਰੇ। ਰੀਤਾਕਾਪਾ
ਠਕਰੇ। ਅਉਥੇਪਿਆਇਕਾਅਰੁਉਸਕੇਤਪ

ਸਿਆਹੀਧਨੁਬਾਗੁਵਹੁਮਾਇਆਕਾਜੀਜਾਲ ੬੩
ਕਛੁਨਬਾਰਖਤਾਇਕਾਦਿਨਵਹੁਬਨਮੇਰਾਇ
ਆਸਾਤਹਾਂਕਿਆਨੇਖੋਇਕਾਮਛੀਠਵਰਹੈ
॥ਅਰੁਕੁਲੇਬਿਰਛੁਤੈ॥ਅਰੁਕਮਲਕਾਸਰ
ਵਰਹੈ॥ਤਹਾਂਇਕਾਬਿਛਕੀਛੁਇਆਤਲੇ
ਬੈਠਗਾਇਆ॥ਉਹਾਨੇਇਕੇਰੀਆਂਕੋਬਿਛ
ਬੋ॥ਉਨਕੋਬਿਖੋਬੋਰਾਜਹਾਅਪਸਮੇਬੀਚ

ਥੀ॥ ਇਕ ਬੇਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਕੇ ਚਰ ਨਿਛੁਹੇ॥ ਅ
ਰ ਉਸ ਭਰਾ ਬਾਅਤੀ ਤੇ ਕੋਨੇ ਦਾ ਆਇਗਾਈ॥
ਤਹਾਂ ਵਹੁੰ ਸੇ ਇਗਾਇਆ॥ ਉਸ ਕਾ ਅੰਗ ਫੁਹ
ਵੇਹੀ ਵਹੁੰ ਵੇਨੇ ਬੇਰੀਆਂ ਕੀ ਬਕੇ ਗਿਰ ਪੜੀਆਂ
॥ ਪੜ ਉਨ ਕੇ ਸੁਕਰਾਏ॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਬੇਰੀਆਂ ਨੇ
ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੇ ਪਾਰਿਜਾਇ ਜਨਮੁ ਲੀਆ॥
ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੇ ਪਾਰਿਜਾਇ ਪੁੜੀਆਂ ਭੁਟੀਆਂ॥

॥ ਤਹਾਂ ਵੇਦੇ ਨੇ ਬਾਲਕਾ ਅਵਸਥਾ ਬਿਖੇਤ ਪ ੬੪

ਸਿਆਕਰੇ ਲਾਰੀਆਂ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਰਿਆ ॥

ਹੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਥਿਤੁ ਮਰਾਹ ਮਵਿਵਾਹ ਕਰ ਦੇਵਹਿ। ਤਾਂ

ਨਿਆਂ ਕਰਿਆ ਹੋ ਮਾਤਾ ਜੀਹ ਮਵਿਵਾਹ ਨਹੀ ਕ

ਰਾਂ ਇਦੀਆਂ। ਉਨ ਕੋ ਪਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਖਬ

ਰ ਥੀ। ਵੇ ਜਾਤੀ ਸੁੰਦਰ ਜਨਮੀਆਂ ਥੀਆਂ। ਹ

ਮਰੇ ਮਨ ਮੇ ਇਕ ਕਾਂ ਮਨਾਂ ਹੋ ਜੀ। ਜੇ ਵਹੁਣ ਮਾਰੀ

ਕਾਂਮਨਾਂ ਪੁਰਨ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਹਮ
ਰਾਗੁ ਲਾਹੇ ਦੇ ਜੀ॥ ਵੇਦੇ ਨੇ ਮਨ ਮੇ ਵੀ ਚਾਰਿਆ
ਕਰੇ॥ ਕਹੇ ਜਿਨ ਸਾਧਨੇ ਹਮ ਕੇ ਬੇਰੀਆਂ ਕੀਜੂ
ਨ ਤੇ ਛਡਾਇਆ ਥਾ॥ ਵਹੁ ਹਮ ਕੇ ਕਹੁ ਦਰਸ
ਨ ਦੇਵੇ॥ ਤਾਂ ਹਮਾਰਾ ਗੁਲਾਹੇ ਦੇ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਇਕ
ਦਿਨ ਇਕ ਕੀਨਿਆ ਨੇ ਕਹਿਆ॥ ਕਿਹੇ ਮਾਤਾ
ਜੀ॥ ਅਬ ਹਮ ਕੇ ਆਰਿਆ ਮਾ ਦੇ ਦੇ ਜੀ॥ ਹਮ ਤੀ

ਰਬਕਰਿਆਂਵੇ। ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾ ੬੫
ਵੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਓਤੀ ਰਬਕਰਿਆਂਵੇ। ਤੁਮ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
ਮੇ ਸੁਰਜੀ ਕੀ ਮਾਰਿਆ ਹੋ। ਤਾਂ ਵੇ ਕ੍ਰਿਨਿਆਂ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਚਰਨ ਬਿਦਨਾ ਕਰਿਆਰਿ ਕੇ
ਮਾਲੇ ਕਰਿ ਚਲੀਆ। ਵੇਤੀ ਰਬਕਰਦੀਆਂ
ਕਰਦੀਆਂ ਬਨਾਰਸੀ। ਬਿਖੇਆਈਆਂ ਜਾਂ
ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਵਹੀਤ ਪਾਥੈ ਠਾਠ ਪਕਰਦਾ ਹੋ। ਤਾਂ ਕੀ

ਨਿਅੰਨਿਕਟਿਜਾਇਕਰਿਡੰਡਉਤਕਰੀਚਰ
ਨਬਿਦੋਅਰੁਬੇਨਤੀਕਰਨਲਾਰੀਅਸਾਂਕਹੇ
ਧਨਹੇਜੀਹਮਕੋਤੁਮੇਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕੀਆਹੈ॥
ਤਾਂਤਪੋਧਨਕਹਿਆਤੁਮਕਵਲਹੇ॥ਮੇਤੁਮ
ਕੋਪਛਾਂਦਤਾਨਾਂਤੀ॥ਤਾਂਕਿਨਿਅੰਨਿਕਹਿਆਜੀ
ਹਮਤੁਮਕੋਪਛਾਂਦਦੀਅੰਹਾਂਹਮਪਿਛਲੇ
ਜਨਮਾਬਿਖੇਬੋਰੀਅੰਕੀਜੂਨਾਬਿਖੇਬੀਅੰ

ਤੁਮਾਇਕਾਦਿਨਬਨਮੇਆਏਥੋਤੁਮਕੋਧੁ ੬੬
ਪਬਹੁਤਲਾਰੀਬੀਤੁਮਬੇਰੀਆਂਕੀਛਾਇ
ਆਤਲੇਆਇਬੈਠੇਥੋਤੁਮਾਰਾਮਾਥਾਇ
ਕਬੇਰੀਨੋਆਇਲਾਰਾਗਦੁਸਰੀਬੇਰੀਨੋ
ਰਨਲਾਰੋਤਾਂਉਸੀਸਮੇਹਮਬੇਰੀਆਂਕੀਜੁ
ਨਤੇਛੁਟੀਆਂਜੀਅਬਹੁਮਇਕਬਹੁਮਨਕੋ
ਪਾਰਿਆਇਪੁੜੀਆਂਭੁਈਆਂਹੋਜੀਤੁਮਾ

ਰੋਪ੍ਰਤਾਪਸੋਹਮਾਰੀਗਤਿਰੁਈਹੋਜੀ। ਤਾਂਤ
ਪੋਧਨਕਹਿਆਮੈਨੁਇਸਬਾਤਕੀਖਬਰਨਹੀ
ਬੀ। ਅਬਤੁਮਕਛੁਆਰਿ। ਮਾਕੋਰੇ। ਮੇਤੁਮ।
ਰੀਕਛੁਸੇਵਾਕਰਾਂ। ਤੋਕੀਨਿ। ਮਾਂਕਹਿਆਵ
ਹੁਰੀਤਾਕੋਚਉਥੇਧਿਆਇਕਾਫਲਹਮਕੋ
ਦੇਵੇਜੀ। ਅਰੁਹਮਾਰੀਦੇਹਛੁਟੇਜੀ। ਦੇਵਤ।
ਕੀਦੇਹਪਾਂਦੇਜੀ। ਅਰੁਆਵਾਗਵਨਤੇਰਹ

ਭੋਵੇਜੀਭਾਂਭੋਧੋਧਨਕਹਿਆਮਵਸਕਰਿ ੬੭
ਮੇਰੀਤਾਕੇਚਉਥੋਧਿਆਇਕਾਫਲਤੁਮਕੋ
ਦੀਅਗਤੁਮਆਵਾਰਾਵਨਤੇਰਹਤਹੋਵੇ।
ਇਤਨੇਕਹਫੇਨਾਲਾਮਕਸਤੇਬਿਬੰਨਆ
ਏ।ਬੇਕੁਠਕੇਸਿਧਾਰਤਭਈਅੰਗਤਾਂਬਹੁ
ਕ੍ਰਿਤਧੋਧਨਕਹਿਆਮੇਨਾਂਕਾਂਹਿਅੰਥਾਗੀ
ਤਾਕੇਚਉਥੋਧਿਆਇਕਾਮੇਸਾਫਲਤੇ।ਤਾਂ

ਮਨਬਚਕਰਮਕਾਰਿਰੀਤਾਕਾਪਾਠਨਿਤੁ
ਪ੍ਰਤਿਕਰਨੇਲਾਗਾ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਦਾਰੇਇਫਨੀਕ
ਹਿਆਹੇਲਛਮੀਚਉਥੇਧਿਆਇਕਾਟਲੁ
ਮੇਕਰਿਆਹੈਸੇਤੇਸਵਲਕਾਰਿਆ॥
~~ਮੇਕਰਿਆਹੈਸੇਤੀਸਵਲਕਾਰਿਆ॥~~ ਕਬਹੂੰਕਹਤਸੇਨਿਆਸਕਉਕ
ਬਹੂੰਕਰਮਕੋਜੋਗਾ॥ਨਿਸਚੈਕਰਿਏਕੈਕਰੇਮੇ
ਟੈਕਿਨਭੁਵਰੇਗਾ॥~~ਮੇਕਰਿਆਹੈਸੇਤੀਸਵਲਕਾਰਿਆ॥~~ =

ਕਰਮਯੋਗਸਿਨਿਆਸਅਰੁਏਵੇਉਸੁਖ ੬੮

ਦੀਨਾ। ਕਰਮਯੋਗਸਿਨਿਆਸਮੇਕਰਮਨ

ਲਾਯੀਅਤਿਛੀਨਾ॥੨॥ ਦੁਸੇਖਤਨੈਚਾਰੈ

ਤਨੈਸੇਸਿਨਿਆਸੀਦਾਨਾਰਾਗਦੇਖਤੋਨੈ

ਗਤਤਮੇਰਿਛੂਟਿਓਮਾਂਨਾ॥੩॥ ਯੋਗਸਾਂਖ

ਕੇਦੁਇਕਹਤਮੁਰਖਪੀਡਿਤਨਾਂਗਿਅੰਦੇਉ

ਮੇਏਕੈਭਜੈਦੇਉਫਲਹੋਤਾਂਗਿ॥੪॥ ਥਾਂਨ

ਜੁਲਹੀਐਸਾਂਖਤੋਐਉਯੋਗਤੋਰੇਇ॥
ਸਾਂਖਯੋਗਏਕੋਗਨੇਤਾਂਕਉਗਿਆਨੀਨੇ
ਇ॥ ॥ ਲਹਤਸਿਨਿਆਸੇਹਿਨੁਖਸੇਬਿਨਾਂ
ਕਰਮਇਹਮੀਤਾਸੋਗਾਜੁਗਤਿਨੇਕਰਤ
ਏਤੋਈਲਹਤਨਿਜਚੀਤਾ॥ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਜਿ
ਤੋਰੇਸੁਧੀਯੋਗਾਜੁਗਤਨੇਕੋਇਆਨੀਵ
ਨਜਾਂਗੈਆਤਮਾਕਰਮਾਇਪਤਿਸੁਨਰੇਇ॥

॥३॥ ~~ਰਿਅੰਨੀਕਰਮਾਨਕਰਤਹੈਤੇਕੀਨੇਨਹੀ~~ ੬੫

ਮਾਂਟਾ। ਸੁਪਤਦੇਖਤਚਲਤਪੁਨਿਸੁਨਤਿਚੁਪ

ਤੇਜਾਂਟਾ॥ ੮॥ ਸੇਵਤਿਜਾਗ੍ਰਤਿਚਲਤਅਰੁ

ਬੇਲਤਿਵਾਰਹਦੇਤਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਬਿਖਿਆਨਸਭਿਪ

ਕੈਜਾਂਨਤਹੈਏਹਹੈਤਾ॥ ੯॥ ਕਰਮਕਰਤਤਜਮੀ

ਗਕਉਸਕੁਕੇਬ੍ਰਹਮੈਮਾਂਨਾ। ਤਕੇਪਾਪਨਲ

ਗਤਹੈਪਦਮਪਤ੍ਰਜਲਜਾਂਨਾ॥ ੧੦॥ ਵੇਹਿਬੁਧ

ਮਨਇਦ੍ਰੀਅਮਨਿਜੋਗੀਚੋਇਨਿਸਿਰਾਕਰਮ
ਕਰਤਅਤਿਚਾਹਿਸਿਉਚਿਤਸੁਪਕੋਟੇਰਾ।
੧੧॥ ਮਨਿਕਰਿਕਰਮਨਜੋਤਜੋਗਿਆਨੀਤਿ
ਨਕਉਮਾਂਨਾਨਉਦੁਆਰਪੁਰੰਮੇਬਸਤਲੇਤਸੁ
ਪਨਕੀਖਾਂਨਾ। ੧੨॥ ਗਿਆਨੀਗੁਮੁਕਤੋਲਹੇ
ਕਰਮਕਚੈਫਲਛਾਡਿ। ਮੂਰਖਫਲਕੀਆਸ
ਕਰਿਬੀਧਤਿਕਾਂਮਨਾਂਆਤ੍ਰਾ। ੧੩॥ ਈਸਰਨਹੀ

ਕਰਮਨ ਕਰਤ ਨਿਹ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਰਿ। ਕਰਮ

੭੦

ਫਲ ਨਿਹੂਨ ਹ ਕਰਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਰਤ ਵਿਸਤਾਰ

॥੧੦॥ ਸੁਕ੍ਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕਰਤ ਅਉਰ ਪਾਪ ਨ

ਹੀ ਲੇਤਾ। ਧਿਆਨ ਰਿਆਨ ਅਰਿਆਨ ਤੇ

ਮੇਰਿ ਨ ਪ੍ਰਗਟੈ ਵੇਤਾ। ॥੧੧॥ ਦੂਰਿ ਕੀਓ ਅਰਿਯਾ

ਨ ਜਿਨ ਹੀ ਮੇਰਿ ਆਨ ਪ੍ਰਗਟਾਇ। ਵੇਖਤਿ

ਈ ਸੂਰ ਰੂਪ ਤੇ ਰਿਆਨ ਸੂਰ ਕੇ ਦਾਇ। ॥੧੨॥

ਜੋ ਮਨ ਕੋ ਅਰੁ ਬੁਧੋ ਕੋ ਰਾਖਿ ਏਈ ਸੂਰਮਾਂ ਹਿ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਨਰਨਾਂ ਹਿ॥
॥੧੭॥ ਟੁਟਿ ਆਵਿ ਨ ਏਈ ਏਨੁ ਦਿਨ ਜੋ ਰੋਗਾਨ
ਸੁਖ ਚ ਸੁਆਨ॥ ਪੰਡਤ ਏਨ ਕੋ ਸਮਗਨ ਤਿ
ਭੇਦ ਲੇਤ ਨਹੀ ਮਾਂਨ॥ ੧੮॥ ਸਮਤਾ ਜਿਨ ਕੋ ਹੀ
ਐਸੇ ਤਿਨ ਜੀਤਿ ਓਸੇ ਜਾਰਿ॥ ਸਮਤਾ ਚੂਹੇ ਸੇਕ
ਉਕਹਤ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿ॥ ੧੯॥ ਸੁ

ਖਪਾਏਹਰਖੇਨਹੀਨੁਖਪਾਏਨਰਿਸਾਇ।ਰ ॥੧॥
ਖੈਬਿਰਨਿਜਬੁਸਕਉਬ੍ਰਹਮੇਰਹੈਸਮਾਇ।
੨॥ ਚਾਹਰਿਕੇਸੁਖਕਉਤਜੇਹੀਅਸੁਖਰਹੈ
ਸੁਨਾਂਨਾ।ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਖੇਚਿਤਕਉਪਰਤਲ
ਤੇਜਮਾਂਨੀਦਬਾਂਨਾ।੩॥ ਬਿਖੇਨਿਤੇਸਿਸਾ
ਰਕੇਤੇਹੈਦੁਖਕੇਮੂਲਾ।ਉਪਜਤਿਬਿਲਸਤਿ
ਉਤਬੀਧੀਡਿਤਗਹਿਨਕੂਲਾ।੪॥ ਕਾਂਮ

ਕ੍ਰੋਧ ਕੋ ਬੇਗ ਕਉ ਜੋ ਸਹ ਸਕੇ ਸੁਭਾਇ। ਸੋ
ਯੋਗਿ ਨਿਤ ਹੀਰ ਹੋ ਬਿਰਸੁਖ ਮੇਲਾ ਪਟਾਇ
॥੨੩॥ ਜਾਂ ਕੋ ਹੀਏ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ ਮੀਤਰ ਸੁਖ ਅ
ਰਾਂ ਮਾ। ਵਹੁਯੋਗਿ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਲ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ
ਕੋ ਸਾਂ ਮਾ। ॥੨੪॥ ਜੋ ਰਿਅਾਨੀ ਪਾਪ ਨਤ ਜੋ ਹੋ
ਤ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਲੀਨਾ। ਬਿਦਨਾ ਤਿਨ ਕੋ ਜੀਅ ਮੇ
ਰਹੁ ਸੁਭਨ ਜੇਦੀਨਾ। ॥੨੫॥ ਕਾਂ ਮੋ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋ ਜੋ

ਰਹਤ ਬਸਿ ਕੀ ਨੋ ਨਿਹ ਚਿਤਾ ॥ ਗਿਆਨ ਵੀਤ ੨੨
ਤੇਈ ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰੂ ਦਿਸ ਮਿਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤੇਜੇ
ਬਿਖੇ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਭਉਹ ਮਧਰਾਖਾ ॥ ਪ੍ਰਾਂ
ਨ ਅਪਾਂ ਨਹ ਸੰਮ ਕਰੈ ਨਾਸਾ ਮਧਿ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥
੨੪ ॥ ਜੀ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਬੁਧ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਮਾਂਹਿ ਮ
ਨ ਦੇਤਾ ॥ ਇਛਾ ਭੈਰੋ ਧਰਿਤ ਜੇ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰ
ਥ ਲੇਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਪ ਜਗਨ ਕਉ ਭੋਗਤਾ ਸਭ

ਲੋਕ ਨਿਕੋਈ ਸਾ ਸਾਂਤ ਲਹੇ ਇਉ ਜਾਂਨ ਕੋ ਮੋਰ
ਉ ਪ੍ਰਭ ਜਗ ਦੀ ਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ
ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੁਰੂ ਹਮ ਫਿਰਿ ਮਾਗਿ
ਜੀਹ ਸਾ ਸੇਵੇ ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਜਾਨ ਸਿਰੀ
ਸਿਨਿਆ ਸੇ ਜੋ ਨਾਮ ਪੰਚ ਮੇਧਿਆਇ ॥ ੫ ॥
ਆਗੇ ਰੀਤਾ ਕੇ ਪੰਜ ਵੇਧਿਆਇ ਕਾ ਮਹਾਤ
ਮ ਕਹੇ ਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਹਲ ਫੁਲੀ

ਗੀਤਾ ਕੋ ਪੰਜਵੇਂ ਧਿਆਇ ਕਾਮ ਹਾਤਮ ਕੋ ਹੋ ॥ ੨੩

ਤ੍ਰਿਸ਼ਵਲ ਕਰਿ ਗਾਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਲਪਿੰਗ ਲਨਾਂ ਮ
ਸੋਵਤੁ ਅਪਣੇ ਧਰਮ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਕੁਇਆ ਬਾਕੁ
ਸਿਰਾਤਿ ਮੇਜਾਇ ਬੈਠੇ ॥ ਤਾਂ ਵਤੁ ਮਾਸਮ ਛੁਲੀ
ਖਾਇ ॥ ਅਰੁ ਮਦਰਾ ਪਾਨ ਕਰੇ ਜੂਆ ਬੋਲੇ ॥ ਤਾਂ
ਉਸ ਪਿੰਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਲਕ ਉਭਾਈ ਚਾਰੇ ਟਿਕੇ
ਕਿਛੁ ਡਿਠਾ ॥ ਤਾਂ ਵਤੁ ਜਾਇ ਕੇ ਅਉਰ ਨ ਗਾਰੀ

ਮਹਿਰਹੁ ਫਾਹਾਗਾਗਾ ਤਾਂ ਵਹੁ ਜਾਇ ਕੈ ਇਕਰਾਜੈ
ਦੇਚਾ ਕੁਰਰਹਿ ਮਾਗਾ ਤਾਂ ਵਹੁ ਜਾਇ ਕੈ ਰਾਜੇ ਪਾਸ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚੁਗਲੀ ਕਰੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਬੀਤੇ
ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਨ ਵੇਤਾ ਕੁਇਆ ਉਹਾਂ ਉਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਿ
ਆਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੀ ਬਿਰੁਚਾਰਨਾ
ਈ ਜੈਸਾ ਵਹੁਆ ਪਾਥਾ ਤੇ ਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੀਆ
ਈ ਜੈ ਕਛੁ ਵਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਵਹੁ ਨ ਕਥੈ ਏ

ਹੁਕਮੇ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕ ੨੪
ਲਾਜਾਵੇ ਨੋ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਕਹੈ ਸੁਮਨੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਵਹੁ
ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਤਾ ਅਪਨੀ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਕਉ ਮਾਰਿਆ
ਕਰੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ॥ ਅਪਨੇ ਬੁਰਤੇ ਕਉ
ਦੁਰਬੁਧ ਕਰਕੇ ਮਾਰਿ ਛੋੜਿਆ ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹ
ਮਨੇ ਨੇ ਰਾਧਕਾ ਜਨਮ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਤੇ ਨ ਕੁਛ
ਰਖੀਛੋ ਉਸ ਕੀ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਕੁ ਮੁਈ ॥ ਤਾਂ ਉਨ ਤੇ ਤੀ

ਕਾਜਨਮਪਾਇਆ। ਵਹੁਇਕਤੇਤਕੀਇਸ
ਤੀਭੁਈ। ਵੇਦੇਨਜਣਬਨਮੇਰਹਿਆਕਰੋਗ। ਤਾਂ
ਇਕਦਿਨਤੇਤੇਨਤੇਤੀਨੇਪੁਛਿਆ। ਹੋਤੇਤਾਤੂਤੇ
ਤੇਕੇਜਨਮਕਿਉਕਰਿਆਇਆਬਾ। ਤਾਤੇਤਕ
ਹਾ। ਤੁਇਕਵਾਰਤਾਮੇਰੀਪੁਰਚਏਜਨਮਕੀ
ਸੁਣਲੇਗੁ। ਮੇਘਿਛੁਲੇਜਨਮਬ੍ਰਹਮਵਕਾਪੁ
ਤਬਾਮੇਰੁਰਕੀਆਗਿਆਮਾਂਨਤਾਨਬਾ। ਤੇ

ਸਿਖ

ਗੁਰਕਿਸੀ ਕਉ ਪਨਾ ਵਤਾਥਾ ਤਾਂ ਮੇ ਬੀ ਚਤੇ
ਉਸ ਕੀ ਬਾਤ ਟਕਵੇ ਤਾਥਾ ਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸਰਾ
ਪਦੀਆ ਕਹਿ ਆਕਿ ਜਾਹਿ ਰੇ ਤੇ ਸੁਆ ਕੇ ਜ
ਨਮ ਪਾਵੈ ਗਾਇ ਉਕਰਿ ਮੇ ਸੁਏ ਜਨਮ ਆਇ ਕੇ
ਆਥਾ ਤਾਂ ਤੇ ਤੀਨੁ ਪਕਰਿ ਰਹੀ ਤਾਂ ਤੇ ਤੇ
ਤੀਨੁ ਪੁਛਿਆ ਹੋ ਤੇ ਤੀਨੁ ਤੇ ਤੇ ਕੇ ਜਨਮ ਕਿ
ਉਕਰਿ ਆਈ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਤੀਨੁ ਕਹਿ ਆ ਮੇ ਪ

੨੫

ਕੇ

ਛੁਲੇ ਜਨਮਾ ਬਿਖੇ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਫਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬੀ
ਜਾਮੋ ਬਿਆਹਿ ਤਾਂ ਕੁਰਤੇ ਕੀਆ ਗਿਆਨਮਾਂ
ਨਿ। ਤਾਂ ਕੁਰਤਾ ਮੇਨੁ ਮਾਰਿਆ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਇਕ ਦਿ
ਨ ਮੇਨੁ ਖੀਤੇ ਇਕ ਕੁਰਤੇ ਨੇ ਬਿਖਦੇ ਇਕ ਮਾਰਿ
ਆ। ਹੁਣ ਮੇਤੋ ਤੀ ਕੇ ਜਨਮ ਆਈ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇ
ਕਾਦਿ ਨਰੀ ਧਬਨ ਮੇ ਆਇਆ। ਅਰੁ ਰੀਧਨੇ
ਉਸ ਕੇ ਪਛਾਂ ਵਿਆ। ਕਿਵਹੀ ਤੋ ਤੀ ਤੇ ਜਿਨ ਮੇ

ਨਾਬਿਖਦੇਇਕਰਿਆਰਿਆਥਾ। ਤਾਂ ਵਹੁਰਾਧਿ ੭੬
 ਤੇਤੀਨਮਾਰਨੋਚਲਿਆ। ਤਾਂ ਤੇਤੀਆਰੋਭਾ
 ਰੀ। ਪਿਛੋਰੀਧਚਲਿਆਜਾਵੇ। ਅੰਮੈਸੇਤੀ
 ਗਿਰਦੀਖਾਣੀਇਕਮਸਾਂਫੁਮੈਆਈ। ਉਥੇ
 ਇਕਸਾਧੋਕੇਦਾਗਣੀਆਥਾ। ਉਸਸਾਧਕੀ
 ਕੋਪਰੀਮਹਿਮੀਹਕਾਜਲਪਾਇਆਰਹਦਾਬ
 । ਤਾਂ ਵਹੁ ਤੇਤੀ ਉਸਸਾਕੀ ਕੋਪਰੀਮਹਿਨਾਇ

ਗਿਰੀ। ਇਤਨੇ ਮੇਧੀ ਛੇ ਵਹੁਰੀ ਧਰੁਆਇਅ •
।। ਲਾਗਾ ਮਾਰਨਾ। ਤਾਂ ਉਸ ਕੋ ਪਰੀ ਕੇ ਜਲ ਕੀਅ •
ਛੀਟਾ ਉਛਲ ਕਰਿ ਗੀ ਧਰੁ ਉਪਾਰਿ ਪਈਅਂ। ਉ
ਸੀਸ ਮੈਂ ਦੇ ਨ ਕੀ ਦੇਹ ਛੁਟੀ। ਦੇਵ ਦੇਹੀਅਂ ਪਾਈ
ਅੰਗ। ਅਕਾਸ ਤੇ ਬਿਬਾਨ ਆਏ। ਤਿਨ ਪਰਿ ਥੋਠ
ਕਰਿ ਬੈਰੁ ਠਕ ਉਸਿ ਧਾਰੇ। ਤਾਂ ਤੇਤੀ ਕਰਿ ਆਹੇਰੀ
ਮੇਲਾ ਧਰੁ ਮੈਂ ਕਉਨ ਪੁਨਿ ਕਰਿ ਆਬਾਜੈ ਬੈਰੁ ਠਕ ਚਲੇ

ਹੈ॥ ਹਮ ਤਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪੀ ਜੀ ਵੇਖਾ॥ ਤਾਂਗੀ ੨੨
ਧਕਹਿ ਆਹਮ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਤਾਂਇਤ
ਨੇ ਬੀਚਰਾਨੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਾਸ ਲੇਗਾਏ॥ ਤਾਂਧ
ਰਮ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿ ਆਕਿ ਆਉਰੇ ਰੀਧਾ॥ ਤਾਂਗੀ
ਧਕਹਿ ਆਜੀ ਮੈ ਪਿਛੁ ਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬਾ
॥ ਅਪਨੇ ਧਰਮ ਤੇ ਮੈ ਕੁਸਟ ਭੁਇਆ ਬਾ॥ ਮੈਨੂੰ
ਕੁਈ ਅੰਨੇ ਦੇਸ ਤੇ ਨਿਕਾਰਿ ਨੀਆ ਬਾ॥ ਮੈਚੇ

ਰਸਦੇਸਕੋਰਾਜੇਕੇਜਾਇਕਰਿਚਾਕਰਰਹਿਅੰ॥
॥ਤਹਾਂਮੇਜਾਇਕਰਿਰਾਜੇਪਾਸਲੇਕਾਂਦੀਚੁਰਾ
ਲੀਕਰਿਆਕਰਾਂਗਮੇਧਨਬਹੁਤਿਇਕਠਾਕ
ਰਿਆਬਹੁਤ੍ਰਿਮੇਤਹਾਂਬਿਮਾਰਿਆਮੇਰੇਇ
ਸਤ੍ਰੀਭੀਆਈ॥ਮੇਓਸਨੇਮਾਰਿਆਕਰਾਂਗਾਇ
ਕਦਿਨਾਇਸਤ੍ਰੀਨੇਮੈਨੇਬਿਖਦੇਇਕਰਿਆਰਿ
ਛੇਤ੍ਰਿਆਫੇਰਿਮੇਆਇਰੀਧਕਾਜਨਮਪਾ

ਇਆਨਾਂਇਹੁਮਈਤਾਂਇਤੋਤੀਕਾਜਨਮਪ ੭੮

ਇਆਇਕਦਿਨਮੈਬਨਾਬਿਖੇਗਇਆਬਾ॥

ਤਹਾਂਏਹੁਮੈਪਛਾਂਟੀਯਮੈਇਸਨੁਮਾਰਨਲਗਾ

ਏਹੁਗਿਰਨੀਖਾਨੀਇਕਮਸਾਂਨਮੈਗਈ॥

ਉਹਾਂਮੈਗੁੰਨਾਇਪਇਆਲਗਾਇਸਨੇਮਾ

ਚਨੇ॥ ਉਸਮਸਾਂਨਮੈਇਕਕੋਪਰੀਪਈਬੀ॥

ਉਸਕੋਪਰੀਮੈਮੀਹਕਾਨਲਪਇਆਬਾਏ

ਹੁਰਿਰਦੀਖਾਦੀਖੋਪਰੀਕੇਜਲਮੈਜਾਇਰੀ
ਰੀ। ਤਹੁਮੈਇਸੇਮਾਰਨਲਗਾਯੋਪਰੀਕੇ
ਜਲਕੀਆਂਛੀਟਾਇਸਪਰਿਅਰੁਮੇਰੇਪਰਿ
ਰੀਪਈਆਂ। ਉਸੀਵੇਲਹਮਰੀਅਧਰਮਦੇਹ
ਛੁਟੀ। ਵੇਵੇਹੀਪਾਈ। ਬਿਬਾਂਨਪਰਿਬੇਠਿ
ਕਰਿਹਮਖੈਕੁਠਕੇਚਲੇਯੈਂ। ਹੋਧਰਮਰਾਇਜੀ
ਹਮਤਾਂਪਾਪੀਜੀਵੁਥੋ। ਇਹਕਉਤਕਹਮਨੇਨ

ਜਾਂਗਿਅਨਧਿਤਾਂਧਰਮਗਇਕੁਹਿਅਗੇਰੀ ੨੫
ਧਵਹੁਕੋਪਰੀਜੇਥੀਸੋਸਾਧਕੀਖੀ॥ਵਹੁਸਾਧ
ਸੀਰੀਗਾਜੀਕੋਤੀਰਥਪਰਿਇਸਨਾਨਕਰਿ
ਕੇਸੀਰੀਤਾਜੀਕੋਪੰਜਵੇਧਿਆਇਕਾਨਿਤਾ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਠਕਰਤਾਸਾ॥ਉਸਸਾਧਕੀਕੋਪਰੀ
ਕੇਜਲਪਏਸਾਬਤੁਮਕੋਬੈਕੁਠੰਕੁਇਅਗੇ ਪ੍ਰਥਮ
॥ਤੁਮਅਧਰਮਵੇਹਤੇਵੁਟੇਹ॥ਤਾਂਧਰਮਗਇ

ਕਹਿਅਗੋਪਯਖਦੇਏਹਚਰਿਤ੍ਰਮੇਤੁਮਕੋਕ
ਹਿਅਗੋਰਿਗਾਨੀਕਿਐਸਨਾਂਨਕਰਿਕੋਗੀ
ਤਨੀਕਾਪਠਕਰਤੇਐ। ਜਾਸਾਧਕਿਐਵਾ
ਕਰਤੇਐ। ਤਿਨਕੋਤੁਅਮੇਰਪੁਛਾਬਿਨਾਬੈਕੁਠਕੋ
ਲੇਜਾਇਆਕੋਰੇ। ਤਾਂਧਾਰਖਦਬੈਕੁਠਕੋਲੇ
ਗਏ। ਤਾਂਸੀਨਾਗੰਇਨੀਕਹਿਅਗੋਲ
ਛਮੀਏਹੁਸੀਗੀਤਾਨੀਕੋਪੀਜੇਵਧਿਆਇ

ਕਰਮਾਤਮਮੇਤੁਤੁਕਉਸਵਲਕਰਾਇਆ ८

ਤੈ॥ ~~ਇਹੀ ਪੰਚਮ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਮ ਹੈ~~

~~ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਮ ਹੈ~~

॥॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਰਮਫਲਨਿਰਾਏ

ਨਤਿਕਰਕਰਮਨਿਰਕਮਾਯੋਗੀਸਿਨਿਆਸੀ

ਵਹਿਪਾਵਤਿਤੈਸੁਖਧਾਮਾ॥੧॥ ਬਿਨਸਿਨਿਆ

ਸਹਿਯੋਗਨਹਿਇਤਿਸਾਚਤੁਮਾਨਾਨਕੋਸੀ

ਨਿਅਸਹਿਕਹੇਵਹੀਜੇਗਤੁਜਾਂਨਾ॥੨॥ਯੇ
ਗੀਕਰਮਸਿਤੇਲਹਤਿਗਿਆਨਚਿਤਬੀ
ਚਾਰਿਅੰਬਾਰਹੇਸਾਂਤਹਿਲਹਤਿਬਿਖੇਇ
ਦੀਅਨਮਾਰਿ॥੩॥ਬਿਖਿਆਨਸਿਉਅਰੁਕ
ਰਮਸਿਉਹੋਤਪ੍ਰੀਤਿਜਬਦੂਰਿਸਰਸੀਕਲ
ਪਨਕੋਤਜੇਰਹੇਜੇਗਤਬਪੁਰਾ॥੪॥ਨਿਜਅ
ਤਮਕੋਉਦ੍ਰਿੜਤਿਅਧੇਗਉਨਕਰੇਇਆਮਾ

ਤਮਹੀਰਿਪਾਮਾਪੋਕੇਆਤਮਹੀਸੁਖਦੇਇ॥ ੮੯

॥॥॥ਆਪਹਜੀਤੇਆਤਮਾਂਸੋਈਬਿਧਜੁਆਰ

॥ਜਿਨਜੀਤਿਓਨਾਹੀਜੁਵਹੁਅਰੁਹੋਇਦੁਰਤੈਤ

ਹਿ॥॥॥ਜਿਨਜੀਤਿਓਹੋਆਤਮਾਂਲਹੋਬਹੁ

ਰਿਅਮਾਂਲਾਸੀਤਉਸਨਦੁਖਸੁਖਸਮਅਰੁ

ਅਪਮਾਂਨਜੁਮਾਂਨਾ॥॥॥ਜਾਨਤਿਰਿਅਮਾਂਨ

ਬਿਰਿਅਮਾਂਨਕੇਅਰੁਇਦ੍ਰਿਗਿਨੀਤਹੋਇਬਿ

ਚਰਪਾਂਹਨਏਕਸਮਗਨੇਸੁਰਿਆਂਨੀਰੋਇ
॥੨॥ ਮਿਡੁਉਦਾਸੀਸਤ੍ਰਪੁਨਿਨਿਜਅਰੁਬਿਧ
ਸਮਾਨਾਸਾਧੁਪਾਪੀਚਿਤਮੇਗਨੇਏਕਉਨਮਾਂ
ਨਾ॥੩॥ ਬੇਠਾਇਕੇਸੇਇਕਚਿਤਜੇਰਾਸਾਧੇ
ਜੇਗਾਏਕਾਕੀਚਾਹੈਨਕਛੁਲੇਨੈਨਹਿਸੁਖ
ਕੁੰਗਾ॥੪॥ ਠਉਰਪੁਨੀਤਨਿਹਾਰਕੈਕਰਿਆ
ਸਨਾਵਿਸਤਾਰਾਨਹਉਚੈਨੀਚੈਨਹੀਪਟਕੁਸ

ਚਰਮਾਥਿਸਥਾਰਾ॥ ੧੫॥ ਕਰਬੈਠੇਮਨਕੇਸੁਥਿ ੮੨
ਰਸਤੁਇਦ੍ਰਾਅਨਿਕਜੀਤਾ॥ ਕਿਰਿਕੈਅਤਮ
ਸੁਧਕਉਜੋਗਕਰੈਇਹਰੀਤਿ॥ ੧੬॥ ਕਾਂਇਅ-
ਸਿਰਅਰੁਗ੍ਰੀਵੁਕਉਰਾਖੋਏਕਸਮਾਂਨਾ॥ ਡੀਠ
ਪਰੈਜੀਨਾਸਕਾਏਖੋਨਹਿਦਿਸਾਅੰਨਾ॥ ੧੭॥ ਨਿ
ਸਾਂਤਰਾਪੈਰੁਕਬ੍ਰਿਤਜੇਬ੍ਰਹਮਚਰਜਬ੍ਰਤਿਲੇ
ਹਿ॥ ਸੇਮੇਰਾਂਖੋਰਕਮਨਿਜੁਗਤਿਜੋਗਕੀਏਹ

११॥ नचदिमिचिउयहिरैककैराधउमा ८३
उममांरि।उनेमबुपेबंमंनमेनेगीन
रनंरि।१२॥नेमेटीपसमीराबिनरहेने
तिठहिराए।नेगीनिसचलचिउकैप
माहेजाबुगए।१३॥नेगीमेदउनेराक
उचिउचंठहिराए।निरधतिमाउम
कैउंरंरउमंमुधपाए।१४॥नेसुध

ਇਦ੍ਰੀ ਕੇ ਪਰੇ ਬਹੁ ਤੇ ਬੁਧ ਗਹਿ ਲੇਤਾ ॥ ਵਾਸੁਖ
ਕੇ ਜਾਂਗੇ ਤਬੋ ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਹੋਨੇ ਤਾ ॥ ~~੨੨੨~~ ਜਾਂ ਪਾਏ
ਲਾਗੁ ਨ ਅਧਿਕ ਅਉਰ ਹਾਂ ਨਰੇ ਮਿਤਾ ॥ ਬਿਰਤ
ਗਹਿ ਨੂੰ ਲੇਨ ਹੀ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਚਿਤਾ ॥ ~~੨੨੩~~
ਦੁਖ ਹੁਕੇ ਸੰਜੋਗ ਕਉ ਮਾਂਗੇ ਲੇਤਾ ਵਿਜੋਗਾ ॥ ਨਿ
ਸਚੈ ਕਉ ਰਿਜੋਗਾ ਹਿਕਰੈ ਤਾਂ ਕਉ ਕਹਤ ਜੁ ਜੋਗ
॥ ~~੨੨੪~~ ਸਿਕਲ ਪਤ ਜੋ ਅਰੁ ਕਾਂ ਮਾਂਗੇ ਤਿਨ ਹਿਤ

ਜੈਚਿਤਚਾਇ। ਮਨਸਿਉਰੋਕੈਇਝੀਅਨੁਯੋ ८੬
ਗਕਰੈਯਾਭਾਇ। ੨੨॥ ਧਰਧੀਰਜਾਅਰੁਬੁਧ
ਕਰਹਰੇਹਰੇਸਭੁਤਿਆਗਾ। ਕਛੁਕਰੈਨਹੀਕਾ
ਮਨਾਂਆਤਮਸਿਉਅਨੁਰਾਗਾ। ੨੩॥ ਮਨਚਿਤ
ਲਾਜਿਤਾਜਿਤਚਲਾਤਿਤਾਕੋਰਾਖੋਰੋਕਾਕਰਸੀ
ਜਮਨਿਜਾਆਤਮਾਸਨੇਸੁਤਾਕੋਠੋਕਾ। ੨੪॥ ਜ
ਕੇਮਨਮਹਿਸਾਂਤਰੈਪਾਪਹਰਤਜੋਕੈਇ। ਅਗ

ਨਜੁਬੁਹਮਾਨਿਦਮੇਤਾਂਜੋਗੀਕਉਜੋਗਾ॥੨੭॥੨

ਜੋਜੋਗੀਇਹਬਿਧਕਰੈਜੋਗਪਾਪਕੋਤਿਆਰਾ॥

ਸਹਜਿਬੁਹਮਕੇਸੁਖਨਿਕਉਲਹੈਰਹਤਮਨੁਰ

ਗਾ॥੨੮॥ਮੇਹਲਖੇਸਕੁਠਉਰ੍ਹਜੋਸਕੁਕੋਮੇਹੀਮਾਂ

ਹਿਮੇਕਉਦੇਖਤਿਸੇਸਦਾਹਉਹੀਦੇਖਤਤਾਂਹਿ

॥੨੯॥ਬਿਆਪਕਹੇਸਕੁਜੀਅਮਹਿਮੇਕਉਸੇਵੇ

ਕੋਇਕੋਸੇਤੂਕਿਤਹੂਰਹੇਤਾਂਕੋਮੇਮੇਜੋਇ॥੩੦॥

ਸਰਬਾਥਿਖੇਇਸਾਥਿਤਜੁਹਉਇਕਲਖਭੁਜੇਜੁਮ ੮੫
ਹਿ। ਰਹਉਕਉਨਹੁਭਾਂਤਿਵਹੁਮੇਮੇਵਰਤਤਜੇਇ।
ਸਬਕੋਦੇਖੇਆਪਸਮਸੁਖਦੁਖਏਕੋਭਾਇ॥
ਸੋਜੇਗੀਸਬਤਬਭੁਮੇਮੇਰਹੇਸਮਾਇ॥
ਜੇਕਹਿਓਤੁਮਕ੍ਰਿਸਨਜੁਮਕੋ
ਏਕਸਮਾਂਨਾ। ਰਹੇਨਮੇਮਨਿਚੇਚਲੇਜੇਤੁਮਕੀਓ
ਬਖਾਂਨਾ॥ ਮਨਹੋਚੇਚਲਕ੍ਰਿਸਨਜੁਯਹੇਜੀ

ਉਦ੍ਰਿਕ੍ਰਿਤਾਂਨਾ। ਤਾਂ ਕਉਰੋ ਕਨਪਉਨ ਸਮਰੈ ਅਤਿ
ਕਠਨ ਸੁਮਾਂਨਾ। ੨੭॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੱਸ ਦੁਹਰਾ॥ ਅਰ
ਜਨ ਤੁਮ ਸਾਚੀ ਕਹੀ ਮਨ ਚੇਚਲ ਨ ਰਾਹਾਇ। ਜੇ
ਗੀ ਕੀਏ ਟੁਗਾਰਾ ਕੇਨੀ ਕੇਪ ਕਰਿ ਉਜਾਇ। ੨੮॥
॥ ਜੇਨ ਪਕਰਿ ਉਨਹੀ ਚਿਤ ਨਿਜ ਤੁਧੇ ਜੇਗ
ਨਹੋਇ। ਜੇਨ ਅਪਨੇ ਮਨਿ ਬਸਿ ਕੀਓ ਲਹਤ
ਜਤ ਨਿਸੇਸੇਇ। ੨੯॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੱਸ ਦੁਹਰਾ॥ ੨

ਅਜਿਤੇ ਅਰਸਰਧਾ ਸਹਤ ਜੇਗਾ ਰਿਸਟ ਤਾਪਾ ੮੬
ਇ। ਲਹੇ ਨਾ ਸਿਧ ਸੁ ਜੇਗਾ ਕੀ ਕਉ ਫਾ ਕੁਟ ਕਉ ਜਾ
ਇ। ੩੫॥ ਕਿਧੇ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਿਸਟ ਹੋਇ ਬਾਦ ਰਾਜੀ
ਉ। ਬ੍ਰਿਸਾਇ। ਤੋ ਕੋ ਕਫੂਨਾ ਅਸਰੇ ਰਹਿਓ ਮੂਰ
ਕੋਰੁ ਗਇ॥ ੩੬॥ ਮੇਰੇ ਯਾਸਿ ਦੇਸ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦੂਰ
ਜਗਾਨੀਸਾ। ਮੇਟੇ ਯਾਸਿ ਦੇਹ ਕਉ ਕੋਨ ਕਰੇ ਭੁਮ
ਹੀਸਾ॥ ੩੭॥ ਯਾਸਿ ਦੇਹ ਕਉ ਕਰੇ ਭੁਮ॥ ਅਰਜਨ ਦੇ

ਨੇ ਲੇ ਕੇ ਮੇ ਤਾ ਕੋ ਹੋਇ ਨ ਨਾਸਾ। ਭੁਲੇ ਕਰ ਮਨੇ
 ਕਰਤ ਹੋਤਾ ਕਉ ਨ ਹਿਅ ਘਾਸਾ। ੧੦੦੦ ਪੁਨਿ
 ਲੇ ਕੇ ਮੇ ਰਹਤ ਹੋ ਬਹੁ ਤਿਨਿ ਨ ਵਹ ਜਾਇ।
 ਜੋਗਾ ਕ੍ਰਿਸਟ ਧਨ ਵੇਤ ਸੁਚਤਿ ਹਘਾ ਰਿਜਨ
 ਮੇਆਇ। ੧੦੦੦ ਬੁਧ ਵੇਤ ਜੋਗਾ ਕ੍ਰਿਲ ਨਿਅ
 ਏਲੇ ਤਾ ਵਤਾਰਿ। ਜਨਮ ਲੇਤ ਮੇ ਸੇਧਾਰ
 ਨਦੁਰ ਲਿਖੁ ਹੋ ਨਿਰਧਾਰਿ। ੧੦੦੦ ਤਿਤੁ ਪੁਪਹਿ

ਲੇਵੇਹਕਉਲਗਤਬੁਧਮੈਨੋਗਾਨਤਨਕ ੮੭
ਰਤਏਸਿਧਕਉਬਹੁਬਿਧਮਾਨੈਨੋਗਾ॥੫੩॥
ਸੋਤੋਅਪੋਨਬਸਨਹੀਰੋਪਹਿਲੇਅਭਿਆਸ
॥ਤਾਂਤੇਉਪਾਏਨੋਗਾਨੋਕ੍ਰਿਸਨਸਿਵੈਪਾਸ॥
੫੪॥ਜੇਗਾਨੈਨਤਨਹਿਕਰੇਸਕੁਅਪਚਾਰੈ
ਧੋਇ॥ਬਹੁਜਨਮਨਸਿਧਹਲੈਤੋਤਾਂਹਿਪ
ਰਮਗਾਤਿਹੋਇ॥੫੫॥ਤਪਸੀਹਿਤੋਜੇਮ

ਰਾਮਗੀਤਾ ਨਾਮੁ ਤੇ ਗੀਤੁ ਰਾਮਗੀਤੁ ਸਰ
 ਸਿਰਮੋਗੀ ਤਿਨਾ ਮਰਜ ਨਹ ਬਾਸਕੀ ਰਿਸ
 ਦਿਨਾ ੬੦ ਨਹੀ ਮਰਿ ॥

ਧਿਕਾਰਿਆਨੀ ਹੁੰਤ ਜਾਂਨਾ ਕਰਮ ਹੁੰਤੁ ਤੇ
 ਅਧਿਕਮਰਜਨ ਰਿਅਮਾਂਨੀ ਮਾਂਨਾ ॥੫॥
 ਜੋ ਜੋ ਹੀਰਾਖੇ ਮਨ ਹਿ ਮੇ ਮੇ ਨਿਸਚਲ ਕੁਇ
 ਸਰਧਾ ਸਹਤ ਮੇ ਕਉ ਭੁਜੇ ਸੇ ਸਕੁ ਤੇ ਆਪ
 ਕਾਇ ॥੬॥ ਇਤਨੀ ਰਹਿ ਦੁਰਗੀ ਤਾ ਸੁਖ
 ਮਿਖੁ ਹੁੰਦੁ ਹਮ ਬਿਦਿਅਾ ਜਿਨਾ ਮਾਸ ਤੇ
 ਸਿਖਿ ਮਾਸ ਮਾਰ ਕਾ ਨਿਬੁਤਿ ॥੭॥ ਤੇ ਮਾਸ

ਨੋਰੋਨਾਮਖਸਟਮੋਧਿਆਇ॥੨॥ ਆਰੇ ੮੮

ਸੀਰਗਿਤਾਜੀਕੋਛਿਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਚ

ਇਆ॥ ~~ਸੀਰਗਿਤਾਜੀਕੋਛਿਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਚ~~ ਹੋਲਫੁਮੀਅ

ਬਛਿਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਕੋਹੋਤ੍ਰਿਸ਼ਵ

ਲਕਰੁਗੋਦਾਵਰੀਤੀਰਬਕੋਪਾਸਇਕਨਰ

ਰੁਹੋ॥ਤਿਜਨਗਰਕੋਰਾਜੇਕਾਨਾਮਜਾਨਸੁਰਤ

ਬਾਅਰੁਉਰਾਜਾਬਰਾਬਰਮਾਤਮਬਾ॥

ਚਾਰੇ ਪਰਮੁਸਾਧਤਾਬਾਗਿ ਅਰਬਾ॥੧॥ ਪਰਮਾ॥੨॥
ਅਕਾਂਮਾ॥੩॥ ਅਰੁਮੇਖੁ॥੪॥ ਅਰੁਤਿਸਰਾਜੇਕੀ
ਬਹੁਤੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦੇਬਾ॥ ਇਕਦਿਨ ਉਸਨ
ਗਰਗੀ ਮੇਰੀ ਸਉਰੁ ਦੇਆਇ ਨਿਕਲੇ॥ ਤਿਨਾ
ਵਿਚੋ ਇਕਹਿਸ ਬੇਠਦਾਹੀ ਉਤਵਲਾ ਉਉਝਿਅੰ॥
॥ ਤਾਨਗਾਰ ਕੇਪਖੀ ਬੋਲੇ॥ ਹੇਹਿਸਤੂੰ ਐਸਾ ਉਤਾ
ਵਲਾ ਉਤੁਦਾਹੈ॥ ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਾਜੇਜਾਂਨ ਸੁਰਤ

ਤੇਰੀਆਰੈ ਸੂਰਗ ਲੋਕ ਕੋ ਜਾਇਆ ਚਾਹੁਦਾ ८੫
ਹੈ। ਤਾਂ ਵਹੁ ਪੀਖੀਆ ਕਾ ਸਿਰ ਦਾਰ ਜੋ ਬਾ। ਤਿ
ਨ ਕਹਿਆ। ਰਾਜੇ ਜਨ ਸੁਹਤ ਤੇਰੀ ਇਕ ਸ੍ਰਿ
ਸਟ ਹੋ। ਰਾਜੀ। ਕਮੁਲ ਰਿਖੀ ਸੂਰ। ਸੇ ਵਹੁ ਬੈਕੁ
ਠਕਾ। ਅਧਿਕਾਰੀ। ਹੋਇਗਾ। ਬੈਕੁ ਠ ਸੂਰਗ
ਲੋਕ ਤੇਰੀ ਉਚ ਯੋ। ਜਾਇਤ ਨੀ ਬਾਰਤਾਰ
ਜੇ ਜਾਨ ਸੁਹਤ ਨੇ ਸੁਫੀ ਤਾਂ ਵਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਬੀਚ।

ਰਕਰਤਭੁਇਆ ਕਰੋ ਮੇਤਭੀ ਉਸਕਾਪੁ
ਨਬਤਹੋਇਆਹੋ ਨਿਸਕੀਏਹਿਸਉਸਤ
ਤਿਕਰਦੇਹੋ ਤਾਕਹੋਲਾਗਾਮਨਮਹਿਜੇ
ਵਹੁਕਬਹੁਹੋਵੇਤ ਉਸਕਾਦਰਸਨਕਰੀਏ
। ਤਾਂਯੋਨਾਪਨਾਸੁਆਰਥੀਬਿਗਬੁਲਾਇ
ਆਉਸਕੇਕਹਿਅਰੇਮੇਰਾਰਥਲੇਆਉ।
ਮੇਰਿਖੀਸੁਰਕਾਦਰਸਨਪਾਂਉ। ਦੇਖਾਵਹੁਕਵ

ਨੇਦਸਮਹਿਕਵਨਪਰਬਤਯੋ। ਅਰੁਕਿਸਤੀ ੫
ਰਬਪਰਵਹੁਮਾਧਯੋ। ਤਾਂਗਾਨਾਉਜਰਿਖੀਸ
ਰਕੇਦਰਸਨਕੇਚਲਿਆਗਪ੍ਰਥਮੇਤੋਬਨਾਰ
ਸੀਗਇਆ। ਉਹੰਏਸਨਾਨਕਰਿਆ। ਤਹੰ
ਲੋਕਾਕੋਪੁਛਿਆ। ਈਹਕੇਈਰਯਕਮੁਨੀ
ਭੀਰਹਦਾਯੋ। ਤੋਲੋਕਾਕਰਿਆਈਹਕੇਈ
ਨਾਂਹੀਰਹਿਦਾ। ਤਾਂਗਾਨਾਨਗਨਾਬਕੇਗਇ

ਆਗਤਿ ਹਾਂਭੀ ਨਿਰਸਨ ਕੀ ਆਗਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ
ਆਗੇ ਕਾਂਤੇ ਪੁਛਿ ਆਈ ਹਾਂ ਕੋਈ ਰਜ ਕ
ਮਨ ਭੀ ਰਹਦਾ ਹੋ। ਤਾਂ ਏਕਾਂ ਕਹਿ ਆਈ ਹਾਂ
ਕੋਈ ਨਾਂ ਹੀ ਰਹਿਦਾ। ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਆਗੇ ਕੋ ਦਲ
ਆਗਾ ਬਹੁ ਤਿਨ ਦਛ ਨ ਦੇ ਸੋ ਕੋ ਗਇਆ। ਤ
ਹਾਂ ਦੁਆਰ ਕਾਨਾ ਬਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਆਗਾ।
ਤੋ ਪੁਛਿ ਆਈ ਹਾਂ ਕੋਈ ਰਜ ਕ ਮਨ ਭੀ ਰਹਦਾ

ਭੋਲੇ ਕੋ ਕਹਿ ਆਈ ਹਾਂ ਕੋਈ ਨਾਂ ਤਿਰਹ ੫੯

ਦਗ ਭਾਂਗ ਜਾਪ ਸਚਾ ਦੇ ਸੋ ਕੋ ਗਇਅੰ

॥ ਜਿਸ ਤੀਰਥ ਪਰ ਜਾਵੇ ॥ ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਇ

ਕਿਉਨ ਸਨਾਂ ਨ ਕਰੈ ॥ ਉਸ ਕਾ ਜਸੁ ਬਹੁ ਤੁਰੈ ਇਅੰ

॥ ਬਹੁ ਤਿਉ ਤਰਦਿ ਸਾ ਕੋ ਗਇਅਾ ॥ ਤ

ਹਾਂ ਬਦਰੀ ਨਾਥ ਮੇ ਉਸ ਕਾ ਰਖ ਚਲੇ ਨਾਂ

ਹੀ ॥ ਭਾਂਗ ਜੇ ਮਨੁ ਮੇ ਕਹਿਅਾ ਮੇ ਸਗਲੀ

ਧਰਤੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਕਰੀਐ। ਕਿਸੀ ਜਾਗਾ
ਪਰਮੇਸਾਰ ਬੁਝਾਟ ਕਾ ਨਾਹਿ। ਅਰੁਣੀ ਹਾਂ
ਜੇ ਮੇਰਾ ਰਬੁ ਅਟਕਾਹੈ। ਈਹਾਂ ਕਵਨੁ ਆ
ਤਮਾਰ ਹੁਣਾਹੈ। ਕਹੈ ਨਿਸਕੇਤੇ ਜੁ ਕਰਿ
ਮੇਰਾ ਰਬੁ ਨਹਿ ਚਲਾਵਾ। ਰਜਾਰ ਬਤੇ
ਉਤਰ ਕਰਿ ਆਰੈ। ਕਉ ਚਲਿ ਆਗਾਜ।
ਵੈਖੇਤਾਂ ਏ ਪਰ ਬਤ ਕੀ ਕਿਨ੍ਹਾ ਬਿਖੇਅ
ਕ

ਤੀਤਬੈਠਾਹੈ। ਪਰਉਸਕੋਤੇਜਕਾਉਜਾ ੫੨
ਲਾਬਹੁਤਹੈ। ਜੇਸੇਸੁਰਜਕੀਆਂਰਸ
ਮਾਹੋਦੀਆਂਹੈ। ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਏਹੈ
ਰਾਜਕਮੀਨਹੈਵੇਗਾ। ਤਾਂਰਾਜਾਤਿਰੁਉ ਨੇ
ਤਕਰੀ। ਅਰਚਰਨਬੈਠਾ। ਹਾਥਿਜੇਰੂ
ਕੈਉਸਤਤਿਕਰੀ। ਕਹਿਆਰਾਸਾਂਈ
ਜੀਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਕਰੇਤੇਹਮਾਰੀਕਲਿ

ਅੰਗਰੇਇਜੀ। ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਸਫਲ
ਰੁਇਆਜੀ। ਅਜਮੇਕ੍ਰਿਤਾਰਥਭੁਇ
ਆਜੀ। ਤਾਰਯਕਮੁਨਕਹਿਅਹੋਰਾ
ਜਾਤ੍ਰਿਪ੍ਰਬਵੀਪਤਰਾਜਾਹੈ। ਅਰੁਤ੍ਰੇ
ਬਡਾਪੁੰਨਮਾਤਮਾਹੈ। ਰਾਜੇਕਾਮਾਦ
ਰਭੁਭਿਬਹੁਤਕਰਿਆਗਾ। ਅਰੁਅਪਨੇ
ਪਾਸਿਬੈਠਾਇਆਗਾ। ਅਰੁਸਵਕਕੇਅ।

ਗਿਆਕਰੀ। ਤਿਕਿਨ੍ਹ ਮੁਲ ਲੇਲਾ ਆਉ। ਤਾਂ ਸੇਵ ੫੩
ਕਕਿਨ੍ਹ ਮੁਲ ਲੇਲਾ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਕਉ ਆਂਟ ਦੀਏ।
ਤਾਰਾ ਜਕਮੁਨ ਕਹਿ ਆਹੇ ਰਾਜਾ ਕਛੁ ਆਰੀ
ਆਕਰੇ। ਕਿਉ ਕਰਿ ਆਂਟ ਲਾਭੁ ਇਸਾਹੇ।
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਆਹੇ ਰਾਸਾਂ ਈਜੀ ਅਪਨਾਂ ਪੁੰਨ ਤੁ
ਮ ਮੈਨੇ ਸੇਜੀ। ਨਿਸਕਰਿ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਸਾ ਤੇ
ਜਹੈ। ਸੂਰਜ ਕੀ ਸਮਾਂ ਨਹੇ ਜੀ। ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜਕਮੁਨ

ਕਹਾਹੇਰਾਜਾਮੇਤਾਂਅਤੀਤਹਾਂਜਟਾਧਾਰੀਭੁ
ਸਮਲਗਾਈ।ਇਕੁਕੁਪੀਨਹੈਮੇਪੁਨਕਿਸਕਾ
ਕਰਨਾਬਾਮਾਇਆਹਮਾਰੇਪਾਸਨਹੀ।ਹਮਾ
ਰਈਹਾਂਇਕਬਾਤਹੈ।ਮੇਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਰੀਤਾਕੇ
ਛਿਵੇਧਿਮਾਇਕਾਪਾਠਕਰਦਾਹਾਂ।ਇਹੁਬ
ਤਸੁਨਕਰਿਰਾਜੇਨਾਅਪਨਾਪੁਤ੍ਰਬੁਲਾਇਅ
ਕਹੈਹੈਪੁਤ੍ਰਹੁਤ੍ਰੈਅਪਨਾਰਾਜੁਕਰੁ।ਮੇਤੀਰ

ਥਾਕਉ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਜਾਂ ਨਸੁਰਤ ਨੇਰਾ ੫੪
ਜਕਾਤਿ ਮਾਰਾ ਕੀਆ। ਰਾਜਕਮੁਨ ਕਾਦਰਸ
ਨਕਰੇਨੇ ਤੇ। ਤਾਂ ਰਾਜਮੁਨ ਕੇ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਭੀਰੀ
ਤਾ ਕੇ ਛਿਟੇ ਪਿਆਇ ਕਾਪਾਠ ਸਿਖਾਵੁ ਜੀ।
ਤਾਂ ਰਾਜਕਮੁਨ ਨੇ ਸਿਖਾਇ ਦੀਆ। ਤਾਂ ਰਾਜਾ
ਭੀਲਾਗਾ ਪਾਠ ਕਰੇਨੇ। ਰਾਜਾ ਭੀਲਕਾਲਦ
ਰਸੀਕੁਇਆ। ਮੇਰੇ ਹੀ ਬਨ ਮੇਰੇ ਹਰੇ ਹਰੇ

ਧਰੁਤਬਰਖਬੀਤਾ ਤਾਂ ਇਕਾਦਿਨੁ ਪ੍ਰਨਾਮ ਕਰ
 ਕੇਦਿਨਾ ਅਸਤੁ ਦੇਨ ਦੇਨ ਦੇਨ ਦੇਨ ਕਾਤਿਆਰੀਕ
 ਰਿਅਾਅਕਾਸਤੋ ਬਿਬਾਂਨਾ ਮਾਇਆ ਤਿਸ
 ਪਰਿਬੈਠਕ ਰਿਦੇਨ ਜਲੇ ਬੈਕੁਠਕ ਉਧਾਰੇ॥
 ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਂ ਇਲਾਜੀ ਕਰਿਅਾ ਹੋਲਫੁਮੀਏਹੁ
 ਫਲਗੀਤਾ ਕੇਛਿਵੇਪਿਅਾ ਇਕਾਕਰਿਅਾ ਹੈ॥
 ਸੋਤੋ ਸ੍ਰਵਲਾਕਰਿਅਾ॥ **ਇਤੀ ਪੰਚਾ ਪੁਰੰਦੇ**

ਗੁਣੀ ਦੁਸਰੀ ਬਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ੪੫

ਤਮਿਖਾਸਟੀ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥

ਦੁਜਾ ॥ ਮੋਰੀ ਕਰਿਆ ਸੁਰ ਮੋਰੀ ਮੋਮਨੁਰਾ

ਖਾਮੋ ਕੋ ਜਾਂਨੈ ਸਤਿ ਵਰੁ ਏਉ ਸਮਾਵਾਉ ਭਾਖ

॥ ॥ ॥ ॥ ਗਿਆਨ ਅਵਰਾ ਬਿਗਿਆਨ ਹਉ ਤੇ ਸੋ

ਕੋਹ ਬਿਧਾਨਾ ਜਾਂ ਕੋ ਜਾਂਨੈ ਜਾਂਨੀ ਅਤਿ ਕਛੂ

ਨਹ ਹਤੈ ਜਾਂਨਾ ॥ ॥ ॥ ਜਤਨ ਕਰਤੈ ਸਿਧ

ਕੋਟੇ ਕਹ ਜਾ ਰਨ ਮਾਂਹਿ॥ ਭਿਨ੍ਹਿ ਮੋ ਕੋ ਭੁਲਾਖੇ
ਬਹੁਤ ਲਖ ਤੇ ਮੇਨਾਂਹਿ॥ ੨॥ ਭੂਮਨੀ ਰਪਾਵੁ ਕ
ਪਵਨ ਅੰਬਰ ਮਨ ਬੁਧ ਮਾਂਨਾ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਹੋਅ
ਠਵਾ ਮਾਇਆ ਭੇਦ ਨ ਜਾਂਨਾ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ
ਮੇਰੀ ਏਕ ਯਹਿ ਜਿਨ ਜਗਾਹਿ ਓਸਿ ਸਾਰਿ॥
ਸਾਚੀ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨ ਲੇਜੀ ਉਰੁ ਪਨਿਰਧਾਰ
੪॥ ਮਾਇਆ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਹੋ ਸਭੈ ਜੀਵਇਹ

ਦਾਇ। ਹਉਉਪਜਾਵੇਜਗਤਸਭਨਾਮ ੯੯
ਕੋਰੋਚਿਤਚਾਇ। ॥ ਅਰਜਨਮੇਤੋਜੋਪ
ਰੇਅਉਰਬਾਤਾਜਿਨਮਾਂਨਾ। ਜਿਉਮਨਹ
ਨਮੇਸੁਤਾਇਕਤਿਉਸਕੁਮੇਰਿਪਛਾਂਨਾ। ॥
ਚੇਦਸੁਰਕੀਕਿਰਫਾਹਉਜਾਲਰਸਮੇਕਉ
ਮਾਂਨਾ। ਬੇਦਨਮੇਪ੍ਰਲਵਹੁਪਉਰਖਸਬਦ
ਵਿਖੇਜਾਂਨਾ। ॥ ਰੀਧਜੁਹਉਹੀਕੁਮਮਰਿ

ਹਉਪਾਵਕਮਹਿਤਨਾ। ਜੀਵਨਮੈਹਚੇਤਨ
ਤਪਸਨਮੈਤਪਲੇਨਾ। ॥ ਸਰੁਜੀਵਨਕੇ
ਜੀਵਿਉਮੈਕਉਨਾਨਜੁਲੇਹ। ਬੁਧਵਿਤਮੈਬੁ
ਧਹਉਸਰੁਤੇਜਨਕੇਰੇਹ। ॥ ਥਲਥਲ
ਵਿਤਨਕੇਜੁਹਉਕਾਂਮਰਾਚਾਤਨਾਮਾਂਹਿ। ਕਿਾਂ
ਮਰੂਪਹੋਜੀਵਿਉਧਰਮਬਸੇਮੈਮਾਂਹਿ। ॥ ੧੧ ॥
ਰਾਜਸਤਾਂਮਸਮਾਂਤਗੁਨਾਨੇਹੈਸਰਾਰੁਤਾਇ

॥ ਏਹ ਸਰੁ ਮੇ ਮੈ ਬਸਤ ਹੈ ਮੇਰਿ ਨ ਏਨ ਸਿਉ ਚਾਇ ॥ ੫੭

॥ ਤੀਰ ਗੁਣ ਕੇ ਕੁ ਵਜੇ ਤਿਨ ਮੇਰਿ ਓ ਸਿਸਾਰ

॥ ਮੇ ਕੋ ਕਉ ਨ ਲਖਤ ਹੈ ਏਨ ਤੇ ਪੈ ਲਪਾਰਾ ॥ ੫੮ ॥

ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਗੁਣ ਮਈ ਦੁਤਰਤ ਰੀ ਨ ਜਾਇ

॥ ਆਵੈ ਜੋ ਕੋ ਮੇ ਸਰਗ ਸੁਜੁਤ ਰੇ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ੫੯ ॥

॥ ਪਾਪੀ ਮੂਰਖ ਜਗਾ ਤਿਤੇ ਨ ਹੀ ਪਾਵਤ ਮੇਰਿ ਗਿਜੈ

ਅੰਨ ਕੁ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਹਿਰਓ ਅਸੁਰ ਗੁਣ

ਮੇਜੇਇ॥੫੫॥ਪੁਨਵਿਤਜੇਚਾਰਵਿਧਮੇਹਿਭੁਜ
ਤਿਚਿਤਮੇਨਾ॥ਗਿਆਨੀਰੋਗੀਕਾਂਮਤਜਾਨੀ
ਗਿਆਨੀਸੁਨਬੇਨਾ॥੫੬॥ਗਿਆਨੀਜੇਭੁਗ
ਤਹਿਕਰੈਸੇਸਭੁਤੇਅਧਿਕਾਇ॥ਗਿਆਨੀ
ਕੇਬਲਤੇਜੇਰੋਗਿਆਨੀਮੇਹਿਸੁਹਾਇ॥੫੭॥
॥ਮੇਰੇਮਤਇਹਸਭੁਬਡੇਗਿਆਨੀਮੇਕੰਜਾਂ
ਨਾਉਤਮਗਤਿਪਾਈਜੂਤਿਨਭੁਦਲੇਤਨਾਹੀ

ਮਾਂਨਾ॥੧੦॥ ਬਹੁਜਨ ਮਨ ਮੇਕਉ ਲੈ ਰੇ ਗਿਆਨ ੫੮
ਵੰਤ ਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਬਾਸ ਦੇਵੁ ਸਰੁ ਮੇਲ ਬੋਝੇ ਦੁਰਲੁ
ਹੈ ਨੀਤਾ॥੧੧॥ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਜਨ ਕੋ ਐਧੁ ਜ
ਤ ਹੋ ਬਹੁ ਦੇਵਾ॥ ਅਪਣੇ ਕਾਮ ਸਰੁ ਦੇ ਸਿਉ ਬੰਦਿ
ਓਜੁ ਤਾਂ ਹੀ ਭੁਵਾ॥੧੨॥ ਸਰਧਾ ਜੁ ਤਜੇ ਧੁਨਾ ਹੋ ਸੇ
ਦੇਵਾ ਚਿਤ ਚਾਇ॥ ਤਾਂ ਕਉ ਤਾਂ ਹੀ ਮਾਂਤੁ ਹੋ ਸਰ
ਧਾ ਦੇ ਉਬਛਾਇ॥੧੩॥ ਸੇਵਾ ਹੀ ਸਰਧਾ ਸਹਤ

ਪੁਜਤਵਾਹੀਦੇਵਾਦੇਵਜੁਹੀਕਾਂਸਾਂਵਹਨ
ਹੀਜਾਂਨਤਰੇਵਾ। ~~੨੨~~ ਫਲਬੋਤਾਪਾਵਤਜੁਵੇਥਿ
ਨਾਰਿਆਂਨਹੈਮੁਤਾਦੇਵਨਕੀਦੇਵਨਮਿਲੇਮੇ
ਭਗਤਮੇਅਰੁਤਾ। ~~੨੩~~ ਜਾਂਕੀਬੋਤੀਬੁਧਹੈਜ
ਨਤਪ੍ਰਗਟਜੁਮੇਹਿ। ਅਥਿਨਾਮੀਉਤਮਜੁਹਿ
ਸਰੁਤੇਨਿਅਾਰੇਜੇਇ। ~~੨੪~~ ਢਪਿਓਜੁਮਾਇ
ਆਨੋਗਹਉਕਾਰੁਕੇਨਪ੍ਰਕਾਸੁ। ਮੁਰਖਮੇਹਿਨ

ਜਾਨੈ ਮਜਰਾ ਮਰ ਜੁਖ ਬਾਸਾ। ~~ਮੁਖ~~ ਜੀ ੫੫
ਵਾਤੇ ਜਾਂਤ ਤਾਇਨੇ ਵਰਤ ਮਾਂ ਨੇ ਮਿਤਾ ਜੇਨਾ
ਰਸ ਕੁ ਕੇਲੇ ਮੇ ਹਿਲੇ ਬੇਨ ਹਿਓਤਾ। ~~ਮੁਖ~~ ਰਾ
ਕਾਨੇ ਖਾਮਾਗਿ ਮਾਂ ਤੇ ਸਰੀ ਜੁ ਮੇ ਹਤ ਹੋਤਾ।
ਮਾਂ ਨੇ ਲੇਤ ਹੈ ਆਪ ਕਉ ਹਮ ਹੈ ਸੁਖ ਨ ਉਦੈਤ
॥ ~~ਮੁਖ~~ ਪੁਨ ਕਰੇ ਜਨ ਗਤ ਮੇ ਦੁਰਿ ਕੀ ਚਿਨਿਜ
ਪਾਪਾ ਓਈ ਛੂਟ ਤੇ ਮੇ ਹਤੇ ਮੇ ਕੋ ਪਾਵਤਾ ਮਾਪਾ।

॥ ਜਗਮਰਨਕੀਹਾਂਨੋਕੋਜੋਕੋਉਕਰਤਉਪ॥

ਦਾਜਾਂਨਤਏਅਧਿਆਤਮਹਿਬ੍ਰਹਮਕਰਮਕੇ

ਭਾਇ॥ ॥ ਅਧਿਏਵਕਅਧਿਭੂਤਾਸਿਉ

ਮੋਕੋਜਾਂਨਤਮਿਤਾਅਰਨਸਮੇਭੂਲਤਨਹੀ

ਜੋਗਮੇਰੋਚਿਤਾ॥ ॥ ਇਤਾ॥ ॥ ਭਗਵਤਚਰਿ

ਤਾ॥ ਗੁਪਤਿਖਾਤ੍ਰੇਸੁਪੁਰਾਦਿਤਿਨਾ॥ ॥ ਜੋਗ

ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ॥ ॥ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰਾ॥ ॥ ਸਿਧਾਏਸਿਮੰਤ੍ਰਾ॥

ਸਚਿਦਿਸ਼ਮਾਨੁ ਜਗਤਾਨਾਮੁ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਿਖਾ ॥ ੧੩੦

॥੧॥ ਆਰੋਸਪਤਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਤਮ

ਚਲਿਆ ॥ ॥੨॥ ਭੰਡਿਓਹੁ ॥ ਹੇਲਛਮੀ

ਅਬਰੀਤਕੇਸਪਤਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲਕ

ਹੋਹੋ ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ੁਵਫਕਰੁ ॥ ਇਕਪਟਲਨਾਮੁਨਗਰੁ

ਬਾ ॥ ਤਿਸਨਗਰਮੇਇਕਬੇਸੁਰਹਤਾਬਾਨ

ਮੁਓਸਬੇਸੁਕਾਸਿਕੂਕਰਨਬਾ ॥ ਉਹਮਪਫੇ

ਬੇਪਾਰਕਰਨੇਕਉਅਉਰਨਕਾਰਮੇਚਲਿ
ਆਬਾਹੋਰੁਬੇਪਾਰੀਉਸਕੇਸਾਬਚਲੇਜਾ
ਤੇਬਾਸੀਪਰਮੇਸੁਰਕੀਐਸੀਲੀਲਾਰੁਈ
॥ਤਿਸਸਿਕੁਕਰਨਕੇਰਾਹਿਬਿਖੇਸਰਪਨੇਤ
ਸਿਆਉਹੁਉਹਾਂਮਿਤਰੇਇਆਅਉਰ
ਜੇਬੇਪਾਰੀਨਾਲਬੇਤਿਨਾਉਸਕੇਦਾਗਦੀ
ਆਵੇਬੇਪਾਰੀਆਹੋਕਉਚਲੇਆਐਸੇ

ਹੀ ਚਹੁ ਤੇ ਦਿਨਾ ਪਿਛੇ ਤੇ ਬੈਧਾਰੀ ਮਾਲ ਬੇਚਕ ੧-੧

ਰਿਆਪਣੀ ਪਰੀਆ ਏ। ਤਾਂ ਸਿਕੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਬੈਧਾਰੀ ਅੰਤੋ ਪੁਛਿਆ। ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕਹਾਂ
ਹੈ। ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਲ ਗਇਆ ਬਾ। ਬੈਧਾਰੀ ਅੰ
ਕਹਿਆ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਸਰਪਨੇ ਖਾਧਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿ
ਤਹੇ ਇਗਾਇਆ ਹੈ। ਜੇਬਾਲ ਕਤੂ ਅਪਨੇ ਪਿਤਾ
ਕੋ ਕਰਮ ਕਰਾਉ। ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਅਉਗਤ ਮੁਇ

ਆਹੋ ਤਾਂ ਉਨ ਬਾਲ ਕਰਨੇ ਮਪਣੇ ਪਰਿਆ
ਇਕ ਰਿਪੀਡਿਤ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਕਹੈ ਜੀ ਮੇਰਾ
ਪਿਤਾ ਸਰਪਨੇ ਖਾਧਾ ਹੋ ਉਹ ਕੁ ਮਿਤ ਮੁਆਹੈ
ਜੇ ਕਛੁ ਕਹੈ ਸੇ ਮੇਰਾ ਜੀ ਤਾਂ ਪੀਡਿਤ ਕਰਿ
ਆਤਿ ਨਾਰਾਂ ਇਨ ਬਾਲ ਕਰਹਾ ਉਨ੍ਹਦੇ ਕੇ ਆਟੇ
ਕਾ ਸਹੀਰ ਬਣਾਉ। ਅਹਤ ਤੁਨ੍ਹਦੁ ਨੀ ਅੰਧ
ਨ੍ਹਾਉ। ਜੇ ਸੇ ਜੇ ਸੇ ਉਨ ਬਿਧ ਕਹੀ ਤੇ ਸੀ ਕਹੀ॥

ਬਡਾਜਗੁਕਰਿਆ। ਬ੍ਰਹਮਣਬਹੁਤਜੀਵੇ १੨
ਸਿਰਾਧਪਿੰਡਪਤਲਕਰਿਆ। ਬਾਕੀਕਾਦ
ਰਬਰਹਿਆਸੇਚਾਰੇਗਾਈ। ਚੰਨੇਵੰਡਲੀਆ
ਤਾਂਇਕਪੁਕੜੇਕਰਿਆ। ਜਿਨਸੇਰਾਪਿਤਾਖਾ
ਧਾਏਤਿਸਕੇਮੇਮਾਰੇਗਾ। ਤਾਂਉਨਾਬੋਪਾਰੀਆਂ
ਤੇਪੁਛਿਆ। ਤੁਮਮੇਨੂਵਹੁਠਉਕੁਬਤਾਵਹੁਜ
ਹਾਂਮੇਰਾਪਿਤਾਮੁਆਏ। ਤਾਂਬੋਪਾਰੀਆਂਕਰਿ

ਆਨੁਲਤੇਨੁਉਹੁਠਉਰੁਬਤਾਵਦੈਹੋ। ਜਾਇ
ਕਰਿਨੇਖੇਤਾਂਉਹਾਂਦੈਵਰਮੀਆਂਹੋ। ਤਿਨਕੇ
ਕੁਦਾਲਨਾਲਲਾਗਾਖੇਦਲੋ। ਜਾਛੁਦਬਰੁ
ਹੋਇਆਤਾਂਭੀਤਰਤੇਇਕਸਰਪਤਿਕਾਲਿਆ।
ਕਹੈਤੂੰਕਵਲਾਹੈਮੇਰੇਪਾਰਿਕੋਕਿਉਖੇਦਤਾਂਹੋ। ਤਾਂ
ਬਾਦਕਕਹਿਆਮੇਸੀਕੁਕਰਨਕਾਪੁਤ੍ਰਹਾਂ। ਜਿਨ
ਸਰਪਨੇਮੇਰੇਪਿਤਾਕੇਪਾਧਾਹੈਮੇਤਿਸਕੇਮੇਰੇਗਾ

॥ ਤਾਂ ਭੀ ਤਰਤੇ ਸਰਪੰਥੀ ਲਿਖਾ ਹੋ ਪੁਤਰ ਗੋਤੇ ੧੩
ਰਾਪਿਤਾ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਧਰਮ ਦੇ ਹੋਤ ਛੱਡ
ਇ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਤਿ ਮਾਰਾ। ਮੇਰਾ ਪੁਰਬ ਲਾਜ ਨਮ
ਥਾ। ਸੇ ਮੈਂ ਰੀਆ ਆਏ। ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਿਤਾ
ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਤਾਇ। ਮੇਕ ਵਲ ਜਤਨ ਕਰਾਂ। ਨਿਸ
ਕਰਿ ਤੂੰ ਅਧਰਮ ਦੇ ਹੋਤ ਛੁਟਹਿ। ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਕ
ਹਿਆ ਏ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਪਰਿਵਾਇ ਕੈ ਜੋ ਕੈ ਏ ਰੀਤਾ

ਕੇਸਤੋਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰਦਾਹੋਵੈਤਿਸੇਕੇ
ਤੁਭੇਜਨਾਨਿਵਾਉ॥ ਅਰਉਸਕੀਸੇਵਾਪੁਜਾਕ
ਰਾਉਸਕੇਅਸੀਰਬਾਦਕਰਨੇਤੇਮੇਅਧਰਮ
ਦੇਹਤੇਫੁਟਾਂਗਾ॥ ਤਾਂਬਾਲਕਨੇਅਪਨੀਇਸ
ਤੀਕਉਸਮਾਚਾਰਕਹਿਸੁਨਾਇਆ॥ ਤਾਂਇਸ
ਤੀਨੇਕਹਿਆਅਵਸਕਰਸਾਧਾਕਉਨਿਵਾਉ
॥ ਮੇਵਾਪੁਜਾਕਰਾ॥ ਮੇਰੇਸਉਰੇਕਾਉਧਾਰਕਰਾ॥

ਜਿਤਨੇ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਰੀਤਾ ਕੇ ਧਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ੧੦੬
ਕਰਦੇ ਬੋ। ਤਿਨ ਕੋ ਜੀਵਾਇਆ। ਅਰੁ ਲਾ
ਗਾ ਸਾਧਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ। ਫਖਵਾਨੇ ਇਕਰ
ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ। ਕਰੈ ਹੋ ਸਾਧੇ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕੁ
ਮਿਤ ਮੁਆਹੈ। ਸਰਪਨੇ ਖਾਧਾਹੈ ਤੁਮ ਅਸੀ
ਰਬਾਨ ਕਰੇ ਜੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਉਧਾਰੇ ਦੇ
। ਅਧਰਮ ਦੇ ਹਤੇ ਛੁਟੈ। ਤੁਮਾਧਾਨੇ ਅਸੀਰ

ਬਾਦਕਰਿਆ। ਉਸਕੀਮੁਕਤਿਹੋਈ। ਅ
ਕਾਸਤੇਬਿਬਾਂਸਾ। ਇਆ। ਤਿਸਪਰਬੈਠਕ
ਰਿਬੈਕੁਠਕੋਗ। ਇਆ। ਤੁੰਸੀਸਾਰਗੰਇਛਾ
ਜੀਕਰਿਆਹੇਲਫੁਮੀਸ਼ੀਰੀ। ਤਾਜੀਕੇਸਤ
ਵੇਧਿਆ। ਇਕਾਫਲਕਰਿਆ। ਸੇਤੇਸ੍ਰਵ
ਫਕਰਿਆ। *ਇਹੁਦੀਪਦਮਪੁਰੰਦਰ।*
ਈਸਰਸਿਵਾਦਿਤਰ। ਹਿੰਦੀਗੀਤਮਾਰਾ।

~~ਅਧਿਆਤਮਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮੋਕਸ਼~~ ੧੫

ਅਧਿਆਤਮਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮੋਕਸ਼ ਮਕਹਾਜ
ਗਨੀਸਾ ਅਧਿਵੈਦਕ ਅਧਿਰੂਤ ਕੇਜਾਨ
ਤਬਿਸਵੇਈਸਾ ॥ ਅਧਯਗਹਿਕਾਰੇ
ਕਹਤਯਾਂਦੇਹੀ ਮੋਕਉਨਾ ਕੋਸੇਤੁਮਕਉਨਾ
ਨਿਐਪ੍ਰਾਂਤਕਰਤਬਸਿਗਉਨਾ ॥
~~ਗਹਿਕਾਰੇ~~ ਅਖਰਬ੍ਰਹਮਹਿਕਹਤਅਧਿ

ਆਤਮਜੋਸੁਰਾਇ। ਜੇਉਪਜਾਵਤਜਗ
ਤਕਉਸੋਈਕਰਮਸੁਦਾਇ। ੨੨ ਵੇਹਜੁਹੇ
ਅਧਰੂਤਇਹਆਧਿਵੇਵਕਹੈਜੀਵਾ। ਸਭ
ਵੇਵਨਕੀਵੇਹਮੈਹੈਆਧਿਯਗਸੁਪਵਾ। ੨੩
ਅਤਿਸਮੇਵਹੈਤਜੈਤਾਂਮੈਸਿਮਰਨਜੋਇ। ਸੇ
ਤਬਹੀਮੋਕਉਮਿਲੈਤਾਂਹਿਨਸਿਸੈਕੋਇ। ੨੪
ਪ੍ਰਾਂਠੀਜਬਵੇਹੈਤਜੈਸਿਮਰੈਜੋਈਕਾਜਾ।

ਯਾਂ ਮੈ ਸਿਸਾਨਾ ਰਿਨੈ ਪਾਵਤ ਸੋਈ ਸਾਨਾ ॥੩॥ ੧੦੬

ਮੋਰਾ ਸਿਮਰਨਾ ਨਿਤ ਕਰ ਯੁਧ ਕਰੋ ਕਿਨ ਮਿਤ

॥ ਅਰਪੋ ਮੈ ਬੁਧ ਮਨ ਹਉ ਆਵਉ ਤਉ ਚਿਤ

॥ ਜੇਗ ਅਵਰ ਅਭਿ ਆਸ ਮੈ ਜਾ ਕੋ ਚਿਤ ਬਿ

ਰਹੈ ਇਸੇ ਮੈ ਚਿਤ ਗਾਖੋ ਸਦਾ ਪਾਵੈ ਪੁਰਖੋ ਸੇ

ਇ ॥੮॥ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸੁਖ ਮਜੁ ਅਤ ਕਵ ਸੁਖ

ਰਾਤ ਨ ਮਾਂਨਾ ਰਿਵਸ ਮਾਂਨ ਸਭੁ ਤੇ ਪਰੋ ਸਿਮਰ

ਨਤਕੋਥਾਂਨਾ॥ ॥ ਮਰਨਸਮੇਮਨਬਿਰਰ
ਹੈਭੁਰਾਤਜੋਗਬਲਪਾਇ॥ ਤਿਰਾਟੀਮਧ
ਪ੍ਰਾਨਹਿਧਰੇਪਰਮਪੁਰਖਮਹਿਜਾਇ॥
॥ ਮਛਰਜਾਸਿਉਕਹਤਹੈਬੀਤਰਾਗਜੇਜਾ
ਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਨਕਉਜੇਕਰੈਤਾਂਪਦਵੀਯਹ
ਬਾਤਾ॥ ॥ ਸਭਦੁਆਰਨਕਉਬਸਕਰੈਮਨ
ਰੋਕੈਹਿਅਮਾਂਹਿ॥ ਪ੍ਰਾਨਹਿਰਾਖੇਸੀਸਮਹਿਰਹੈ

ਧਾਰਨਾਗਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਭਾਤਵਸਾਖਰਕੋਜਪੁਕ ੧੦੭
ਰੈਸਿਮਰਸੇਕਉਨਿਤਾ॥ ਇਹਬਿਧੋਨੋਵੇਹੈਤਜੇ
ਲਾਹੈਪਰਮਕਾਤਿਮਿਤਾ॥ ਬਿਰਚਿਤਹੈਇ
ਮੇਕਉਜਪੈਸਦਾਨਿਰਿਤਰਿਹੈਇ॥ ਜੋਗੀਕਉ
ਸੁਲਭੁਹੈਅਵਰਲਾਹੈਨਹੀਕੋਇ॥ ਮਾਹੁ
ਪੁਰਖਸਿਧਹਿਲਾਹੈਮੇਮੋਹੈਤਸੁਲੀਨਾਦੁਖਕੇ
ਪਾਰਿਜੋਜਨਮੁਹੈਤਾਮਹਿਹੈਤਨਦੀਨਾ॥

ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਲੋਕਨੇਤਿਨੇਤਿਰਤਨੁਲੇ
ਇਅਰਜਨਸੇਕੋਪਾਇਕੋਜਨਮਲੇਤਨਹਿ
ਕੋਇ॥ १३॥ ਸਹਿਸ੍ਰਜਗਕੇਅੰਤਲੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾ
ਦਿਨਹੋਇ॥ ਰਾਤਹੂੰਤਿਤਨੀਹੋਤਹੋਗਿਅੰਨੀਕ
ਹੈਜੁਸੇਇ॥ १४॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇਦਿਨਹੋਤਹੀਪ੍ਰਕਾ
ਟਤਯਹਸਿਸਾਗਾਨਿਸਕੇਆਏਜਾਤਹੈਮਾਇ
ਆਮੇਤਾਡਾਰ॥ १५॥ ਬਾਰਬਾਰਉਪਜਤਸ

ਬੈਜੀਵਨਸਰਾਰਮਿਤਾਬ੍ਰਹਮਾਕੇਦਿਨਰੇਨ ੧੦੮
ਮੇਵਹੇਜਾਤਹੇਨਿਤਾ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਜੁਮਾਇਅ
ਤੇਪਰਾਇਦੀਅਨਰਾਇਓਜਾਇ। ਸਰੁਜੀਵਨ
ਨਕੇਨਸਟਹੂੰਸੇਕਬਹੂਨਨਸਾਇ॥੧੬॥ ਸੇਈ
ਅਖਰਪਰਮਰਾਤਿਤਾਂਹਿਨਦੇਖਤਕੇਇ। ਫਿ
ਰੇਨਤਾਕੇਪਾਇਕੇਪਰਮਧਾਂਸਮਮਜੈਇ॥
॥ ਰੁਗਤਕਰੇਤੁਪਾਈਐਪਰਮਪੁਰਖੁਜੁਸੁ

ਜਾਂਨਾ ਜਾਂ ਮੇਸਰਾਰੇ ਜੀ ਵਹੈ ਜਗਾ ਬਿਸਥਾਰਿ
ਆਮਾਂਨਾ। ~~॥ ੨ ॥~~ ਫਿਰਾ ਆਵਤ ਜਾ ਕਾਲੇ ਮੇਨਹਿ
ਆਵਤ ਜਾ ਕਾਲਾ। ਅਰਜਨ ਤੇ ਸੇ ਕਹਤ ਹੇ
ਸੁਨਿਏ ਸੀਖ ਬਿਸਾਲਾ। ~~॥ ੩ ॥~~ ਅਗਨਿ ਜੋ ਤਿ
ਦਿਨ ਸੁਕਲਾ ਖਟ ਉਤਰਾ ਇਨ ਕੋ ਮਾਸਾ ਜਾਤ
ਜੁਗਿ ਆਨੀ ਵਾਸ ਮੇਲਹਤ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਬਾਸ
॥ ~~॥ ੪ ॥~~ ਧੁਮਨਿ ਜਾਵਖਣਾ ਇਨੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਖ

ਨੋਹੋਇ। ਸਸਮਤਿ ਲੋਨੋਗੀ ਲੋਹੋ ਫਿਰਮਾਵੁ ੧੦੮

ਤਹੋਸੇਇ। ੧੦੯ ਸੁਕਲਕ੍ਰਿਸਨਇਹਗਤਿ

ਕਹੀਤੇਸਿਸਾਰਹੋਤਾ। ਫਿਰਮਾਵੁਤਹੋਏਕ

ਗਤਿਏਕਲਹਤਹੋਜੇਤਾ। ੧੧੦ ਜੋਨਾਨੈਦੇ

ਉਗਨਤਤਾਨੋਗੀਹੋਇਨਹੋਇ। ਸੋਗੀਹੋ

ਅਰਜਨਜੁਤੁਸੁਕੁਕਾਲਨਕੋਜੋਇ। ੧੧੧

੧੧੨ ਯਗਤਪਦਾਂਨਕੋਫਲੁਜੁਕਹਿਓ

ਹੈਮਿਤਾਯੋਗੀਤਾਂਫਲੁਕੇਲਾਹੈਸਭਾਦਿ
ਨਰੈਨਸੁਚਿਤਾ॥੨॥ ਸਭਫਲੁਕੇਫਲ
ਸਾਰਫਲਨੈਚੀਹਰਿਓਨੈਗਾਯੁਗਾਤਿ
ਕਰੈਮਕਉਮਿਲੈਫਲਤਿਮਾਰੈਕਚਿਰੁ
ਗਾ॥੩॥ ਇਤਸੰਗੁਗਾਯਤਗਾਤਮ
ਕਿਥਾਇਸੁਧੁਗਾਯਿਨਿਗਾਯਿਨੈਗਾਸ
ਮਯੋਗਿਯੁਗਾਯਗਾਯਾਯੁਗਾਯੁ

ਗੁਰਗੋਲਮੀਮੋਧਿਨਾਇ॥੨॥ ੨੧੨

ਗੋਅਠਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਚਇਅੰ

॥ ਗੁਰਗੋਲਮੀਮੋਧਿਨਾਇ॥ ਸਿੰਘਪੰਡਿਤਾਨੀ

ਗੁਰਗੋਲਮੀਮੋਧਿਨਾਇ॥ ਗੋਲਮੀਮੋਧਿਨਾਇ

ਇਕਾਮਹਾਤਮਕਹੋਏ। ਤਿਸੁਵਫਾਕਰਾਦਫ

ਨਦੇਸਕੈਕਿਨਾਰੇ। ਇਕਨਰਬਦਾਨਦੀਏਮੰ

ਤੈਨਗਰਏ। ਤੁਹੰਸੁਧਰਮਾਨਾਂਸੁਬ੍ਰਹਮਾਦਾਰ

ਹਦਾਬਾਦਰਬਉਸਕੇਬਹੁਤਬਾਅਰਉਸ
 ਨ ਕੇਸਿਤਤਕਛੁੰਬਾਹੋਦੀਆਫੁਬ੍ਰਹਮਫਾਸਾਧਾ
 ਸਿਤਾਕੀਸੇਵਾਬਹੁਤਕਰਦਾਬਾਅਰੁਬਛੇ
 ਥੇਨਾਗੁਕਰਦਾਬਾਇਕਵਿਨਇਕਰਿਖੀ
 ਸਰਤੇਪੁਛਿਆਹੋਸਾਧਜੀਮੇਰੇਸਿਤਤਕਛੁੰ
 ਨਹੀਹੋਦੀਨਿਤਾਂਰਿਖੀਸਰਕਰਿਆਤੁਅ
 ਜਮੇਧਜਗਕਰੁਆਰੁਬਕਰਾਦੇਦੀਕੋਰਛਾ

ਉ। ਵੇਵੀ ਤੋ ਨੋ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਵ ਕੀ॥ ਤਾਂ ਉਨ ਬ੍ਰਹਮਣ ੧੧੧

ਨੋ ਅਜਮੇਧਨ ਗਾ ਕਰਿਆ॥ ਬਕਰਾ ਮੇਲੁ ਲੈ

ਆ॥ ਉਸ ਨੋ ਇਸ ਨਾਂ ਨ ਕਰਾਇਆ॥ ਮੇਵਾਲਾ

ਇਕੈ ਉਸ ਕੋ ਮਢਨ ਲਾਗਾ॥ ਤਬ ਬਕਰਾ ਕਰਿ

ਕਹਾਇ ਕੋਹ ਸਿਆ॥ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਰਿਆ ਏ

ਅਜ ਤੁਕਾਹੇ ਤਹ ਸਿਆਹੋ॥ ਤਾਂ ਅਜ ਕਹਿ

ਆਪਿ ਛੁਲ੍ਹੇ ਨਨਮਾ ਬਿਖੇ ਮੇਰੇ ਭੀ ਸਿਤਤ ਕਛੁ

ਨਬੀਹੋਈ। ਤਾਂਇਕਦਿਨਾਇਕਬ੍ਰਹਮ
ਨੇਕਹਾਂਤੂੰਅਸਮੇਧਜਗਕਰੁ। ਤਾਂਮੇਕਰਿਆ
ਭਲਾਜੀ। ਤਾਂਮੇਬਕਰਾਟੇਲਰਹਿਆਹਾਥਿ
ਲਗੇਨਾਹੀ। ਤਾਂਇਕਬਕਰੀਬੀਉਸਕਾਇ
ਕਛੇਲਾਬਾ। ਵਹੁਅਜਾਵੁਪਹਿਚੁਪਤਾਬਾ
। ਛੇਲੇਸਮੇਤਬਕਰੀਮੇਮੁਲਏਆਇਆ
। ਮੇਬਕਰੀਕੇਬਨਤੇਛੜਾਇਕਰਿਲਾਗਜ

ਗਾਵਿਚਰੇ ਮਛੋ। ਤਾਂ ਵਹੁ ਬਕਰੀ ਬੋਲੀ। ११੨
ਬ੍ਰਹਮਛਤ੍ਰੇ ਬ੍ਰਹਮਛਨਹੀ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ
ਮਾਰਦਾਹੈ। ਤੂੰ ਮਹਾਂਪਾਪੀ। ਏਹੁ ਭੀ ਕਵੀ ਸੁ
ਣੀਹੈ। ਬਿਗਾਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਕਿਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਪ
ਇਆਹੈ। ਸਿਤੁ ਤਕੇ ਲੀਏ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਮਾਰ
ਦਾਹੈ। ਤਉ ਭੀ ਸਿਤੁ ਤਨਹੈ। ਏਹੀ। ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿ
ਰਦ ਇਮਾਹੈ। ਵਹੁ ਬਕਰੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਆਪਰ

ਹੀ॥ ਤਾਂ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਉਸ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਹੋ ਮਿਅੰ
॥ ਤਾ ਬਕਰੀ ਫੇਰ ਕਰਿ ਮਾਗਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤੁਮ
ਕੋ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਜੈ॥ ਤੁਮਾਰਾ ਭੀ ਗਲਾਇ ਸੀ
ਭਾਂਤ ਕਟੀ ਐ ਗਾ॥ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬ
ਕਰੀ ਨੇ ਭੀ ਤੁਫਾ ਫੜਾਇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਆਰਾ ਦੀ
ਏ॥ ਜਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਥੀ ਤੇ ਤਾ ਮੇਰਾ ਭੀ ਕਾਲੁ
ਭਇਆ॥ ਤਾਂ ਜੋ ਮਮਾਰ ਦੇ ਮੇਨੁ ਪਰਮ ਰਾਇ

ਪਸਲੇਗਏ। ਤਾਂ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ਗਿਆ ॥੧॥

ਕਰੀ। ਇਸੇ ਕੇ ਨਰਕ ਮੇਂ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਬਡਾ ਪਾ

ਪਾਇ। ਬਹੁਤ੍ਰਿਸੇ ਨੈ ਜਨਮ ਬਾਂਦਰ ਕਾ ਜਨਮ ॥੨॥

ਦੀਆ। ਇਕ ਬਾਨੀ ਗਾਰਨੇ ਮੇਂ ਨੁਮੁਲ ਲਈ।

। ਵਹੁ ਮੇਰ ਗਏ। ਜੇ ਵਹੁ ਪਾਇ ਕਰ ਸਾਰਾ ਦਿ

ਨਮਾਂ ਗਾਵਾ ਟਿਰੇ। ਮੇਂ ਨੇ ਪਾਟੇ ਨੁਭੀ ਕਢੁ ਬੇੜਾ ਜੇ

ਹਾਦੀਆ ਕਰੇ। ਜਾ ਮੇਂ ਬਾਂਦਰ ਕੀ ਜੂਨ ਛੇੜੀ।

ਬਹੁਕੁਮੇਕੁਤੇਕੁਨੂਨਮਹਿਪਾਇਆਜਾਂ
ਮੇਇਕਾਦਿਨਇਕਸਦੀਰੋਟੀਚੁਗਾਇਲਿਅੰ
ਇਆ। ਤਹਾਂਇਕਮਨੁਖਦੇਖਦਾਬਾ। ਤਿਨਕਹਿ
ਆਇਨਕੁਤੇਨੋਰੋਟੀਚੁਗਾਇਖਾਧੀਹੈ। ਤਾਂਉ
ਨਲਾਬਦੀਮੇਰੀਕਮਰਮੇਮਾਰੀ। ਕਮਰਮੇ
ਹੀਚੀਚਤੇਟੁਟਗਈ। ਓਸੀਸਮੇਮੇਰੀਦੇਹ
ਫੁਟੀ। ਬਹੁਕੁਮੇਨੁਪੋਕੇਕਾਨਮਦੀਆ।

ਏਕੁਭਠਿ ਮਾਰ ਮੇਨੁ ਮੁਲ ਲੀਤਾ ਮੇਨੁ ਸਾਰਾ
ਵਿਨ ਫੇਰਿਆ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਖਾਲੇ ਦੀ ਕਛੁ ਪਥਰ
ਲੇਵੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਸਾਂਝੁ ਪਵੈ ਤਾ ਮੇਨੁ ਛੁਟੀ ਨੇਹੀਰ
ਸੀ ਨਾਲ ਥੀ ਪਰਖੋ ਕਿਹਾ ਥੀ ਧੋਨੇ ਮੇ ਮਖੀ ਭੀਉ
ਗਾਇਨ ਸਕਾ ਇਕ ਦਿਨ ਦੇ ਇਛੁ ਕਰੇ ਇਕ ਕੰ
ਨਿਆ ਮੇਰੇ ਪਰਚਰੇ ਆਰੁ ਕਰ ਲਾਗੇ ਚਲਾਵ
ਲੋ ਉਹਾਂ ਚਿਕੜ ਬਹੁਤ ਬਾ ਉਹਾਂ ਮੇਫਾ ਬਾ॥

੧੧੪

ਵੇਮੇਨੁ ਉਪਰਤੇ ਮਾਰਿਆ ਕਰੇ। ਉਹਾਂ ਮੇਰਾ ਮਰ
ਨਾਉ ਦਿਆ। ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਕਰਕੇ ਰਿਮੇਬ ਹੁਤੇ ਜਾ
ਨਮੁ ਤੇਰੇ। ਹੁਣ ਮੇਬ ਕਰੇ ਕਾਜ ਨਾਪਾਇਆ
। ਮੇਨਾ ਨਾਨਾ ਬਾ। ਅਬ ਮੇਨੁ ਬ੍ਰਹਮਨ ਲੋਮੁ ਲ
ਲੀਆ ਹੈ ਮੇਸੁਖ ਪਾਵਾਗਾ। ਹੁਣ ਮੇਨੁ ਤੁਹ ਬਿ
ਛੁਰੀ ਲੈ ਕੇ ਰਿਮਾਰਨ ਲਾਗਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਨ
ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਅਜ ਤੇਨੁ ਭੁਜੀ ਵੇਪਿਆਰੇ

॥ ਜੈਸੇ ਚਿਨ੍ਹੀਆਂ ਕੋ ਕੋਈ ਕਿਕਰੀ ਮਾਰਨੇ ਕਉ ਉ ११੫
ਠਾਇਦਾ ਹੋ। ਵਹੁਆ ਗੇ ਤੇ ਉਰੁ ਜੀਵੀਆਂ ਹੋ। ਅ
ਬ ਮੇਇ ਕਕ ਬਾਅਪ ਫੇਨੇ ਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਹੋਈ ਕਹਦਾ ਕੀ
ਹਾਂ ਤ੍ਰਿਸਦ ਫਕਰੁ। ਕੁਰਖੇ ਤ੍ਰੇ ਮੇਇ ਕਰਾ ਜਾਨਾ ਵਲ
ਆਇਆ ਬਾ। ਨਾਉ ਉਸ ਕਾ ਸੁਸਰ ਮਾ ਬਾ। ਉਨ ਬ
ਹਮ ਫਤੇ ਪੁਛਿ ਮਾਰਗੁ ਫਾਬਿਖੇ ਮੇਕ ਵਲ ਦਾਂ ਨਕ
ਰਾਂ। ਚੂਹਮ ਫਕਰੁ ਹੋਰਾ ਜਾ ਤ੍ਰੇ ਕਾਲੇ ਪੁਰ ਪੁਕਾਵਾਂ ਨੁ

ਕਰੁ ਤਾਰਾ ਜਾਨੈ ਲੋਹੇ ਕਾ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਇਆ॥
ਨੇਤ੍ਰ ਕੇ ਲਾਲ ਜੜਾਏ॥ ਅਰੁ ਗਾਹ ਲੇਸੁ ਇਨੇ
ਕੋ ਪਹਿਰਾਏ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਬਨਾਇ ਕਰਤਿ ਜਾਰ
ਕੀਆ॥ ਗਾਜਾਨਾ ਵੇਕੇ ਚਲਿਆ॥ ਬਹੁੜ ਦਾਨ
ਕਰਨ ਲਾਗਾ॥ ਤਾ ਵਹੁ ਕਾ ਲਾਪੁਰਖੁ ਹਿਕਹਾਇ
ਕਰਹੁ ਸਿਆ॥ ਤਾਰਾ ਜਾ ਬਹੁਤ ਭੁਰਿਆ॥ ਕਰੈ
ਏਹੁ ਕੋਈ ਅਉਰਾ ਫਰਹੈ॥ ਲੋਹੇ ਕਾ ਪੁਰਖੁ ਹਸਿਆ॥

ਤਾਰਾਜੋਨੇਖੋਗਪ੍ਰੀਤਕਰਿਆ॥ ਤਾਂ ਵਹੁਕਾਲਾਪੁ ੧੧੬

ਰਖੁਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਕਉਦੇਖਕਰਿਬਹੁਬ੍ਰਹਮਿਆ॥

ਕੋਰੇਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਮੁਖਕੋਲੇਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ

ਕਰਿਆਮੈਤੈਲੇਵੇਗਾ॥ ਮੈਤੈਸਾਰਖੋਕਉਪਿ

ਚਾਏਯੋ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੇਪੁਰਖਕਰਿਆਸੁਮੈਨੋਵਹੁਕਾ

ਰਨਬਤਾਉ॥ ਜਿਸਕਰਕੇਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਦਾਂਨ

ਪਚਾਏਯੋ॥ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਕਰਿਆਜੋਗੁਨਮੋਰੇਬਿ

ਖੇਤੇਸੇਮੇਹੀਜਾਂਨਦਾਹਾਂ। ਤਾਂਵਹੁਕਾਲਾਪੁਰਖ
ਕਹਿਕਹਾਇਕਰਪਾਟਗਇਆ। ਤਿਸਵਿਚੁ
ਇਕੋਹੋਰੁਕਾਲਕੀਮੂਰਤਿਨਿਕਲੀ। ਤਾਂਬ੍ਰਹਮ
ਨੇਨੇਰੀਤਾਕੇਅਠਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਾਰਿ
ਆਕਾਲੀਮੂਰਤਨੇਸੁਣਿਆ। ਉਸੀਸੇਮੇਕ
ਲੀਮੂਰਤਨੇਅਪਣੀਨਿਦ੍ਰਾਪਲਾਈ। ਤਾਂਜਲਕੀ
ਚੁਲੀਬੁਰਕਰਬ੍ਰਹਮਨੇਕਾਲੀਮੂਰਤਪਾਰਿ

ਛਿਕਕੀ। ਜਲਕੇਛੁਹੋਤਤਾਤਕਾਲਉਸਕੀ॥੧੧੭॥
ਦੇਹਿਛੁਟੀ। ਜੇਵੇਦੇਹੀਪਾਣੀ। ਬਿਬਾਂਨਪਾਰਿ
ਬੈਠਕਾਰਿਬੈਕੁਠਕਉਸਿਧਾਰਿਆ। ਅਰੁਮੁ
ਕਾਰਿਆ। ਕਰੇਰੇਬ੍ਰਹਮਣੇਤੁਮਵੈਸਨਵੇਰੇ।
ਰੀਤਾਕਾਪਾਠਕਰੇਤੁਮਾਰਾਭੀਉਧਾਰੇਰੇਵੈ।
ਤਾਂਵੇਬ੍ਰਹਮਣਰੀਤਕਾਪਾਠਕਰਨਲਾਗੇ।
ਤਾਂਸੀਨਾਰਾਂਇਫਨੀਕਰਿਆ। ਹੋਲਛੁਮੀ

ਇਹਰੀਤਾਕੇਅਠਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲਕਹਿ
 ਆਏ। ਸਭਜਗੁਸਭਤੀਰਬਸਭਹੀਬ੍ਰਤਿ
 ਤਪਸਿਆਸਭਹੀਬੇਤਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਾਕਾਫਲ
 ਹੋਤਾਏ॥ ਇਹਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਣੀਭਾਗਵਤਿ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤੁਤਰਮੰਜਰੀਭਾਗਵਤਿਭਾਗਵਤਿ
 ਭਾਗਵਤਿਭਾਗਵਤਿ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਤਿਭਾਗਵਤਿ॥ ੨
 ਅਰਜਨਤੇਸੇਕਹਤਹੋਏਕਹੁਪਤਯਹਿਬਾਤ

॥समग्रीमातद्विरिआंनकउलहैमुकत ११८
कीपाता॥॥॥उतमद्विरिआराजहैअति
पद्विउतुजांता॥फलतोंकेपरतहैकर
बेहुसुखमांता॥॥॥करतेकउजायहमके
जाकेसरयातांति॥तिमेकोपावतानहिबुल
तहैबुदमांति॥॥॥धिसबातिउसबुन
रातमेमरितदेखेकोटा॥सबुनीदुमेमे

ਬਸੇਸੇਹਿਨਤਾਂਮੇਜੋਇ।॥ ਸਮੇਕਉਨਹ
ਬਸੇਯਹਣੀਸਰਤਾਦੇਖਾ।ਉਪਜਾਵਤਪਾ
ਲਤਜੁਹਉਨਹੀਤਿਸਮਾਂਹਿਅਰੇਖਾ।॥੫॥੨
ਜੈਸੇਪਵਨਾਮਕਾਸਮੇਫਿਰਤਰਹੈਸਭੁਬਾ
ਰਾ।ਤਿਉਸੇਮੇਇਹਾਜੀਵਸਭਫਿਰਤਜਾਂਨ
ਤੈਧਾਰਾ।॥੬॥ ਮੇਰੀਆਇਆਮੇਰੈਤਪ੍ਰਲੇ
ਕੁਏਸਭੁਜੀਤਾ।ਕਲਪਆਇਸਿਹਜਿਤ

ਸੇਮਾਂਤਤਾਨੀਕੀਤਿਤਾ॥ ੭॥ ਅਪਲੀਆਇਆ ੧੧੫

ਤੇਜਾਹਉਸਿਰਜਤਬਾਰੇਬਾਰਾ॥ ਮਾਇਆਹਿ

ਕੇਬਾਸਿਪਾਰਿਓਸਦਾਰਹਤਸਿਸਾਰਾ॥ ੮॥

ਅਰਜਨਮੋਕਉਕਰਮਹਿਕਬਹਿਬਾਂਧਤਨਾਂਹਿ

॥ ਸਦਾਉਦਾਸੀਰਹਤਹੈਅਸਕਤਨਾਂਤਿਨਮੰ • ਹਿ

ਹਿ॥ ੯॥ ਹਉਪ੍ਰੇਰਤਮਾਇਆਜਬੈਉਪਜਤ

ਤਬੈਸਿਸਾਰਾ॥ ਪਾਰਬਯਾਹੀਤੇਫਿਰਤਜੇਬਾ ਹੇਤ

ਰੰਥਾਰਾ॥ ੧੦॥ ਮੋਕੇਆਨਸਨਾਨਕੈਆਦਰ
ਕਰਤਨਕੋਇਆ॥ ਮੂਰਖਯੋਜੰਨਤਨਹੀਯਹੈ
ਜੁਈਸਰੁਹੋਇ॥ ੧੧॥ ਉਨਕੀਆਸਾਸਫ
ਲਾਨਹਿਰਿਆਨਕਰਮਤਾਰੁਗਇ॥ ਪ੍ਰਭਤ॥
ਅਸੁਰੀਤੁਛਸੀਤਾਂਮਹਿਬੁਝੇਜਾਇ॥ ੧੨॥
੧੩॥ ਵੇਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮੋਜੰਮਿਲੇਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਕੋਤਿ
ਆਗਾਤਿਜੰਨਤਮੋਕੇਸਭੈਗਤਜੁਹੈਆਨ

ਰਾਗਾ॥ **॥੧॥** ਕੀਰਤਨਹੀ ਮੋਰੇ ਕਰੇ ਜਤਨ ਨ ਮੇ ॥੧੨॥

ਬੁਝ ਰਾਖਾ ਭੁਗਤ ਸਾਹਤ ਮੇ ਕੋ ਨਿਵਤ ਮੋਰੇ ਹੀ

ਗੁਣ ਰਾਖਾ॥ **॥੨॥** ਗਿਆਨ ਯਗ ਕੋ ਉਯਨ

ਤੋ ਮੇ ਕਉ ਸੇਵਤ ਮੀਤਾ ਕੋਈ ਯਾਨ ਤੇ ਕੋ ਕਰਿ

ਕੋਉ ਬਹੁਤ ਪੁਨੀਤਾ॥ **॥੩॥** ਹਉ ਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਆਰੁ

ਯਗ ਹਉ ਸੁਧਾ ਅਉਖਧੀ ਜਾਂਨਾ ਹੋ ਪਾਵਕੁ ਅ

ਰੁਹੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਮੇ ਕੋ ਮਾਂਨਾ॥ **॥੪॥** ਮਾਤ ਪਿਤਾ

ਯਾਜਗਤਕੋਹੀਚੋਕਰਤਾਗ। ਰਿਗਜੁਜ
ਰਸਿਆਂਮਪਵਿਤ੍ਰੇਅਵਰਬੇਦਓਅੰਕਾਰ

॥ ੭॥ ਗਤਨਿਵਸਤੁਰਤਾਸਰਨਸਾਢੀਪ੍ਰ
ਨ ਰੁਮਾਰੁਬਿਧਾ। ਪ੍ਰੋਸਚੈਨਿਪਾਂਨਅਰੁਬੀਜ
ਸੁਰਾਇਅਬਿਧਾ। ੮॥ ਤਪਤਗਹਤਛੇਰਤ
ਜੁਹਉਚਰਖਤੋਮੇਈਜਾਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਮ੍ਰਿਤ
ਕਾਰਨਕਰਨਹੀਅਰਜਨਮਾਂਨਾ। ੯॥

ਨਗਕਰਤਪਾਪਨਦਹਤਚਹਤਸੁਰਹੋਬ ॥ ੧੨੧

ਸਾ॥ ਇਦ੍ਰੇਲਕਲਹਰੁਗਹਿਨਿਦ੍ਰੇਰਸੋਬਿ
ਲਾਸਾ॥ ੨॥ ਫਿਰਮਾਵਤਬਹੁਲਕਤੇਖੀਫ
ਪੁਨਜਬਹੋਇ॥ ਮਾਵਾਰਾਵਨਜੁਕਰਤਹੋਕੰ
ਮਵਤਜੋਲਾਇ॥ ਰੁਤਾਤਕਹੋਜੁਮੀਨ
ਹੋਇਮੇਹੀਮੋਚਿਤਗਾਖਾ॥ ਜੇਗਖੇਮਤਿਨਕੇ
ਕਰਹੁਨਿਜਨਨਕੇਅਭਿਲਾਖਾ॥ ੨॥ ਮ

ਅਉਰ ਵੇਵਕੀ ਛਗਤਿ ਜੇਸੇ ਵਤ ਸਰਸ
ਵੇਤਾ ਥਿਸੇ ਛੇਰੇ ਮੁਠੇ ਕੇ ਯਜਤ ਲੇਹਨ ਮੇਰੇ
ਤੀਤਾ ਸਭੁ ਜਗਨ ਕੋ ਰੋਗ ਤਾ ਅਉਰ ਸ
ਭਨ ਕੋਈ ਸਾ ਤਿਸ ਮਤ ਤਨ ਜਾਨੈ ਹੇਰਾਰਤ
ਤਿਨ ਕੋ ਪੀਸਾ ॥ ੨੨ ॥ ਵੇਵਰਗਤ ਵੇਵਨ ਲ
ਹੈ ਸਿਤ ਪੁਜ ਪਿਤ ਥਾਨਾ ਰੂਤ ਯਜਤ ਰੂਤਨ
ਲਾਹੈ ਸੇ ਪੁਜੈ ਰਗਵਾਂਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਪਾਤ ਫੂਲ ਅ

ਰੁਨਿਰੋਕੋਜੋਅਰਪੇਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੋਹਉਦੀਓ
 ਰੁਗਤਿਕੋਅਚਉਪ੍ਰਮਕੀਰੀਯਤਿ॥੧੦੧॥ਜੋਕ
 ਛੁਕਰਤਜੁਖਾਤਹੈਜੋਹੋਮਤਸੇਵੇਤਾ॥ਅਰਜਨ
 ਜਉਉਤਪਤਿਕਰੇਮੋਰਿਵੇਹਿਕਰਿਹੋਤਾ॥੧੦੨॥
 ॥ਕੁਲੋਬੁਰੇਜੋਕਰਮਹੋਤਿਨਤੋਛੁਟਹਿਮੀਤਾ॥
 ਜੋਗਜੁਗਤਿਸਿਨਿਆਸਕਰਿਮੋਮਿਲਹੋਹਿ
 ਨਿਚੀਤਿ॥੧੦੩॥ਹਉਸਭੁਠਉਰਸਮਾਨਹੋਮੋਰੇ

੧੨੨

ਪ੍ਰੀਤ ਨਵ੍ਹਾਹਿ ਮੇਕਉ ਮੇਵਤ ਭਗਤ ਜੇਤਿ
ਸਿਉ ਮੇਕਉ ਮੇਰਿ॥ ੨੨॥ ਨ੍ਹਾਗਾਰ ਮੇਕਉ
ਭੁਜੈ ਹੋ ਮਨਿ ਨ ਕੇਭਾਇ॥ ਤਾਂ ਕੇਤੁ ਮਸਾਧੁਰਾ
ਨੇ ਸੁਰੁ ਨਿਸਚੈ ਕੇਨਾਇ॥ ੨੩॥ ਥੇਰਹੋਇਧ
ਰਮਾਤ ਮਾਸਾਂਤ ਲਹੈ ਬਹੁਰੁਇ॥ ਅਰਜ
ਨ ਨਿਸਚੈ ਜਾਂਨ ਤੂਨਾਹਿ ਮੇਭਗਤਿ ਨਸਾਇ॥
੨੪॥ ਅਰਜਨ ਮੇਵਤ ਮੇਹਿ ਜੈ ਪਾਪ ਜੂਨ ਜੇ

ੳਇ॥ ਤ੍ਰਿਮਾਸੁਦੁ ਅਰੁ ਬੈਸਾਖੁ ਨਿਲਾਏ ੧੨੩
ਰਮਗਤਿ ਸੋਇ॥ ੩੨੪ ॥ ਦਿਨਾਪੁਨਿਤਿ ਅਰੁ
ਰੁਗਤਿ ਫੁਰਗਾਨਾ ਰਿਖ ਸੁਖ ਰੁਗਇ॥ ਸੁਖ ਅ
ਨਿਤ ਜਾ ਲੋਕ ਕੇ ਮੇਕੋ ਰੁਜਾਨਿ ਤ ਲਾਇ॥ ੩
੩੦ ॥ ਮੇਕੋ ਰੁਜਾਨਾ ਨਿਮ੍ਰੋ ੳਇ ਮੇਹੀ ਮੇਮਨਗ
ਖਾਇ ਹੀ ਜੁਗਤਿ ਤੁਮੇ ਹਿਮਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਸਿਨ
ਅਰੁ ਲਾਖਾ॥ ੩੦੫ ॥ ੳਇ ਤ੍ਰਿਮਾਸੁਦੁ ਅਰੁ

ਤੁਸਾਮਨਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਭਉ
ਸਾਸਿ ਕੁਲਿ ਪ੍ਰਿਥਾਨਿ ਸਾਸਿ ਕੁਲਿ ਪ੍ਰਿਥਾਨਿ
ਦਿਵਿ ਮਾਰੂ ਹਉ ਜਿਨਿ ਕੁਲਿ ਪ੍ਰਿਥਾਨਿ
ਦਿ: ॥ ॥ ਆਗੇ ਰੀਤਾ ਕਨਵ ਮੇਧਿਆਇ
ਕਾਮਹਾਤਮ ਚਲਿਆ ॥ ਸੀਨਾ ਦੰਡਿ ਦੰਡੁ
॥ ਸੀਨਾ ਰਾਇ ਫੜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਲਛਮੀ
ਨਾਵੇਧਿਆਇ ਕਾਫਲ ਕੋਰੋ ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ਟਕ ਕਰੁ

ਦਖਣਦੇਸਮੇਇਕਭਾਉਸੁਸਰਮਾਸੁਦਰਹ ੧੨੪
ਤਾਥਾ/ਵਹੁਬਡਾਪਾਪੀਥਾ/ਮਾਸਮਦਰਾਪਾ
ਨਾਮਹਾਰੀਥਾ/ਮਰੁਚੇਰੀਕਰੈ/ਪਰਤ੍ਰਿਅ
ਗਵਨਕਰੈ/ਧੁਠਬੇਲੇਮੇਸਾਂ/ਅਧਰਮੀਪਾਪੀ/ਮਹਾਂ
ਅਨੇਕਭਾਂਤਿਕੋਪਾਪੁਕਰੈ/ਇਕਇਕਦਿਨਕ
ਰਕੇਮਦਰਾਬਹੁਤਫੁਕਿਆ/ਬਹੁਤਪੀਵਲ
ਲਾਗਾ/ਉਸੀਸਮੇਉਸਕੇਪ੍ਰਾਂਨਫੁਟਗਏ/ਵ

ਹੁਮਰ ਕੇ ਪ੍ਰੇਤ ਤੁਇਆ ਏਕ ਬੜ ਕੋ ਬਿਛੁਮ
ਹਿਰ ਹੁਲਾਰਾ ਆਰੁ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਫੁਲ ਦਿਓ ਭਿ
ਖਿਆਲਿ ਆਇਆ ਕਰੋ। ਵਹੁ ਦਾਨ ਲੇ ਕਰ
ਅਪਣੀ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਕੋ ਆਂਢ ਵੇਵੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਇਸ
ਤ੍ਰੀ ਭੀ ਬੜੀ ਕਲਾ ਹਿਫ਼ੀ ਥੀ। ਕਿਸੀ ਦਿਨ ਭੀ
ਕਿਸੀ ਕਉ ਰਿਖਿਆ ਨ ਥੀ ਪਾਵਟੀ। ਏਕ ਦਿ
ਨ ਉਨ ਜੁਵੇ ਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਛੋੜੇ। ਤਾਂ ਵੇਰੁ ਦਿਨੇ ਨ ਪਿਆ

ਚਰਭਏ/ਤੇਭੀਵਹੁਬੜਮੈਦੇਨੋਆਇਰਹੇ॥ ੧੨੫

ਜਿਸੁਮੈਉਹੁਪ੍ਰੇਤਰਹਦਾਸੀ॥ਤਾਂਵਹੁਇਕ

ਦਿਨਪਿਸਾਚਨੀਕਹਿਆ॥ਕਹੇਚੇਪੁਰਖੁ

ਪਿਸਾਚਤੇਨੁਪਿਛੁਲੇਜਾਨਮਕੀਕਿਛੁਸੁਧ

ਭੀਹੈ॥ਤਾਂਪਿਸਾਚਕਹਿਆਹੈ॥ਤਾਂਫੁਰਪਿ

ਸਾਨੀਕਹਿਆ॥ਪਿਛੁਲੇਜਾਨਮਬਿਖੈਕਵਨ

ਸਾਧਨਾਕਹੇਥੇ॥ਜਿਸਕਚਿਤੇਨੁਪਹਿਲੇਜ

ਨਮਕੀਖਬਰਰਹੀਐ। ਸੇਮੈਨਕਹੁਬ੍ਰਹਮਦ
ਕਵਲਾਬ। ਅਰਅਥਿਤਕਵਲਕਰਮਹੈ॥
ਅਰੁਵਕਵਲਕਰਮਬੇ। ਨਿਸਕਰਿਤੈਨਾਖ
ਛਲੇਜਨਮਕੀਖਬਰਰਹੀਐ। ਅਰਇਹ
ਤੀਨੇਬਾਤਾਮੀ। ਕਿਸਨਕੁਰਾਵਾਂਨਨੀਤਿਅ
ਰਜਨਨੇਏਕਸਮੇਪੁਛਿਆਬਾ। ਰਹੀਤਾਕੇ
ਆਧੇਸਲੇਕਮੇਹੈ। ਇਹੀਤੀਨੇਬਾਤਾਪਿ

ਸਾਚ ਨੀਲੇ ਪਿਸਾਚ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ॥ ਇਤਨੀ ਬਾਂਤ ੧੨੬

ਪੁਛੇ ਦੇ ਹੀ ਬੜੇ ਕੇ ਬਿਛ ਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰੇਤ ਨਿਕਲਿਆ ॥

॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਤ ਕਹਾਰੀ ਪਿਸਾਚ ਨੀ ਤਿਨੇ ਬਚ ਨ ਫਿਰ

ਕੇ ਕਰਾ ਨੇ ਤੇ ਮਾਰੇ ਕਹੇ ਬਾ ॥ ਤਾਂ ਪਿਸਾਚ ਨੀ ਕ

ਹਿਆ ॥ ਤਿਕ ਦੁਨ ਜੇ ॥ ਮੇ ਤੇ ਨੀ ਨਹੀ ਸੁਣਾਏ

॥ ਮੇ ਤਾ ਮਾਪ ਨੇ ਭਰ ਤੇ ਕੇ ਪੁਛ ਤੀ ਥੀ ॥ ਦੁਹ ਬ੍ਰਹ

ਮ ਫਕ ਦੁਹਾ ਬਾ ॥ ਵੇ ਕਰ ਮਕ ਉਹ ਬਾ ॥ ਨਿਸ ਕਰ

ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਖਬਰ ਰਹੀ ਤੇ॥ ਇਤਨੀ
ਬਾਤ ਸੁਣ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਦੇਹ ਛੂਟੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਿਨੇ ਬਾਰ ਬਚਨ ਕਰੇ॥ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਠਾਨੇ ਕਰ
ਹੈ ਸਾਧਏ ਤਸਲੇ ਕਰੀ ਤਾਕਾ ਹੋ॥ ਇਹ ਸਲੇ ਕਾ ਪਿ
ਸਾਨ ਨਿੱਪਿ ਸਾਨ ਭੇਤ ਪੁਛਿਆ ਬਾ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਾ
ਤਕਾਲਾ ਤਿਨਾ ਦੀ ਦੇਹ ਛੂਟੀ॥ ਨਿਵੇਦਣ ਹੀ ਪਾਈ
॥ ਬਿਬਾਨ ਆਇ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਬੈਠ ਕਰਿ ਬੈਕੁ ਠਕ

ਗਏ॥ ਰਾਹਿ ਬਿਖੇ ਦੇਵੁ ਤਿਆਨੋਰ ਕੋ ਦੇਵੁ ਤਿਆ १੨੭

ਕਹਿਆ॥ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਬਰਤਤ ਪਸਿਆ॥ ਆਰੁ

ਸੀਲ ਰਾਂਇ ਫੁਨੀ ਕੀ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੀ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਕਰੀ

॥ ਤੁਮ ਕਉ ਨ ਪੁਨ ਤੇ ਬੇਕੁਠ ਕਉ ਨ ਲੇਹੈ॥ ਤਾਉ ਨੀ

ਕਹਿਆ॥ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਫਕੇਰੁ ਮੁਖ ਤੇ ਹਮ ਨੇਰੀ ਤਾ

ਕਾ॥ ਆਧਾਸ ਲੇਕਨਾ ਦੇਖਿਆ॥ ਇਕਾ ਸੁਫਿਰਿਆ॥

ਤਾਂ ਦੇਵੁ ਤਾ ਬੇਲੇਰੀ॥ ਤਾ ਕਾ ਫੁਲ ਅੰਸਾ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਵ

ਹੁਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਬਕਿਠ ਕੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਸੀ ਨਾਰਾਂ ਇਲ
 ਜੀ ਕਹਿਅਸਾ ਹਲਛਮੀ ਰੀਤਾ ਕੇ ਨਾਵੇ ਸਿਆ
 ਇਕਾਮਹਾਤਮ ਕਹਿਅਸਾ ਸੇਤੈ ਸੁਫਲ ਕਰਿਅਸਾ
 ਤੈ॥ ਇਤਿ ਪੰਥ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਗੁਣੀ ਇਸ ਗੁਣ
 ਬਾਝੇ ਹੁਤਰ ਦੀ ਰੀਤਾ ਮਹਾਤਮਾ ਨਾਵੇ ਸਿਆ
 ਇਸ ਪੰਥ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਗੁਣੀ ਦੁਰੀ ਬਾਤ ਤੇ
 ਸੇਕਰੇ ਸੁਨਾਅਰਜਾਨਾ ਚਿਤਲਾਇਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੇ

ਸੇਕਰਤੇਗਚਿਤਕੇਕੁਇ॥੧॥ਨੇਵਰਿਖਨਹਿ ੧੨੮
ਜਾਨਹੈਸੇਉਤਪਤਿਹੂਮੀਤਾਨੇਵਰਿਖਨਕੀਅੰ
ਚਿਉਨਿਤਹੀਰਹਤਪੁਨੀਤਾ॥੨॥ਅਨਾਅਨਾ
ਦਿਜਗਦੀਸਪੁਨਿਮੇਕਉਲਖਤਜੇਕੋਇ॥ਸ
ਭੁਤੇਗਿਆਨਵਹੁਬੋਧਪਾਨਰਾਰਤਧੋਇ॥੩
ਬੁਧਗਿਆਨਸਮਾਨਮਾਛਿਮਾਅਵਿਆਕੁ
ਲਤਾਰੇਇ॥ਸੁਖਦੁਖਭਾਵਅਭਾਵਭੋਭਾਉਹਅ

ਭੈਰੋਂ ਹੋਇ॥੧॥ ਤੇਖ ਅਹਿ ਜਾਨਤ ਪੁਸਮਾਜ
ਸਾਪ ਜਸ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਜੀਵੈ ਕਉ ਸਭੁ ਭਾਵੈ ਇਹ
ਸੋ ਭੋਰੇ ਤਸਮਾਨਾ॥੨॥ ਸੋ ਤੇਰਿ ਖਮਾਰੁ ਚਾਰਿ
ਮੁਨਿ ਮੇਰੀ ਤੇਜੁ ਉਦੈਤਾ॥ ਸਭੁ ਲੋਕ ਨ ਮੇਰੀ ਟਿਰ
ਹਿਰੈ ਇਨਹੀ ਕੋ ਕਟਿ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਜੋਗ ਬਿਰੁਤ ਕੇ
ਤਤ ਜਾਨ ਜੇ ਲੇਤਾ॥ ਨਿਸਚੈ ਜੋਗ ਹਿਸੇ ਲਹਤ
ਰਹਤ ਜਾ ਤਿਰਿਤਾ॥੪॥ ਹਉ ਹੀ ਈਸ਼ਰ ਜਗ

ਤੋਕੇ ਸਭ ਕੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਗਿਆ ਨਵੀਤ ਯਹ ਨਾਂ ੧੨੮
 ਨਕੋ ਮੇਰੀ ਸੇਵ ਤੇ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਾਂਠਾ ਚਿਤ ਮੇਰੇ ਧਰ
 ਤ ਬੁਧ ਪਰ ਸਪਰਦੇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਚਰਿਤ ਨ ਕਹਾਤਿ
 ਨਿਤ ਮਾਂ ਨੇ ਤੇ ਖਸੁ ਖਲੇ ਤਾ ॥ ਸੇਵ ਤੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ
 ਸਦਾ ਕੁਗਾਤਿ ਜੇਗ ਕੇ ਕੁਇਆ ਕੁਲੀ ਬੁਧ ਦੁਹਲੇ
 ਤੇ ਹੋਰ ਤੇ ਸੁਮੇ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ॥ ਤੁਮ ਮਾਰਿਆ
 ਨਹਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਵੀਤ ਦੁਹਲੇ ਤਾ ਕਰਤਿ

ਜੁਤਿ ਨ ਕਹੀ ਆਮੋ ਰਿਅਾਂ ਦੀ ਪਉੜੇ
ਤੁ॥ ~~ਜੀ॥~~ ~~ਅੰ~~ ~~ਦੁ~~ ~~ਦੁ~~॥ ਪਰਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪ
ਵਿਤੁ ਤੁਮ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕੇ ਪਦਮਾ ਅਥਿਨਾਸੀ
ਅਨਿਪੁਰਖੁ ਤੇ ਆਦਿ ਦੇਵਤੁ ਅਨੰਮਾ॥ ~~ਜੀ॥~~
ਸਭ ਰਿਖ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਤੈ ਨਾਰਦ ਦੇਵਲ
ਜਾਂਨਾ ਥਿਆਸ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਹੋ ਕਰਤਿ ਤਾਂ ਤੇ
ਲੀਨੇ ਮੰਨੇ॥ ~~ਜੀ॥~~ ਜੇਕਰੁ ਤੁਮ ਮੇਸੈ ਕਹਤ ਮਾਂ

ਨਤਹੇਸਭੁਗਾਇ। ਦਾਂਨਵੇਦਵਨਜਾਂਨਹੈਤੁਮ ੧੩੨
ਪ੍ਰਗਟੋਕਵਇ। ੧੩੩। ਆਪਨਪਉਆਪਨਲਯੇ
ਤੁਮਪੁਰਖੇਤਮਨੇਦਾਜੀਥਉਪਜਾਵਤਰਹਤਪਾ
ਇਨਦੇਵਨਦੇਵਾ। ੧੩੪। ਨਿਜਾਵਿਰੁਤਮੇਸੇਕਹੇਖੂਭ
ਜੀਕੋਚਿਤਲਾਇ। ਜੇਵਿਰੁਤਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਰਹੀ
ਜਗਤਮੇਛਾਇ। ੧੩੫। ਪਿਸਾਂਨਤੁਮਾਰੋਕਰਤਪ੍ਰਭ
ਕੈਸੇਜਾਨੇਤੇਹਿ। ਕਉਨਪਦਾਰਥਮੇਲਯੇਸੇਸਮਝਾਵੇ

ਮੇਰਾ॥ ੧੭॥ ਜੇਵਿਰੂਤਹੈਆਪਣੀਸੇਕਹੀਐਦੇ
ਮੇਕੋਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੈਤਹੈਸੁਨਤਿਆਮੀਰਸਏਹ॥
੧੮॥ ਜੇਵਿਰੂਤਹੈਆਪਣੀਸੇਕਹੀਐਦੇ
ਨਿਜਾਵਿਰੂਤਵਿਸਥਾਰਿ॥ ਮੁਖਜਾਜਿਤੇਤੇਈਕ
ਹਤਹੀਆਕੋਵਿਰਾਨਨਿਹਾਰਿ॥ ੧੯॥ ਸਰੁਜੀਵ
ਨਿਕਹੀਅਧੈਸੇਹੀਆਤਮਾਜਾਂਨਾ॥ ਆਦਿਅਤਿ
ਅਰਮਧੁੰਮੇਹੀਸਰੁਮੈਮਾਂਨਾ॥ ੨੦॥ ਆਦਿਤਨਮੇਥਿ

ਸਨਹੋਜੋਤਨਿਮੇਰਾਵਿਦੇਖਾਬਾਂਇਨਮਾਂਹਿਮ ੧੩੧

ਰੀਚੋਰੇਨਿਖੜਾਨਿਮੇਸਾਸਿਲੇਖਾ॥ ~~ਸਿਮ~~ ਸਿਮ •

ਮਥੇਦੋਹੇਬੇਦਮੋਇੰਦ੍ਰਮਮਰਗਫਾਮਾਂਹਿਅਸੀ

ਫਾਮੇਂਤੋਚੇਤਨਾਂਮਨਇੰਦ੍ਰਮਨਿਨਰਨਾਂਹਿ

॥ ~~ਰੁਦ੍ਰ~~ ਰੁਦ੍ਰਮੇਸੀਕਰਜੁਹੋਜਪਨਮਾਂਹਿਧ

ਨੇਸਾਪਾਫਕਹਉਹੀਬਸਨਮੇਸੇਲਸੁਮੇਰਸੁਦੇ

ਸਾ॥ ~~ਦੇਵ~~ ਦੇਵਪ੍ਰਭੁਤਮੁਖਜੇਮੇਹਿਬ੍ਰਹਮਪਤਿ

ਮਾਂਨਾ। ਖਟ ਮੁਖ ਸੈਨਾਂ ਪਤਿਨ ਮੇ ਸਰ ਮੇ ਸਾਰਾ
ਮਾਂਨਾ। ੨੨੧। ਹਉ ਨੁ ਮਹਾਂ ਰਿਖ ਮਾਂ ਟਿਕਿ ਗਏ
ਨੀ ਮੇਓ ਅੰਬਾਰਾ। ਯਰਾ ਮਾਂ ਹਿਜੈ ਜੈ ਗਰੇ ਟਿ
ਸਥਾ ਵਰ ਮੇ ਹਿ ਮਧਾਰਾ। ੨੨੨। ਬਿਛਨ ਮੇ ਪੀ
ਪਲ ਕੁਰੇ ਰਿਖ ਮੇ ਨਾਰ ਦ ਦੇਵਾ। ਰੀ ਪਰ ਬਨ
ਮਹਿ ਚਿਤਰ ਬਸਿ ਧਕ ਪਲ ਮੇ ਕੇਵਾ। ੨੨੩।
ਅਸੁਨ ਮੇ ਉਚੀ ਸੁਵਾਰਾ ਜਾ ਮੇਰਾ ਵਤਨਾ

ਮਾਹਿਤੀਨਿ ਪਹਿਰਨ ਰਨ ਮੈ ਪੋਖਤਿ ਸਰੁ ਕੇ ਕਾਂਮ॥ ੧੨੨

॥ ਤਬੀ ਮਾਰਨ ਮੈ ਬਜਰੇ ਕਾਂਮ ਪੋਨ ਹੋਗਾਇਾ ਕਾਂ

ਮਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿ ਮਾਂਤ੍ਰਿ ਹੋ ਬਾਜ ਕਸਰ ਪਾਨਿ ਰਾਇ॥

॥ ਨਾਰਾਨ ਮਾਂਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਤੋਹ ਬਰਨ ਜੁ ਹੋ ਜਲ ਨੀਤ

॥ ਪਿਤ੍ਰ ਨਿ ਮੋਹੋ ਮਰਜ ਮਾਂਜ ਮਹੋ ਸਿਜ ਮਵੇਤ॥

॥ ਵੈਤਨ ਮਾਂਹਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਹੋ ਪ੍ਰੇਰਨ ਹਾਰੇ ਕਾਲ

॥ ਸਿਪਾਜੁ ਹਉ ਸਰੁ ਮਿਗਨ ਮੇਗਾਰ ਰੂਪੀ ਮਨ

ਆਲਾ॥ ੨੨॥ ਪਟਿਤਨਮੇਪਵਨਹੋਸਸਤਪਰਨ
ਮੇਰਾਂਆਜਲਨੀਤਨਮੇਮਕੁਹੋਨਦੀਰੀਗਅਭਿ
ਰਾਂਆ॥ ੨੩॥ ਅਧਿਆਤਮਾਟਿਵਿਆਨਮੇਬਾਦ
ਬਾਣੀਯਾਨਮਾਂਹਿ॥ ਆਦਮੀਤਮਕੁਮਧਰੁਸਰੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਨਾਂਹਿ॥ ੨੪॥ ਅਖਰਮਾਂਤ੍ਰਿਉਮੀਕਾ
ਰਹੋਦੇਦਸਮਾਸਨਜੰਨਾ॥ ਹਉਹੀਅਖੇਕਾਲਹੋ
ਧਾਤਮੇਕਉਮਾਨ॥ ੨੫॥ ਹੋਸਰੁਕੇਸਿਪਰਤਹੋ

ਅਉਰਉਪਾਂਵਨਹਾਰਿ। ਸ੍ਰੀਕੀਰਤਸਾਰਸੁਤੀ ॥ ੩੩
ਪਿਮਾਂਹਉਹੀਬੁਧਿਸਿਕਾਰਾ॥ ਮਹਾਂਸੰਮ
ਹੰਸਮਮਹਿਉਹੀਗਾਇਤੀਛੰਦਾਮਾਂਰਾ
ਸਰੋਹੀਮਾਸਮੇਰੁਤਬਸਿਤਸੁਖਕਿੰਦਾ॥
ਜੁਆਹੋਸਬਛਲਾਨਮੇਤੇ ਜਮੀਅਨਮੇਤੇ
ਜਾ। ਜੈਅਰੁਉਦਮਸਤਹੂਸਤਿਸਤਿਵੰਤਨ
ਕੈਜਾ॥ ਜਦੁਕੁਲਮਾਂਹਿਜੁਕ੍ਰਿਸਨਹਉ

ਅਰਜਨ ਪਾਂਡੁ ਦਮਾਂਤਿ ॥ ਮੁਨ ਨਿਮਾਂਬੁ ਹੋਇ
ਆਸ ਮੁਨਿ ਗਨ ਉਸੁ ਕ੍ਰਕ ਬਿਤਾਂਤਿ ॥ ੩੪ ॥
ਦੁਵ ਵੇਤ ਮੇਵੁ ਦੋ ਜੀਤ ਵੇਤ ਮੇ ਜੀਤਾ ॥ ਰਿ
ਆਨ ਨ ਮੋਰਿ ਆਨ ਸੁਰੁ ਮਉਨ ਦੁਰਾ ਵੇਤ ਹੀ
ਤਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਉਖ ਦ ਮੇਜ ਉਅੰਨ ਮੇਕਿ ਚਨਧ
ਤਨ ਮਾਂਤਿ ॥ ਸਰਬਾ ਤਿਰਨ ਮੇਵ ਰੁਝੇਇ ਉ
ਸਮੇ ਬੁਨਰਨਾਂਤਿ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਰੁ ਜੀਵਨ ਕੇ ਜੀ

ਵੇਹੋ ਅਰਜਨ ਸੇਕਉ ਜਾਨਾ ਬਿਰਚਰਾ ਜਾਸੀ ॥੧॥ ੧੩੪
ਸਾਹ ਮੇਸੋ ਬਿਨਕ ਛੁਨ ਮਾਂਨਾ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਦਿਵਦਿ
ਭੁਤ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਆਜਾਇ ਇਤਉ ਬੋਝੇ
ਸੁਕਹਿ ਓਮੋ ਬਿਭੂਤ ਕੋ ਭਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਕਛੁ
ਯਾਸੀ ਸਾਹ ਸਹਿ ਕਹੁ ਗੁਣ ਅਧਿਕਾਇ ॥੪॥
ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਤੇ ਜਾਹੈ ਵੀ ਨਹੁ ਤੇ ਹਿ ਬਤਾਇ ॥੫॥
॥ ਬਹੁਤੁ ਕਹਾਤੈ ਸੇਕਹੈ ਅਰਜਨ ਬਾਤ ਬਨਾਇ ॥੬॥

ਕੁਜਗਅਪਣੇਅੰਸਸਿਉਮੇਰਾਖਿਓਠਹਿਰਾ

ਇ॥੧੩॥ ਇਉਸੀਕੁਹਾਵਰਾਹਿਤਾਸੁਖਸਿਖਤ

ਸੁਖਹਾ॥ ਬਿਦਿਅਾਨਿਕਾਸਗਤਿਨਾਨਿਕਾ

ਨਅਰਜਨਸਿਬਾਦੇਵਿਕੂਤਯੋਗਨਾਮਦਸਸੇ

ਧਿਆਇ॥੧੦॥ ਅਮਰੋਗਦਸਦੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾ

ਤਮਚਾਇਅਾ॥ ਅਮਰੋਗਦੇਵਿਕੂਤ॥ ਹੇਲਛ

ਮੀਅਮਰੋਗਦਸਦੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਕਹੋਰੇ॥

ਤੁਸਵ ਲਕਰਾ ਜਿਸ ਕੇ ਸੁਣੇ ਤੇ ਮਹਾਂ ਪਾਪਿਆਂ ੧੩੫
ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਈ ਬੀ। ਸੀ ਨਾਰਾਂ ਇਕੀ ਕਹੇ ਹੋ। ਹੋ
ਲਛਮੀ ਬਨਾਰਸੀ ਛੇੜ ਬਿਖੇ ਇਕ ਪੀਰ ਨੀ
ਨਮ ਬ੍ਰਹਮ ਫੁਰ ਹੋ। ਵਹੁ ਬਹਾ ਧਰਮਾਤਮਾ ਬਾ
॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤ ਬਾ। ਵਹੁ ਇਕਾ ਦਿਨ ਵਸੇ ਰ
ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੇ ਚਾਲਿਆ ਬਾ। ਜਾਵ
ਹੁਮ ਕੇ ਪਾਸ ਗਇਆ। ਗਾਰਮੀ ਕੀ ਰੁਤ ਬੀ। ਓ

ਸਬ੍ਰਹਮਫਕੋਪੁਪਬਹੁਤਲਾਰੀ। ਉਸਕਾ
ਜੀਵਥੇਕੂਹੋਇਗਇਆ। ਵਹੁਤਹਾਂਹਨੇ
ਰੀਖਾਇਕੋਗਿਰੂਪਕ੍ਰਿਆ। ਇਤਨੇਮੇਇ
ਕਰਾਫਲਮਹਾਂਵੇਵਜੀਕਾਆਇਆ। ਉਸ
ਕਾਨਾਮਕ੍ਰਿਗੀਬਾਜਾਵਹੁਕਿਆਵੇਖੋਇ
ਕਬ੍ਰਹਮਫਬਹੁਤਮਾਂਚੇਤਪਇਆਹੈ। ਤਾਂ
ਉਸਗਫਲੇਮਹਾਂਵੇਵਪਾਸਆਇਕਹਾਜੀ

ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੂਮਾ ਰੇਵਰਸਨ ਆਇਆ ਸਾ ॥ ੧੩੬
ਜੀਵਹੁ ਬੇਸੁਧ ਰੇਵਰਸਨ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਜੀਵ ਤਾਂ ਮਹਾਂ
ਵੇਦ ਜੀਵ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਰਹੇ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਬੋਲੇ ॥ ਤਾਂ ਵਹੁ
ਗਫਲੇ ਰਿਬ੍ਰਹਮ ਭਾਸਗਾਇਆ ॥ ਜੇਵੇਖੇ
ਤਾਂ ਵਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਸਗਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਗਫਲੇ
ਬੋਲਿਆ ਕਹੈ ਜੀਵੇ ॥ ਇਹੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ
॥ ਇਨ ਕਵਨ ਸਾਧਨ ਕਰੇ ॥ ਭੁਲੀ ਜਗਾ ਰਾਮ ॥

ਤਪਾਈ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾਇ ਸਨੇ ਭੁਲੇ ਨਾਂ ਲਬ ਲੇ
ਤੈ॥ ਇਕ ਤਾਬ ਨਾਰ ਸੀ ਛੇੜੇ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ
ਗੰਗਾ ਨੀਕਾਇ ਸਨਾਂ ਨੁ॥ ਅਰੁ ਦਿਸੇ ਸਰ ਮਹਾਂ
ਦੇਵ ਕਾ ਨਰ ਸਨੁ॥ ਅਰੁ ਸਾਧਾ ਕਾ ਮਿਲਾਪਾ॥ ਅਰੁ
ਮਨਿ ਕਾ ਛਰ ਫਲਾ॥ ਭਾਂਹੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਦੀ ਮੈਂ ਨੇਇ
ਗਬਿਧ ਕਹਿ ਸੁਨਾਵੁ ਜੁਨੀ॥ ਇਨ ਮੇ ਸਾਕ ਚੰਨ
ਪੁਨਿ ਕਾਰਿ ਮਾਥਾ ਜੀ॥ ਮੈ ਸੀ ਜਾਗਾਇ ਨ ਮ੍ਰਿਤ

ਪਾਈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਦੀ ਕਹਿ ਆ। ਤੈਨੋਂ ਇ ੧੩੭

ਸਬੁਝ ਮਨ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਕਥਾ ਕਹਿ ਸੁਣਾ

ਦੇਵੇ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਸੁਣੁ ਫਕਾਰਿ। ਏਕ ਸਮੇਂ ਬਿਖੇ ਕਈ

ਲਾਸ ਪਰ ਬਤੀਐ। ਤਾਂ ਹਾਂਗ ਉਰਾ ਪਾਰ ਬਤੀ

ਬੈਠੀ ਬੀ। ਅਰੁ ਤਾਂ ਹਾਂਗ ਫਕੀਰੀ ਹਮਰੇ ਸਿਰਾ ਬੈ।

ਤਾਂ ਫੁਲਵਾਰੀ ਕੀ ਸੋ ਰਾਹ ਮਨ ਦੇਖ ਦੇ ਬੈ। ਤ

ਹਾਂ ਇਕ ਹੋ ਸਮੇਰੇ ਵਰਸਨ ਕਉ ਆਇ ਆਥਾ

ਅਕਾਸਤੇ ਸੇਵਹੁ ਹਿਸਬੁ ਹਮੇਕਾਵਾਂ ਹਿਨਬਾਵ
ਹੁ ਹਿਸਮਾਂ ਨਸਰੇਵਰ ਕੋਚਲਿਆਥਾ ਉਸਸਰੇਵਰ
ਮੇਮਹਾਂ ਸਿਵਰਕਉਲਫੂਲਬੋ। ਵਹੁ ਹਿਸਕਉਲ
ਕੋਫੂਲਕਉਲੇਪਕਰਆਇਆਥਾ ਉਸਕਵ
ਲਕੋਫੂਲਪਰਪਛਾਵਾਪਇਆ। ਤਹਾਂ ਵਹੁ ਹਿਸ
ਸੁਪੇਵਤੇਸਿਅਮਾਂ ਮੋਹੇਇਗਾਇਆ। ਅਕਾਸਤੇ
ਗਿਰੁਪਦ੍ਰਿਅਾ ਉਡਨਸਕੈ। ਤਹਾਂ ਇਤਨੇਮੇਮੇਰ।

ਇਕਗੁਣਾ ਆਇਨਿਕਾ ਲਿਆ ਭੁਨਵੇਖਿਆ ਤਿਸ ੧੩੮

ਗਿਰੁਪੜਾ ਹੈ ਭਾਂਗਾ ਫੇਨੇ ਆਇਕਹਿਆ ਹੋਮਹਾਂ

ਦੇਵਨੀ ਏਕਹਿਸਤੁ ਮਾਰੇ ਵਰਸਨ ਕਉ ਆਇਅੰ

ਬਾਨੀ ਭੁਹਾ ਸਿਆਮ ਬਰਨੇ ਇਗਾਇਆ ਹੋਨੀ

ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਗਿਰੁਪੜਾ ਹੈ ਜੀ ਭਾਂਗਾ ਵਹੁਗਾ ਫ

ਜਾਇਕੇ ਹੋਸਕੇ ਲੇ ਆਇਆ ਭਾਂਸੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ

ਜਪੁ ਛਿਆ ਹੋਹਿ ਸਤੁ ਸਿਆਮ ਬਰਨ ਕਾ ਹੋਤੁ

ਇਅਹੈ। ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਿ। ਅਹੈ ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ਮੇਤੁਮ ।
ਰੇਵਰਸਨ ਕਉਆ। ਇਆ। ਬਾਨੀ। ਮਾਂ ਨ ਸਰੇਵਰ
ਮੇਕਮਲ ਕੇਵੁਲ ਬੋ। ਜੀ। ਤਿਨਾ ਕਉ ਜਾਂ ਮੇਲੀ।
ਆਤਾਂ ਉਸੀ ਸੇ। ਮੇ। ਸਿਅਾਂ। ਮ। ਬਰਨ ਹੋ। ਇਗ। ਇਅ ।
ਅਰੁ। ਅਕਾਸ ਤੇ। ਮੇ। ਰਿ। ਰੂਪ। ਤ੍ਰਿ। ਆ। ਮੇ। ਇਹ ਕਾ
ਰਨ ਜਾਂ ਨਿ। ਆਨ ਹੀ। ਜੀ। ਤਾਂ। ਏ। ਹ। ਬ। ਤ। ਸੁ। ਲ। ਕ। ਰਿ
ਮਹਾਂਦੇਵ ਜੀ ਹੋ। ਇ। ਤੇ। ਨੇ। ਮੇ। ਅਕਾਸ ਤੇ। ਬਾਂ। ਵੀ

ਭਈ ਹੋਮਹਾਂ ਦੇ ਵਜੀ ਤੂ ਕਾ ਹੋ ਤੇ ਸੇ ਚ ਕਰ ਕਾ ਹੈ ੧੩੫

॥ ਇਸ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰ ਸਿਰਾ ਮੈ ਕਰ ਸੁਣਾ ਵਾਹਾ ॥

ਤਾਂ ਮਹਾਂ ਦੇ ਵਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਅਕਾਸ ਥਾਂ ਫੀ ਤੂ ਮੈ
ਰੇ ਪਾਸ ਆਉ। ਮੈ ਨੇ ਵੇਖਾ ਤੂ ਕਵਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਚ ੩

ਤਰ ਭੁਜ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਸਿਆਂ ਮਿਸਿ ਵਰ ਇਕ ਪਾ

ਰਖ ਵਾਇਆ। ਤਾਂ ਪਾਰਖ ਵ ਕਹਿਆ ਮੈ

ਕਿਆ ਕਰਾਂ। ਤੁਮ ਉਸੀ ਕਮਲ ਨਿਤੇ ਪੁਛੋ ਜੀ

॥ ਤੁਮ ਕੇਵਹੀ ਕਹ ਦੇਵਰੀ ॥ ਤੁਮ ਹਾਂ ਦੇਵਨੀ
ਉਸੀ ਕਮਲ ਨੀ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤਾਂ ਕਮਲ ਨੀ ਕ
ਹਾਹੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵਨੀ ॥ ਮੈ ਅਪਣਾ ਸਮਾਧਾਰਿ
ਪਿਛਲਾ ਕਹ ਸੁਣਾਵਈ ਹਾਂ ॥ ਤੁਮ ਸੁਣ ਲਾ ਕਰੇ
ਜੀ ॥ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈ ਅਪਣਾ ਗਾਈ ॥ ਮੈ
ਰਾਨਾ ਉਪਦਾ ਵਤੀ ਬਾਨੀ ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਣ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਗਾ ਨੀ ਕੋ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਇਸਨਾਂ ਨ ਕਰੇ ॥

ਗੀਤਾ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਕ ੧੪੦
ਰਤਾ ਬਾਗਾਇਕਾ ਨਿਰਗਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕਾ ਅਸਫਿ
ਕਿ ਬਉਠਿ ਅਸਾਨਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਬੇਤਾਂ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਨ
ਗੀਤਾ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ੩ ॥
ਗਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਮੇਨੇ ਅਗਰਿਆ ਕਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਜਾਇਕ
ਰਿਬ੍ਰਹਮ ਫਕੀਤ ਪਸਿਆ ਰੇਗ ਕਰਾ ਆਉ ॥ ੩ ॥
ਮੇਉ ਸਬ੍ਰਹਮ ਫਾਸ ਗਈ ॥ ਜਾਂ ਮੇਵੇ ਖਾਂਤਾ ਵਹੁ

ਇਕਿ ਤੇ ਖੋਠਾ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਫਾਨਾਲ
ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਭੁਟਾ ਕੁਈ ॥ ਮੇਰੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਫਾ
ਨਾਲ ਮੰਗਿਆ ਸਿਉ ਮੰਗਿ ਫੁਰਿਆ ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੇ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਫਾਨੇ ਸ੍ਰਾਪਣੀਆ ॥ ਕਰਿਆ ਰੀਪਾਪ ਨੀਤ੍ਰਿਕ
ਮਲ ਨੀਚੋਹੁ ॥ ਤਿਸੀ ਸਮੇਂ ਮੈ ਕਮਲ ਨੀਕੁਈ ॥
ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੇ ਕਰਿਆ ਰੀਪੇ ਸੇਪੀਜ ਮੰਗਿ ਤੇਰੇ ਸਪ
ਰਸ ਭੁਟੈ ਹੋ ॥ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਰੀਪੀਜ ਮੰਗਿ ਹੋ ਰਿਗੋ ॥

ਸੇਈ ਮੇਰੇ ਪੰਨਾ ਅੰਗ ਹੋਏ ਹੋ ਜੀ। ਨਿਏ ਇਕ ਮਲ ੧੪੯

ਚਰਨਾ। ਨਿਏ ਇਕ ਮਲ ਹਥੁ। ਇਕ ਕਮਲ ਮੁਖ॥

ਅਰਜੀ ਮਾਨ ਸੋਰੇ ਫੁਰ ਮੇ ਸਠ ਹਜਾ ਕਵਰ ਰ

ਹਵਾਏ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਕਛ ਜਾ ਲੀਨ ਹੀ ਜਾਂਦੀ॥ ਅ

ਰੁਮੇਰਾ ਉਜਾਲਾਏ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਪੀਖੀ ਮੇਨੁ ਲਿਖ

ਕਰ ਜਾਨਾਏ॥ ਤਾਂ ਫੁਰੁ ਰੁਸਮ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾਏ॥

ਤਾਂ ਉਨ ਕਮਲ ਨੀਨੇ ਕਹਿ ਮਾਰੇ ਹਿਸਤੁ ਕਵਨ ਏ॥

ਅਰੁਤੂਈਗਾਂਕਿਉਆਇਆਥਾਤਬਹੀਸਕਹੁ
ਹਮਚਾਰਹੀਸਬਹਮਾਕੇਬਾਹਨਥੋਭਿਨਾਵਿਚ
ਇਕਮੇਹਾਂਮੇਮਾਨਸਰੇਵਰਾਵਿਚਮੇਤੀਚੁ
ਗਨਆਇਆਥਾਇਤਪੋਰੇਜਨਾਇਸਮਾ
ਰਗਆਇਨਿਕਲਿਆਥਾਜਾਂਮੇਕਮਲਨੀ
ਲੰਘੀਤਿਸੀਸਮੇਸੁਪੇਵਰੀਗਤੇਸਿਆਂਮਰੀਗ
ਤੇਇਗਾਇਆਹਾਂਅਰੁਅਕਾਸਤੇਗਿਰੂਪ

ਸ੍ਰਿਆਗਾਂਇਹ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕਰਿ ਕਮਲ ਨਿਕ ੧੪੨

ਹਿਸਾਮੈ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਕੀਨਿਆ ਗੰਏਕ

ਬ੍ਰਹਮ ਫਕੀਰ ਮੈ ਤਹ ਗੰਏਕ ਪਰਵਣੀ ਪਾਲੀ ਬੀ

। ਸੇਵਹੁ ਪਰਵਣੀ ਅਛੀ ਬੋਲ ਫਲਾ ਗੀ ਮੈ ਤਿਸ

ਕੋ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਕਰ ਗਾਂਇਕਾ ਦੇ ਨਮੋ ਰਾਗੁ ਰਤਾ

ਆਇ ਨਿਕਾ ਲਿਆ ਪੁਸਕਰਿ ਆਤ੍ਰਿ ਰਸੋਈ

ਕਰਿ ਲਿਆ ਉਛਾਫੇਰ ਉਨ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰੀ ਕਰਿ ਅੰ

॥ ਫੇਰਿ ਕੁੰਤੀ ਸਰੀ ਵਾਰੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਮੇਨਾਂ ਉਠੀ
॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਪਰ ਵਟੀ ਨਾਲ ਲਗਾ ਰੋਆ ਬਾਉ
ਸਵਾਸ ਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਠ ਫੇਰ ਕਰੇ ਨਾਂਹੀ। ਤਾਂ ਬਹੁ
ਤ ਚਿਰ ਲਾਗਾ ਮੇਨਾਂ ਉਠੀ। ਤਾ ਕੁਰਤੇ ਮੇਨੂੰ ਸਾਧ
ਦੀਆਂ। ਕਹਿਆ ਰੀਤੁ ਕਮਲ ਨਿਰੋਈ ਓਏ। ਸੇ
ਮੇਈ ਹਾਂ। ਆਇ ਕਰਿ ਕਮਲ ਨਿਰੁਟੀ। ਆਰੁ
ਉਸੁ ਪਰ ਵਟੀ ਕੀ ਸੁਧ ਮੇਨੂੰ ਆਬ ਤਾਂ ਈ ਤੋ। ਵਹੁ

ਪਰਵਈ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਦੇਸ਼ਿ ਆਇ ਕਾ ਪਾ ੧੪੩
ਠਕਰਿ ਦੀ ਬੀ। ਸੇ ਮੇਰੀ ਸਿਖਿਆ ਬਾ। ਮੇਰੀ ਈ
ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਦੇਸ਼ਿ ਆਇ ਕਾ ਪਾ ਠਕ
ਰ ਦੀ ਹਾਂ। ਤਿਸ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਹੈ। ਸ੍ਰੀ
ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਦੇਸ਼ਿ ਆਇ ਕਾ ਇਹ ਫਲ ਹੈ।
ਤਹਿ ਸਬੋ ਲਿਖਿਆ ਅਬਰੀ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ
ਉਵੈ। ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਨ ਤੇ ਸੁਖੇ ਦੇਹੇ ਵਾਂਗ ਅਰੁ

ਤੁਭੀ ਕਮਲ ਨੀ ਕੀ ਵੇਹੁ ਤੇ ਛੁਟੈ। ਤਾਂ ਕਮਲ ਨੀ
ਕਹਿ ਆਇ ਕਉ ਪਾਉਰੈ। ਨਿਕੋਈ ਆਬਸੀ ਕੀ
ਤਾਜੀ ਕੋ ਵਸੇਵੈ ਧਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੈ ਆਬ
ਵਾਸ ਵਲ ਕਰੈ। ਵਹੁਤਾ ਤਕਾਲ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਹੁ
ਦਾਉ। ਤਾਂ ਉਨ ਸੋਰੇ ਵਰਮੇ ਇਸਨਾਂ ਨ ਕਰਿ ਆਆ।
ਅਰੁ ਸਾਲਗ੍ਰਾਂ ਮਕੀ ਪੁਜਾਭੀ ਕਰੀ। ਅਰੁ ਦਸ
ਵਾਧਿਆਇ ਰੀਤਾਜੀ ਕੋ ਸੁਫਲ ਨੇ ਕੀ ਸਰਧਾ ਕਰੀ।

॥ ਤਹਾਂ ਇਕਾ ਅਕਾਸਮਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲਾਮਾਇ ੧੪੪

ਨਿਕਾਲਿਆ ਤਾਂ ਉਨੇ ਦੇ ਨਹੁਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ॥

ਕਹੇ ਜੀ ਹਮ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਦਸਵੇ ਪਿਆ

ਇਕਾ ਪਾਠ ਕਰਿ ਸੁਫਾ ਵਹੁ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕ

ਹਿ ਸੁਫਾਇਆ ॥ ਇਨਾ ਨੇ ਸੁਨਿਆ ॥ ਤਾਂ ਦੇ ਨੇ ਜ

ਫੇਰਿ ਸਾ ਅਰੁ ਕਮਲ ਨੀ ਸਿਆਮ ਤਾ ਤੇ ਸੁਧੇ ਦੇ

ਇਗਏ ॥ ਤਾਂ ਕਮਲ ਨੀ ਦੇ ਵਕੀਨਿਆ ਭਈ ॥ ਹਿਸ

ਸਿਆਮਬਰਨਤੇਸੁਧੇਦਬਰਨਭੁਇਆ॥
ਦੋਨੋਹਾਥਜੇਕੁਕਰਿਬਨਤੀਕਰੀ॥ਕਹੈਜੀ
ਤੁਮਧੀਨਹੈਜੀ॥ਹਮਕੋਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰਿਆਜੀ॥
ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਫਕਰਿਆਤੁਮਕਉਫਰੇ॥ਤਾਂਉਨਾਨੇਕ
ਹਿਆਮੈਕਮਲਨੀਬੀ॥ਇਹੁਹਿਸਸਿਆਮਬ
ਰਨਬਾ॥ਤੁਮਨੋਜੇਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇਦਸਵੇਧਿਆ
ਇਕਾਪਾਠਕਰਿਸੁਫਾਇਆਹੈ॥ਸਿਆਸਾਂਸੁਫਿ

ਆਹੈ॥ ਤਿਸੀ ਸਮੇ ਮੇ ਦੇ ਵਕਿ ਨਿਆ ਭਈ॥ ਅਰੁ ੧੪੫
ਏਹੁ ਹਿਸਸੁ ਪੇਦ ਭਇਆ ਹੋ॥ ਅਬ ਹਮੇ ਕੇ ਅਸੀਰ
ਬਾਦ ਕਰੋ ਜੀ॥ ਹਮ ਦੇ ਵਲੋ ਕਕ ਉਜਾਹਿ ਜੀ॥ ੩
ਉਸੀ ਸਮੇ ਦੇ ਵਕਿ ਨਿਆ ਅਰੁ ਹਿਸਾ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਭੁਏ
॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਂ ਇਫਾਜੀ ਕਹਿ ਆਹੈ ਲਛਮੀ ਜੀ
ਵਸੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਦਸਵੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰ
ਦੇਹੈ॥ ਅਬ ਵਾਸ਼ਵ ਲਕਰ ਤੇਹੈ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਾਂਤੀ ਅਵ

ਸਕਰਕਿਤਾਰਬਹੋਤਏ॥ ਤਿਨਕੀਰਗਤਵਿਨੋ
 ਇਰੀ॥ ਇਤਸੀਖਦਾ॥ ਪੁਰੋਹਿ॥ ਤੀਵੀਸਰੀਵ
 ਏਉਤਰਖੀਉਰੂ॥ ਮਦਾ॥ ਮੀਰੀਤਾਨੀਉਰੂ॥
 ਇਪੀਤਾ॥ ਇਕਮਦਾ॥ ਤੀਪੁਰਗਤੁਇਮਾ॥ ੧
 ੨॥ ਮਦਾ॥ ਤੀਵੀ॥ ਮੇਉਪਰਿਕੀਨੀਵਇਆ
 ਅਧਿਆਤਮਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ ਵਚਨਤੁਮਾਰੇਸੁਨਤ
 ਤਿਸੇਉਚੁਗਾਇਓਨਸਾਇ॥ ੧॥ ਜੀਵਉਕੀਉਤ

ਪਤਿਸੁਨਾਓਰਪ੍ਰੇਕੀਰੀਤਿ। ਕਹੀਜੁਤੁਮ ੧੪੬

। ਬਿਸਥਾਰਿਸਿਉਆਤਮਕੀਸੁਭਨਿਤਿ।

ਇਉਹੀਹੈ। ਜਿਉਕਹਤਹਰਿਨੀਅਪਹੇਭੇਦ

। ਦੇਖਿਉਚਹਤਿਹਉਆਬੈਰੂਪਤੁਹਾਰੇਦੇਵ ।

ਦੇਖਫਨੇਰਮੇਹਿਜੇਜਾਂਨਤਹੋਜਦੁਰਾਇ

। ਅਬਿਨਾਸੀਨਿਜਰੂਪਤੁਮਦੀਜੈਮੇਹਿਦਿਖ

ਇ। ॥ ~~ਅਰਜਨਾਨਾ~~ ॥ ਅਰਜਨਾਨਾ

ਬਹੁੰਦੇਖਲੈਸਾਤਿਸਹਸ੍ਰਮੋਰੁਪਾਬਹੁਤਭਾਂਤ
ਹੈਦਿਵਜੋਨਾਨਾਵਰਨਅਨੁਪਾ॥੫॥ਦੇਵਰੁਦ
ਆਦਿਤਬਸਿਅਸ੍ਰਨਸੁਤਿਮੋਮਾਂਰਿਅਉਰੇ
ਅਚਰਜਰੂਪਜੋਪਰਲੈਨੇਖੇਤਾਂਤਿ॥੬॥
ਏਕਰਉਰਮੋਦੇਰਿਮਹਿਬਿਰਚਰਰਹੇਸਮਾ
ਇਦੇਖਿਓਚਾਹਤਿਜੋਕਛੁਸੇਕਛੁਦੇਉ
ਬਤਾਇ॥੭॥ਇਨਨੈਨਨਨਹਿਦੇਖਹੈਦੇਉ

ਦਿਬਦ੍ਰਿਗਤੇਰਿ। ਈਸ੍ਵਰਜਨੋਗਸਿਜੁਗਤਿ ੧੪੭
ਤੂਨੈਸੇਦੇਖੋਮੇਰਿ। ~~ਏਹੀਸ੍ਵਰਜਨੋਗਸਿ~~ ਜੋਨੋਗਸ੍ਵ
ਰਕ੍ਰਿਸਨਜੁਬਚਨਕਹੋਯਾਭਾਇ। ਜੋਉਪਰ
ਮਈਸ੍ਵਰਜਹਉਦੀਨੋਸੋਪ੍ਰਗਟਾਇ। ~~ਏਹੀ~~ ਬ
ਹੁਆਨਨਲੇਚਨਬਹੁਤਦੇਖੋਮਚਰਜਹੋਤੁ
। ਰੂਪਤਨਾਂਨਾਂਰੂਪਫਨਸਸਤ੍ਰਅਨੋਕਉਦੇਤਾ।
~~ਏਹੀ~~ ਵਿਦੁਹਾਰਿਦਿਵੈਬਸਨਵਿਦੁਸੁਗੰਧਲ

ਗਾਇ। ਅਗਨਿਰੂਪਮੁਖੈ ਤਿਤੇ ਸੇਰੁ ਤਨਾਂ
ਭਾਇ। ॥ १॥ ਸਹਿ ਸਕਰੁ ਫਾਕਾ ਸਮੇ ਪੁਰੁ
ਹੋ ਸੋ ਜੋ ਤਿ। ਵੀਧਿ ਤਿਤਾਂ ਪੁਰੁ ਕੀ ਲਾਖੇ ਤਉ ਨ ਸ
ਮਤਾ ਹੋਤਿ। ॥ २॥ ਭਿਨੁ ਭੇਦ ਜਨ ਜਗਤਿ ਮੇ ਦੇਖੇ
ਸਭ ਇਕ ਠਉਰਾ। ਵੇਦ ਵੇਦ ਵੀ ਵੇਹੁ ਮੇ ਅਰਜ
ਨ ਦੇਖੇ ਅਉਰਾ। ॥ ३॥ ਤਾਂ ਕਉ ਤਬ ਅਚਰਜ
ਭਾਇ ਚੰਦ ਮਹਰਖ ਕੇ ਦਾਇ। ਤਾਂ ਵੇਦੁ ਹਿ ਪਰ

ਨਾਂਮ ਕਰਿ ਬੋਲਿ ਓਨਿ ਤੇ ਕਰਾਇ॥ ੧੪੮

॥ ੧॥ ਨੇਖ ਤੋਰੇ ਤੁਮ ਦੇਰਿ

ਮੇਸਰੁ ਸੁਰਬਿਰਚਰ ਸਿਧਾ ਕਮਲਾਸ ੨

ਰਿਖਈ ਸਪੁਨਿ ਸਰਬ ਨਾਗ ਸਤੁ ਬ੍ਰਿਧ

॥ ੩॥ ਬਹੁਤ ਬਾਹੁ ਉਦਰ ਬਹੁਤਿ ਮੇਰੇ

ਖੇ ਬਹੁ ਸੀਸਾ ਆਇ ਅੰਤ ਮਧ ਹਿਨੀ

ਐਸੇ ਤੁਮ ਜਗਦੀਸਾ॥ ੪॥ ਮੁਕਟ ਸੀ

ਸਕਰਚਕੂਰਾਦਾਰੂਪਰਾਸਕਰਾਵਾਂਨਾ।
ਦ੍ਰਿਗਨਚਉਪਾਚਿਤਵਤਲਰੋਹੇਰਉ
ਅਗਨਿਸਮਾਂਨਾ। ॥ ॥ ਅਖਰੋਹੇਤੁਮਹੀ
ਪਰਮੋਹੇਸਕੁਜਗਤਿਨਿਧਾਂਨਿ। ਅਥਿ
ਨਾਮੀਰਖਕਸਬਨਉਤਮੋਹੇਉਤਮਾਂਨਾ।
॥ ॥ ਮਾਦਮੰਤਮਧਹਿਰਹਤਤੁਮਰਵ
ਸਸਹੇਤੁਮਨੈਨਾ। ਤਿਰੇਮੁਖਦੀਪਤਿਅਗ

ਨਿਸਭੁਹਿਕਿਰਿਪਯੋਨਾ॥ ੨੧੧॥ ਗਗਨਰੂ ੧੪੮

ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਬਦਿਸਮਾਪੀਤੁਮਾਜਹਿਏਕਾ॥

ਅਵਰੂਤਰੂਪਸੁਓਗਲਾਪਇਸਬਿਤਲੇ
ਕਤ੍ਰੇਏਜਾ॥ ੨੧੨॥ ਬੈਠੇਦਵਤੁਮੇਸਭੀਉਸਤ

ਤਿਕਰਤਿਭੇਮਾਨਾ॥ ਰਿਖਅਰੁਸਿਧਮਹਾਤ

ਮਾਂਨਿਵਤਜੁਤੇਕੇਜਾਂਨਾ॥ ੨੧੩॥ ਰੁਦ੍ਰਸਾਧ

ਆਦਿਤਬਸਿਅਸਨਸੁਤਮਾਰੁਬਾਂਇ॥

ਸਿਖਯਯਗੀਧਰਬਸੁਰਦੇਖਤਿਅਚਰਨ
ਭਾਇ॥੨੨॥ ਰੂਪਬੰਡੇਗਰੁਮੁਖਨੈਅਨ
ਬਹੁਰੁਜਬਰਉਦੇਨਾਦੇਖਰੁਇਆਂਨਕ
ਦਾੜਬਹੁਪੇਖਤਿਲੋਕਕਰਹੋਨਾ॥੨੩॥ ਪਾਂ
ਇਰੁਮਅਕਾਸਸਿਰਦ੍ਰਿਰਦੀਰਪੁਮੁਖਬ
ਇ॥ਐਸੇਤੁਮਕੇਦੇਖਕੈਧੀਰਜਗਾਇਓ
ਪਗਾਇ॥੨੪॥ ਕਾਲਾਮਗਨਿਸਮਦਾੜ

ਤੁਮਤਾਂਦੇਖੋਭੈਭੀਤਾ॥ ਨਿਸਾਰੂਲਸੁਖਹਿਰਾਇਓ ੧੫੦

ਅਬਕੀਜੈਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਪੁਤਸਭੈਧਿਤਾ

ਸਟਰਕੇਸਭਨਿਪਤਿਨਕੇਸੀਗਾ॥ ਕਰਫੋਨੋਫਭੀ

ਖਮਾਨਿਭੋਜਾਧਾਹੈਅਖਅੰਗਾ॥ ਜਲਤ

ਤੁਮਾਰੇਬਦਨਮੈਸਭੈਪਰਤਹੈਆਇਾਕੋਈ

ਦਾੜ੍ਹਨਿਨਦਲਮਲੈਕੇਉਰਹੇਲਪਟਾਇਾ॥

ਨਿਉਸਲਤਾਵਰਖਾਰੁਤਰਿਪਰਤਸਿਧ

卷之四

ਨਿਓਚਾਹਤਮੇਤੁਮੇਤੁਮਾਬਾਤਨਕੇਭੇਵਾ॥੩॥ 749

ਸੀਉਗਵੇਦਿ॥ ਕਾਲਰੂਪਹੋਇਹਉਬ
ਦਿਓਸਕੁਕੇਮਾਰਨਹਾਰਿ॥ ਤੋਬਿਨਸਕੁਜੋਧ
ਨਕੇਭੁਖਜੋਹੋਨਿਰਧਾਰ॥੪॥ ਤਾਂਤੇਉਠਰ
ਫਨੀਭਕਰਿਲੈਕੀਰਤਿਅਰੁਰਾਜਾ॥ ਮੇਹੀਰ
ਖੋਹਨਾਨਿਪਤਿਇਹਸਕੁਤੇਰੇਕਾਜਾ॥੫॥ ਭੀ
ਖਮਦ੍ਰੇਫਾਜੈਵਰਥਆਵਜੁਜੋਧਾਅਉਰ॥

ਭੈਤਾਨਿ ਮਰਜਾਨ ਜੁਧ ਕਰਿ ਮਰਿ ਨ ਮਾਰ
ਯਾਠ ਉਰਾ॥ ੩੦॥ ਸਿੰਘ ਦੁਆ॥ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਸੀ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ ਕਾਂਧੀ ਮਰ ਜਾਨ ਦੇਹਿ॥ ਤਬ ਪੁਰੁ ਕੇ
ਪਗਲਾ ਗਾ ਕੇ ਬੋਲਿਓ ਬਚਨ ਸੀ ਦੇਹ॥ ੩੧॥
ਮਰ ਜਾਨ ਦੇਹ॥ ਸੁਰੁ ਜਗ ਕਉ ਏਹੁ ਮੁਕਤ
ਏਤੁ ਮਹਿ ਦੇਸਾਨ ਗਾਗਾ॥ ਸਿਧ ਨਿਵਤਤੁ ਮਕੇ
ਸਦਾ ਰਾਖ ਸਜਾਤ ਜੁਧਾਗਾ॥ ੩੨॥ ਕਿਉ ਨ ਨ

ਵਹਿਤੁ ਮੋਕੇ ਜੁ ਹਉ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਕੋ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਗਤ ॥ ੧੫੨ ॥

ਈਸਾਖਰ ਅਨਿਤਤੁ ਮਸਕੁ ਤੇਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ੧੫੩ ॥ ੫

ਰਖ ਪੁਰਾਤਨ ਆਇ ਹੋਤੁ ਮਹੀ ਜਗਤਿ ਨਿਧਾਂ ਨਿ ॥

ਤੁਮ ਇਹ ਜਗਤਿ ਸਬਾਂ ਰੇ ਜਾਂਨਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਰਿਯ ॥

ਨਾ ॥ ੧੫੪ ॥ ਵਾਇ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਮਗਨਿਯ ਮਵਰਨ ਚੇ

ਦਤੁ ਮਰੂਪਾ ਬਾਰ ਸਹਿ ਸੁਤੁ ਮੋਕੇ ਕਰਤ ਨਿਮਸਕਾਰ

ਜੁ ਅਨੂਪਾ ॥ ੧੫੫ ॥ ਆਗੇ ਤੇਤੁ ਮੋਕੇ ਨਿਵਤ ਪਾਛੇ ਤੇ

ਜੁਅਨਿਤਾ। ਸਰਬਦਿਸਨਤੁਮਕਉਨਿਵਤਮੀਮਿ
ਤਪ੍ਰਬਲਕੁਗਵੰਤਾ॥ ੫੧॥ ਮਿਤ੍ਰਜਾਂਨਜੇਮੇਕਹਿਓ
ਸੋਛਿਮੀਐਹੋਦੇਵਾ। ਜਾਂਨਉਕਹਾਂਜੁਬਾਧੋਰੇਤੁਮ
ਮਹਿਮਾਕੋਭੇਵਾ॥ ੫੨॥ ਰੋਜਨਸੋਨਾਬਿਹਾਰਮੇਕੀ
ਏਮਨਾਦਰਗੁਇ। ਤੇਜੋਛਿਮਾਂਸਭੁਕੀਜੀਏਪ੍ਰ
ਭਜੀਕੋਸਵਰਾਇ॥ ੫੩॥ ਪਿਤਾਜੁਤੁਮਸਿਸਾਰ
ਕੇਤੁਮਹੀਚਗੁਰਈਸਾ। ਤੁਮਸਮਸਰਕੋਉਨਾਂਹਿਨੇ

ਕਉਨ ਕਰੈ ਤੁਮਰੀ ਸਾ॥ ਤੇਰਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸੰ ॥ ੫੩

ਨਹੈ ਏਛਿ ਸੇਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਿ॥ ਨਿਉ ਪਿਤ ਸੁਤ

ਗੁਰ ਸਿਖੈ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਜੋਇ॥ ਰੂਪ ਲ

ਹਿਓ ਯਹਿ ਰਾਵਰ ਮੇਰਿ ਹਰਖ ਭੋਯੋਇ॥ ਪਰਿ

ਲੋ ਰੂਪਾਇ ਖਾਈ ਏਤੋ ਜੀਵਤ ਜਾਨੋਇ॥

ਮੁਕਟਾ ਬਿਰਾਜਤ ਸੀਸ ਪਾਰਿ ਸਿਖਿ ਰਕੁ ਤੁਮਰ

ਬਿ॥ ਏਹ ਬਿਧ ਮੇਰਿ ਚਿਖਾਈ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੇ

ਗਨਾਬਾ॥੩੬॥ ਚਾਰਭੁਜਾਧਰਪ੍ਰਗਟਹੋਮੋਰ
 ਉਦਰਸਨਵੇਹਿ॥ ਤੁਮਸੁਰਤਜੁਅਨਿਤਹੋਮੋਰ
 ਵੇਮੋਨੇਹੁ॥੩੭॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤੇਹਿਦ
 ਖਾਇਓਰੂਪਮੋਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤਹੋਇ॥ ਅਯ
 ਅੰਤਮੋਤੇਜਪੇਵੇਖਸਕੈਨਹੀਕੋਇ॥੩੮॥ ਏ
 ਦਯਗਤਪਅਰੁਕ੍ਰਿਆਬਹੁਤਕਰੋਹੋਵਾਂਨ॥
 ਮੇਸੇਮੇਰੇਰੂਪਕੋਤੋਖਿਨਲਖੇਨਆਂਨ॥੩੯॥

ਰੂਪਭਾਇਆਂ ਨਕਦੇਖ ਕੈਤੂ ਜਿਨ ਨੀਆਂ ਭੁਰਾ ੧੫੪

ਇਆ ਅਬ ਭੈ ਕਉ ਤੂ ਭਾਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਹਿਚਾਰਿ ॥

ਪਾਸਿ ਜਿਹੁ ॥ ਅਰਜਨ ਸਿਉ ਮੇਸੇ ਕਹਿਓ

ਪਹਿਲੇ ਬਪੁ ਗਟਾਇ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਬਹੁ ਬਿ

ਧਕੀਓ ਭੈ ਤੇ ਲੀਓ ਬਚਾਇ ॥ ੫ ॥ ਅਰਜਨ

ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਜੁ ਤੁਮ ਧਾਰਿਓ ਤੂੰ ਪਹਿਰਿਉ ॥ ਰੂ

ਦੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਲਹਿ ਮੇਸਾ ਪਾਨਿ ਭਾਇਓ ਚੇਤਵ

ਸੋਖਾ॥੫੨॥ **ਸਿਰਿ ਮੁਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ** ਵੇਖਉ ਪਰਤ
 ਰੂਪ ਜਹਿ ਜੇ ਤੇ ਦੇਖਿ ਓਮਿ ਤਾ ਤਾ ਸਰੂਪ ਕੇ ਦੇਵਤ
 ਦੇਖਿ ਓਚਾ ਹਤਾਨਿ ਤਾ॥ **੫੩॥** ਦਾਂਤ ਪੁਨ ਜਗਤ
 ਪਕੀਏ ਮਹਿ ਨ ਦੇਖੋ ਕੋਇ॥ ਬਿਨ ਸਮਾਪਾਰ ਬਤੇ
 ਹਿਨੈ ਮੇਰ ਹਿਓ ਸੁਜੇਇ॥ **੫੪॥** ਭਗਤਿ ਅਨਿ
 ਲਜੇ ਕੇ ਕਰੈ ਸੇ ਦੇਖੇ ਜਾਭਾਇ॥ ਨਿਕੇ ਜਾਂਗੈ ਮੇਰਿ
 ਸੇ ਮੇਰੇ ਸਮਾਇ॥ **੫੫॥** ਮੇਨ ਮਿਤ ਕਰਮਨ

ਕਰੇਸਜੈਭਗਤਿਤਾਜਿਅਉਰਾਵੈਰਨਕਾਪੁ ੧੫੫

ਸੋਕਰੇਸਮੇਲਹੈਸੁਠਉਰਾ॥੫੬॥

ਕਹੁਤਕੀਤਾਹੁ॥੫੭॥

ਅੰ॥ਤਿਜੀਗਾ॥੫੮॥

ਸਿਕਾਇਹਾਰੂ॥੫੯॥

ਚੋਜਿਧਿ॥੬੦॥ ਆਗੇਜਾਰਵੇਧਿ

ਆਇਕਾਮਹਾਤਮਚਾਇਆ॥੬੧॥

ਹੁੰਦਾ ਹੋਲ ਛਮੀ ਅਬਸੀ ਗੀਤ ਪੈ ਕੋਯਾ
ਰੋਵੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਫਲ ਕੋਹੋ। ਤਿਸੁ ਵਟ ਕਰੁ
ਦਖਲ ਦੇਸਾ ਬਿਖੈ ਇਕੁ ਭਰੁ ਕਾਨ ਦੀਹੋ। ਤਿ
ਸਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇਕ ਨਗਰ ਹੋ। ਤਿਸ ਨਗਰ ਕੇਰ
ਨਾ ਕਾਨਾਂ ਮਸੁਨੈ ਦਨ ਬਾ। ਫੁਹੁਰਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ
ਭਗਤਿ ਬਾ। ਤਿਸਕੇ ਨਗਰ ਮੇ ਇਕ ਠਾਕੁਰ
ਦੁਆਰਾ ਬਾ। ਤਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਲਛਮੀ ਪ੍ਰਸਾਰੈ ਇਕ

ਜੀਕੀਮੁਰਤਿਬੀਨਾਤਿਸਮੁਰਤਿਕੀਸੇਵਾਇਕਬ ੧੫੬
ਹਮਫਕਰਤਾਬਾਸੇਪੀਤਿਤਰੁਲਾਬਾਗਿਮਾ
ਨਵਾਂਨੁਬਾਲਾਖਮੀਨਾਰਾਂਇਫਨੀਕੀਪੁਜਾਕ
ਰਤਾਬਾਤਾਂਵਹੁਚੁਹਮਫਸੀਗੀਤਾਨੀਕੇਯਾ
ਰਵੇਧਿਮਾਇਕਾਪਾਠਕਰਤਾਬਾਰਾਜਾਭੀਤਿ
ਸਤੇਸੁਫਤਾਬਾਸੇਸੇਕਰਤੇਕਰਤੇਬਹੁਤਦਿਨ
ਬੀਤੇਅਰਰਾਜਾਭੀਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰਕੇਪਰ

ਨੂਹਾ ਲਿਆ ਜਾਤਾ ਥਾਇ ਤੇ ਮੇਇ ਕਾ ਅਤੀਤ
ਪਰ ਦੇਸੀਆਇ ਨਿਕਾਲਿਆ ਪੀਛੇ ਤੇ ਹੋਰ ਰੁਠਿ
ਬਹੁਤ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਵਹੁ ਬੇਲੇ ਏਰਾਜਾ
ਤੂੰ ਹਮ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਉਰ ਦੇਹੁ ਜਾਹਾਂ ਹਮ ਰਹੈ। ਏ
ਨਾਰਸੀ ਕਾਇਸ ਨਾਂ ਕਰੈ ਰੋਗ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇਕ
ਮੰਦਰਿ ਕਰਾਇ ਦੀਆ ਤਾਂ ਵਹੁ ਅਤੀਤ ਰਹ
ਫੇਲਾਗੇ ਵਹੁ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸੀਧਾ ਭੁਜਿਆ ਉਨੀ

ਰਸੋਈ ਕਰੀ॥ ਬਹੁਤ੍ਰਿਪੀਛੇ ਤੇ ਰਾਜਾਉ ਨ ਕੇਦ ੧੫੭

ਰਸਨ ਕਉ ਆਇਆ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਰੋਜਾ ਆਇ

ਆ ਕਰੇ॥ ਇਕਾ ਦਿਨ ਆਪਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਰੀ ਰਾਜਾ

ਸੀਰਾ ਲੀਆ॥ ਅਵਰ ਕੁਰੀ ਸੇਵਕ ਨਾਇਲੀਏ

॥ ਤਹਾਂ ਰਾਜਾ ਉਸ ਸੰਦਰਿ ਮਹਿ ਆਇਆ॥

ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਅਤੀਤ ਨਾਇਰੀਆਂ ਨਚਰਚਾ

ਲਾਗਾ ਕਰਨੇ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਰਾ ਜੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਰੀ ਹਵੇ ੧੫੮

ਲੀ ਮੇਰਾ ਇਸਾ ਤਿਸ ਹਵੇਲੀ ਮੇਰੇ ਇਕ ਪ੍ਰੇ
ਤਰਹਤਾ ਥਾ ਤਿਸ ਪ੍ਰੇਤ ਨੇਰਾ ਜੇ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਮਾ
ਰ ਛੇਤ੍ਰਿ ਮਾਸੇ ਵੇ ਕੋ ਨੇਰਾ ਇਕ ਰਿਗਾ ਜਾ ਕੋ
ਖਬਰ ਕਰੀ ਹੋਰਾ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਕਿ ਮਾ ਬੈਠੇ
ਹੋ ਜਾਨੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ ਪ੍ਰੇਤ ਨੇ ਮਾਰਿ ਮਾ ਹੋ ਜਾ
ਮਾਇਤ ਨੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਕਾ ਚਿਤ ਦੁ
ਚਿਤਾ ਰਾਇ ਮਾ ਪਰਤਾਂਤ੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਰੀਤਾ

ਜੀਕਾਪਿਆਇਸੁਫਨਦਾਹੀਰਰਿਆਗਰਾਜਾ ੧੫੮
ਬਡਾਹਰਿਕਾਭੁਗਾਤਿਬਾਪਰਪੁਤ੍ਰਕੋਬਿਓਰ
ਕਰਿਗਨੇਕਉਬਡਾਸੇਕਪਾਪਤਿਭੁਇਆਤਾਂ
ਰਾਨੇਕਹਿਆਹੇਮਹਾਂਪੁਰਖਜੀਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨ
ਹਮਕਉਭੁਲਾਫੁਰਿਆਹੈਜੀਆਇਕਪੁਤ੍ਰਬਸੇ
ਭੀਪ੍ਰੇਤਨੇਮਾਰਿਆਹੈ।ਇਤਨੇਮੇਇਕਬ੍ਰਹਮਾ
ਬੋਲਿਉਠਿਆਹੇਰਾਜਾਜੀਤੋਰਾਪੁਤ੍ਰਕਿਉ

ਕਰਿ ਮੁਇਆਰੈ। ਕਿਨ ਮਾਰਿਆਰੈ। ਕਹੈ ਉਹ
ਕਿ ਬੈਰੈ। ਨਰਲ ਉਸ ਕੇ ਦੇਖੈ। ਰਾਜਾ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹ
ਮਣਾ ਅਰੁ ਅਤੀਤ ਜਗਾਂ ਵਹੁ ਗਯੋ ਕਾਪੁ ਤੁਥਾ।
ਤਹਾਂ ਆਇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਤਾਰ ਕੇ ਕਾਪੁ ਤੁਥਾ।
ਆਪਾਇਆਰੈ। ਅਰੁ ਵਹੁ ਪ੍ਰੇਤ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹ
ਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਤੂ ਕਹਾਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਹੁ ਬ੍ਰਹ
ਮਣ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਪ੍ਰੇ

ਤਬੋਲਿਆਗਮਰੇਬ੍ਰਹਮਫਲਮੈਤੈਸਾਰਬੇਕ ੧੫੯
ਈਖਾਇਕਰਪਚਾਏਹੈ॥ਕਿਅਹੈਇਮਾਨੇ
ਇਕਰਾਨੇਕਾਪੁਖਾਧਾਹੈ॥ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਫਲਕਿ
ਆਮਰੇਪ੍ਰਤਮੈਤੈਨੋਪ੍ਰਤਕੀਜੂਨਤੈਛੁਡਾਇ
ਦਾਹਾਂਮੇਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇਗਿਯਾਰਵੇਧਿਜ
ਇਕਾਪਾਠਕਰਤੈਨੂਸੁਫਾਇਦਾਹਾਂਉਸ
ਕੇਸੁਨੇਤੈਤ੍ਰਿਪ੍ਰਤਕੀਜੂਨਤੈਛੁਟੇਗਾਅਰੁ

ਨਿਭਤੇਜੀਵਤੈਖਾਧੋਹੈਤੇਭੀਉਧਰਰਿਗੇ॥
ਆਪਨਿਛਾਇਆਕੀਧ੍ਰਿਸਟਿਕਰਦੇਖਾਥਾ
ਲਕੇਵਲਾਨੋਵਹੁਬਾਲਕਾਨੀਵੇ॥ਅਰਤੈ
ਪਿਛਲੇਜਨਮੁਕੀਖਬਰਦੇਹਿ॥ਤ੍ਰਿਪ੍ਰੋਤਕਿ
ਉਕਰਿਭਾਇਆਥਾ॥ ਤਾਂਮੈਤੈਉਧਾਰਾਗਾ
ਤਾਂਪ੍ਰੋਤਕਰਿਆਮੈਪਿਛਲੇਜਨਮਕਾਥਾ
ਤਮਨੁਖਾਅਰੁਹਲਵਾਰੁਦਾਥਾ॥ਅਰੁਖੇ

ਤੀਕਰਤਾਬਾ। ਤਾਂ ਇਕਦਿਨ ਬਹੁਮਨੁ ਮਾਇ ॥ ੧੬੦

ਆਦੁਰਬਲਨੇਹਾ। ਵਹੁਦੁਖੀਬਾ। ਆਵਟਾ

ਹੀਬੇਤੀਪਾਸਾਰੀ। ਰੂਪਵਿਸਾ। ਨਾਂਉਸਨੁਬਹੁਤ

ਪੁਪਲਰੀ। ਤਾਬਹੁਤਕਾਹਲਾ। ਭਾਇਆ। ਤਿਸ

ਕੇਅੰਗਮੇਫੇਰੇਬਹੁਤਬਾ। ਤਹਾਂਇਕਦਿਲਆਈ

। ਬਹੁਮਨੁਕਾਮਾਸਖਾਇਆਕਰੇ। ਉਹਉਤ੍ਰ

ਵੇਉਤ੍ਰੇਨਾਂਹੀ। ਉਸਕਾਮਾਸਚੁਇਪਵੇ। ਆਰੁ

ਮੇਵੇਖਿਆਕਰਾਂਗਾਉਡਾਵਾਂਗਾਮੇਰੇਮਨਮੇ
ਦਇਆਮਾਵੇਨਾਹੀਜੇਇਲੇਤੇਬ੍ਰਹਮਨ
ਛੁਡਾਵਾਂਗਾਇਤਨੇਮੇਇਕਸਾਧਮਾਇਆਤਾਂ
ਸਾਧਕਹਿਆਰੋਹਲਜੇਤੇਤੇਰੇਗਲਜੇਨੇਉ
ਹੈਤੂੰਬ੍ਰਹਮਨਹੈਪਰਕਰਮਤੇਚੰਡਾਲਹੈਮ
ਰੇਨਿਰਦਇਆਤੇਰੀਖੇਤੀਕੇਪਾਸਇਸਬ੍ਰ
ਹਮਨਕਾਸਾਇਲਪਈਖਾਣੀਹੈਮਰਤੂ

ਅਖੀਦੇਖਦਾਹੋ। ਪਰ ਤੂੰ ਉਡਾਇਦਾ ਨਾ ਹੀ। ੧੬੧
ਤੂੰ ਕੋਈ ਬਡਾ ਪਾਪੀ ਹੋ। ਐਸੇ ਤੀਨ ਕਰਮ ਕੇ ਕ
ਰਨ ਹਾਰੇ। ਅਵਸ ਕਰਿ ਨਰਕ ਮੇ ਪੜਤੇ ਹੋ। ਪਹਿ
ਲਾ ਜੋ ਕਿਸੀ ਕੋ ਚੋਰਾ ਨੇ ਪੇਰਿਆ ਹੋ। ਅਰੁ
ਦੇਖ ਕਰਿਆ ਪਾਸ ਤੇ ਚਲਦਾ ਹੋ। ਅਰੁ ਤੀ
ਜਾਨੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਪ੍ਰੇਤ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੋ। ਤਿਸ
ਕੋ ਨ ਛੁਡਾਵੇ। ਐਸੇ ਤੀਨ ਕਰਮ ਕੇ ਕਰਨ ਹਾ

ਰੇਅਵਸਨਰਕਮੇਜਾਵੈਏ।ਅਰੇਜੇਜੀਵਚ
ਇਅਵਿਤਏ।ਤਿਨਕਉਅਵਸਕਰਿਅਸ
ਮੇਧਜਗੁਕਰੇਕਾਫਲਲਾਗਤਾਏ।ਸਤਿ
ਕਰਿਜਾਂਫੀਓ।ਅਰੇਬ੍ਰਹਮਫਤੈਨੁਮੇਰਾਸੁ
ਪਏ।ਤ੍ਰਿਅਵਸਕਰਿਪਿਸਾਚੁਏਵਹਿਗਾ।
ਇਤਨਾਮੇਬਚਨਸੁਫਕਰਿਚਰਨਪਕਵੇ।
ਅਰੁਬੇਨਤੀਕਰੀ।ਕਹੈਜੀਮੇਤਪਿਸਾਚੁਏ

ਵਾਂਗਾ ਪਰਮੇਗਾ ਉਧਾਰਕ ਬੋਹੈ ਵੈਗਾ ਪਾਅਰੁ ॥੬੨॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ਗਾ ਤਾਂ ਸਾਧਕ ਹਿਅ ਜੋ ਕੋ
ਈ ਸ੍ਰੀਗੀਤਾ ਜੀ ਕੋ ਜਾਰੈ ਵੈਧਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ
ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਤੁਸੁ ਲੇਤਾਂ ਤੇਰਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈ ਗਾ
ਪਾਠਾਇਹੁ ਪੁਰਬ ਲੀਕ ਬਾਸੁ ਲੀਤਾਂ ਗਾ ਜਾਬ
ਅਟਕੇ ਪੁਛੁ ਲਾਗਾ ਕਹੈ ਹੋਗਾ ਸਾਈ ਜੀ
ਅਬ ਕਿਆ ਕਰੀ ਐਏ ਪ੍ਰੇਤ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰੀ

ਐਨੀਯਾ ਤੇ ਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਜੀਵਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾ
ਧਨੇ ਰੀਤ ਕੇ ਯਾਰ ਵੇਧਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਿ
ਸੁਫਾਇਆ। ਅਰੁ ਜਲ ਕੀ ਚੁਲੀ ਭਰ ਕਰ
ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਮੁਖੀ ਛਿੜ ਕੀ। ਤਾਂ ਵਹੁਤਾ ਤਕਾਲ ਪ੍ਰੇਤ
ਕੀ ਜੇਨ ਤੇ ਛੂਟਾ। ਜੇ ਵੇਦੇ ਹੀ ਪਾਈ ਅਰੁ ਜਿ
ਤੇ ਨੀਵ ਖਾਧੇ ਥੇ ਤੇ ਭੀ ਸ਼ਿਤਾਰ ਥਭੁਟੇ। ਅ
ਰੁ ਰਾਜੇ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਜੀਵਿਆ। ਸਿਆਂ ਮਸੀਹ

ਚਤਰਭੁਜਰੂਪਧਾਰਿਆਸਰੁਜੀਟੁਆਂਨਖ ॥੬੩॥
ਕੁਭਟੇਆਕਾਸਤੋਬਿਬਾਂਨਆਏਆਇਤੋਮੇ
ਰਾਜਾਬੋਲਿਆਇਹਚਤਰਭੁਜਸਿਆਂਮ
ਸਿੰਦਰਸੇਰਾਪੁਤ੍ਰਯੋਤਾਰਾਜੋਕਰਿਆਏਪੁਤ੍ਰ
ਮਿਲਾਤਾਂਪੁਤ੍ਰਕਰਿਆਏਪਿਤਾਤੂਕਿਸਕੋਕ
ਹਦਾਹੈਪੁਤ੍ਰਮੈਤੇਰੇਆਗੇਰੀਕਈਬਾਰਪੁਤ੍ਰ
ਭਇਆਹਾਂਅਰੁਕਈਆਕਾਪਿਤਾਭੁਇਆ

ਹਾਂ ਕਹੈ ਹੋਰਾ ਜਾਨੀ ਧਨ ਏਹ ਪੇਤ ਹੋ ॥ ਨਿਨਿ
ਮੈਨੋ ਭੁਛਨੁ ਕਰਿਆ ਬਾਘ ਅਬ ਮੇਰੀ ਤਾਨੀ
ਕਾਰਿਆ ਰਵਾਇਆ ਇਸੁ ਫਕਰ ਕ੍ਰਿਤਾ
ਰਬੁ ਇਆਹਾਂ ਤਾਰਾ ਨੋ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰੁ
ਮੇਰੇ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰੁ ਹੋ ॥ ਅਉਰ ਹਮਾਰੇ ਸੀਤਾਂ ਨਾਹ
ਮੇਰੀ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਤਾਂ ਵਹੁ ਪ੍ਰੇਤੁ
ਇਆ ਹੋਰਾ ਜਾਨੀ ਕਿਸੀ ਕੈ ਪਰ ਮੇਏ ਕਬੈ

ਸੋਰੇਦਾਹੈ॥ ਅਰਕੁਰਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਉਸਕੇਸਾਰੇਕੁ १੬੪

ਲਕਾਉਧਾਰਹੋਤਾਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਮੇਰਾਪਤਾਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਇਸਥ

ਤਕੀ॥ ਚਿਤਨਾਂਕਰਾ॥ ਮੇਸੀਨਾਰਗੰਇਫਾਪਰਾਂਇ

ਫਰੁਇਆਹੈ॥ ਜਾਂਮੇਸੀਨਾਰਗੰਇਫਾਨੀਕਾਨ

ਰਸਨਕਗਾਂਗਾ॥ ਤਾਂਤੇਰੇਕਈਕੁਲਕਾਉਧਾਰ

ਤੇਵੇਗਾ॥ ਤੁੰਗਾਨੇਕਰਿਅ॥ ਅਖਰੀਸਿਧਾਰੇ

ਜੀ॥ ਤਾਂਬਿਬਾਂਨਪਰਬੈਠਕਰਬੈਕੁਠਸਿਧਾਰੇ

॥ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਾਧਨ ਕਰਿ ਆ ਤੋਰ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਕੇ
ਈ ਨਾਹੀ ਹੋਰਾ ਜਾ ਅਬ ਤੁਭੀ ਸੀ ਗੀ ਤਾਜੀ ਕੇ
ਯਾਰ ਵੇਖਿ ਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਾ ਅਰ ਤੁਲ
ਸੀ ਬਿਬੇਨ ਲਪਾਇ ਆ ਕਰਾ ਰਾਜਾ ਤੁਭੀ
ਮੇਸੇ ਕਰਾ ਸੀਤ ਤਕਾਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗਾ ਅਰੁ
ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਥੋਹੋਵੈ ਗਾ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੈ
ਕੇਠ ਕਉ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਾਇ ਆ ਤਾਂ ਅਤੀਤ

ਅਰੁਸਾਧਦਸੀਤਰੋਕਚਲਤੇਰਹੇ। ਤੂੰ ਜਾਨੀ ੧੬੫

ਗੀਤਾਕੇਯਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ

ਕਰਨਲਾਗਾ। ਅਰੁਤੁਲਾਸੀਮੇਜਲਰੁਮਿਸਿਚ

ਰਲਾਗਾ। ਤਾਂਸੀਨਾਰਾਂਇਲਜੀਕਹਿਅਹੇਲ

ਛਮੀਰੀਤਾਕੇਗਿਆਰਵੇਧਿਆਇਕਾਏਤ

ਫਲਮਹਾਤਮਹੈ। ਸੇਮਹਾਤਮਤੈਸੁਫਾਇਆ

ਹੈ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਣੇਜਤੀਮਹਾਰਜਿਕਾ

ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਿ ॥
ਭੀਰੁ ਭੀਰੁ ॥ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਿ ॥
ਤੁਮ ਕਉ ਸਦਾ ਕਰ ਕਰ ਮਨ ਕੇ ਸਾਚੁ ॥ ਅਖਰ
ਨੇ ਧਰਮ ਭੀਰੁ ਜਤ ਬੰਨ੍ਹ ਕਉ ਨ ਕਹੁ ਕਾਨਾ ॥
ਸਿਰੁ ਧਰੁ ॥ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਖ ਕੈ ਸੇ
ਵਤ ਮੇਰੇ ਕਰੁ ਆਇ ॥ ਬਹੁ ਸਰਿ ਧਾਮਿ ਉਨੇ ਜਗ
ਤਿ ਸੇ ਸੇ ਭੁਤ ਆਇ ਕਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨੇ ਧਿਆਵ

ਤਹੈ ਅਖਰੈ ਸੋ ਨਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਸਰੂਪਾ ॥ ਬਿਆਸਿ ਮਾ १੬੬

ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਅਜ ਅਚੁਤ ਜੁ ਅਨੂਪਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ

ਇੰਦ੍ਰੀਆਨ ਕਉ ਰੋਕ ਕੇ ਸਭ ਕਉ ਲਖਤ ਸਮਾਂ

ਸਭ ਜੀਵਨ ਕਉ ਤਿਤ ਕਰਤ ਮੇ ਹਿਲਖਤ ਕ

ਰਿਗਿਆਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਕਲੇਸ ਬਹੁ ਤਹੈ ਬ੍ਰਹ

ਮਲਗਾਏ ਚਿਤਾ ॥ ਰੂਪ ਰੇਖ ਜਾਂ ਕੇ ਨਹੀ ਸੁਖ ਦੁ

ਖ ਸਿਉ ਲਹਿ ਮੇਲਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸਭ ਕਰਮ ਨ

ਕਰਤ ਹੈ ਅਰਪਤ ਸੇ ਕਉ ਜਾਨਾ ਧਿਆਵਤ
ਕੇਵਲ ਕੁਰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਹੁ ਉਪਾਸਨਾ ਧਿਆਨਾ॥
ਮਿਤ ਸਹਤ ਕਉ ਆਇਤੰ ਕਉ ਕਰਗਤਿ
ਉਪਾਰਾ ਮੇ ਮੇ ਚਿਤਰਾ ਧਿਓ ਹਿਤ ਨ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ
ਨਿਰਧਾਰਿ॥ ਤੇਤੇ ਅਰਜਨ ਬੁਧ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਮਹਿਤੂਰਾ ਖਾਯਾ ਆਰੇ ਮੇ ਦੇਹ ਮੇ ਬਸ ਹੈ ਤੁਮੇ
ਅਭਿਲਾਖਿ॥ ਜੇ ਤੁਮੇ ਮਨ ਹਿਸ ਕੇ ਚਿਤਾ॥

ਪਨਠਹਿਗਇ। ਕਰਿਅਭਿਆਸਸੇਮਿਲਨ ੧੬੭

ਕੋਮੋਹਿਨਿਰਿਤਰਿਧਿਆਇ॥੫॥ ਜੇਅਭਿਆ

ਸਨਕਰਿਸਕੋਕਰਮਸਮਰੋਪੋਮੋਹਿ। ਮੇਰੇਕਰਮ

ਨਕਰਤਹੀ। ਸਿਧੋਹੋਇਗੀਤੋਹਿ॥੬॥ ਜੈਰੇਨ

ਜੇਤੂਕਰਸਹਿਸੇਸਰਨਿਅਨਰਾਗਾ। ਸਰਬਕ

ਰਮਕੇਫਲਨਕਉਅਰਜਨਦੇਤੂਤਿਆਗਾ॥

੭॥ ਰਿਅੰਨਰੁਲੇਅਭਿਆਸਤੇਤਾਂਤੇਧਿਆ

ਨਵਸੇਖਾ ਫਲਾਤਿ ਮਾਰਾ ਤਾਂ ਤੇ ਭੁਲੇ ਤਾਂ ਤੇ ਸੰ
ਤਵਸੇਖਾ॥ ੧॥ ਦੁਯੋਖ ਨ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਰੈ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਭਾਵ ਕਰ ਜਾਇ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਮਮਤਾ ਭੁਜੈ ਦੁ
ਖ ਸੁਖ ਸਮਤਾ ਜੇਇ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਰੇ ਸਿਤੋਖ
ਸਿਉ ਮਨ ਰਾਖੇ ਨਿਜ ਹਾਥਾ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬੁਧੈ ਮੇਧ
ਰੈ ਬਹੁ ਪਿਆਰੈ ਮੇਸਾਥਾ॥ ੩॥ ਵਹ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ
ਹਿ ਭੁਰੈ ਭੁਨੀ ਮਦਰਾਂ ਦੇਇ॥ ਹਰਖ ਫੂਲੈ ਪਦੈ॥

ਤੈਸੇ ਮੇਰੇ ਹਰੇ ਲੇਹਿ॥ ੧੫॥ ਚਾਹਨ ਕਾਗੁ ਕੀ॥ ੧੬॥
 ਕਰੈ ਰਹੈ ਪੁਨਿ ਤਉ ਦਾਸਾ॥ ਸੁਰੁ ਮਾਰੀ ਭੁਲ ਕਉ
 ਤੈਸੇ ਰਹੈ ਸੁਮੇਰੇ ਪਾਸਾ॥ ੧੭॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਆਨਿ
 ਨਹਿ ਅਪੋ ਲਹੈ ਨ ਦੇਖਾ॥ ਸੋਚ ਕਾਂਖਿ ਆਨਹਿ ਕਰੈ
 ਤਨਿ ਸੁਰੁ ਮਾਸੁ ਭੁਟੁ ਮੇਖਾ॥ ੧੮॥ ਸਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਕਉ
 ਸਮਾਲਾਖੈ ਸਮੇ ਮਾਂਨਾ ਅਪਮਾਂਨਾ॥ ਸੀਤਉ ਸਨਦੁਖ
 ਸੁਖ ਤਜੈ ਸੀਗ ਕਰੈ ਨਹਿ ਮਾਂਨਾ॥ ੧੯॥ ਉਸਤਤ ਨਿ

ਦਿਆਇਕਸੀਗਾਏਮੇਨਜਿਤਖਾਡੁਰਨਕਰੋਖਿ
ਕਮਾਤਿਰਚੇਲਾਏਕੁਗਤਿਅਰੁਮੇਖਾ॥੧੫॥ਪਰ
ਸਮੀਮ੍ਰਿਤਜਮੇਕਹਉਤਾਂਹਿਜੁਮੇਵੇਕੋਇਸ
ਰਸਾਸਹਭਮੇਰਕੁਗਤਿਮੇਰਿਖਿਆਰੇਸੇਇ॥
੫॥੧੬॥ਇਕਸੀਕੁਗਤਿਕੀਤਾਪੁਖੀਕੀਤਿਕੁ
ਗੀਖਿਦਿਕੀਕੀਤਿਕੀਤਾਪੁਖੀਕੀਤਿਕੁ
ਤਕਸੀਕੀਤਿਕੀਤਾਪੁਖੀਕੀਤਿਕੁ

ਆਇ॥੧੩॥ਆਗੇਬਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਮ ੧੬੫

ਹਾਤਮੰਚਲਿਆ॥~~ਮਿਸਰਦਿਵਾਨਾ~~ਹੇਲ

ਫੁਮੀਅਬਸ਼ੀਰੀਤਾਨੀਕੋਬਾਰਵੇਧਿਆਇ

ਕਾਮਹਾਤਮਕੋਹੋ॥ਤਿਸ੍ਰਵਲਕਰੁ॥ਦਖਵਾਏ

ਸਮੇਸੁਖਨੰਦਇਕਰਾਜਾਉਦਾਬਾ॥ਤਿਸਕੇਨਰ

ਰਬਿਖੇਵਿਖਿਆਵੰਤਾਇਕਲਪਟੁਰਹੈ॥ਤਿਸਕੀ

ਪ੍ਰੀਤਿਇਕਰਾਨਕਾਨਾਲਿਖੀ॥ਐਸੇਹੀਕਰਬੀ

ਤੇਬਹੁਤੇਵਿਨਾਅਰੁਤਿਸੁਨਗਰਮੇਇਕਦੇਵ
ਕਾਮੀਦਰਿਸਾਵੇਦੇਨੋਜਹੇਲਿਪਟਅਰਗਨ
ਕਾਜਾਇਕਰਭੂਗੰਘਰਾਪਾਂਨਅਰਮਾਸੁਤਫ
ਨਕਰੈਅਰਾਬਿਖਿਅੰਕੋਭੇਗਕਰੈਜੋਕੋਈ
ਉਨਕੋਪੁਛੈਤੁਮਕਹਾਰਹੁਤੇਤੋਤਾਂਵੇਸੁਠਹੀਕਰਿ
ਆਕਰੈਹਮਦੇਵੀਕੋਮੰਦਾਰਿਰਹੁਤੇਹੰਗਅਰੁ
ਦੇਵੀਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਤੋਂਐਸੇਕਰਮਕਰਵੇਵੇ

ਨੋਜਣੇਧੁਠਬੇਲੋ॥ ਅਰਉਸਦੇਵਾਏਕੀਬ੍ਰਹਮ ੧੭੦

ਮਨੁਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰੈ॥ ਇਕਵਿਨਬ੍ਰਹਮਨਦੇਵੀ

ਕੀਪੁਜਾਕਰੀ॥ ਅਰਉਸਪਰਤਾਤਕਾਲਦੇਵੀ

ਮੁਖੰਨਰੁਈ॥ ਤਾਂਦੇਵੀਨੇਆਗਿਆਕਰੀ॥ ਰਿਬ੍ਰ

ਹਮਨਤ੍ਰਿਕਛੁਦਰਮੀਗਾਜੇਕਛੁਮੰਗੇਗਾਜੇ

ਦੇਵਾਰੀ॥ ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਨਕਰਿਆਮੈਨੋਧਨਮ

ਰੁਸੀਤਾਂਨਦੇਵਹੁਜੀ॥ ਤਾਂਦੇਵੀਕਰਿਆਗਾਜਾਦ

ਸਮੇਤੈ ਨੋ ਧਨ ਅਰਸਿ ਤਾਂ ਨ ਦੇਵਾਂ ਰੀ। ਤੂੰ ਮੇਰ
ਕਹਿਆ ਕਰਗੁ। ਪਹਿਲਾਇ ਨਾ ਪਾਪੀਆ ਕਾ
ਉਧਾਰ ਕਰ ਲੇਗੁ। ਕਿਛੁ ਮੇਸੇ ਉਪਾਉ ਕਰਗੁ।
ਜੇ ਤਕਰਾਇਗੁ ਪਾਪੀ ਉਧਾਰਹਿ। ਕਹੈ ਭੁਲਾਨੀ
ਪਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁ ਮਰਗੁ। ਰਪਾਸ ਗਾਇਆ ਗਾਰ
ਤੇ ਪੁਛਿਆ। ਕਹੈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਭਵਾਂ ਨਿਕੀ ਸੇਵਾ ਪੁ
ਜਾ ਕਰਤਾ ਬਾ। ਭਵਾਂ ਨਿ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਈ।

ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਕਿ ਫੁਮੀਰਾ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ੧੨੧
ਧਨ ਅਰਸੀ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਜੀ ਤਾ ਉਨ ਭਵਾਂ ਨਿਕਰਿ
ਆਗੇ ਬ੍ਰਹਮ ਫੁੱਟੇ ਨੇ ਪਾਪੀਆਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕ ਇਨਾ
ਰਿ ਲੇਹਾ ਤਾਂ ਮੈ ਤੋਂ ਵੇਵਾਂ ਗੀ। ਹੁਣੇ ਜੇ ਕਛੁ ਉ
ਪਾਉ ਵੇ ਸੇ ਸੇ ਕਰਾਂ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਮੈ ਤਾਂ ਮੈ ਸਾ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਜਾਂ ਵਤਾਨਾਂ ਹੀ।
ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਸੀ ਨਾਰਾਂ ਇਨ ਜੀ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਉ

ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸਿਆਕਰੀ। ਤੀਰਥ
ਬ੍ਰਤ ਕਰਨੇ ਲਾਗਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ। ਅਕਾਸ ਬਾਂਟੀ ਆਈ। ਤਿਉ
ਸਿਮਰਨ ਕਰਾ। ਦੁਹਿ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਲਾਗਾ
। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਗਾਰੂੜ ਪਰ ਬੈਠ ਕਰ
ਆਏ। ਅਰੁ ਫੇਰ ਅਕਾਸ ਬਾਂਟੀ ਬੋਲੀ।
ਕਿਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕਾਂਸ ਨਾ ਕੋਲੀਏ ਤਪ

ਸਿਆਕਰਦਾਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਕਰਿਆਹੈ ਸ੍ਰੀ ੧੭੨

ਨਾਰਾਇਣਨਾਮਹਾਰਾਜਨਾਮੋਦੇਵੀਕੀਤ

ਪਾਸਿਆਸੇਵਾਪੂਜਾਬਹੁਤਕਰੀਬੀ। ਦੇਵੀ

ਪ੍ਰਸੰਨਕੁਣੀ। ਮੇਨੁਪਨਾਮਰੁਸਿਤਾਂਨਦੇਤੀ।

ਅਰੁਕਹਿਤੀ। ਇਨਕਾਉਪਾਰਕਰਗ। ਤਾਂ

ਪਨਾਮਰੁਸਿਤਾਂਨਦੇਵਾਂਗੀ। ਤਾਂਕਹੈਚੇਸ੍ਰੀਮਹਾਂ

ਗਨਾਨਾਮੋਤਾਂਕਛੁਨਾਨਾਨਾਹੀਨੀ। ਜੋਕਛੁ

ਤੁਮਾਰੀਆਗਿਆਰੁਵੇਜੀਸੇਮੇਕਰਾਜੀ॥
ਉਹੁਪਾਪੀਉਧਰਹਿਜੀ॥ਤਾਂਸ਼ੀਨਾਰਾਂਇਨਜੀ
ਕਹਿਆ॥ਤੂੰਸ਼ੀਰੀਤਾਜੀਕੇਬਾਰਵੇਧਿਆਇ
ਕਾਪਾਠਕਰਸੁਨਾਇ॥ਵੇਦੇਨਪਾਪੀਉਧਰਹਿ
ਮਹਿ॥ਗੋ॥ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਵੀਕੇਮੰਦਰਾਂਆਇਕਾਰਿ
ਦਵੀਕੀਉਸਤਤਕਰੀ॥ਕਹੇਹੋਵੇਦੀਜੀਸ਼ੀਨ
ਰਾਂਇਨਜੀਮੇਨੇਆਗਿਆਕਰੀਤੇ॥ਤੂੰਸ਼ੀ

ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੋ ਬਾਹਵੇ ਸਿਮਾਇ ਕਾ ਪਾਠ ਸੁਣਾਉ ॥ ੧੨੩ ॥
ਉਨਾ ਪਾਪੀਆਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੇਵੀ
ਕਰਿਆਰੀ ਤਾ ਕਾ ਸਿਮਾਇ ਸੁਣ ਕਰਿ ਦੇਵੀ
ਕਰਿ ਉਧਾਰਿ ਗੋਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਰਿਆਰੇ ਦੇ
ਵੀ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੇ ਮਾਰਿਆ ਆਦਿ
ਤੀਹੋ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਕਰਿਆ ਅਵਸ ਕਰਿ ਮੇਨੁ ਭੀ
ਮਾਰਿਆ ਈਹੋ ਤੂ ਪਾਠ ਕਰੁ ਆਰੁ ਦੇਵੇ ਪਾਪੀ

ਆਂਕਉਰੀਸਦੇਲਗੁ/ਤਾਬ੍ਰਹਮਫਰਨੇਸ਼ੀਰੀ
ਤਾਜੀਕੇਬਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰਸੁਫਾ
ਇਆ।ਸੁਫੇਦਹੀਵੇਦੇਵਜਗਉਸੀਵੇਲੇਅ
ਪਰਮਦੇਹਤੇਫੁਟੇ।ਵੇਦੇਦੇਹੀਪਾਣੀ।ਬਿਬਾਨ
ਆਏ।ਏਹਤਿਨਾਪਰਬੇਠਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਸਿ
ਧਾਰੇ।ਤੰਦੇਵੀਕਹਿਆਹੇਬ੍ਰਹਮਫਰਨੀਤਾਕੇ
ਬਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲਮੇਸਾਰੇ।ਜੇਮੇਸੇ

ਮਹਾਂਪਾਪੀਆਧਰਮਦੇਹਤੇਛੁਟੇਹੈ। ਤਾਂਤੇਹੈ ੧੭੪
ਹਮਫੁਆਨਤੇਲੇਕਰਿਇਸਨਗਰਕਾਰ
ਜਮੈਤੇਨੋਦਿਭਾ। ਇਤਨੀਬਾਤਕਹਿਕਰਿ
ਸੀਭੁਦੁਨੀਜੀਅਤਿਰਿਧਿਆਨਹੋਇਗਈ।
ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਫਲਅਪਣੇਪਾਰਿਕਉਚਲਿਆ।
ਆਗੇਨਗਰਕੇਗਾਜਾਕੇਪਰਸੀਤਾਨਨਬੀ
ਹੋਤੀ। ਉਨਅਪਣੇਮਨਮੈਬੀਚਾਰਕਰੀ। ਕਹੈ

ਏਹ ਰਾਜ ਮੇ ਕਿਸੀ ਕਉ ਦੇਵਾ ਮੇਤ ਪਸਿਆ
ਕਰਾਂ। ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮੇ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲ ਆਇ ਨਿਕਲਿ
ਆ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਆਹੇ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਈਹਾਂ
ਆਉ। ਏਹ ਰਾਜ ਤੂੰ ਕਰਾ ਮੇਤ ਪਸਿਆ ਜਾ
ਇਕ ਰਤਾਹਾਂ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਫਲਿ
ਪਰ ਬੈਠਾਇਆ। ਅਰੁ ਆਪਤ ਪਸਿਆ ਕਰ
ਨਲਾਗਾ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਾਗਾ

॥ ਏਹ ਬਾਤ ਰਾਜੇ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਭਵਾਨੀ ਜੀ ਬਸਾ

੧੭੫

ਈ ਬੀ। ਰਾਜਾ ਬਿਕਤ ਹੋਇਆ ਬਾ। ਬ੍ਰਹਮ

ਲੋਕ ਰਾਜਾ ਦੇ ਫਾਸਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਨੀਕ

ਹਿ ਮਾਹੇ ਲਛਮੀ ਮੈ ਤੋਨੇ ਇਹ ਟੁਲਾ ਗੀਤ ਕੇ

ਬਾਰ ਵੇਧਿਆ। ਇਕਾ ਕਰਿ ਮਾਹੇ। ਸੋ ਤੇ ਸ਼ਵਨ

ਕਰਿ ਮਾਹੇ॥ ਇਤੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਨਾਮੀ

ਦੀ ਜਲਸ ਬੰਦੋਬਸਤੀ ਕਰੀ। ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ

ਕੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਅਰਪੁਰਖ ਕੇ ਖੇਤਰ ਗੋਰੇ

ਇਹ ਜਹ ਜਾਨਨ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਗਿਆਨ ਕੋਰੇ

ਪੁਨਿ ਕੋਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਖੇਤਰ

ਤਯਾ ਦੇਹ ਕਉ ਮਰ ਜਨ ਗਿਆਨੀ ਲੇਇ ॥

ਜਾਨਤ ਹੈ ਯਾ ਦੇਹ ਕਉ ਸੇ ਖੇਤਰ ਜੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥

ਸੁਫ ਮਰੁ ਪ੍ਰਯਾਤ ਮਾਥ ਸਤ ਸਭਨ ਕੀ ਦੇਹ

॥ जगिगीआंन कਉ जांन के मेरो मति है हेग ॥ ११६

॥ छेन्न जहां ते है गुणि छेन्न है जे मे बुद्धि ने

धि कर जग मा भू है करे से छे पसुनाइ ॥ ११७ ॥

रिष न करे घटु गुं त जे अट रन गुणि छिंनु

॥ ११८ ॥ ॥ अहां बुद्धि अरि कर बुध अरमा

इआ पुं जांन ऐक न सटि दू विषे पंच अ

ਕੋਚਰਮਾਂਨਾ॥੬॥੬॥ਇਛਿਆਦੁਖਸੁਖਚੇਤਨਾਂ
ਦੁਖੋਪਧੀਰਤਾਦੇਹਿ॥ਯਹਨਾਕਹਿਉਸਿਫੁਪਾਸਿ
ਉਛੋੜਜਾਂਨਤੁਲੇਹਿ॥੭॥ਖਿਆਸਰਲਮਰੁ
ਦੇਭਤਾਜਿਹਿਸਾਸਮਅਭਿਮਾਂਨਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾ
ਸੀਨਾਮਕਰਨਾਬਿਰਤਾਸੇਚਪ੍ਰਧਾਂਨਾ॥੮॥੬॥ਇ
ਖਿਆਨਾਸਿਉਦੇਰਾਗਾਧਰਤਜੈਕਰੈਹੰਕਾਗਾ
ਜਨਮਾਮਿਤਦੁਖਸੁਖਜਗਾਬਿਆਧਦੇਖਾਨਿਰ

ਧਾਰਿ॥ ਨੌਹੁਪੁਤ੍ਰਕਾਇਕੁਸਿਉਤਾਂਦੁਖ ॥ ੨੨
 ਦੁਖੀਨਹੋਇ॥ ਰਿਤਮੈਧਰੈਸਮਾਂਨਤਾਭੁਲੇ
 ਬੁਰਕਉਬੋਇ॥ ੧॥ ਅਟਲਭੁਗਤਿਸਮੇ
 ਧਰੈਸਭੁਕਮਾਤਮਜਾਂਨ॥ ਰਹੈਸਦਾਏਕਾਂਤ
 ਮੇਤਜੈਸਭਾਸਨਮਾਂਨ॥ ੨॥ ਅਧਿਮਾਤਮਰਿ
 ਮਾਨੈਧਰੈਤਤਰਿਆਨਕਉਦੇਖਾਯਹਜੈਸ
 ਭਕਛੁਮੈਕਹਿਓਯਹੀਰਿਆਨਮਾਵਰੇਖਾ॥ ੩॥

ਕਹਿਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਭੁ ਜਾਂਨ ਕੇ ਯਾਂਤੇ ਮੁਕਤ
ਹੋਇ ॥ ਕਾਰਜ ਕਾਰਨ ਤੇ ਪਰੈ ਆਇ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ॥ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਕਰ ਨਰਨ
ਸਿਰ ਤਿਉ ਹੀ ਦ੍ਰਿਗ ਮੁਖ ਕਾਂਨਾ ॥ ਬਿਆਪ
ਰਹਿਓ ਸਭੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹਿ ਦੇਸੇ ਨਿਸ ਜਾਂ
ਨਾ ॥ ॥ ॥ ਸਭਾ ਬਿਖਿਅਨ ਤੇ ਰਹਤ ਹੋ ਸਭੁ ਤ
ਕੋ ਅਰਿ ਆਸਾ ॥ ਸਿਰਾ ਬਿਨ ਸਭੁ ਕਧ ਰੋਨਿ

ਰਗੁਰਗੁਰਨਾਮਕਾਸਾ॥ ॥॥ ਨੀਤਾਨਿਤਚ ੧੭੮

ਰਹਿਅਚਰਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਸੇਇ। ਸਭ

ਤੇਦੁਰਿਸੁਨਿਕਟਿਹੈਸੁਛਮਲਾਖੇਨਕੋਇ॥ ੧

॥ ਤਾਂਮਹਿਭੇਦਕਛੂਨਪਿਸਭਤੇਰਹੈਵਿਗਾ

ਕਾ। ਓਪਜਾਵਤਨਾਸਨਸਭਨਪਾਲਨਕਰ

ਅਨੁਗਾਰਾ॥ ੧੭੯॥ ਨੀਤਨਹੈਕਿਜੇਤਿਹਉਅੰ

ਧਕਾਰਤੇਪਾਰਾ। ਰਿਆਨਜਾਂਨੀਐਹੀਆ

ਤਸਕੁਕੇਹੇਨਿਰਧਾਰਿ॥ ੨੫॥ ਛੇਤ੍ਰਗਿਆਂ
ਨਮਰੁਗੇਇਸੇਤੋਕਉਦੀਓਬਤਾਇ॥
ਇਨਕਉਜਾਂਨੇਜੇਰੁਗਤਿਲਹੈਸੁਮੇਰੇਭਾ
ਇ॥ ੨੬॥ ਮਾਇਆਪੁਰਖੁਅਨਾਦਿਹੈਅ
ਰਜਨਵੇਉਜਾਂਨਾ॥ ਕੁਛਾਬਿਕਾਰਸਕੁਜੇ
ਯਹੀਮਾਇਆਹੀਤੇਸਾਂਨਾ॥ ੨੭॥ ਕਾਰਨ
ਕਾਰਛਕਰਬਿਤਮਾਇਆਇਨਕੇਹੇਭਾ॥

ਦੁਖਅਰਸੁਖਕੋਭੋਗਕਉਦੁਹੀਪੁਰਖੁਗਾਹਿ ॥੧੦੬॥
ਲੇਤਾ ॥੧੦੭॥ ਪੁਰਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਹਿਬੈਠਕੋਕਰ
ਤਬਿਖੋਕੋਭੋਗਾ ॥੧੦੮॥ ਉਚੈਨੀਚੈਨਮਕਉਕਾ
ਰਗਗੁਣਸਿਜੋਗਾ ॥੧੦੯॥ ਪਰਮਾਤਮਕਉ
ਦੇਹਤੇਨਿਅਰੋਨਾਂਨਤਿਲੇਇਸੇਦ੍ਰਿਸਟ
ਕਰਤਾਭੋਗਤਾਈਸਰਨਿਰਗੁਣਹੋਇ ॥੧੧੦॥
ਜੋਕਉਐਸੇਲਖੋਪੁਰਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਗੁਣਗੁ

ਇਸੇ ਕਿਉਹੀ ਜਗ ਮੇਰਹਿ ਓਛਰਨ ਉਪ
ਜੋ ਆਇ। ॥ ਵੇਹ ਮਾਂਝੁ ਆਤਮ ਲਖਤ
ਕੋਉ ਕੀਏ ਧਿਆਨਾ ਸਾਂਖਯੇ ਗਮ ਰੁਕਰ
ਮਕਰਿ ਲਖਤ ਜੁਹੇ ਸੁਗਿਆਨਾ। ॥ ॥ ॥ ਜੋ
ਮੇਸਾਹੀ ਜਾਂਨੈ ਰੂਨ ਅਉਰੂਨ ਪੇਅੰਨਾ
ਅਮਉਪਾਸਨਾ ਕਰਤ ਹੇ ਬਹੁ ਕੁਝ ਮਿਤਰੇ ਜਾਂ
ਨਾ। ॥ ਜਿਤੇ ਜੀਵੁ ਜਾਨਗਤ ਮੇਅਸਥਾਂ

੧੮੦
ਵਰਜੀਗਮਹੋਇ। ਖੋੜਾ ਅਵਰ ਖੋੜਾ ਮੇਸ
ਕੁਹੀ ਹੋਤ ਉਦੇਤ। ੨੨੨ ਪਰ ਮੇਸ ਰਸ ਭਜੀਤ
ਮਹਿ ਪੈਠੇ ਏਕ ਸਮਾਂ ਨ। ਤਿਏ ਨਿਸਟਾ ਬਿਨ ਸੇ
ਨਹੀ ਜੋ ਜਾਂ ਨੈ ਸੇ ਜਾਂ ਨ। ੨੨੩ ਈਸਰ ਕਉ ਸਭ
ਠਉ ਰਜੇ ਜਾਂ ਨ ਤਸਮ ਤਾ ਭਾਇ। ਅਤਮ
ਹੋ ਸੇ ਈਨ ਹੀ ਰਹੈ ਪਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਇ। ੨੨੪
ਮਾਇਆ ਕਰਤ ਜੁ ਕਰਮ ਸਭ ਜੀਵ ਅਕਰ

ਤਾਨੋਇ। ਜਾਨਤਾਨੋ। ਜਾਤ੍ਰੇ ਕਉ ਲਖਾਤਿ
ਆਤਮਾ ਸੋਇ। ~~॥~~ ਏਕਾ ਆਤਮਾ ਇਸਾ ਬਿ
ਹੈ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਕੋ ਭਾਵਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਤੇ ਬੀ ਬ
ਰੇ ਲਖੇ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਪਾਵਾ। ~~॥~~ ਆਦਿ ਮੰ
ਤਾ ਸਿਉ ਰਹਤ ਹੈ ਨਿਰਗੁਣਾ ਆਤਮਾ ਸੋਇ।
ਦੇਹ ਮਾਂਉ ਜਨ ਪਰਹਤ ਕਰਮ ਨ ਲਪਤਨ
ਹੋਇ। ~~॥~~ ਜਿਉ ਅਕਾਸ ਸੁ ਫੁਲ ਬਸੇ

ਭੁਤੇ ਪਰਸਤ ਨਾਂਹਿ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਸ ੧੮੧
ਦਾਇ ਪਤਨ ਦੇਹ ਨਾਮਾਂਹਿ॥ ~~੨੨॥~~ ਜਿਉ ਪ੍ਰਕ
ਸਏ ਕੈ ਕਰੈ ਸਭੁ ਜਗ ਸੂਰਜ ਦੇਵਾ॥ ਤਿਉ ਹੀ
ਸਭੁ ਕੀ ਦੇਹਿ॥ ਮਹਿ ਪਰਮਾਤਮ ਕੇ ਭੇਦਾ॥ ~~੨੩॥~~
॥ ਛੇੜ ਅਵਰ ਛੇੜ ਗਕੇ ਭੇਦ ਲਖੈ ਜੋ ਕੋਇ
॥ ਜੀਵ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਅਰੁ ਮੇਖ ਕਉ ਜਾਂਨੈ ਮੁਕਤਿ
ਸੁਹੇਇ॥ ~~੨੪॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਰੀ ਰਾਜੁ~~

ਪ੍ਰਸਿਦਿਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤਿਸਾਹਿ ਜੀਗਾਸਕੇ

ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਗਾਨਿ ਹਮੇਸੇ ਕੀਜੀ ਜੁਗ

ਪ੍ਰਸਿਦਿਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤਿਸਾਹਿ ਜੀਗਾਸਕੇ ॥ ੧

੩॥ ਆਰੇ ਤੇਰੇ ਧਿਆਇ ਕਾ ਮਹਾਤਮ

ਚਾਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਗਾਨਿ ॥ ਤੇਲ

ਛਮੀ ਅਬ ਤੇਰੇ ਧਿਆਇ ਕਾ ਫੁਲ ਕੋ

ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਸੁ ਫੁਲ ਕਰੁ ॥ ਘਟ ਨ ਦੇਸੈ ਮੈ ਏਕ

ਤਰਿਹਾਰਿ ਪੁਰਨਗਰ ਬਾਗ ਤਿਸਨਗਰ ਮੋਇਕ ੧੮੨
ਪੁਰਖਨਾ ਲਿਗਨ ਕਾ ਬਚਨ ਕਰਿਆ ਮੇਰੇ
ਮਕੇ ਬਨ ਜਾਂਦੀ ਹੋ। ਤੂਝੁ ਹਾਂ ਆਈਓ ਤਾਂਝੁ
ਹੁਪੁਰਖ ਹੋਰੁ ਬਨ ਮੇਰਾ ਇਨਿਕ ਲਿਆਇ
ਹਬੁਨ ਕਹਿਕਰਿਗਨ ਕਾ ਉਸੀ ਬਨ ਮੇਰਾ ਆਈ
ਆਗੇ ਤੇਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਨ ਕਾ ਕਉਟੇਲ ਦਾਇ
ਰਦਾ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਇਆ ਹੋ। ਵਹੁ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਿਮਾਇਆ ਆਇਤਨ ਮੇਸਾਂਝ ਪਈ
ਆਇਕਲੀ ਬਨ ਮੇਪਈ ਪੁਕਾਰੈ ਤਾਂਗਨ
ਕਾਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਨ ਤੇ ਨਿਕਾਇਆ ਆਇਆ
ਤਾਂਗਨ ਕਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਕਹਿਆ
ਅਬ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਇਆ ਹੈ ਆਇਤਨ
ਮੇ ਆਇਕਾ ਸਿੰਘ ਆਇਆ ਤਾਂ ਵਹੁਗਨ ਕਾ
ਰੁਹੀ ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਹੋਗਨ ਕਾ ਮੇ ਤੇ ਨੂੰ ਪਾ

ਟਾਂਗਾ ਤਾਂਗਾ ਨਕਾ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਪਿ ੧੦੩

ਛੇਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸੁਣਾਇ। ਤੇ ਪਿ

ਛੇਲੇ ਜਨਮ ਕਿਆ ਬੁਰਾ ਕਰਿਆ ਬਾ

ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਮੇ ਪਿ

ਛੇਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬਾ। ਟੂਠ ਬ੍ਰਹ

ਬੋਲਦਾ ਬਾ। ਨੀਉ ਕੀਉ ਕਰਿ ਮੇ ਪਰਾਇ

ਆਪਨੁ ਲੈ ਆਂਦਾ ਬਾ। ਮੇ ਸੇ ਹੀ ਕਰਤੇ

ਕਰਤੇ ਇਕਦਿ ਨ ਧਨ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਸਵੇਰੇ
ਕੀਵੇਲਾ ਚਲਿਆ ਜਾਵਾਥਾ। ਉਸੀ
ਵੇਲੇ ਮੇਧੇ ਝੁਮੇਰਿ ਰੂਪ ਫਿਰਿਆ। ਤਾਂ ਮਰ
ਗਇਆ। ਤਾਂ ਜਮ ਮੈਂ ਨੇ ਮਾਰ ਦਾ ਲੇਚ
ਇਆ। ਤਾਧਰ ਮਰ ਗਇ ਪੁਛਿਆ।
ਏਹ ਕਉ ਫਾਹੈ। ਤਾਂ ਜਮ ਕਹਿ ਆਏ ਹਥ
ਹਮ ਫਾਹੈ। ਅਰੁ ਬਡਾ ਕਪਟੀ ਹੋ। ਅਰੁ

ਲੇਭੀਥਾ॥ ਤਾਂਧਰਮਰਾਇਕਰਿਆਗਇਸ ੧੮੪

ਨੇਸਿੰਘਕਾਜਨਮਦੇਵੇ॥ ਤਾਂਮੈਨੇਸਿੰਘਕਰਿ

ਆ॥ ਤਾਂਧਰਮਰਾਇਕਰਿਆਰੈਬ੍ਰਹਮਨ ਸਿੰਘਤ੍ਰਿ

ਖਉਰੋਈਓ॥ ਅਰੁਪਾਪਿਉਈਓ॥ ਅਰੁਜੇ

ਜੋਪਾਪਿਉਵੈਤਿਨਾਕਉਖਾਇਆਕਰਿ॥

ਅਰੁਜੇਕੋਈਹਰਿਕਾਰੁਕਾਤਿਉਵੈਸਾਸੋਰੇ

ਵੇ॥ ਤਿਨਕੋਨੇਵੈਮਤਿਜਾਇਆਕਰੁ॥ ਤਾਂ

ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਆਹੋ ਬਿਰੁ ਚਾਰਨ ਗਨ ਕਾ ਤੁ
ਪਾਪ ਨਹੈ ਮੇ ਤੈਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਗਾ ॥ ਇਤਨੀ ਬਾਤ
ਕਹਿ ਕਾਰਿ ਗਨ ਕਾ ਕਉ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਾਇ ਲੀਅ
॥ ਤਾਂ ਜੰਮ ਗਨ ਕਾ ਕਉ ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਾਸ
ਲੇ ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜੀਨੇ ਆਰਿ
ਆ ਕਰੀ ॥ ਇਸ ਕੋ ਚੰਡਾਲ ਨੀਕੇ ਜਨਮ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਉਸੀ ਜਨਮ ਖਿਖੈ ਉਸ ਕੋ ਕਈ

ਬਰਖਾਥੀਤਕਾਏ॥ਤਾਏਕਾਦਿਨਵਹੁਨਰਬਨ ੭੧੮੫
ਨਦੀਓਰਨਲੀਜਾਂਦੀਬੀ॥ਤਹਾਂਇਕਸਾਧ
ਸੀਰੀਤਾਜੀਕੇਤੇਰਵੇਧਿਆ॥ਇਕਾਪਾਠਬੇਠ
ਕਰਦਾਬਾ॥ਤਹਾਂਉਸਨੇਸੁਹਿਅਗਾ॥ਉਸੀਵੇਏ
ਉਸਕੇਪ੍ਰਾਂਫੁਟੇ॥ਵੇਵੇਵੇਹੀਪਾਈ॥ਬਿਬੰਨ
ਅਏ॥ਤਿਸਪਰਬੇਠਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਚਲ
॥ਤਾਂਉਨਸਾਧਕਹਿਅਤੇਕਉਫਪ੍ਰੰਨਕਰਿਅ

ਭੈ।। ਨਿਸਕਰਤੁ ਬਿਬਾਂਨਪਰਿਬੋਠਕਰਿਬੋਕੁ
ਠਕਉਚਲੀਭੈ।। ਤਾਂਉਸਕਹਿਆ ਤੈਕਛੁਪ
ਕੁਆਰੈਸੇਮੇਸੁਫਿਆਰੈ।। ਤਿਸਕੇਸੁਨਤੇਹਿ
ਮੇਰਿਗਲਨਿਕੀਵੇਹਤੇਛੁਟੀਹੈ।। ਨੇਵੁਵੇਹੀਪ
ਈਹੈ।। ਬਿਬਾਂਨਆਇਆਰੈ।। ਤਿਸਮਹਿਬੋਠ
ਕਰਿਬੋਕੁਠਕਉਚਲੀਹਾਂ।। ਜਾਂਚਲਨੇਲਗੀ
ਬੋਕੁਠਕਉ।। ਤਾਂਕਹਿਆਕਿਛੁਮੇਸਾਭੀਇ

ਲਾਜੋਰੇਵੈ। ਏਹ ਸਿਪਾਬ ਨ ਮਹਿ ਹੋ ਨਿਨ ਪਰਿ ੧੮੬
ਲੇਜਨ ਮਮੋਨੋ ਖਾਸਾ ਬਾ। ਤਿਸ ਕਾ ਭੀ ਉਧਾਰ
ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਫਕਰਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਤਾ ਜੀ
ਕੋ ਤੋਰ ਵੇਧਿਆ। ਏਕੋ ਸੋਲ ਕਕਾ ਪੁਨ ਮੇਸਿ
ਪਕੇਨ ਮਿਤ ਕਰਿਆ। ਤਾਂ ਉਨ ਸਿਪਾਭੀ ਤਾ
ਤਕਾਲ ਹੀ ਨੇ ਵੇਦੇ ਹੀ ਪਾਈ। ਬਿਬਾਂ ਨ ਪਰਥੇ
ਠਕ ਰਿਖੈ ਕੁਠ ਕਉ ਸਿਧਾਰੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇ

ਨਾਨੀ ਕਹਿਆ ਆਹੇ ਲਛਮੀ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ
ਤੇਰੇ ਵੇਖਿਆ ਇਕਾਏ ਹੁਫਲ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਤੇ
ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਤਾਸੀ ਪਦਮ ਪੁਰਾਣਾ ਜੀ
ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਮ
ਤੇਰੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ੧੨॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਦੀ
ਪਰਮ ਜੁਝਿਤ ਮਾਰਿਆ ਨਸੇ ਤੇ ਕਉ ਦੇਤ ਬਤ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿਜਾਨ ਕੇ ਮੁਨਾਸਭੀ ਰਹੈ ਮੁਕਤ ਕੇ ਪ

ਇ॥੧॥ ਜਗੀਰਾਗਾਨੈਸੇਵਕੈਮੋਰੇਲਹਿਇਸ ੧੮੭
ਰੂਪਾ॥ ਪੁਲੈਬਿਥਾਤਿਨਕਉਨਹੀਪਤ੍ਰੇਨਤੇਭ
ਟਕੁਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਵਿਰਤਮਮਨੋਨਿਰੇਤਾਂ
ਹਿਨਗਰਭੈਰਾਖਾ॥ ਉਪਜਾਵਤਿਸਭਜਗਤ
ਕਉਮਰਜਨਨਿਤਮਭਿਲਾਖਾ॥ ਜੋਜੋ
ਮੁਰਤਿਹੋਤਹੇਸਭਜਨਨਮੇਆਇ॥ ਤਿਨਕੈ
ਹਉਹੀਬੀਜੋਹੋਮੇਹੀਪਤਾਅਰੁਮਾਇ॥

ਸਤਰਜਤਮਜੇਗੁਫਾਮਾਇਆਹੀਤੇਜਾਂਨ
ਮਦੇਹਮਾਇਆਜੀਵਕਉਇਹੀਬਾਂਧਤਿਅ
ਨਾ॥ ਨਿਰਮਲਾਮਰੂਪਕਾਸਕਰਿਸਤਿਰੁ
ਫਸਾਂਤਸੁਭਾਇ॥ ਗਿਆਨਜੀਰਿਸੁਖਸੀ
ਗਿਸਿਉਬਾਂਧਤਿਜੀਵਹਿਅੰਦਿ॥ ਰਜ
ਗੁਫਾਰਜਸਰੂਪਹੈਤ੍ਰਿਸਨਾਂਸੀਗਿਕੇਹੇਤਾ॥
ਕਰਮਸੀਗਕਰਜੀਵਕਉਐਸੇਬੀਧਨਿਦੇਤਾ॥

ॐ ਹੇਤ ਜੁਤ ਮ ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਮੇਹ ਤ ਸਭ ਕੇ १८८

ਤੀਯਾ ਆਲਸ ਨਿੰਦਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਲਤਾਇ

ਨ ਸਿਉ ਬਾਂਧ ਤਿ ਜੀਵਾ ॥ ਸਤ ਗੁਣ ਸੁਖ

ਮੇ ਬਢ ਤਿ ਹੇ ਕਰਮ ਰਜੇ ਗੁਣ ਹੋਇਆ ਆਲ

ਸ ਮੇਤ ਮ ਗੁਣ ਬਢੈ ਰਹਤੁ ਗਿਆਨ ਸਭ

ਖੋਇ ॥ ਰਜ ਗੁਣ ਤ ਮ ਗੁਣ ਪੇਲੈ ਕੇ ਰਹੈ

ਸਤ ਗੁਣ ਪੁਰਾ ਰਜ ਸਤ ਗੁਣ ਪੇਲੈ ਜੁਤ ਮ

ਰਜਸਤਤਮਹੈਦੂਰ॥੧੦॥ ਸਭਦੁਆਰਨਕੇ
ਦੇਹਮੇਨਿਨੇਪ੍ਰਕਾਸਤਗਿਆਨਾਤਿਨਹਿਬ
ਦਿਓਸਤਿਗੁਣਤਹਾਂਅਰਜਨਯਹਤੂਮਾਂਨਾ
॥੧੧॥ ਬਨਛਤਿਰਜੇਗੁਣਹੈਜਹਾਂਨਰਸਰੀਰ
ਮੇਆਇਲੇਕੁਕਰਮਉਦਮਅਸਮਾਇਨ
ਹਿਦੇਤਪ੍ਰਗਟਾਇ॥੧੨॥ ਅਰਜੂਨਬਹੀ
ਕਰਤਹੈਤਮਗੁਣਆਇਪ੍ਰਕਾਸਾਅੰਸ
ਲ

ਮੇਹਆਰੀਆਨਤਬਮਨਮੋਕਰਤਬਿਲਾ ੧੮੫

ਸਾ॥ ਜੋਸਤਿਗੁਰਕੀਬਿਤੋਤੋਜੈਜੀ

ਵਨਿਜਦੇਹੁ। ਤਉਰੀਆਨੀਕੋਲੋਕਮੇਜਾ

ਇਕਰੋਸੋਗੇਹੁ। ਰਜਾਮਹਿਤਜੈਪ੍ਰਾਂਫਾਕ

ਉਕਰਮਵੰਤਪਾਰਿਜਾਇ। ਤਮਗੁਰਮੇ

ਜੋਮਰਤਹੈਪਸਮਾਂਤਪ੍ਰਗਟਾਇ॥

ਸੁਕ੍ਰਤਿਕਰਮਤੇਹੋਤਹੈਸਾਂਤਕਫਲਮਤਿ

ਸ੍ਰੁਛਾਰਜਗੁਰਕੇਫਲਦੁਖਹੈਤਮਅਰਿ
ਅੰਨਫਲਤੁਛਾ। ਲੇਕੁਰਨੇਗੁਰੁਤੇਰੁ
ਇਥੇਸਤਗੁਰੁਤੇਹੈਗਿਆਨਾਤਮਗੁਰੁਹੈ
ਤੇਬਿਆਕੁਲਤਮੇਹਮਾਦੁਰਮਾਰਿਅੰਨ
ਸਾਂਤਕਉਚੇਜਾਤਹੈਰਾਜਸਾਮਧਮਲੇ
ਕਾਤਮਸਜਾਤਮਧੈਰਾਤਨਪਾਵਤਬਹੁ
ਬਿਧਸੇਕਾ। ਗੁਰੁਹੀਕਉਕਰਤਾਰਿਕਰ

ਜਾਂਗੋਗਿ ਮਾਂਟੀ ਕੋਇ। ਲਖੈ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਤੇ ਪੈ ੧੫੦
ਸੇ ਮੇਲੀ ਨ ਸੁਰੇਇ। ੧੫੧ ॥ ਵੇਹ ਕਰਤ ਜੀਤੀ ਨ
ਗੁਣ ਤਿਨ ਕਉ ਵੇਹ ਤਿਆਗਾ। ਜਨਮ ਮਿਤ ਚੁ
ਖ ਤੇ ਛੁਟੈ ਰਹੈ ਮੁਕਤਿ ਮਹਿ ਪਾਗਾ। ੧੫੨ ॥
ਮਿਟੈ ॥ ਜਿਨ ਲਾਖੈ ਤੀਨ ਗੁਣ ਤੇ ਕਲਛ
ਨ ਕਉਣਾ। ਤਾਂ ਕਉ ਕੈਸੇ ਮਨ ਚਾਰਹੈ ਤੁਮ ਮੇਸੇ
ਕਹੈ ਜਉਣਾ। ੧੫੩ ॥ ਮੁਖਿ ਭਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰ

ਆਰਿਅਮਾਨਮਰੁਕਰਮਕਉਜੋਜਾਂਨੇਤੀਆ
ਮਾਂਤਿ। ਬਿਨਪਾਏਚਾਹੈਨਹਿਲਹਿਸੁਖਪਾਏਨ
ਹਿ। ~~ਭਾਗ~~ ਉਦਾਸੀਨਬੈਠੈਰਹੈਸੁਖਦੁਖਚਪਲ
ਨਹੈਇ। ਗੁਣਸਭਕਾਰਜਕਰਤਹੈਇਉਜਾਂਨੇ
ਜੋਲੈਇ। ~~ਭਾਗ~~ ਦੁਖਸੁਖਕਉਸਮਕਰਗਾਨੈਕ
ਚਨਮਾਈਭਾਇ। ਪ੍ਰਿਅਮਪ੍ਰਿਅਕਉਤਲਗ
ਨੈਉਸਤਤਿਨਿਦਇਕਗਾਇ। ~~ਭਾਗ~~ ਤੁਲਮਾਂਨ

ਅਪਮਾਂਨਅਰੁਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਜਾਂਹਿ। ਸਭੁ ੧੮੧

ਅਰਿਭੁਨਕਉਤਜੇਗੁਫਾਤੀਤਕਹਿਤਾਂਹਿ।

੨੫॥ ਮੇਕਉਜੇਵ੍ਰਿਤ੍ਰੁਗਾਤਿਸਿਉਸੇਵੈਚਿਤ

ਕੇਚਾਇ। ਸੇਤੀਨੇਗੁਫਾਕਉਲਚੇਰਹੈਪਰਮ

ਗਤਿਪਾਇ। ੨੬॥ ਅਰਜਨਹਉਹੀਬ੍ਰਹਮ

ਤੋਮੁਕਤਿਜੁਮੇਰੇਰੂਪਾ। ਹਉਆਬਿਨਾਸੀਧਰ

ਮਤੇਆਨੰਦਪਰਮਅਨੂਪਾ। ੨੭॥ ਆਨੰਦ

ਕੋਹ ਉਧਾਂਸੇ ਪਤੀ ਰੂਤ ਜੇ ਤੇ ਨਾ ਮ ਕੋਟ ਕੇ
ਥਸ ਕਰੇ ਹਉ ਨਿਜ ਰੁਗ ਤਿ ਕਰੇ ਨਾ ॥੨੬॥
ਤਸੀ ਤਸੀ ਦੁਤਰੀ ਤਸੀ ॥ ਅਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਦਿਸਾ ਜਿਨ ਕਾਸਾਸੁ ਤਸੀ ॥ ਮਤਾ ਮਤਾ
ਬੁਝਿ ਬੁਝਿ ॥ ਦਿਤੁ ॥ ਤਿਹੀ ॥ ਨਤੁ ਰਿਖੇ
ਧਿਸਾ ॥ ਮਤਾ ॥ ਮਾਰੇ ਚਉਦੇ ਦੁਧਿ ਮਾਇ
ਕਾਮ ਹਾਤ ਮਚਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕੇਵਲਾਚ

ਹੇਲਛਮੀਅਬਚਉਚਵੇਧਿਆਇਕਾ ॥ ੧੫੨

ਫਲਕੋਹੋਤੁਸ੍ਰਵਲਕਰਹਾਉਤਰਦੇਸ

ਕਸਮੀਰਬਿਖੇਸੁਰਸਤੀਛਕੁਤੀਰਬਹੋਤਹੰ

ਕੋਪੀਤੁਮਹਾਂਵਿਨਿਆਵਿਤਹੋਅਰੁਕਸ

ਮੀਰਕੋਰਾਜੇਕਾਨਾਂਮਸੁਰਬਰਮਾਥਾਅਰੁ

ਰਾਜਸਿਪਲਾਣੀਪਕਾਥਾਤਿਸਰਾਜੇਨਾਲ

ਬਹੁਤਕਸਮੀਰਕੋਰਾਜੇਕੀਪ੍ਰੀਤਿਬੀਤਿਨ

ਕਸਮੀਰ ਕੋਰਾ ਜੋ ਕੋ ਬੰਦੁ ਬੰਦੁ ਮੋਤੀ ਲਾਲ
ਜਾਵਾ ਹਰ ਦਰਿਆ ਏਥੇ ਕੋ ਬੰਦੁ ਤੇ ਭੋਜਾ ॥ ੩ ॥
ਕਸਮੀਰ ਕੋਰਾ ਜੋ ਨੇ ਮਨ ਮੋ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰੀ
ਮੇਰੇ ਸੇਵਕਿ ਆਵਸਤੁ ਭੋਜਾ ਏਕ ਦਿਨ ਵਜੀ
ਰਤੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਕੋ ਹੋ ਸੇ ਮੈ ਭੀ ਭੋਜ
॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿ ਆਮ ਹਾਂਗਾ ਜਾਨੀ ਜੋ ਦਸ
ਤਉ ਹਾਂਗੇ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਸੇ ਤੁਮ ਭੋਜੀ ॥ ਤਾਂ ਗਾਏ

ਕਹਿਆ ਆਵਰੁ ਵਸਤ ਤਉ ਉਹੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ॥ ੧੬੩ ॥
॥ ਪਰ ਉਹੰ ਸਿਕਾਰੀ ਕੁਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਕਸਮੀ ਹਰੇ
ਗਨੇ ਨੇ ਦੇਇ ਸਿਕਾਰੀ ਕੁਤੇ ਕੁਛੋ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸੁ
ਇਨੇ ਕੀ ਆਂਜੀ ਜੀਰੀ ਆਯ ਆਰਮਖ ਮਲਕੀ
ਆਗਦੀ ਆਯੋ ਡੇਲੇ ਮੇਥਿਠਾਇ ਕਰਿ ਕੁਛੋ ॥
ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਕਾਰਾ ਜਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿਨਭੁਇ
ਆ ਕਹਿਆ ਆਵਰੁ ਤਾ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ॥ ੧੬੪ ॥

ਰਕੁਤੇਨਬੋ। ਕਹਿਅਭੁਲਾਕੀਆਮੇਰੇਮਿਤ
ਸਿਭੁਜੇਯੋ। ਜਾਂਕਿਤਨੇਕਦਿਨਬੀਤੇ। ਤਾਂਇਕ
ਦਿਨਗਜਾਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਚਲਿਆ। ਅਉ
ਰਭੁਗਿਸਿਕਾਰਕਉਚਲੇਬੋ। ਤਾਂਸਿਪਲਾਟੀ
ਪਕੇਰਾਨੇਨੇਹਰਸਰਾਜੇਨਾ। ਲਿਸਰਤਬਧੀ।
ਉਨੇਨੇਆਪਸੇਮੇਕਹਿਆਗਿਸਕਾਕੁਤਾਸਿ
ਕਾਰਮਾਰੇਸੇਕੁਤਾਜਿਤੇ। ਸੇਰਾਨੇਕਤਲੇਕਾ

ਘੋੜਾ ਲੈਵੇ। ਕਰੇ ਭੁਲਾ ਜੀ। ਤਾਂ ਸੁਭਾਹਾ ॥ ੧੮੪ ॥
ਜਿਸ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਸੁਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡੇ। ਇਕ ਸ
ਸੇ ਪਿਛੇ। ਵਹੁ ਸਸਾ ਭਾਗਿਆ ਜਾਇ। ਵਿਕ
ਤੇ ਪਿਛੇ ਲਗੇ ਜਾਂਗੇ। ਜਾਂ ਸਸਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ
ਨਿਕਲ ਗਾਇਆ। ਤਾਂ ਹੋਰ ਨਾ ਰਾਜਿਆ ਕੇ
ਸੁਆਂ ਨੂੰ ਸੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਹੀ ਗਾਇਆ। ਅ
ਰੁਸ ਸੇ ਕੋ ਪਕੜ ਲੀਆ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ

ਸੋਰਪਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਵਹੁਕੁਤਾ ਸੋਰਸੁ ਫਕੇ
ਦੁਇ ਚਿਤਾ ਭੁਇਆ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਸਸਾ ਛਰਾ
ਇਕ ਰਿਫਰ ਭੁਗਾ॥ ਸੁਆਂ ਨ ਕੇਵੇ ਦੇਵੇ ਨੇਲ
ਗੇਸ ਸੋ ਕੇਸ ਸੇਕਾਰੁ ਪ੍ਰਠ ਉਰਠ ਉਰਗਿ ਵਤ
ਜਾਵੈ॥ ਤਹਾਂ ਇਕ ਸਾਧ ਬਨ ਮੇ ਬੇਠਾ ਬਾ॥
ਤਪ ਸਿਆਕਰ ਵਾ ਬਾ॥ ਅਰੁ ਤਹਾਂ ਤਲਾ
ਉ ਬਾ॥ ਜਲ ਨਾ ਲਿਭੁ ਰਿਅਾ ਜੇਇਆ ਬਾ॥ ਉਸ

ਤਲਾਉਮੇਸਸਾਜਾਇਗਿਫ਼ਿਆਪਿਛੇਤਸੁ ੧੫੫
ਅੰਨਭੀਜਾਇਪਹੁਚਿਆਸੁਅੰਨਭੀਤਲਾ
ਉਮੇਆਇਗਿਫ਼ਿਆਤਹਾਂਤਤਕਾਲਦੋਨਕੀ
ਦੇਹਛੁਟੀਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈਘਬਾਂਨਪਰ
ਬੈਠਕਰਿਬੈਕੁੰਠਕਉਚਲੇਆਇਤਨੇਮੇਰਾ
ਜਾਭੀਆਇਆਜਾਂਦੇਏਤਾਂਸਸਾਅਰਕੁ
ਤਾਂਦੋਨਕੀਦੇਹਪਈਹੈਤਾਂਗਾਜੰਦੋਨਕਉਪੁ

ਛਿਆਗ ਤੁਮ ਕਵਟ ਲੋਹੇ ਤਾਂ ਉਨਾ ਨੇ ਕਰਿਆ
ਤੇਰਾ ਜਾਮੇ ਵਹਿਸਿ ਸਾਹਾਂ ਅਰੁ ਏਹ ਵਹਿ ਕੁਤ
ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਣੇ ਲਾਗੇ ਹੇਰਾ ਜਾ ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਂ
ਤੇਰੇ ਹੀ ਤੇਰੇ ਮਾਰਾ ਉਧਾਗਿ ਕਰਿਆ ਹੈ ਤੁ
ਰਾ ਕੇ ਕਰਿਆ ਧਨ ਭਾਗਮੇਰੇ ਤੁਮਾਗਾ ਉਧ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਮ ਮੇਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹੇ ਤੁਮ ਕ
ਉਨਾ ਪੁਨ ਤੇ ਉਧਰੇ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦੇ ਨੇ ਕਰਿ

ਮਾਹਮਨਹੀਜਾਨਲਤੇ। ਪਰਇਸਨਲਕੇਵੁ ੧੫੬
ਹੋਤੇਹਮਾਰੀਗਾਤਿਭੁਈਯੋ। ਇਤਨਿਬਾਤਕ
ਹਿਕਾਰਿਵੇਦੇਨਬੈਕੁਠਕਉਸਿਧਾਰੇ। ਤਾਂਗਾ
ਜੇਨੇਸਾਧਤੇਪੁਛਿਆਹੇਸਾਧਜੀਮੇਇਹੁਕ
ਉਤਕਨਹੀਜਾਨਿਅਨੀ। ਸਸਾਅਰੁਸੁਅੰ
ਨਾਇਸਪਾਣੀਮੇਗਿਰੇਬੇਜੀ। ਉਨਕੇਤਹਾਂਤਿ
ਤਤਕਾਲਪ੍ਰਾਂਫੁਛੁਟਕਰਿਵੇਵੇਦੇਹੀਪਾਈਯੋ।

੨੨੨

ਬਿਬਾਂਤਾਪਰਬੈਠਕਰਿਬੈਕਠਕਉਸਿਧਾਰੇ
ਤੇਜੀਘਾਇਹੁਕੈਸਾਹੇਜੀਤਾਂਸਾਧਕਹਿਮਾਮੇ
ਰੇਗੁਰੂਕਾਨਾਂਮਮੇਗੁਵੀਰੈ। ਸੇਰਾਨਾਮਸੁਸਰ
ਮਾਂਹੈ। ਸੇਰਾਗੁਰਈਹੰਚਰਨਪੈਵਦਾਹੈ। ਪਰ
ਪਾਵਿਤ੍ਰਹੋਇਕਰਿਸ਼ੀਗੀਤਾਨੀਕੇਚਉਦੇ
ਪਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰਤਾਹੈ। ਗੁਰਮੇਨੁਸਮ
ਭਾਵੈਹੈ। ਤਾਂਗਾਨੇਕਹਿਮਾਹੇਸਾਧਜੀਨਾਪੁ

ਰਨਭਾਰਹੈ ਤਾਂ ਸਾਧਾ ਕੇ ਚਰਨ ਕਰ ਮਿਤ ੧੫੭
ਪਾਈ ਐਹੈ ॥ ਇਨ ਕੇ ਫਲ ਧੂਨ ਕਰਿ ਆਹੈ
ਜੀ ॥ ਜਿਤ ਕਰਿ ਇਨ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ
॥ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਉਪਕਰਿ ਏਹੁ ਬਿਤਤ ਸੁਫਲ
ਵਹੁ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਸਾਧਾ ਨੇ ਕਰਿ ਆਹੈ ਰਾਜਾ ਮੈ
ਤੁਮ ਕੀ ਇਨ ਕੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਬਾਤ ਕ
ਹਿ ਸੁਫਲਾ ਵਹੁ ਹਾਂ ॥ ਹੋਰਾ ਜਾਇਹੁ ਸਸਾ ਪਿਛ

ਏਨਾਨਮਾਬਿਖੇਬ੍ਰਹਮਣਾਥਾਅਪਨੇਧਰਮ
ਤੇਰ੍ਹਿਸਟਕੁਇਆਥਾਅਰੁਇਹੁਕੁਤੀਪਿ
ਛੇਨਾਨਮਾਬਿਖੇਇਸਕੀਇਸਤੀਬੀ।
ਬ੍ਰਹਮਣਾਇਕਵਿਨਇਸਤੀਕਉਪਿਧੁਇ
ਅਥਾਤਾਂਇਸਅਪਨੇਕੁਰਤਾਕਉਬਿਖ
ਦੇਇਕਾਰਿਮਾਰਿਅਥਾਜਾਂਇਹੁਮੁਈਤ
ਦੇਨਕਉਜਮਮਾਰਗਿਕਉਲੇਗਇਅ

ਗਾਨੋਧਰਮਗਾਇਪਾਸਾਤਾਂਧਰਮਗਾਇ ੧੫੮

ਆਗਿਆਕਰੀਯਾਇਸਬ੍ਰਹਮਣਕਉਸਸੇ

ਕੇਜਨਮਪਾਵੁਥਾਅਗੁਇਸਬ੍ਰਹਮਣੀਕਉ

ਕੁਤੇਕੇਜਨਮਪਾਵੁਥਾਤਾਂਇਨਾਦੇਨਾਨੇਕਉ

ਆਹੇਰਾਜਾਜੀਹਮਾਰਾਉਧਾਰਕਬੋਧੈਕੁ।

ਤਾਂਧਰਮਗਾਇਕਹਿਆਬਨਮੈਇਕਸਾ

ਧਰੀਤਾਪਾਠੀਰਹਦਾਹੈਤਿਸਕਾਚਰਨੇ

ਦਕਤੁਮਰਿਅੰਗਕੇਲਗਗਾ/ਤਾਤੁਮਾਰਾ
ਉਧਾਰੋਭੰਦੇਗਾ/ਧਰਮਰਾਇਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕ
ਰਿਏਹਕ੍ਰਿਤਾਰਥਭੁਏਹੈ/ਤਾਰਜੇਡੰਡਉ
ਤਕਰੀਏ/ਅਪਨੇਕਰਿਆਇਆਆਇ
ਕਰਾਇਕਬ੍ਰਹਮਲੋਕਕਰਿਆ/ਤੂਰੀਤਾਕੇ
ਚਉਦਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਕਰ
ਆਕਰਾਗਾਨਾਭੀਸੁਨਕਰਿਕ੍ਰਿਤਾਰਥਭ

ਇਆਗ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਿ ਆਹੇ
ਲਛਮੀ ਚਉਦਵੇਈਯਿਆਇ ਕਾਫਲੁ ਏਹੇ
ਸੇ ਤੇ ਸੁਨਿਆਹੇ॥ ਇਕਾਦਸ਼ ਪੰਚਮ ਪੁਰਾਣ ਸ੍ਰੀ
ਸ਼੍ਰੀ ਸਰਸਵਤੀ ਦੇਵੀ ਰਚਿਤਾ। ਤਮ ਹਰਿ। ਜਿ
ਤੁਝ ਹਰਿ। ਜਿਸੁ॥ ਇ॥ ੧੫॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦੇਵੀ
। ਉਰਧ ਜਨਨੁ ਸਾਖਾਤ ਰੇਆ ਬਿਨਾਸੀ ਇਹੁ ਸ੍ਰੁ
ਥਾ॥ ਬੇਨ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨਾਨ ਏਸੇ ਜਨੇ ਸਭੁ ਅਰਥ

੧੫੬

ਗੁਣਸੀਚੀਸਾਖਾਬਨੀਬਿਖਿਆਪਲ
ਦੁਗਾਇ। ਜਰਫੇਲੀਕਰਮਨਬਧੀਮਨੁਖ
ਲੋਕਮੇਆਇ। ਆਦਅਤਿਨਹੀਜਾਂਨੀ
ਮੇਥਾਂਨਰੂਪਨਹੀਜਾਇ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਅਸੀਗਹਬੀ
ਆਰਲੈਦੁਸਹਮੁਲਤਰੁਛਾਹਿ। ਚਾਰੀ
ਕਰੇਤਾਂਠਉਰਕੀਫਿਰੇਨਤਾਂਕੋਪਾਇ। ਸਿ
ਸਟਿਭਈਜਾਂਪੁਰਖਤੇਤਾਂਕੀਸਰਨਿਸੁਜਾਇ

॥ ਕੰਮ ਸਿਰਾ ਅਰੁ ਮੋਹ ਤਜਾ ਆਧਿਆਤਮ ॥ ੨੦ ॥

ਮਾਨਿ ਜੋਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਾਜਿ ਤਾਂ ਕਉ ਲੰਭੇ

ਆਬਿਨਾਸੀ ਜੋ ਕੋਇ ॥ ੫ ॥ ਪਾਵ ਕਰ ਦੁਆਰੁ

ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤਾਂ ਹਿਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਫਿਰੈ ਨ ਤਾਂ ਕਉ

ਪਾਇ ਕੋ ਸੋਹੈ ਮੋਹ ਦਾਸਾ ॥ ੬ ॥ ਜੀਵੁ ਲੋਕ ਮੋਹੀ

ਵਜੋ ਆਬਿਨਾਸੀ ਮੋਹੁ ਪਾਸਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਜੋਇ

ਦੀ ਅਨਾਦਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕੂਪਾ ॥ ੭ ॥ ਜਾਸਰੀ

ਰਕਉਤਜਤਹੋਜਹਾਂਕਰੇਸਨਬੀਧਾ॥ਇੰਦ੍ਰੀ
ਸਰਜੀਰਿਹਿਵਾਉਸਿਗਾਜਿਉਰੀਧਾ॥੨੨॥ਸ੍ਰਵ
ਨਨੈਨਅਰੁਨਸਕਾਤੁਚਾਰਸਨੰਅਰੁਜਾਂਨਾ
ਇਨਕਉਗਹਿਮਨਸਿਗਿਲੇਲਹਤਜੀਉਬਿਰਿ
ਆਨਾ॥੨੩॥ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਨਿਕਸਤਰਹਤਕਰ
ਭਾਬਿਖੈਕਉਰੇਗਾ॥ਮੂੜਜੀਉਕੈਨਹਲਧੇਲਧੇ
ਸੁਰਿਅਾਂਨਿਏਗਾ॥੨੪॥ਜੇਗੇਸ੍ਰਰਜਤਨਾ

ਕੀਏ ਦੇਖਾਤਿ ਹੋਇ ਅਮਾਂਹਿ। ਮੂਰਖ ਜਤਨ

ਕੰ ੧

ਕਰਤ ਹੋ ਜੀਵੇ ਦੇਖਾਤਿ ਨਾਂਹਿ। ੧੧॥ ਤੇਜ ਜੁ ਹੋ

ਆਇਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਹੋ ਸਿਸਾਰਿ। ਨਿਦ ਮਾਂਹਿ

ਰੁਮਗਾਨਿ ਮੇਸੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰਧਾਰਿ। ੧੨॥ ਧਾਰਤਿ

ਹਉ ਸਰੁ ਜੀਵ ਕਉ ਕਰ ਪੁਰਮੀ ਪਰਵੇਸਾ ਪੇਖ

ਤਹਉ ਹੀ ਅਉਖਦੀ ਹਉ ਰਸੇ ਮੇਸ ਭੁਭੇਸਾ॥

੧੩॥ ਹਉ ਹੀ ਜਠਰਾ ਅਗਾਨਿ ਹੋ ਸਰੁ ਦੇਹ ਨਿਕੇਮ॥

ਹਿ॥ ਪ੍ਰਾਂਨ ਅਪ੍ਰਾਂਨ ਸੁਭਾਇ ਸਿਉ ਭਾਰਤਿ ਅੰਨ
ਪਚਾਰਿ॥ ੧੦॥ ਸਭੁ ਕੇਹੀ ਅਮੋਹ ਉਰਹੈ ਮੇਤਰੀ
ਅੰਨ ਬਿਸਥਾਰਿ॥ ਬਿਨ ਸਭੈ ਮੋਕ ਉਕਹਤਿ ਮੇ
ਤਿਨ ਕਉ ਕਰਤਾਰਿ॥ ੧੧॥ ਲੋਕ ਮਾਂਝੁ ਦੇ ਪੁਰ
ਖਹੈ ਫੁਰਮਾਰੁ ਅਫੁਰ ਰੁਇ॥ ਫੁਰ ਸਰੀਰ ਕਉ
ਕਹਤਿ ਹੈ ਅਖਰ ਕੀ ਉਕਹਾਇ॥ ੧੨॥ ਉਤਮ
ਪੁਰਖ ਸੁ ਅਉਰਹੈ ਪਰਮਾਤਮ ਕੇ ਭੋਲਾ ਤਿਨ ਲੋ

ਕੋਕੋਧਰਤਹੇਕਰਕੋਨਿਜਪਰਵੇਸ॥ ਛਰ ੨੦੨
ਅਰੁਮਾਫੁਰਤੇਪਰੇਹਉਸਭੁਤੇ॥ ਧਿਕਾਇ॥
ਯਾਂਤੇਬੇਦਅਰੁਏਕਮੇਪੁਰਖਤਮਮੇਨਾਇ॥
॥ ਜੋਕੋਉਮੋਕਉਨਹਿਰੁਜਾਤਿਮੂਰਖਤਾਂਕਉਜਾ
ਨਾਅਰਜਨਜੋਮੋਕਉਰੁਜਾਤਿਤੇਈਜਾਨਸੁਜਾ
ਨਾਫੁਪੀਬਾਤਗੁਥਨਿਜੁਹੋਸੋਤਾਸਿਉਕਹਿਟੀ
ਨਾਪਾਰਬਜੋਜਾਨਤਿਇਹਿਤੇਈਬੁਧਪ੍ਰਦੀਨ॥

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688

ਕਗਉਤ੍ਰੇਸਮੇਤਹਾਂਇਕਗਜਾਬਾਨਾਂਮ ੨੩
ਉਸਕਾਨਰਸਿੰਘਬਾਤਿਸਕੇਮੰਤ੍ਰੀਕਾਨਾਂਮ
ਸਰਬੁਥਾਉਸਗਜਾਕਉਸਰਬੁਥਮੰਤ੍ਰੀਕਾ
ਰੋਰੇਸਾਬਰੁਤਬਾਮਨਮੇਕਹੈਇਹਪ੍ਰਧਾਨ
ਭਲਾਹੈਅਰੁਇਸਸਰਬੁਥਮੰਤ੍ਰੀਕੇਮਨਮੇ
ਕਪਟਬਾਮਨਮੇਵਿਚਾਰਕੀਆਕਰੈਐ
ਇਸਗਜਾਕਉਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਮਾਰੈਤਾਂਬਰੁ

ਤਦਿਨਗੁਜਰੇਗੋਜੇਏਕਦਿਨਗੁਜਰੇਸੋਇ
ਆਪਣਾਥਾਅਰੁਸਭੁਲੋਕਮਹੇਲੋਕਸੋਏਪ
ਦੁਖੋਸੋਇਸਮੰਤੀਸੋਸਭੁਮਾਰੇਗਾਰਾਨੇਕਭੀ
ਮਾਰਗਾਰਾਨੇਕੀਇਸਤੀਭੀਮਾਰੀਸੋਸਭੁ
ਕੋਮਾਰਕਾਰਿਗਜਆਪਕਰਨੇਲਾਗਾਤਬ
ਕਿਤਨੇਕੁਬਰਖਬੀਤੇ। ਤਾਂਇਨਸਰਗੁਮੰਤੀ
ਨੇਭੀਪ੍ਰਾਨਛੋਡੇਗੋਏਇਸਉਤਮੁਆਤਬਜਮ

ਉਸਕੇ ਮਾਰਤੇ ਮਾਰਤੇ ਲਗਾਏ। ਤਬ ਧਰਮ ੨੪
ਗਾਇਨੇ ਮਾਰਿਆ ਆਨੀ ਨੀ। ਇਸਕੇ ਬਡੇ ਪੈ
ਰਨ ਰਕੁੰਮ ਹਿਤੁ ਲੋ। ਐਸੇ ਹੀ ਸਰਨ ਰਕੁੰ
ਗਾਏ। ਤਬ ਬਹੁਤ੍ਰਿਧਰਮ ਗਾਇਆ ਮਾਰਿਆ
ਨੀ ਨੀ। ਇਸਕੇ ਉਪ੍ਰੈ ਕਾਜਨ ਮਦੇ ਵਧੇ। ਤ
ਬ ਸਿੰਘ ਲਾਨੀ ਪਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੈ ਕਾਜਨ ਮਦੇ
ਆਸੇ। ਇਸ ਪ੍ਰੈ ਕੀ ਦੇਹੀ ਆਜੀ ਰਖੀ॥

ਸੋਘੋੜਾਬਡੋਮੇਲਕਾਥਾਤਬਵਲਜਾਰ
ਘੋੜੇਕਾਉਸਨਗਰਮਹਿਅਗਇਆਉਸ
ਘੋੜੇਕਉਮੁਲਲੀਆਅਉਰਘੋੜਿਆ
ਕੇਸਾਬਲੇਕਰਿਵਹੁਥਾਪਾਰੀਅਅਪਨੇਦੇ
ਸਕਉਆਇਆਘੋੜੇਲੇਆਇਆਤ
ਬਏਕਨਗਰਮਹਿਅਗਇਪਹੁਰਾਤਬ
ਉਸਨਗਰਕੇਰਾਜਾਕਉਲੇਕੇਏਆਇਕ

ਰਿਕਹਿਆ ਾਹੋਗਾ ਜਾਣੈ ਹੋ ਪਾਰੀਆ ਛੇ ਭੁਲੇਖੁ
ਲੇਖੇ ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਮ ਕਉ ਚਾਹੀਐ
ਤਉ ਤੁਮ ਭੀ ਲੇਵਹੁ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸ ਦੁਪਾ
ਰੀ ਕਉ ਬੁਲਾਇਆ। ਤਬ ਉਸ ਦੁਪਾਰੀ ਸੇ
ਭੁਲੇ ਭੁਲੇਖੇ ਮੁਲ ਲੀਏ। ਤਬ ਸਿਪਾਹ
ਦੀ ਪਕੇ ਘੋੜੇ ਕਉ ਭੀ ਮੁਲ ਲੀਆ। ਤਬ
ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦੀਨੀ। ਇਸ ਘੋੜੇ

੨੦੫

ਭੀ ਫਿਰੇਗਾ ਤਬ ਅਉਰ ਘੋੜੇ ਸਭ ਫਿਰੇਗਾ ਜਬ
ਸਿੰਘ ਲਾਏ ਸਕੇ ਘੋੜੇ ਕਉ ਲਾਗੇ ਫਿਰੇਗੇ॥
ਤਬ ਇਸ ਘੋੜੇ ਨੇ ਰਾਜਾ ਕੀ ਓਰ ਦੇਖਾ ਅ
ਰੁਮਿਰ ਹੁਲਾਇਆ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾਇ
ਸਮੇਰੀ ਓਰ ਦੇਖ ਕਰਿ ਮਿਰ ਹੁਲਾਇਆ ਹੇ
ਮੇਕਾਰ ਨ ਕਵਲ ਹੈ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਲਾਬੁ ਲਾਏ ਜੋ ਘੋੜੇ ਕੀ ਪਰੀਖਿਆ ਜਾਵੁ

ਨੇਵਾ ਲੇਖੋ। ਤਿਨ ਕੋ ਪੁਛਾ। ਏਹੁ ਘੋੜਾ ਹਮ ਨੇਮੇ
ਲਲੀਆ ਹੈ। ਜਾਬ ਇਸੇ ਕੋ ਫੇਰੇ ਨੇ ਲਾਗੇ। ਤ
ਬ ਇਸੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਓਰ ਵੇਖ ਕਰਿ ਸਿਰਹਲਾਇ
ਆ ਹੈ। ਸੇਕ ਵਨ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਫਾਥ
ਲੇ। ਹੋਗਾ ਜਾਤੁ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ। ਮਸਤ ਕਨਿ ਵਾਵ
ਤਾ ਹੈ। ਕਿਈ ਤੁਮਾਰਾ ਸਰੂਪ ਵੇਖਤਾ ਹੈ। ਤਬ
ਗਾਜਾ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹਤੋ ਤੇ ਸੇ ਨਹੀ ਜੇ ਹੈ

੨੦੬

ਸੇਹੋ। ਅਬ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਲ ਲੀਆ ਹੋ। ਜਾਬ
ਹੁਤ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਬ ਏਕਾ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਸਿਕਾ
ਰਖੇ ਲੇਨੇ ਚਲਾ। ਤਬ ਉਸੀ ਸਿਖ ਲਾਏ ਸ
ਕੋਘੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾ। ਸੇਘੇ ਫੁੱਲ ਬਹੁਤ ਉਤਾਵਲ
ਥਾ। ਸਿਕਾਰ ਕਉ ਰਾਜਾ ਹਾਥੀ ਸਿਉ ਪਕੜ
ਲਿਆ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਜਾ
ਇਤਨੇ ਮੈਂਦਰ ਹਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਾ ਰਾਜਾ ਕਉ

ਖਾਲਾਹੀ। ਗਾਜਾ ਦੇ ਪੈਤ ਉਬਨ ਮੈ ਏਕ ਕੁਟੀ ੨੭
ਹੈ ਅਤੀਤ ਕੀ। ਤਹਾਂ ਤਲਾਵੁ ਹੈ। ਤਬਰਾ
ਜਾਉਹਾਂਗਾਇਆ। ਪੈਰਾ ਏਕ ਬਿਰਛੁ ਮੈ
ਬਾਧਾ। ਗਾਜਾ ਕੁਟੀ ਆਕੇ ਅੰਦਰ ਕਾਇ
ਆ। ਦੇਖੇਤ ਉਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਾ ਸਿਆ
ਕਰਤਾ ਹੈ। ਮਰੁ ਅਪਣੇ ਬਾਲ ਕਕਉ ਸ੍ਰੀ
ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੋ ਪੰਦ੍ਰਹਿ ਧਿਆਇ ਕਾਪਾਠਪ

ਨਾਵਤਾਰੈ॥ ਤਿਸਕਉ ਏਕਾ ਬਿਰਛ ਕੇ ਪੜ
ਪਰਸੀਰੀ ਤਾਨੀ ਕੋ ਪੰਦ੍ਰੇਵਿਯਿਆ ਇਕਾ
ਧਾਸੇ ਲੇਕਾ ਲਿਖਦੀਆ ਥਾ॥ ਅਚੁਕਾ ਹਰੇ
ਬਾਇਕਤੁ ਪਲਾਏ ਫਿਰਤਾ॥ ਇਸਕਉ ਕੀਠਕ
ਰਤਾ ਫਿਰਾ ਸੇਘੇ ਤਾਰਾ ਜੇ ਉਸੀ ਬਿਰਛ
ਬਾਂਧਾ ਥਾ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਪੜ ਬਿਰਛ ਕਾ ਤੂਟ
ਕੋਧੇ ਤੇ ਕੇ ਅੰਗੇ ਸੇ ਲਾਗਾ॥ ਘੋੜੇ ਉਰੁ

ਅਖਰਨੇਤਰੁਕਰਦੇਖੋ। ਵਿਖਤੇਹੀਤਾਤ ੨੦
ਕਾਲਘੋੜਕੀਵੇਹਫੁਟੀਵੇਵੇਹੀਪਾਈ
।। ਬਿਬਾਂਨਾ।। ਇਆ।। ਤਿਸਉਪਰਿਬੈਠ
ਕਰਿਬੈਕੁਠਕਉਚਲਾ।। ਅਰੁਅਕਾਸ
ਮੇਖਤਾਬਾ।। ਤਬਇਤਨੇਮੇਰਾਜਾਪਾਂਟੀ
ਪੀਅਕੈਬਾਹਰਆਇਆ।। ਜਾਬਦੇਖੇਤ
ਘੋੜਾਮੁਆਪਤਾਹੈ।। ਵਿਖਕਰਰਾਜਾਨੇ

ਸੋ ਕਰੀਆ। ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰ ਸੁਆਰੈ॥
ਕਿਸਨੇ ਮਾਰਾ ਹੈ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਅ ਕਾਸ ਤੇ ਬ
ਇਆ। ਹੋਰ ਕਾਤੇ ਰਾਘੋ ਤ੍ਰਾਮੇ ਹੋ॥ ਇਹ
ਦੇ ਹੀ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਅਬ ਮੇਥੈ ਕੁਠ ਕਉ ਜਾਤ
ਹੋ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ॥ ਕਵਨ ਪੁੰਨ ਤੇ
ਥੈ ਕੁਠ ਕਉ ਚਲਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਬੋਲਾ॥
ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੇ ਪੁਛੋ॥ ਨਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ

ਤਾਰਬਰੁਇਆਹੋ। ਤਾਂਬਰੁਮਲਕਹਿਮ ॥ ੨੦੯
ਏਹੀਕਹੇਗਾ। ਤਬਾਬਿਬਾਂਨਉਪਰਿਤੇਬੇ
ਲਾ। ਇਸਬਿਛਕੇਪਾਤਟੁਟਕੇਮੇਰੇਉਪਰ
ਪੜ੍ਹਿਆਹੈ। ਉਸਮੇਕਿਛੁਲਿਖਾਰੂਆਬਾ
ਮਾਤਿਸਕੇਅਛਰਮੇਰੇਅੰਗਸੇਲਾਗਾਹੈ। ਸੇ
ਤਿਸੀਸਮੇਕ੍ਰਿਤਾਰਬਰੁਆਹੋ। ਤਬਬਰੁਮ
ਲਕੇਲਾਹੇਗਾ। ਜੀਸੀਗੀਤਾਜੀਕੇਪੰਦ੍ਰ

ਦੁਇਆਇਕਾਆਪਾਸਲੋਕਬਾਲਕ
ਕਉਲਿਖਦੀਆਬਾਤਿਸਕੇਸਪਰਸਤੁ
ਏਤੇਇਹਕ੍ਰਿਤਾਰਥਤੁਆਹੈਤਬਰਾਜਾ
ਬੋਲਿਆਇਹਪਹਲੇਨਾਨਮਕਾਕਉਫ
ਸਾਮੇਰਾਅਰੁਇਸਕਾਸਨਬਿਧਕਿਉਕ
ਰਿਤੁਆਹੈਅਰੁਜਬਮੇਨੇਇਸਕਉਮੇ
ਲਾਈਆਤਬਮੇਰੇਸਨਮੁਖਦੇਖਕੋਸਿਰ

ਹਲਾਇਆ ਸੋਮੈ ਇਹ ਚਾਇ ਤੁਨੇ ਖਕੈ ਜਾ ॥ ੨੧੦ ॥

ਇਆਨਾਂ ਹੀ। ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਫਰਬੈ ਲਿਆਰੇ

ਗਜਾ ਤੁਮ ਪਹਿਲੈ ਕਰ ਗਜਾਰੇ। ਅਰੁ ਇਹੁ ॥ ਜਾਨਮ ॥

ਤੁਮਾਰਾ ਪਰਧਾਂ ਨਮੰ ਤ੍ਰੀਥਾ। ਤੁਧੁ ਕਉ ਮਾ

ਰਕਰਿ ਤੇਰਾ ਗਜਾਇ ਸੀਨੇ ਕੀਆ ਥਾ। ਅ

ਰੁਜ ਬਇਹੁ ਮੁਆ ਤਬ ਧਰਮ ਗਾਇਨੇ ਇਸ

ਕਉਨਰ ਕਉ ਗਾਇ। ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸਿੰਘ

ਲਾਵੇਸਕੋਘੇਰੇਕਾਜਨਮਦੀਆਸੇਤੁ
ਮਨੋਮੇਲਦੀਆਆਰੁਇਸਨੇਸਿਰਹਲਾ
ਇਆਸੇਤੁਮਸੇਕਹਹੇਰਾਜਾਤੁਧੁਕਉ
ਪਛਾਫਾਤਾਹੈ। ਤਬਇਤਨੇਮੇਖੈਕੁਠਰਾ
ਇਆਆਰੁਰਜਾਕਉਅਉਰਲੈਕਾ
ਇਮਿਲੇਘੇਰੇਲਿਆਏ। ਤਬਰਾਕਾ
ਨੇਬ੍ਰਹਮਕਉਰੰਗਉਤਕਰੀਆਰੁਅਉਰ

ਘੋਰ ਪਰਚੜ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਪਰਿ ਕਉਆ ॥ ੨੧੧ ॥
ਇਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਰਾਜਾ ਪਾਨੇ ਪੁੜ ਕਉਈਆ
ਅਰੁਆ ਪੁਰਾਜਾ ਬਨ ਮੇਤ ਪੁਕਰੇ ਨੇ ਲਾਗਾ ॥
ਰਾਜਾ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਪੰਦ੍ਰਵੇ ਧਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ
ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਤਿ ਕਰੇ ਨੇ ਲਾਗਾ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਜੀ ਬੋਲੇ ॥ ਹੇ ਲਛਮੀ ਪੰਦ੍ਰਵੇ ਧਿਆਇ ਕਾ
ਫਲੁ ਕਰਿਆ ਹੈ ॥ ਸੇ ਤੇ ਸੁਖਿ ਆਹੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਦਮ ਪੁਰਾਣ ਸਤੀਤੀ ਸਰਸਿ ਬਿਨੁ ਉਪ

ਅਵਿਗਾਤਿ ਮਾਤ੍ਰ ਮੇਰੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਿ ਕਿਸ

ਇਸੇ ਪੁਰਾਣ ॥੧੫॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵੀ ਨਾਮੁ

ਅਰੁ ਉਮੈ ਕੀ ਸੁਧਤਾ ਗਿਆਨ ਨੇਗ ਬਿਰ

ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਨੇਗ ਤਪ ਬੇਦ ਰੁਚ ਦਮੋ

ਸਰਲਤਾ ਜੋਇ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਤਿਸਾ ਅਰੁ ਸਾਂਤ

ਮੇਰ ਹੋ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨੁ ਨਿਤਾ ਦਾਨ ਸਾਂਤ ਬਹੁ ਬਿਪ

ਰੁਚੈਦੇਖਨਮਾਂਨੈਚਿਤਾ॥ ॥ ਵਾਇਆਕਰੈਸ ੨੧੨

ਭਜੈਤਪਰਿਤਾਜਿਚਪਲਾਈਭੁਭਾਇ॥ ਲ

ਜਅਕਰਮਨਤੇਸੁਮਿਤਾਬਿਥਾਕ੍ਰਿਆਭੁ

ਟਿਜਾਇ॥ ॥ ਤੇਜਖਿਮਾਂਸੁਚਧੀਰਾਚਿ

ਤਤਜੈਦ੍ਰੋਹਅਭਿਮਾਂਨਾਇਵਸਿਪਦਾਜਿ

ਨਲਹੀਤਾਂਮੋਇਹਗੁਣਜਾਂਨਾ॥ ॥ ਵੀਰਦ

ਰਪਆਗਿਆਨਰਸਅਰੁਆਭਿਮਾਂਨਕੋਰ

ਗਾਨਾਂ ਮੇ ਇਹ ਗੁਣ ਤਿਨ ਲਹੀਅ ਸੁਰ ਸਿ
ਪਦਾ ਅਉਰਾ ॥ ੫ ॥ ਵੇਵ ਸਿ ਪਦਾ ਤੇ ਮੁਕਾਤਿ
ਬਿਧਾ ਮਾਸੁਰੀ ਮੋਹਿ ਸਚੇ ਜਨਾ ਮਰ ਜਨ ਲ
ਹਿ ਵੇਵ ਸਿ ਪਦਾ ਤੇ ਹਿੰ ॥ ੬ ॥ ਵੇਵ ਮਾਸੁਰੀ
ਕੇਵ ਤੇ ਵੇ ਬਿਧਾ ਸਿਸਟ ਚੇ ਏਹੁ ਪਹਿਲੀ
ਕਹੀ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਉ ਮਾਥ ਦੂਜੀ ਸੁਨ ਲੇ
ਹੁ ॥ ੭ ॥ ਬਿਧਾ ਮਾਥਿਧੇ ਜੇ ਜਗਤ ਕੀ ਮਾਸੁ

ਰਜਾਂ ਨਤਿਨਾਂਹਿ। ਸਤਿਸੋਚਾਨਾਚਰਸੁਰੂ २੧੩
ਨਹੀਏਗੁ ਨਾਤਿਨਮਾਂਹਿ। ੨॥ ਬੇਦਪੁਰਾਂਨ
ਅਰੁਣੀਸੁਰਦੇਵਮਾਂਨਤਨਹੀਮੂਫ਼ਾਮੇਬ
ਨਤੇਸੀਸਾਰਇਹਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਹੈਗੁਨ੍ਹਾ। ੩॥
ਅਲਪਬੁਧਹੈਨਸਟਵੈਇਹੀਬੁਧਗਾਰੀ
ਲੇਤਾ। ਹਿਸਾਯੁਤਕਰਮਨਕਰਤਿਯਕ
ਰਿਖਖੇਕੇਹੇਤਾ। ੪॥ ਕਰਤਬਿਨਮਾਂਨਤਿ

ਜਗਾਤਿਅਖਰਅਸਤਸੁਜਾਂਨਾ।ਉਪਜ
ਤਹੈਤੇਪੁਰਖਤੇਤਾਂਕੋਹਿਤਕਉਮਾਂਨਾ॥੧੧
ਗਹਿਕੋਮੋਸੀਦਿਸਟਿਕਉਨਸਟਬੁਧ
ਜੁਕਬੁਧਾਹਿਤਉਰਕਰਮਾਂਜੁਤੇਜਗਤ
ਅਹਿਤਾਬਿਨਬੁਧਾ॥੧੨॥ ਭੁਜਤਅਪੁਰ
ਬਕਾਂਮਕਉਦੇਭਮਾਂਨਮਦਪਾਇ।ਕਰਤ
ਬੁਗਾਈਮੋਹਿਤੇਮਾਸਅਵਰਮਦਪਾਇ।

॥॥॥॥ नानक उक्छु परमांनन रितां ॥ २९५ ॥
तामहि लीना ॥ कंम भुंरामाति भुंरै
निसं चेमंनति ॥ ॥॥॥॥ तेमासाढा
सत धिये ॥ कंम कूय चित्ता ॥ निर
तयन ॥ अनिमा ॥ इकरि कंम भुंर ॥ निर
रघां ॥ ॥॥॥॥ मनघां ॥ ढाति ॥ जहि मे
रि ॥ छिल ॥ रि ॥ च ॥ ग ॥ ति ॥ न ॥ ग ॥ ॥ जहि यन

ਮੇਰੇ ਹੋ ਜੁਰਿ ਓ ਜੁਰੇ ਹੋ ਅਉਰ ਉਮਾਂਗਿ
॥੧੩॥ ਯਹਿ ਬੇਰੀ ਹੋ ਮੇਰਾ ਨਿਥਿ ਕਰ ਉਮਾਂ
ਉਰ ਕੋ ਅਤਿ ਆਈ ਸੁਰ ਹਉ ਭੇਰੀ ਜੁਹ ਉ
ਸੁਖਿ ਸਿਧ ਬਲ ਵੇਤਾ ॥੧੪॥ ਹਉ ਧੀਧਨ
ਕੁਲੀਨ ਹਉ ਅਵਰਨ ਮੇਰਿ ਸਮਾਂ ਨਾ ਯ
ਜੇ ਦੇਵਾ ਸਿਧ ਹਿਲੇ ਹੋ ਮੇਰਿ ਤਾਜਿ ਚਿਅ
ਉਮਾਂ ਨਾ ॥੧੫॥ ਨਿਜ ਬਡਿ ਆਈ ਕਰ

ਤਹ ਉਨ ਉਤ ਨਿ^{ਧਨ} ਆਉ ਮਾਂ ਨਾ ਨਾਂ ਮਾ ਮਾ ਕੁ ਜਗ ੨੧੫

ਹਿਰ ਚਾਤਿ ਵੇ ਭੂ ਬਿਨਾ ਬਿਧਾਂ ਨਾ ॥ ਉਨ ਕਉ

ਮਨ ਬੁਧ ਕੁ ਮਾਤਿ ਜੇ ਮੇਰਿ ਜਾਲ ਪਰਿ ਨਿਤਾ ਪਰ

ਤਿਯੋਰ ਮਾਤਿ ਨਰ ਕਮੇ ਕਾਂ ਮਭੋਗ ਕਰਿ ਰਿਤਾ ॥

ਅਹਿ ਕਾਰ ਬਲ ਦੁਬਾ ਅਰੁ ਕਾਂ ਮਕੋਧ ਗਹਿ

ਲੇਤਾ ਵੇਖਿ ਨਿਜ ਪਰ ਵੇਹੁ ਮੇਰੇ ਕਉ ਤੇ ਦੁਖ

ਵੇਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਹੀ ਮਾਤਿ ਕੂਰ ਤੇ ਪਾਪੀ ਮਧ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਇਹ ਜਤਨਿ ਕਰੈ ਕਾਲਿ ਨ ਕੋ ਤਿਨ ਦਿਖ ॥ ੧੨੬

ਕਮਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨੦੦ ॥ ਨੇਸਾਸਤਾ ਬਿਧਿ

ਬੁਕੈ ਕਰਤਾ ਕਿਆ ਬਸ ਕਾਂਝਾ ਮਿਧ ਲੈ

ਨਹਿ ਪਰਮਗਤਿ ਨਹਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਬਿਸਾਮ

੨੦੧ ॥ ਤੋਤੇ ਕਾਨਾ ਕਾਨ ਮੈ ਤੋਰੈ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮਾ

ਨਾ ਕਰਮ ਨ ਕਰਤੂ ਜਾਂ ਨ ਕੋ ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਧਿ

ਬਿਧਾਂ ਨਾ ॥ ੨੦੨ ॥ ਬੇਦ ਕਰਤਿ ਸੁਖ ਤਫਹਿ

ਮੇਰੇ ਦੇਤ ਬਤਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹੀ ਕਰਮ ਨ ਕਰੈ
ਮੇਰੀ ਮਾਰੀਆ ਪਾਇ॥ ੧੮॥ ਇਤਨੀ ਭੁ
ਰਾ ਦੁਤਰੀ ਤਾ ਪੁਪਾ ਨਿਕਟਾ ਦੁਤਰੀ ਬਿਦਿ
ਆਸੀ ਜੀ॥ ਸਾਸ ਸੇਰੀ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ ਚਰਨ
ਸਚ ਦੇਵੇ ਦੁਆ ਸੁਰ ਸਿਪ ਜੀ ਸਾਸੀ ਪੈਰ
ਸਿਪਿਆ॥ ੧੯॥ ਆਰੋਸੇ ਲਾਵੇ ਪਿਆ
ਇਕਾ ਮਹਾਤਮ ਚਲਿਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇ

ਕੇਵਾਨਾ॥ ਹੇਲਾਛਮੀਅਬਸੇਲਵੇਧਿ ੨੧੭

ਆਇਕਾਫਲੁਕੋਹੋ॥ ਤਿਸੁਵਫਕਰੁ॥

ਇਕਸੇਰਠਵੇਸਹੋ॥ ਤਿਸਕੇਰਾਜੇਕਾਨਾਮ

ਖਰਗਬਾਹਬਾਸਿਰਾਜਾਬਡਾਧਕਮਾਤਮ

ਬਾ॥ ਨਿਸਕੋਗਰਮੇਠਉਰਠਉਰਮਰੰਗੁ

ਜਗਹੁਕੇਵੇਖੀਅੈਹੈ॥ ਅਰੁਗਾਜਾਹਰਿਕ

ਭਗਤਿਬਾ॥ ਅਰੁਬ੍ਰਹਮਕੀਸੇਵਾਕਰ

ਤਾਬਾਅਰੁਸਾਧਸੇਵਾਕਰੈ। ਅਰੁਤਿਸਕੀ
ਪ੍ਰਜਾਭੀਧਰਮਾਤਮਾਰਹੈ। ਅਰੁਸਕੁਕੀ
ਆਪਸੇਮੇਪ੍ਰੀਤਾਸੇਤਿਸਗਾਜਾਕੇਹਾਥੀਬ
ਹੁਤਾਅਰੁਪ੍ਰਵੇਬਹੁਤਾਅਰੁਦਰਬਬਹੁਤ
ਸੇਉਨੋਹਾਥੀਓਮੇਏਕਹਾਥੀਖਿਟਾਬਾ। ਰ
ਜੇਕੇਨਗਰਮੇਬਰੇਬਰੇਉਪਦ੍ਰਵਕਰਤਾਬਾ
। ਕਿਸੀਮਹਾਵਤਕਉਉਪਾਰਿਚਰਨਾਨਦੈ

ਜੇ ਮਹਾਵਤ ਚੜ੍ਹੇ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਰ ਸਿਉ ੨੧੮
ਪਕੜ ਕਰਿ ਪਟਕਾਵੈ। ਪੈਰੇ ਮੇਜੀ ਜੀਰ ਬਾਂਧਨੇ
ਨ ਦੇਵੈ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਦੇ ਸਮੇਦਿ
ਠੀਲਿ ਖੀਕੋਈ ਐਸਾ ਮਹਾਵਤ ਪੈਵੈ ਜੋਇ
ਸਹਾਬੀ ਕਉ ਬਾਸਿ ਮੇਕਰੈ। ਸੇ ਰੁਰਤਾਉ ਸ
ਕੋਕੋਈ ਨ ਜੀਕਾਵੈ ਨਾਹੀ। ਸੇਹਾਬੀ ਨ
ਗਰ ਕੇ ਮੰਦਰਿ ਛਾਹਤਾ ਫਿਰੈ। ਨਿਸਰਾ

ਲੀਮੇਜਾਵੈਸੇਈਗਲੀਛਾਹੈਜਿਕਈ
ਮਨੁਖਆਗੇਤੇਆਵੈਤਿਸਕਉਪਕਰਕਰਿ
ਰਿਡਾਹੈ। ਤਾਨਾਤੇਸਉਪਾਰਕਰਪਟ
ਕਾਵੈ। ਅਰੁਬਨਕੋਪਸਪੰਛੀਆਂਕਉਮਾ
ਰੈ। ਅਰੁਜਿਸਕਉਪਕਰੈਤਿਸੀਕਉਮਾਰੈ
। ਫੇਰਨਗਾਰਮੇਆਵੈ। ਲੇਸੇਹੀਨਗਾਰਮੇ
ਬਹੁਤਉਪਦ੍ਰੁਕਰੈ। ਸੇਉਸਰਾਜਾਕਉਦੁਖ

ਅਰੁਨਿਤਾਬਹੁਤਭਇਆਪਰਜਾਕਉ
ਜੇਖਕਰਿਰਾਜਾਬਹੁਤਦੁਖਪਾਵੈਅਰੁਮਨ
ਬਿਖੋਵਿਨਗਰਕਰਿਆਕਰੈਅਬਕਿਆਉ
ਪਾਵਕੀਜੈਜਾਂਸਿਉਹਾਬੀਬਾਜਿਹੈਏਤ
ਬਏਕਾਵਿਨਹਾਬੀਨਗਰਮੇਚਲਾਮਾਵਤਾ
ਥਾਸੇਏਕਬ੍ਰਹਮਫਉਸਮਾਰਗਮੇਆਇ
ਨਿਕਸਾਤਚਲੇਕਬੇਲੇਹੋਬ੍ਰਹਮਫਾਇ

੨੧੫

ਸਰਸਤੇਨਜਾਹਿ॥ ਮਸਤਹਾਬੀਆਵਤਾਹੈ
ਤੁਧੁਕਉਮਾਰੇਗਾ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਫਾਬੋਲਿ
ਆਮੇਰੇਮੇਭੁਜਨਕਾਮੇਸਾਬਲੁਹੈਜੇਹਾਬ
ਕਿਰਿਆਸਕਾਤਿਹੈ॥ ਜੇਮੁਧੁਕਉਮਾਰਸਕੈ
॥ ਤਬਲੋਕਬੋਲੇਉਹੁਬਡਾਨੁਸਟਹਾਬੀਹੈ॥
ਭੁਜਨਕਉਜਾਣੇਗਾਨਹੀ॥ ਅਪਬੀਨੁਸੇ
ਪਕਰਕਰਿਚੀਰਡਾਰੇਗਾ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਫਾ

ਕਹਾਹਾ ਬੀਤਿ ਨ ਕੋ ਮਾਰਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ੨੨੦
ਤੋ ਬੇਮੁਖ ਤੈ ਮੇਰੇ ਰਿਗਤਿ ਤਾਂ ਤਬ ਇਤ
ਨੇ ਮੇਰੇ ਹਾਂਤਾ ਬੀਆਇ ਪੁਤਾ ਏਹ ਬ੍ਰਹਮ
ਫਜਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਆਬਾ ਤਹਾਂ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਜਬਹਾ ਬੀਨਿ ਕਟਿ ਆਇਆ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ
ਨੇ ਫੇਰੇ ਖਾਅਰੁ ਉਸਹਾ ਬੀਨੇ ਸ੍ਰੇਰ ਬ੍ਰਹਮ ਫਕੀਰ
ਬਿਰਚਲਾਈ ਲੋਕੇ ਨ ਜਾਨਾ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਨ

ਚਰਨ ਪਕਰ ਕਰਿ ਫਿਰਾਇ ਮਾਰੇਗਾ। ਤਬ
ਹਾਥੀ ਨੇ ਚਰਨ ਪਕਰ ਕਰਿ ਸੁੰਦਰ ਛੁਆਇ
ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਮਾਥੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾਏ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹ
ਮਨੁ ਕੇ ਮਾਰੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇ ਰਹਾ। ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਨ
ਬੋਲਿਆ ਹੋਰਾ ਜਾਇ ਦ੍ਰੁਮੇ ਤੁਝ ਕਉ ਪਛ
ਨਾਨਾ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਤੂੰ ਪਾਪੀ ਹੋ। ਪ
ਰ ਅਬ ਮੇ ਤੋ ਕਉ ਧਾਰੇਗਾ। ਇਸ ਹਾਥੀ ਕੀ

ਨੇਹ ਤੇ ਛੁਡਾਵਹੁ ਗਾ ਤੂ ਚਿਤਾ ਮਤਿ ਕਰੁ ॥ ੨੨ ॥
 ਤਬ ਹਾਥੀ ਪਟੀ ਪਟੀ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲ ਕੇ ਪਰਾ ਕਉ
 ਛੁਹੈ ॥ ਮਸਤਕ ਚ ਛਾਏ ॥ ਤਬ ਨ ਕਰ ਕੋਈ ਕਾ
 ਨੇਹਾ ਨਾ ਸੋਧਾਇ ਕਰਾ ॥ ਹੋ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਨੀਹਾ ਬੀ
 ਕੇ ਪਕਰਨ ਵਾਸ ਤੇ ਜਤਨ ਕਰ ਤੇ ਬੋ ਸੋਧਾ ਬੀ
 ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲ ਕੇ ਆਗੇ ਹਾਥ ਜੋ ਰਖ ਛਾਹੈ ॥ ਤ
 ਬ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥ ਜਬ

ਏਥੇ ਤਾਸਤ ਹੈ। ਗਾਥੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੇ ਮਾਰੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ
ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾਹਿ ਰਾਜ ਇੰਦ੍ਰ ਮਾਰੇ
ਮਾਰੇ। ਤਬ ਤਾਥੀ ਮਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮਾਰੇ
ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇਆ ਮਾਰੇ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਰਹਿ
ਤਾ ਪਾਠ ਕਰਤਾ ਬਾ। ਤਬ ਇਤਨੇ ਮੇਕ੍ਰਮੀ ਭੁਲ
ਸੋ ਜਲੁ ਲੀਆ ਜਲੁ ਲੇਕੁ ਰਿਸੇ ਲਵੇ ਪਿ
ਮਾਇਰੀ ਤਾ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪੁਨਿ ਨੀਆ ਗਾਥੀ

ਕਉ॥ ਪੁੰਨੇ ਨੇ ਕਰਿ ਏਹ ਨੀ ਚੇਹੇ ਹਤੇ ਫੁਟਾਇ ॥ ੧੨੨ ॥
ਵੇਹੇ ਹੀ ਪਾਇ॥ ਤਿਸੀ ਸਮੇ ਬਿਬਾਂ ਨਾ ਆਇ ਅਗਾ॥
ਤਿਸ ਉਪਰਿ ਬੈਠ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਕੇ ਆਗੇ ਆਇ ਖ
ਨਾਹੁ ਆਗਾ ਅਰੁ ਬੋਲਿ ਆਗੇ ਰਾਜਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਕ
ਰ ਮੈ ਇਸੀ ਵਾਸ ਤੇ ਰਹਿਤਾ ਬਾ॥ ਤ੍ਰਿਪੁੰਨਾ ਆਤਮਾ
ਹੈ ਕੋਈ ਜੀ ਵੇਸੇ ਸਾਹਿ ਵੈਜੇ ਮੁਖ ਕਉ ਇਸ ਅਧ
ਰ ਮਨੇ ਹਤੇ ਫੁਟਾਵੈ॥ ਸੋ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮ ਫੋਨ ਗੀਤ॥

ਕੋਸੇ ਲਵੇ ਧਿਆਇ ਕਾ ਪੁਨੇ ਇਕ ਰਿਪਾਪਤੇ
ਫੁਡਾਇਆ ਤੇ। ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰਿ ਏਹ ਬੈਕੁਠ
ਕਉਗਾਇਆ। ਰਬਰਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਾਸਾ
ਇਆ। ਰੰਤੁ ਉਤ ਕਰੀ ਚਰਨਿ ਲਾਗਾ। ਅਰੁ
ਪੁਛ ਲੇ ਲਾਗਾ। ਹੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜਾ ਜੀਤੁ ਮਨੇ ਕਉ
ਨਾਮੀ ਤਪੜਾਉ। ਅਰੁ ਕਵਣ ਜਤਨ ਕਰਾਹੈ।
ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਹਾਥੀ ਖੜਾਰਹਾ ਤੇ। ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ

ਕਉਪਾਪਤਿਕੀਆਹੈ। ਤਬਬ੍ਰਹਮਜੋਬੋਲਿਆ ॥ ੨੨੩ ॥
ਅਹਉਗਾਇਤੀਜਾਪਕਰਤਾਹੈ। ਤਿਸਪੁੰਨਕੋਬਲ
ਕਰਿਏਹੁਗਜਾਇਦ੍ਰਉਧਾਰਾਹੈ। ਅਰੁਇਹੁਪਾਹਿ
ਲੇਜਨਮਕਾਬ੍ਰਹਮਨਹੈ। ਗੁਰਾਂਨੇਇਸਕੋਵਿਦਿ
ਆਬਹੁਤਪੜਾਈਥੀ। ਤਬਗੁਰਏਕਸਮੇਤੀ
ਰਬੋਕੋਇਸਨਾਂਨਕਉਗਾਏ। ਓਹੁਸਿਖਉਸੀਨਗ
ਰਮੇਰਹਾਸੇਇਸਾਸਿਖਕੀਪ੍ਰਭਤਾਬਹੁਤਭਈ

॥ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਮਨੁ ਪਾਇ ਸਕੇ ਵਰ ਸਨ ਕਉ ਆਵੈ ॥
ਤਬ ਬਾਹਰੇ ਬਰ ਸੀ ਗੁਰ ਤੀਰ ਬਕ ਰਿ ਕੋ ਪਾਰਿ
ਕੋ ਆਵੈ ॥ ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਤਾ ਸਿਖ ਬੈਠਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਭੁਲੇ
ਮਨੁ ਪਾਇ ਹੋ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ਨੇ ਦੇਖਿ ਆਜੇ ਸੇ ਰਾਗੁ
ਤਪਾਰਿ ਆਇ ਆਹੋ ॥ ਤਬ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾਰ ਨ ਲਾ
ਗਾ ॥ ਜੇ ਮੇ ਇਨ ਕਉ ਆਵਰ ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਚਰ
ਨ ਗੋ ਹੋ ਗਾ ॥ ਤਬ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਪਟੇਰੀ ॥ ਤਬ ਇ

ਰੇ ਬੰਨ ਨਿਹ ਫਲ ਜਾਨੈ ਨਹੀਂ। ਤੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ
ਜੀ ਮੇਰਾ ਉਧਾਰ ਕਬਹੂੰ ਦੇਗਾ। ਤਬ ਰਾਗੇ ਕ
ਹਾ। ਜਬ ਕੋਈ ਗੀਤਾ ਕੋ ਸੇ ਲਵੇ ਪਿਆਇ ਕਾ
ਪਾਠ ਕੀਏ ਕਾਪੁਨ ਵੇਦੇਗਾ। ਤਬ ਤੇਰਾ ਉਧਾਰਿ
ਵੇਗਾ। ਤਬ ਤੁਹਾ ਥੀ ਕੀਏ ਤੇ ਛੁਟੇਗਾ। ਸੇਵਹੁ
ਹਾ ਥੀ ਮਬ ਉਧਾਰਾਏ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ
ਤੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀ ਮੁਖ ਪਰ ਭੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ। ਮੁਖ

ਕਉਸੀਰੀਤਾਜੀਕਾਪਾਠਕਰਨੇਸਿਖਾਵਹੁਨਿ ੨੨੫

ਤਬਉਨਬ੍ਰਹਮਲਨੇਰਾਜਾਕਉਰੀਤਾਕਾ
ਪਾਠਕਰਨੇਸਿਖਾਇਆਤਬਰਾਜਾਨਾਮਾਪੁਰੇ

ਨਾਰਾਜਪੁਤ੍ਰਕਉਦੀਆਆਪਤਪਸਿਆ

ਕਰਨੇਲਾਗਾਤਬਸੀਨਾਰਾਂਇਫਨੀਕਹਿ

ਆਹੇਲਫੁਮੀਸੇਲਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲੁ

ਕਹਿਆਉਸੇਤੈਸ੍ਰਵਲਕਹਿਆਉ॥੨॥

ਇਤਨੀ ਪਦਮ ਪੁਰੀ ਸਤੀ ਏਕਾ ਰਸੀ ਚ

ਚੰਦਰ ਕੀ ਰੀਤੀ ਤਾਮਰਾ ਤਨ ਮੋ ਸੋ ਏਕੇ ਮਿ

ਘੁਮਿ ਮੇ ਪੁਰਾਨੁ ਏਕਾ १॥ ਅਰਜਨ ਕੀ

ਸਰਧਾ ਯੁਤ ਨਗ ਹਿ ਕਰਤ ਤਨਿ ਏਕੇ

ਨ ਕੀ ਰੀਤੀ ਰਜਸਤਤ ਮਨਿ ਸਟਾ ਸੁਨਿ

ਹਕੀ ਮੇਤਾਂ ਕੀ ਰੀਤੀ १॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕੀ

ਸਰਧਾ ਨਰ ਕੀਤੀ ਨਾ ਬਿਧਿ ਏਕੇ ਤਨੁ ਸ

ੴ ਸਤੁਗੁਣਿ ਸਾਂਤ ਕਰਾ ਜਸਤਾਂ ਮਾਸੀਸੁ ੨੨੬
ਨੀਏ ਤਿਨੇ ਕਦਾਇ ॥ ਪਰਮ ਪਰਾਈ ਜ
ਨਮ ਕੀ ਸਰਧਾ ਹੋਤ ਸਮਾਂ ਨਾ ਸਰਧਾ ਮਹਿ
ਯਹਿ ਪੁਰਖ ਹੋ ਸਰਧਾ ਤਾਂ ਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥
ਦੇਵ ਨ ਸੇਵਹਿ ਸਾਂਤ ਕੀ ਗਾਨ ਸਰਾਖ ਸ
ਜਛਾ ਕੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਗੁਣ ਤੇ ਜਨੈ ਨ ਰਤਾਂ ਮਾਸੀ
ਪਛਾ ॥ ਪੈਰਤ ਪਸਿਆ ਜੇ ਕਰੈ ਜੇ ਨ ਦੇ

3

ਨੇਸਾਂਤਕਪ੍ਰਿਅਮਾਗਾਮਾਉਸਤਨਮਰੁਬ ^{ਮੰਗ} ੨੨੭
 ਲਪ੍ਰੀਤਬਛਵਨਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਨਾਹਕਰੁਬੁ
 ਉਸਨਕਟਤੀਖਨਖਾਟੇਖਾਰਾ॥ ਸੇਕਰੇਗਾਨੁ
 ਖਦੇਤਹੈਰਾਜਸਏਤਅਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਜਾਂਗਿ
 ਰਿਧੇਪਹਰਕਰਾਏਬਾਸਿਉਉਠੇਬੁਸਾਇ
 ॥ ਜੋਠੇਅਵਰਪਾਇਕਨਹਿਭੁਜਨਤਾਂਮਸ
 ਖਾਇ॥ ੩॥ ਥਿਧਾਥਿਧਾਂਨਸਿਉਕੀਜੀਐ

ਛਾਡ ਫਲਾਨ ਕੀਆਸਾ ਸਮਾਂ ਪਾਨ ਹਰੀ
ਫੁੱਲ ਸਾਂਤ ਕਜਗ ਪਲਾਸਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਰ ਕੇ ਫਲ
ਕੀ ਕਾਂਮਨਾਂ ਅਟਰਦੇ ਕੁਕਰੁਇ ॥ ਐਸੇ ਜੋ ਜ
ਗਹਿ ਕਰੈ ਸੋ ਗਜ ਸੁਤੇ ਦਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਨ ਅ
ਨੋ ਬਿਨ ਦਖਲਾ ਬਿਨਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾ ਬਿਧਿ ਤਿਨਾ ਸ
ਰਧਾ ਬਿਨ ਜਗਹਿ ਕਰੈ ਸੋ ਨਰਤਾਂ ਮਸਲੀ
ਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਦਿਨ ਦੇ ਦੁਕਉਖੁ

ਜੇਸੁਚਮਿਨ੍ਹੋਹੋਇ। ਬ੍ਰਹਮਚਰਕਾਹਿਸਾਤੁ ੨੨੮
ਜੇਤਪਸਾਂਤਕਸੋਹੋਇ। ੧੧। ਭੈਨਕਰੇ ਜੇ
ਪ੍ਰਿਅਾਬਚਨਹਿਤਕਾਰੀਸਤਭਾਇ। ਕਰੇ
ਬੇਨਟਮਾਭਿਅਸਥਾਨੀਯਾਜਗਤਪਸਾਦ
ਇ। ੧੨। ਮਨਪ੍ਰਸਾਦਜੁਮੁਖਾਦਮਿਨ੍ਹਇ
ਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਮੇਨ। ਭਾਵਸਿਧਏਗਾਤਤੇਮੰ
ਨਸਤਪਸੀਜਉਨ। ੧੩। ਸਰਧਾਸਿਉਨਰ

ਤਪਕਰਤਹੋਸੋਤੀਨਪਕਾਰਾਟਲਾਇਛਛ
ਰੇ ਕਰੇਸੋਈਸਾਂਤਕਸਾਰਾ॥ ਪੁਜਾਅ
ਦਰਮਾਨਕਉਅਵਰਦੇਭੁਕੇਭਾਇਸੇਤਪਰ
ਜਸਕਹਤਹੋਚਿਚਲਾਛਿਨਕਸਮਾਇ॥
॥ ਵੇਹੀਵੁਖਵੇਸੁਫੁਹੁਹਠਸਿਉਜੋਤਪਹੋਇ॥
ਪਰਕਉਕਸਟਵਿਖਾਵੁਹੋਤਾਂਮਸਤਪਸਾਸੇ
ਇ॥ ॥ ॥ ਨੰਨਵੇਹਉਪਕਾਰਬਿਨਪਾਤ੍ਰਾਇ

ਪਕਉਦੇਖਾ/ਦੇਸਕਾਲਕਉਜਾਨਕੋਸੰਤਕ
ਦੰਨਦੁਸੇਖਾ/ਕੀਜੇਜੇਉਪਕਾਰਕਉ
ਫਲਕੀਆਸਾਮਾਨਾਜੇਦੀਜੇਅਤਿਕਸ
ਟਸਿਉਤਾਂਕਉਰਾਜਸਜਾਨਾ/ਬਿਨੰ
ਦੇਸਅਰੁਕਾਲਬਿਨਦੀਜੇਨੀਢੇਦੰਨਾਦਿ
ਨਾਮਾਦਰਅਧਿਕਾਰਾਬਿਨਤਾਂਮਸਤਾਂਹਿਦੁ
ਖਾਨਾ/ਓਮੰਤਤਸਤਬ੍ਰਹਮਕੋਲਾਂਮਜੁ

੨੨੬

ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਅਰੁ ਜਗਾਇਉ
ਗਨਣੀ ਪਹਿਲੇ ਪਾਰਿ ॥ ੨੨ ॥ ਕ੍ਰਿਮਾ ਜਗ
ਅਰੁ ਦੰਨ ਤਪ ਕਹ ਲੇਓ ਅੰਕਾਰਾ ਬੇਦ ਵੇ
ਤੋ ਜੋ ਕਰਤ ਹੋ ਬਿਧਿ ਬਿਧਾਂਨ ਬਿਸਤਾਰਿ ॥
੨੩ ॥ ਤਤ ਸਤ ਕਹੈ ਕੇ ਕਰਤ ਹੋ ਕ੍ਰਿਮਾ ਜਗ
ਅਰੁ ਦੰਨਾ ਫਲ ਅਭਿਲਾਖਾ ਛਾਨੁ ਕੇਰਾ
ਹਤਿ ਮੁਕਤਿ ਨਿਧਾਂਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਧੁ ਰਾਵੁ ਸਤ

ਭਾਵ ਮੇਸਤ ਕੋ ਕਰਤ ਵਿਚਾਰਿ। ਅਰੁ ਪਾਹਿ ੨੨੦
ਲੇਪੁ ਨ ਕਰਮ ਮੇਸਤ ਕੋ ਕਰਾਵਤ ਸਾਰਿ।
ਜਗਦਾਂਤ ਪਕੀਏ ਨੋਇਸ ਬਿਤ ਕਰਤ ਸਤ
ਨਾਂਮਾ। ਤਾਂ ਕਰਨ ਹਿਜੇ ਕਰਮ ਹੇਤਾਂ ਕਉ ਸਤ ਬਿ
ਸ਼ਾਂਮਾ। ਸਰਧਾ ਬਿਨ ਜਗਹੇ ਮਤ ਪਦੇਤ
ਸਭੈ ਜਮ ਕਾ ਜਾ। ਅਰ ਜਨ ਸੇਇਹ ਅਸਤ ਹੇ
ਦੇਹੁ ਲੋਕ ਮਹਿ ਸਾਜਾ।

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਤਾ ਸੁਪ੍ਰਾ ਪਿਥਿ ਰਿਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਦਿਅਾ
ਯੋਨੀ ਦਾਸ ਮਾਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਸਮਾ ਰਾਜਾ ਸਿਦ੍ਧਿ
ਕ੍ਰਿਪੁਨਾ ਵਿਕ੍ਰਾਨਾ ਯੋਨੀ ਦੇਸ ਮਪ੍ਰਾ ਦੇਸਾ ਸਿ
ਮਾਤ੍ਰਿ ॥ ੧ ॥ ਆਰੋਸਤਾਰੇ ਧਿਆਇਕ
ਮਹਾਤਮਾ ਨਹਿਲਿਆ ॥ ਸਿਖਾਰੀ ਦਿਵੁ ਦੁ
ਰਾ ॥ ਹੇਲਛਮੀ ਆਰੋਸਤਾਰੇ ਧਿਆਇ
ਕਾਫਲੁ ਕਹੈ ਹੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ਵਫਾਕਰਾ ਏਕਮੰਤ੍ਰ

ਈਕਦੇਸਥਾ॥ਤਹਾਂਕਾਰਜਾਨੁਸਾਸਨਥਾ २੩੯
॥ਏਕਰਾਜਾਅਉਰਦੇਸਕਾਥਾ॥ਇਨਦੇਨ
ਗਾਜਿਥੇਨਹਾਥੀਲੜਾਏ॥ਅਪਨਿਅਪਨੀ
ਸਰਤੁਬਧੀ॥ਨਿਸਕਾਹਾਥੀਜੀਤੈਓਈਇ
ਤਨਾਧਨਲੇਵੇ॥ਇਤਨਾਕਹਿਕੈਲੜਾਏ॥ਤ
ਬਦੇਨੋਹਾਥੀਲੜਾ॥ਤਬਅਉਰਦੇਸਕਾਰਾ
ਜਾਨੁਸਾਸਨਥਾ॥ਤਿਸਕਾਹਾਥੀਤਾਰਾ॥ਤਬ

ਦੁਸਰੇ ਗਾਨੇ ਸਰਤ ਬਾਂਧੀ ਥੀ ਸੋ ਜੀਤੀ॥

ਤਬ ਵਹੁਰਾ ਜਾ ਅਪਨੇ ਗਾਨੇ ਕਉ ਗਇਅ

॥ ਤਬ ਗਾਨਾ ਦੁਸਾਸਨ ਕਉ ਸੇ ਕਰੁਇਅ॥

ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਹਾਥੀ ਮੁਆ॥ ਦੁਸਰਾ ਮੇਨੇ ਸਰਤ

ਹਾਰੀ॥ ਤੀਸਰਾ ਸੇਸਾਰੇ ਮੇਰੀ ਨਿੰਦ ਕੁਈ॥

ਸਭ ਕੋਈ ਕਹੇ ਗਾਰਾ ਜਾ ਕਾ ਹਾਥੀ ਭੁੰਮੁਆ॥

ਅਰੁ ਸਰਤ ਭੁੰਮੁ ਹਾਰੀ॥ ਐਸੇ ਸੇ ਕਰੁ ਤੇ ਕਰ

ਤੇ ਕਿ ਤਨੇ ਕੁ ਨਿਨ ਧੀ ਤੇ । ਤਬ ਇਸੀ ਸੋ ਕ ੧੩੨
ਮੇ ਮਰਗਾਇਆ । ਤਬ ਰਾਜਾ ਕਉ ਜਮ ਬਾਂ
ਧਕ ਰਿਲੇ ਗਏ । ਤਬ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ
ਏ ਹਰਾ ਬੀ ਕਾ ਮੇ ਹੁਕਰੁ ਮੁਆਏ । ਇਸ ਕੇ
ਹਾਥੀ ਕੀ ਜੇ ਨ ਦੇਵੇ । ਤਬ ਰਾਜਾ ਦੁਸਸਾਸਨ
ਹਾਥੀ ਭੁਇਆ । ਸਿਪਲ ਦੇ ਜਾਮੇ । ਉਤਾਂ ਕੇ ਰ
ਜਾ ਕੇ ਹਾਥੀ ਓਮੇ ਇਤਭੀ ਹਾਥੀ ਭੁਇਆ ।

ਸੋਇਸਹਾਬੀਕਉਪਹਲੇਜਨਮਕੀਖ
ਬਰਰਹੀਥੀ। ਤਾਂਅਪਨੇਮਨਮੇਕਹੋਪਰਿ
ਲੇਜਨਮਕਾਰਾਜਾਹੋ। ਇਕਹਾਬੀਸੋਮੇਹੁਕੀ
ਆਬਾ। ਤਿਸਕੋਸੇਹਤੇਹਾਬੀਭੁਇਅਹੋ।
ਸੋਇਸਹਾਬੀਕਉਪਹਲੇਜਨਮਕੀਸੁਧਰ
ਹੀਥੀ। ਮੇਸਾਹੀਪਛਤਾਵੈਰੋਵੈ। ਅਰੁਦਾ
ਲਾਖਾਵੈਨਾਹੀ। ਪਾਂਲੀਪੀਵੈਨਾਹੀ। ਅਰਚੁ

ਦਨ ਕੀਆ ਕਰੋ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਏ ਕਬੂਤ ਮਲਨੇ ॥ ੨੩ ॥
ਸਿਤਰੀਆਇਆ॥ ਇਸਿਤਰੀ ਕਬੂਤ ਮਲਨੇ॥
ਸਸਿੰਘ ਲਾਵੇ ਸਕੇਰਾ ਜਾ ਕਉ ਦਿਵਿਅ ਆਰੇ
ਸਲੋਕੋ ਕਰ ਕਥਾ ਕਹਿ ਕੈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ
॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਬਹੁਤ ਮਲਨੀ ਕਿਉ ਬਿ
ਰਪਾ ਕਰ ਕੈ ਮਾਗੇ ਸੇਵੇ ਵਉ॥ ਤਬ ਬਹੁਤ ਮਲ
ਬੋਲਿਆ॥ ਅਟਰਤ ਉਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ

ਏਕਾਗਾਥੀਨਤੀਨੇਤੋਤੋਤੋਗਾਥੀਨੇਵਹੁਤਬ
ਸਿਪਲਾਨੀਪਕੋਰਾਨਾਨੇਨੁਸਾਸਨਗਾਨਾ
ਜੋਮਰਕੋਗਾਥੀਭੁਇਆਥਾਸੋਗਾਥੀਨੀਅ
॥ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਮਪਣੇਪਾਰਿਕਉਲੇਗਇ
ਆਗਾਥੀਨੁਮਾਰੇਪਰਬਾਂਧਿਆਆਬ੍ਰਹਮ
ਲਪਾਂਟੀਲੇਆਇਆਏਹਪਾਂਟੀਪਿਵੇਨਾ
ਤੀਨਾਨਾਨਾਮਾਰੇਧਰਤਾਂਨਾਨਾਭੁਧੀਖਵੇਨਾ

ਹੀ। ਰੁਦ ਨਹੀ ਕੀਆ ਕਰੈ। ਅਰੁ ਅਹਾਂਦਿਦ ॥ ੨੩੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰੇ। ਅਰੁ ਅਨਮੋਸੈ ਕਹੀ ਕਰੈ। ਕੋਈ
ਐਸਾ ਹੋਵੇ। ਮੁਏ ਕਉ ਇਸ ਦੇਹ ਤੇ ਛੁਡਾਵੇ।
ਤਬ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਨੇ ਮਹਾਵਤ ਬੁਲਾਇ
ਆ। ਅਰੁ ਉਸ ਕੋ ਪੁਛਾ। ਅਰੇ ਮਹਾਵਤ ਦੇਖ
ਤੋ। ਇਸ ਤਾਬੀ ਕਉ ਕਿਆ ਦੁਖ ਹੈ। ਕਿਸਰ
ਗੋਸੈ। ਇਤਦਾ ਨਹੀ ਪਾਤਾ। ਅਰੁ ਪਾਂਟੀ

ਨਹਿ ਪੀਤਾ ਤਬ ਮਹਾ ਵਰਣੇ ਪਕੈ ਬੋਲਿ ॥
ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਫਾਨੀ ਇਸ ਕਉ ਤੇਰੇ ਪਕੈ ਟੀਕੈ ॥
ਮਛੁਰੇ ਗਾਰੁ ਲਾਹੈ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਫਰਾਜੇ
ਪਾਸ ਗਇਆ ॥ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਮਨੇ ਜੇ ਮੁ
ਹੁ ਕਉ ਹਾਥੀ ਨੀਆ ਥਾ ॥ ਪਰ ਵਹੁ ਨਾ ਫਾ
ਰੀ ਨਹਿ ਪਾਤਾ ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਪਾਟੀ ਕੀ ਨਹਿ
ਪੀਤਾ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਨੁ ਨਹਿ ਕਰਤਾ ॥ ३

ਬਰਾਨਾਨੇਕਹਾਚੇਲੇਬ੍ਰਹਮਾਨੀਹਮਭੀ ੨੩੫

ਏਖੋ॥ਤਬਰਾਨਾਮਾਇਆਹਾਖੀਕਉਦੇ

ਖਟੋ॥ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਨੀਹਮਭੀਸੀਗਲੀ

ਇ॥ਤਬਰਾਨਾਨੇਉਸਤਬੀਖਕਉਕਹਾ॥

ਤੁਮਦੇਖਉਤੇਇਸਕਉਕਉਨਰੋਗਏ॥ਤ

ਬਉਸਮਹਾਵਤਕਹਾਹੇਮਹਾਰਾਜਾਇ

ਸਕਉਤੇਦੁਖਕਈਨਹੀਏਕਥਾਤਹੇਇ

ਇਖਕਰ

ਸਕਉਕੋਟੀਮਨਕਦੁਖਹੈ। ਤਬਰਾਜੇਨੇ
 ਕਹਾਹੈ⁺ਬੀਮੁਖਸੋਬੋਲਾ। ਤੁਧੁਕਉਕਉਨ
 ਦੁਖਹੈ। ਤਬਹਾਬੀਕਹਾਹੈਰਾਜਾਤ੍ਰਿਬਰਾ
 ਧਰਮਾਤਮਾਹੈ। ਅਰੁਇਹਬ੍ਰਹਮਣਭੀਬ
 ਰਾਪੀਭਿਤਹੈ। ਅਰੁਕੁਰਗਤਿਹੈ। ਹੋਰਾਜਾ
 ਜੀਤਮਨੋਜੇਮੁਧੁਕਉਪੁਛਾਹੈਕਿਤ੍ਰਿਕਿਛੁ
 ਖਾਵਤਾਨਾਹੀਪੀਵਤਾਨਹੀ। ਅਰੁਇਸਬ

ਹਮਲਕੇਘਰਤੋਂਪਰਮੇਸੁਰਕਾਨੀਅਸਰੁ ੨੩੬
ਕਿਛੁਹੈ। ਮੇਰੇਪ੍ਰਥਤਿਕਿਛੁਨਾਹੀ। ਕਿਉਕ
ਰਿਖਾਂਵਉ। ਤਬਬ੍ਰਹਮਲਕੇਬਲਿਅਸਾਹੋਰਜ
ਜੀਏਹਮਪਨਾਹਾਬੀਫਰਲੇਵਹੁਜੀ। ਨਾਕਿ
ਛੁਪਾਤਾਹੈਨਪੀਤਾਹੈ। ਤਬਰਾਜਾਨੇਕਹਾ
ਦਾਂਨਕੀਅਕਿਉਕਰਿਫੇਰਿਲੇਵਾ। ਅਬਰੁ
ਵੈਮੇਰੇਭਾਂਵੈਜੀਵੈ। ਤਬਰਾਜਾਨੇਕਹਾਅਬ

ਮੇਲੇ ਤਨਹੀ ਤਬ ਹਾਥੀ ਬੋਲਿਆ ਹੋਗਾ
 ਤੁਕਲਪ ਨਾਹੀ ਮੇਤੁ ਮਾਰੇ ਸੇ ਕਹਤਾ ਹੋ ਸੇਤੁ ਮਕ
 ਰਹਾ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾ ਰਿ ਮੇ ਸੀਰੀ ਤਾਜੀ ਕੀ ਪੋਥੀ ਹੋ
 ਤਬ ਬਹੁ ਮਨ ਕਹਾ ਹੈ ਮੇਲਿਆ ਵਤਾ ਹੋ
 ਤਬ ਬਹੁ ਮਨ ਪੋਥੀ ਲੇਆਇਆ ਤਬ ਹਾਥੀ
 ਤਾ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸੀਰੀ ਨੀਕਾ ਸਤਾਰ ਵਾਪਿਆ
 ਏਪੇ ਕਰ ਮੇਨੇ ਸੁਣਾ ਵਹੁ ਮੇ ਸੁਣਾ ਰੁਕਿਤ

ਰਬਹੋਵਉ॥ ਤਬਉਸਬ੍ਰਹਮਨੇਸਤਾਰਵੇ ॥ ੨੩੭
ਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕੀਆਮਰੁਸੀਪੁਰਨਾਮ
ਇਆ॥ ਤਬਤਤਕਾਲਹੀਹਾਥੀਕੀਵੇਤੁ
ਟੀ॥ ਨੇਵੇਵੇਹੀਪਾਈ॥ ਅਕਾਸਤੇਬਿਬਾਂਨਿ
ਆਇਆ॥ ਤਿਸਪਰਬੈਠਕਰਆਗੇਆਂ
ਨਖੜ੍ਹਾਹੋਇਆ॥ ਉਸਗਾਜਾਕਉਕਹਫੇਲਾ
ਗਾਹੋਰਾਜਾਤ੍ਰਿਪੀਨੇਚੇ॥ ਅਰੁਧਨਇਹੁਬ੍ਰਹ

ਮੂਰੇ। ਜਿਸਨੇ ਮੁਝ ਕਉ ਤਾਰਿਆ ਹੈ। ਅਰੁ
ਜਿਤਾਰ ਬਕੀਆ ਹੈ। ਅਬ ਵੇਕੁ ਠਕਉ ਜਾ
ਤੋਂ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ। ਅਰੁ ਕਹਾ।
ਹੇ ਸਾਧ ਤੂੰ ਮੁਝ ਕਉ ਪਹਿਲ ਜਾਨ ਮੁਕਹੁ।
ਤੁਮ ਕਵਲ ਬੋ। ਤਬ ਉਤੁ ਬੋਲਿਆ। ਹੇ ਰਾ
ਜਾਨ ਮੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨ ਮੁਕਾਰਾ ਜਾਤੈ। ਨਾਮ
ਮੇਰਾ ਦੁਸਾਸਨ ਹੈ। ਅਰੁ ਮੇਏ ਕਰਾਜਾ ਨਾਏ

ਸਰਤਬਾਂਧਕਰਿਹਾਬੀਲੜਾਵਲੇਲਾਗਾ ੨੨੮
ਥਾਤਬਮੇਗਹਾਬੀਹਾਰਾਕਿਤਨੇਕੁਦਿਨ
ਫਿਉਰੁਹਾਬੀਮਰਗਾਇਆਉਸਕੇਮਰਨੇਕ
ਰਿਮੁਦੁਕਉਸੇਕਭੁਇਆਤਿਸਕੇਪੀਛੇ
ਰੋਰੀਪ੍ਰਾਨਛੁਟੇਤਬਜੰਮਮੁਦੁਕਉਏਰਾ
ਏਤਬਧਰਮਰਗਾਇਨੇਕਤਾਇਸਹਾਬੀ
ਕੋਮੇਰੁਤਾਇਸਕੇਪ੍ਰਾਨਛੁਟੇਹੈਇਸਕਉਹ

ਥੀ ਕਾਨਨਮ ਦੇਵੇਂ ਸੋਮੇ ਅਬ ਬਿਤਾਰਥ
ਭਇਅਰੇਂ ਇਤਨਾ ਕਹਹਿ ਕਰਿ ਇਹੋ ਤੇਵੇ
ਕੁੰਠ ਕਉਗਾਇਆ ਰਾਜਾ ਅਪਨੇ ਨਗਾਰ
ਕੋਲੁ ਇਆ ਬਹੁ ਮਲਾ ਅਪਣੇ ਕਾਰਜ ਕੋ
ਦਾਰਾ ਤਬ ਸੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕਹਿਅਹੇ
ਲਛਮੀ ਸਤਾਰਵੇਧਿਅਾਇਕਾਂ ਫਲੁ ਕਹਾ
ਮਿਤੇ ਸੁਵਲਕੀਅਹੇ॥

ਤਿਸੇ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ

ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ

ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਤਿਸੇ ਕਰਮੁ

ਤਿਸੇ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ

ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ

ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ

ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ

ਮਾਰੀਐਤਿ ਮਾਰਾ ਕਹਤ ਬੁਧਰਾਸਾ॥੨॥
ਕਰਮ ਛਾਡੀਐ ਦੁਐ ਖਲ ਉਕੋ ਉਕਹਤ ਯ
ਰੀਤਾ ਜਗਦਾਂਤ ਪਕਰਮ ਜਨਾਮ ਦੁਰਤ
ਜਗੁ ਜਹਨੀਤਾ॥੩॥ ਯਾਠ ਉਰੈ ਪਾਰ ਬਜੁਤੁ
ਮੇਰੈ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨਾ ਤੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕੋਤਿ ਮਾਰੀ
ਯਹਿ ਮਰ ਜਨ ਚਿਤ ਮੇਆਂਨਾ॥੪॥ ਜਗਦ
ਨਤ ਪਕਰਮ ਜੋ ਕੀ ਜੋਤ ਜੀਐ ਨਾਹਿ ਯਾਂਤੇ

ਪੀਤਿਤਜਨਇਨਹਿਗਨਤਪਵਿਕ੍ਰਨਿਸਾਂ ॥ ੨੬ ॥
ਹਿ॥ ਫਲਛਰੈਸੀਗਹਿਤਜੈਕਰਮਕਰੈ
ਇਤਚਾਇਅਰਜਨਯਹਿਮੋਰਮਤਨਿ
ਸਚੈਉਤਮਦਾਇ॥ ਜੈਅਵਸਕਰਨੈ
ਕਰਮਤਾਂਕਉਛਾਡਿਨਦਇਜੈਛਰੈਅ
ਗਿਆਨਤੋਸੇਤਾਂਮਸਗਤਿਲੇਇ॥ ਇ
ਹੀਜਾਂਨਕਰਮਨਤਜੈਮਾਤਿਵੇਹੀਦੁਖਹੋਇ॥

ਯਹਿਤ ਉਗਨਸਤਿਆਰਹੇਯਾਂਮੇਫਲ
ਨਹੀਕੋਇ॥ ੨॥ ਕਰੋਨੇਕਰਮਅਵਸਯ
ਹਿਜਾਂਨਜੁਕੀਨੈਕਰਮਾਸਿਗਮਵਰਫ
ਲਕਉਤਜੈਸਾਂਤਕਤਿਆਗਸਧਰਮਾ
ਬੁਰੈਕਰਮਨਿਵੇਨਹੀਭੁਲਰਹੈਨਹੀ
ਲਾਗਾ॥ ਬੁਧਵਿਤਸੀਵੇਹਿਬਿਨਏਹੁਹੈਸਾਂ
ਤਕਤਿਆਗਾ॥ ੩॥ ਵੇਹਵਿਤਤੈਕਰਮ

ਸਭਨਾਇਹਛਾਡੈਜਾਂਹਿ। ਕਰਮਫਲਨਿਕਉ ੨੪੯
ਜੇਤਜੇਸੇਹੈਤਿਆਰੀਸਾਂਹਿ। ॥ ਸ੍ਵਰਗਨ
ਰਕਅਰੁਭੂਮਜੇਕਰਮਤ੍ਰਿਬਿਧਫਲਜਾਂਨ
ਕਰਮਵੰਤਵਹੈਤਹੈਸੀਨਿਅਸੀਨਹੀਸਾਂਨ
ਅਰਜਨਮੇਪੇਸੁਨਿਜੁਤੁਕਾਰਨਹੈਤਇ
ਪਾਂਚਾਕਉਸਾਂਖਾਸਿਧਾਂਤਮੇਕਰਮਸਿਧਕਉ
ਸਾਚਾ। ॥ ਅਧਿਸਦਾਂਨਕਰਤਾਜੇਹੈਕਾਰ

ਨਬਹੁਤੇਤੁਗਇ। ਨਾਂਗਬਿਧੈਬੈਪਾਰਅਰੁਪ
ਚਮਦੇਦਗਨਾਇ। ੫੯॥ ਮਨਅਰੁਬਚਨਿ
ਸਰੀਰਸਿਉਕਰਮਕਰਤਯਸਾਜਾ। ਭੁਲੇ
ਭੁਰੇਕੇਉਕਰੇਇਨਬਿਨਸਰੈਨਕਾਜਾ। ੬੦॥
ਜੋਨਰਮਾਤਮਏਕਕਉਮੰਨਤਹੈਕਰਤਾਰਿ।
ਦੇਖਤਿਹਉਦੇਖਨਨਤਿਤਨਰਮੁਦੁਰਾਵਾਰਿ।
੬੧॥ ਜਾਂਕੀਬੁਧਨਾਹੀਇਪਤਿਅਹਿਕਾਰਨਹੈ

ਰਵੇਖੇਨੀਉਸਮਾਥਿਨਾਸੀਇਕਭਾਇ
ਪਾਨਿਆਰੇਮੇਨਿਆਰੇਨਹੀਸਾਂਤਕਕਰਮ
ਬਤਾਇ॥ ਨਾਂਨਾਂਤੁਇਨਾਮੇਏਖੇਯੀਜ
ਰੇਨਿਆਰੇਗਿਆਨਾਭਿਨਾਏਖੇਸਭਨਾ
ਦੁਕਉਚਾਜਸਾਰਿਆਨਸੁਨਾਂਨਾ॥
ਪੁਰਨਜਾਂਏਕੇਮੇਥਿਨਕਾਰਨਰੇਮਿਤਾ॥
ਭਤਅਰਥਾਥਿਨਾਏਪਮਤਤਾਂਮਸਰਜਾਂ

ਨਸੁਨਿਤਾ। **॥** ਸਿਗਰਾਗਾਮਰੁਦੇਖਬਿਨ ੨੪੩

ਨੇਤਕਰਮਜੋਇਐ। ਤਨਾਫਲਾਇਛਾਕੀ

ਐਸਾਂਤਕਕਰਮਸੁਜੋਇਐ। **॥** ਜੋਕੀਜੋਕ

ਰਕਾਂਮਨਾਂਕੋਧਉਕਰਮਹੰਕਾਰਾਜਾਂਐਸਾ।

ਹਿਅਤਿਪ੍ਰਨੇਸੇਰਾਜਸਨਿਰਧਾਰਿ। **॥**

ਪਉਰਖਹਿਸਾਸੁਭਾਮਸੁਭਦ੍ਰਬਪਰਚਨਾਇ

ਚਾਰਾਜੋਕੀਜੋਅਗਿਆਨਤੇਤੁਮਸਕਰਮ

ਨਿਤਾਰਾ॥ ॥ ਪਰ ਪੀਰ ਨ ਉਤਸਾਹ ਕਉ
ਤਨੈ ਸਿਰ ਅਤਿ ਕਾਰਾ॥ ਨਿਰ ਬਿਕਾਰ ਸਿਧਿ
ਅਸਿਧ ਸਮਸਾਂਤ ਕਕਰ ਮਕਰ ਤਾਰਾ॥ ॥
ਗਰੀਚਾ ਹੋ ਕਰਮ ਫਲ ਲੁਭ ਕਹਿੰਸ
ਕਹੋਇ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਿਜੁ ਗਤਿ ਅਸੁ ਚਰ
ਜ ਸੁਕਰ ਤੁਝੋਇ॥ ॥ ਬੁਧ ਬਿਨ ਰਹੈ ਬਿ
ਬੇਕ ਬਿਨ ਸਠ ਮਾਲ ਸੀ ਨਿਤਾ॥ ਸਕੁ ਤੀਕਿ

ਨਿਦਾਕਰੈ ਅਰੁ ਬਿਖਾਵੈ ਜੋ ਚਿਤਾ॥ ੨੪੪
ਕੈ ਦਿਨ ਕੇ ਕਾਂ ਅਕਉ ਬਹੁਤ ਲਗਾਵਤ ਬਾ
ਗਾਤਾਂ ਹੀ ਸਿਉ ਸਭ ਕਹਤ ਹੋਇ ਚਿਤਾਂ ਅਸ
ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੨੪੫॥ ਬੁਧ ਅਰੁ ਧੀਰ ਜਤੀਨ
ਬਿਧੋ ਹੋਤ ਜਗੁ ਫਕੈ ਭਾਇ॥ ਨਿਅਰੋ ਨਿਅ
ਰੋ ਸਭ ਕਹਤ ਤੇਹ ਮਤੁ ਮਹਿ ਸੁਨਾਇ॥ ੨੪੬॥
ਕਾਜ ਅਕਾਰ ਜਥੈ ਅਭੈ ਅਉਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤ

ਨਿਵਿਰਤਾ ਜਾਂ ਨੇ ਬਿਪਾਸ ਮੁਕਤਿ ਨੇ ਸਾਂਤ ਕ ਬੁਧ
ਕੀ ਬਿਧ ॥ ੨ ॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਕਉ ਲਾਖੇ
ਕਾਨ ਅਕਾਰ ਜਾਨਾ ਨ ਜੈ ਸੇ ਤੁਝੇ ਸੇ ਗਨ ਬੁ
ਧਰਾਨ ਸੀਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਨ ਨਿਪਾਪ ਨਿਪੁ
ਨ ਕਰਿ ਤੇ ਆਰਿ ਅੰਨੀ ਲੇਇ ॥ ਲਾਖੇ ਅਰ
ਬ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਸਰੂਪ ਧਿਤਾਂ ਮਸੀ ਮੇਇ ॥ ੪ ॥
ਜਾ ਸੇ ਉਇ ਦ੍ਰੋਹ ਕ ਕੋਚਿਤ ਕ੍ਰਿਅਾ ਅਰੁ

ਪ੍ਰਾਂਤਾਨੇਗਨੁਗਤਿਨਿਜਨਲਮਹਾਂਪੀ ੨੪੫
ਰਜਸਾਂਤਕਮਾਂਨਾ॥ ਧੀਰਜਮਹਾਬਲ
ਰਕਾਂਮਕਉਜੇਓਧਰਤਯੇਮਾਇ। ਚਾਰੇਫ
ਲਪਰਸੀਗਤੇਧੀਰਜਗਨਸਕੁਇ॥
ਜੇਭੈਸੇਕਬਿਖਾਦਮਦਸੁਪਨਮਾਂਤਿਠਹਿ
ਗਤਿ। ਦੁਸਟਬੁਧਜਾਂਨੈਨਹੀਧੀਰਜਤਾਂਮ
ਸਜਾਤਿ॥ ॥ ਅਬਮਹਾਨਕੋਪੈਸੁਨੇਸੁ

ਖਕੇਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾਨਾਂਕੇਅਕ੍ਰਿਮਾਸਕੀਏ
ਤੇਦੁਖਕੇਰੋਇਨਿਦੁਰਾ॥ ਪਹਿਲੇਤਉ
ਦੁਖਸੇਲਗੇਫਿਰਮੀਮ੍ਰਿਤਸੇਜਾਇਸੇਸੁਖ
ਸਾਂਤਕਰੀਕਹਿਓਬੁਧਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋਇ॥
ਇੰਦ੍ਰਿਯਬਿਖੇਸੇਜੇਗਤੇਪਹਿਲੇਮੀਮ੍ਰਿ
ਤਸਮਾਂਨਾਪਾਛੇਜੋਬਿਖਸੇਲਗੇਸੇਰਾਜ
ਸੇਸੁਖਜਾਂਨਾ॥ ਪਹਿਲੇਅਰੁਪਾਛੇਦੁ

ਖਦੋਸੇਹਤਕਰੇਜੁਕੋਇਪਤਿਦ੍ਰਾਮੀਸੰਪਰ ^ਲ ੨੪੬
ਮਾਦਿਸੋਰੁਇਓਤਾਂਮਸੀਸੇਇ॥ ਸੋਪੁਰ
ਮੀਮੇਕਛੁਨਹੀਸੁਰਮੇਅਰੁਆਕਾਸ॥ ਸਤ
ਜੁਇਨਤੀਨਹੁਗੁਨਨਬਾਪਿਓਮਾਇਆ
ਭਾਸਾ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਵਿਜਅਰੁਖੜੀਬੈਸਕੇਅਉਰ
ਸੁਦ੍ਰਕੇਕਰਮਾ॥ ਨਿਜਸੁਭਾਇਗੁਨਮਿਉਭੁਏ
ਨਿਆਰੇਨਿਆਰੇਧਰਮਾ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਦਮਅਰੁ

ਸਮਤਪੋਸੇਚਪੁਸਰਲਤਾਂਜਅਤਿਸਾਂਤਿ
 ਆਇਸਟਾਰਿਆਮਾਂਨਾਬਿਰਿਆਮਾਨਯਹਿਬ੍ਰਹਮ
 ਕਾਰਮਕੀਰ੍ਤਾਂਤਾ॥੧॥ ਸੁਰ ਤੇਜਧੀਰ
 ਨ ਜਚਤੁਰਜੁਧਮਾਂਪ੍ਰੰਪਰਾਇਆਵੇਹਠਕੁਰਾ
 ਈਸਿਉਰਹੈਖੜੀਕਰਮਸੁਰਾਇਆ॥੨॥
 ਖੇੜੀਗੋਰੀਖਆਬਨਜਬੋਸਕਰਮਇਹਦ
 ਈਸੁਰਹਿਕੀਸੇਵਾਕਰੈਸੁਨ੍ਹਕਰਮਇਹੁਰਾਇ

ਅਪਹੇਅਪਹੇਧਰਮਤੇਸਿਧਲਏਸ ੨੪੭

ਭੋਕੇਇਸੇਬਿਧਅਬਮਧੇਸੁਨੇਕਰਮਸਿ

ਧਾਨਿਉਯੋਇ ੨੪੮ ਜਾਂਤੇਉਪਜਾਤਿਨਿਉ

ਸਰੁਨਿਨਕੀਨਿਬਿਸਥਾਰਿ। ਕਰਮਕਰੇਤ

ਕਉਯਨੇਸਿਧਲਏਨਿਰਧਾਰਿ ੨੪੯ ਨਿ

ਕੋਹੇਇਧਰਮਤੇਅਲਪਕੁਲੇਨਿਜਾਧਰ

ਮਾਕਫੁਪਾਧਾਵੈਨਹੀਕਰਤਮਪੇਨਕ

ਰਾਗਾ॥ ਦੁਖਸਹਤ ਨਿਜ ਕਰਮ ਲਖਰ
ਤੇ ਨਿਵਾਰਿਤਿ ਆਗਾ॥ ਦੁਖ ਭਰੇ ਆਰੰਭੁ ਸਭ
ਪੁਨਸਹਤ ਜਿਉ ਆਗਾ॥ ਏਰਾਨ ਬੁਧ
ਕਹੁ ਨਹਿ ਕਰੈ ਜੀਤੇ ਮਨਿ ਨਿਜ ਆਸਾ॥ ਪਰ
ਮਸਿਧਨਹਿ ਕਰਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਕਰਿ ਸਿਨਿਆ
ਜਾ॥ ਸਿਧ ਪਾਇ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਜੈਸੇ
ਪਾਵੈ ਸਾਗਾ॥ ਕਹਿ ਓਨ੍ਹੁ ਉਸੈ ਛਪ ਸਿਉ ਨਿ

ਸਟਾਗਿਆਂ ਨਵਿਚਾਰਿ॥ ੫੫॥ ਜੁਗਤਰ ੨੪੮

ਤੇ ਬੁਧਾਸਿਧਮਤਿ ਪੀਰ ਜਾਸਿ ਉਮਨਧਾਰਿ

ਸਬਦਿ ਆਦਿ ਬਿਖਿਆਤ ਜੋਗਾਦਾ ਦੇਖ

ਕਉਮਾਰਿ॥ ੫੬॥ ਰਹੇ ਦੁਰਿ ਬੈਠੇ ਕਾਂਤ ਮ

ਹਿਲ ਪੁਅਰ ਮਨਿ ਜੀਤਾ ਧਿਆਨ ਜੋਗ

ਤਤ ਪਰਸਦਾ ਜਹਿ ਬੈਗਾਗ ਕੀਰਤਿ॥

੫੭॥ ਕਾਂਮ ਪਰਗਿ ਹੋਏ ਪਬਲ ਨਰ ਬਾ

ਵਰਮਰੀਕਾਰਾਮਮਤਾਤਨਿਨਿਰਮਲਰ
ਯੋਸਾਂਤਬ੍ਰਹਮਾਯਹਸਾਰਾ॥੫੫॥ ਬ੍ਰਹਮਬੁ
ਇਥਿਪ੍ਰਸਿਨਮਨਸੋਚਨਕਰੈਨਚਾਹਿ॥ਸ
ਭਨੀਵਨਕਉਸਮਲਘੋਪਾਵੈਕੁਗਤਿਪ੍ਰ
ਵਾਹਿ॥੫੬॥ ਪਰਾਕੁਗਤਿਅਤਉਚਹੈਤਾਂ
ਮੈਕਉਨਹੈਤਾ॥ਸਤਿਸਿਗਾਤਿਤੇਪਾਈਏ
ਬਸੇਪ੍ਰਮਕੇਖੇੜਾ॥੫੭॥ ਮੈਕਉਨਾਂਨੇਕੁਰ

ਤਕਰਿ ਜੀਵਹਿ ਸਿਉ ਜਾਗਹਿ ਮੇਰਿ ੨੪੯
ਜਾਂ ਨ ਕੈਤ ਤਾ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਕਰਾਇ
ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਉ ਨਿਤ ਕਰੈ ਮੇਰੇ ਆਸੇ
ਪਾਇ ਮੇਰਾ ਸਾਇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਅਛੈ ਪਦਵੀ
ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮੇਰੇ ਸਿਉ ਕਰ ਮਧਰ
ਮੇਰੇ ਨਿਤ ਪਰਤਾ ਲੇਹਿ ॥ ਧੁਧੇ ਜੋਗ ਸਿਉ ਮੇ
ਵਕਰਿ ਮੇਰੀ ਮਹਿ ਨਿਤ ਡੇਰਿ ॥ ੭ ॥ ਮੇਰੇ

ਜਾਇਤੇ ਵਿਗਸੁ ਰੁਤਰਜੈ ਤੈ ਆਨਿਆਸਾ॥
ਅਹਿਕਾਰ ਤੇ ਬਿਨਸੁ ਲਹਿ ਜੇ ਵਤਿ ਜੈ ਅਨਿ
ਆਸਾ॥ ੩੦॥ ਲੜਉ ਨਹੀ ਤੁਇ ਉਕਹਤਿ
ਕਉ ਅਹਿਕਾਰ ਕਉ ਮਾਂਨਾ॥ ਇਹੁ ਤੈ ਅਬ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਲੜਵੇ ਮਾਂਨਾ॥ ੩੧॥ ਅਰਜਨ
ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਸਿਉ ਤੁਰਖਿ ਓਹੈ ਮੇਰਿ ਹਾਰ
ਰਿਉ ਨ ਚਾਹਤੈ ਮੇਰੇ ਪਰਵਸ ਕਰਿ ਯੋਇ

॥ ॐ ॥ ਟੀਸਰਸਰੁ ਕੇਹੀ ਅਮੈ ਅਰਜਨ ॥ ੨੫॥

ਰਹਤਿ ਸੁਰੂ ਕ੍ਰਮਾ ਜੀਵ ਕ੍ਰਮਾ ਵਤ ਹੈ ਸਦਾ ਕ
ਰਿਆਇਆ ਮਾਰੂ ਕ੍ਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹੋਇ ਸਦਾ ਹ
ਰਿਕੀ ਸਰਨਿ ਅਰਜਨ ਤੂ ਸਤੁ ਰੂਪਾਇਆ ਮ
ਥਿਨਾ ਸੀ ਬਿਰਸਾਂਤਿ ਪਦਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਪ
ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨ ਕਹਿਓ ਤੇ ਸਿਉ ਜੁ ਮੈ
ਸੋ ਜਗ ਪ੍ਰਗਾਇਓ ਨ ਪਰਿਯੋਜਨਾਂ ਨੈ ਸੋਈ ਕ

ਚੇਨਾਹਿਸਰਿਓਨੀਆਮਾਂਹਿ। **੨੫** ਜੇ
ਕਛਹੈਸਰੁਤੇਨੁਰਿਓਪਰਮਵਚਨਮੇਮਾਂਨ
। ਤ੍ਰਿਵਿਰੁਬੁਧਜੁਮੀਤਹੈਤੇਕਉਕਹਤਬਖੰ
। **੨੬** ਮੇਕਉਜਨਤੁਸਤਹੁਇਮੇਹੀਮੇ
ਮਨਰਾਖਾ। ਅੰਤਸਮੇਹੀਮੇਰਿਮੇਪਿਆਰੇ
ਤੁਮਇਹਸਾਖਾ। **੨੭** ਸਰੁਧਰਮਨਕੋਤਿ
ਆਗਕੇਮਮਸਰਨੀਤ੍ਰਿਮਾਇ। ਦੁਰਕਰਤ੍ਰਿ

ਸਤੁਪਾਪਹਉਸੋਕਤਐਯਾਭਾਇ॥ ੨੫੯

ਜਾਂਕੇਤਪਨਹਿਕੁਗਤਨਹਿਅਰੁਗਰਮੇ
ਵਾਨਾਂਹਿ॥ ਤਾਂਸਿਉਤੂਇਹਮਤਕਰੋਮੇ
ਖੀਜਗਮਾਂਹਿ॥ ਮੇਕੁਗਤਨਿਸਿ
ਉਜੇਕਹੈਪਰਮਦੁਰਿਉਇਹਗਿਆਨ॥
ਸੋਮੇਰੀਕੁਗਤਹਿਲਹੈਸੋਮੇਰਹੈਨਿਦਾਂਹਿ
॥ ਮੇਕਉਪਿਆਰੋਬਹੁਵਿਵਹੁਉ

ਪਿਆਰੇ ਹੁਤਾਂਗਿ। ਵਹੁ ਮੁਹਿਗਾਖਤਤੀ
ਅਮਰਿਹ ਉਗਾਖਿਤੀਆਵਾਂਗਿ॥੨੧॥
ਧਰਮ ਬਾਦੇ ਕੇ ਮੇਕ ਰਿਉ ਪੈਕੇ ਜੁਕੇ
ਉਜਾਂਨਾ। ਰਿਅੰਨ ਜਗਤਿ ਨੂੰ ਜਾਨਿ
ਉਇਹ ਮੇਰੇ ਮਤ ਮਾਂਨਾ॥੨੨॥ ਸਰਧਾ ਜੁਤ
ਦੁਖ ਲਾਖਿਨਾ ਤਾਂਗਿ ਸੁਨੈ ਕੋਇ। ਪੁਨ ਵੇ
ਭੋਲੇ ਕਨਿ ਲਏ ਮੁਕਤ ਜੁਤਾਂ ਕਉ ਹੋਇ॥੨੩॥

ਚਿਤ ਇਕਾਗ੍ਰ ਹੋਇ ਸੁਨਿ ਓਭੈ ਅਰਜ ॥ ੨੫੨ ॥
ਨਾਇਹ ਧਰਮਾ ਮਿਟਿ ਓਮੋ ਹਿਅ ਰਿਅੰਤ
ਤਮ ਅਰਛੁ ਟਿਓ ਚਿਤੁ ਰੁਰਮਾ ॥ ੨੫੩ ॥
ਮੋਹੁ ਗਇ ਓਆਟਿ ਸੁਰਤ ਅ
ਬਹੁ ਸੀਭੁ ਗਵਾਨਾ ਭਇ ਓਨ੍ਹਾ ਰਿਸਿ ਦੇਹਿ
ਮਮਤ ਉਆਰਿਅਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ੨੫੪ ॥
ਹਰਿ ਅਰਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ਯਹਿ ਸੁ

ਨਿਜੁ ਮੇਯਾ ਕਾਇਆ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਅਨੂ
ਪ ਅਤਿ ਰੋਮ ਹਰਖ ਚਿਤ ਚਾਇਆ ॥੨੩॥ ਪ
ਰਮ ਦੁਰਿਓ ਮਤ ਇਹੁ ਜੁ ਮੇਸੁ ਨਿਉ ਬਿਅ
ਸ ਪਰਸਾਇਆ ਜੇਗੇ ਸੁਰਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੂਨਿ
ਜਾਮੁਖ ਕਹਿਓ ਬਿਬਾਨਾ ॥੨੪॥ ਅਨੁਕੁ
ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੋ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਹਉ ਤਾਂ
ਹਿ ਹਰਖ ਹੋਤੁ ਮੇਕ ਉਮਹਾਂ ਬਿਸਮੇ ਕੇ ਨਿ

ਰਬਾਰਿ॥੨੮॥ ਬਾਰਬਾਰਸਿਮਰਤਿਨਾਦ

੨੫੩

ਉਦਾਸਿਬਾਦਹਗਾਜਾਹਰਖਹੋਤਮੋਕਉ॥

ਹਾਂਅਤਿਪਵਿਤ੍ਰਕੋਸਾਜਾ॥੨੯॥ ਜੋਰੋਸੁਰ

ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜਾਅਰਜਨਰੂਜਾਠਉਰਾਤਹੰ

ਬਿਜੈਅਗਨਿਤਹੈਅਟਲਸੇਪਦਾਅਉਰ

॥੩੦॥ ਏਹੁਗੀਤਅਦੁਭੁਤਰਤਨਸ੍ਰੀਨਾਮ

ਕਹੀਦੁਖਾਂਨਾਬਾਰਬਾਰਨਿਰਧਾਰਕੀਪ

ਗੁਰਗਤਿ ਕੋ ਗਿਆਨਾ॥੨੧॥ ਗੁਰਗਤਿ
ਅਰਧੀਨਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨਜੂਇਹ ਕੀਨੋ ਨਿਰ
ਧਾਰਾ ਕਰੇ ਗੁਰਗਤਿ ਇਛਾ ਸਹਤ ਇਹੀ
ਬੇਦ ਕਉ ਸਾਗ॥੨੨॥ ਕ੍ਰਿਸਨਜੂ ਅਰਜਨ
ਸਿਉ ਕਹੈ ਕਾਰਨ ਵਾਕਾ ਬਿਲਾਸਾ ਰੀਤ
ਕੀਟੀ ਕਾ ਕਰੀ ਇਹ ਜਸ ਵੈਤ ਪ੍ਰਕਾਸ॥
੨੩॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ

ਤਿਸੁ ਬਹੁਮੁ ਕਿਤਿ ਨਾ ਭਿੰਨਿਤੁ ਸਾਸਾ
 ਸੀ ਭਿੰਨਾ ਅਨਾਧਾ ਸਾਧੁ ਨੇਪੁਰਿ
 ਅਨਾਧਾ ਰੀਤੁ ਮੁਸਾਫਰਿ ਧਿਅਾਇ
 ॥੧੮॥ ਮਾਰੋ ਅਠਾਰਵੇ ਧਿਅਾਇ ਕਮਰ
 ਤਮਚਲਿਆ। ਸੁਖਾ ਭੀਤਿ ਭੀਤਿ ॥
 ਹੇਲਾ ਫੁਮੀਅਬ ਮੇਅਠਾਰਵੇ ਧਿਅਾਇ ਕਾ
 ਮਹਾਤਮ ਕਰੋਹੋ ਤਿਸੁ ਫੁਲ ਕਰਿ ਜੈਸੇ

੨੫੪

ਭੁਨਦੀਆਂ ਮੇਸ਼ੀਰੀਰਾਜੀ ਸਿਸਟਿਹੋ॥
ਜੈਸੇਸਰਛੇਤ੍ਰਮੇਹਰਿਦੁਆਰਿਸਿਸ
ਵਿਟਹੈ ਜੈਸੇਸਰਬਤੀਰਬੀਧੇਪੁਹਕਰਸੇ
ਸਟਹੈ ਜੈਸੇਸਰਬਪਰਬਤਮੇਕੈਲਾਸ
ਪਰਬਤਮੇਸਟਿਹੈ ਜੈਸੇਸਰਬਰਖੀਸ
ਰਾਮੇਨਰਦ ਸਿਸਟਿਹੈ ਜੈਸੇਸਰਭੁਮਨੀ
ਸਰਮੇਬਿਆਸਸੇਸਟਹੈ ਜੈਸੇਸਰਬ

ਥਿਛਾ ਮੇਧਿਪਲਤੁ ਲਾਸਿ ਸਿਸਾ ਟਿਓ ਜਿਸੇ ॥ ੨੫੫ ॥
 ਸਭੁਪਸੀਆ ਮੇਕਾਂ ਮਧੇਨ ਸਿਸਾ ਟਿਓ ॥ ਤੇਸੇ
 ਹੀ ਸੀਰੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਸਭੁ ਧਿਆਵੈ ਅਠਾਰ ॥ ੨ ॥
 ਵਾਧਿਆਇ ਸਿਸਾ ਟਿਓ ਸੇਤੂ ਅਠਾਰ ਵੇਧਿ
 ਆਇ ਬਾਮਹਾਤ ਮਸ਼ਵਨ ਕਰਿ ॥ ਸੁਮੇਰਪ
 ਰਬਤ ਉਪਰਿ ਦੇਉ ਲੋਕ ਤੇ ॥ ਤਹਾਰਾ ਜਾਇ
 ਦੁਕੁ ਮੇਰ ਬਰਫਾ ਅਰੁ ਵਛਤਹਾਂ ਅਉਰ ਭੀਸ
 ਭੀ ਦੇਉ ਤਾਹੇ ॥ ਤਿਨਾ ਕੇ ਉਪਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ

ਭਾਇਕ ਦੇ ਨਤਹਾਂ ਰਾਜਾਇ ਦ੍ਰਬੇਠਾਬਾ॥
ਤਹਾਂ ਅਉਰ ਕੁਇ ਦ੍ਰਤਾ ਬੇਠੇਬਾ॥ ਤਹਾਂ ਉਰ
ਬਸੀਅਪਛਰਾ ਸੀਰੀ ਤਕਰਦੀ ਬੀ॥ ਅਰੁ
ਰੀਧਰ ਬਕੀਰ ਤਨਿ ਕਰਦੇ ਬਾ॥ ਤਾਂ ਬਡੇ ਬਿ
ਨੇ ਲਾਸੀ ਮੇਰਾ ਜਾਇ ਦ੍ਰਬੇਠਾਬਾ॥ ਇਤੁ ਮੇਰਾ
ਰਪਾਰਖ ਦਬਿਬਾਨ ਉਪਰਿ ਇਕ ਚੜ੍ਹਤੁ ਜ
ਰੁਪਾਰੇ ਤਿਸ ਕੇ ਲੀਏ ਜਾਵੇ ਬਾ॥ ਤਾਂ ਸਤੁ
ਨਾਵੇ ਦ੍ਰਤਿ ਮਾਕਾਏ ਪਾਰਖ ਦਕਿਸ ਕੇ

ਲੀਏ ਅੰਦਰ ਦੋਹਾ ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਧਾ ਰਖ ਦਾਇ ੨੫੬

ਬਾਂਸ ਨਨੀ ਕਲੇਆਏ ॥ ਤਾਂਗਾ ਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋ

ਹਾਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਤੂੰ ਇਸਾਇ ਦ੍ਰਾਸ ਫਤੇ ਉਠ ਖੜਾ

ਤੋਹੁ ॥ ਇਸ ਕੋ ਬੇਠ ਫਤੇ ਹੁ ॥ ਇਤਨੀ ਬਾਤ

ਸੁਫਤੇ ਹੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ॥ ਉਸ

ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਕੋ ਬਿਬਾਂਸ ਤੇ ਲੇਕਾਰਿ ਇੰਦ੍ਰਾਸ

ਫਾਪਰਿ ਬੇਠਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਕੁਹਾ ਤੇ ਪ੍ਰੇ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਤਿ ਨੀ ਇਹ ਕਉ ਨ ਤੇ। ਅਰੁ ਇਸ
ਸਾ ਕਉ ਫਾਪੁ ਨ ਕੀਆ ਥਾ। ਜੀ। ਇਹੁ
ਦ੍ਰਾਸਨੁ ਕਾ ਅਸਿ ਕਾਰਿ ਭੁਇਆ ਹੋ ਜੀ।
ਮੇਰੇ ਜਾਂਗੇ ਤਾ ਇਸ ਕੋ ਟੀਤੀ ਰਬ ਤਪੁ ਬ
ਤ ਜਗੁ ਨ ਹੀ ਕੀਆ। ਕਦੀ ਬਨਾਰ ਸੀ ਤ
ਰ ਬਨ ਹੀ ਕੀਆ। ਕਦੀ ਬਨੇ ਸਰ ਮਹਾਂ ਦੇ
ਦਰਸਨੁ ਨ ਹੀ ਕੀਆ। ਕਿਸੀ ਠਾਕੁਰ

ਦੁਆਰੇ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ॥ ਕਦੀ ५१

ਅਨਿਦਾਨੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ॥ ਕਦੀ ਰੂਮ ਦਾਂ ਨ

ਨਹੀ ਕੀਆ ॥ ਕੇਈ ਗਉ ਦਾਂ ਨਹੀ ਕੀਆ

॥ ਕਦੀ ਸਾਧਸੀਤ ਕੀਸੇ ਵਾਨਹੀ ਕਰੀ ॥ ਕ

ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਨਹੀ ਨੀਵਾਏ ॥ ਕੇਈ ਤਲਾਖ

ਕੁਆਨਹੀ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਕਦੀ ਅਰੁ

ਦਾਂ ਨਹੀ ਕੀਆ ॥ ਇਤਨਿਆ ਪੁਨਐ ॥ ਇ

ਸਤ ਕੋਈ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਕੀਆ ਨੀਆਇ ਜਨੇ
ਇਨ੍ਹੇ ਲੋਕ ਕਾਰਜ ਭੁਇਆ ਹੋ ਜੀ॥
ਸੇ ਕਿਸ ਪੁੰਨ ਤੇ ਭੁਇਆ ਹੋ ਜੀ। ਹਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਪਾਤਿ ਜੀਤੁ ਮਤਿ ਕਾਲ ਨਰ ਸੀ ਹੋ ਜੀ॥ ੩
ਮਾਰੀ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋ ਜੀ॥ ਇਹ ਸੀ ਸਾਮੇ
ਗਾਨਿ ਦੁਰਤ ਕਰੇ॥ ਇਸੇ ਸਾਕ ਉਨ ਪੁੰਨ
ਕੀਆ ਹੋ ਜੀ॥ ਭਾਂਬੁ ਸਪਤਿ ਕਹਾ ਹੋ ਰਾਜ

ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਫਲ ਦਾ ਇਸ ੨੫੮
ਤਾਪੁ ਨ ਕੋਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਆਗਾ ਕਿਸ ਕਰਿ ਇ
ਦ੍ਰੁਸਟਾ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੁਇ ਆਉ।
ਹਬਾਰਤਾ ਤੁਸੀਂ ਨਾਗਾਂ ਇਰਨੀ ਤੇਜਾਇ
ਕਰਿ ਪੁਛਾ ਤਾਇ ਦ੍ਰੁਸਤੀ ਦੇਵਤਿ ਮੋਕੇਸੀ
ਗਲੇ ਕਰਿ ਸੀ ਨਾਗਾਂ ਇਨੀ ਪਾਸ ਮਾਇਰ
ਗਨ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੀਆ ਅਰੁ ਰੰਗ ਉਤ ਕਰੀਆ ਬ

ਪੁਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕਾਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰਤ ਭਇ
ਆਕਾਸਿ ਹੋਇ ਵਜੀਤੁ ਮਨ ਤਿਰਜਾ ਮੀ
ਤੁਜੀਏ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਿ ਆਇ ਆਹ
ਜੀਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਂ ਇਹ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੁ ਕਿ
ਆਕਾਸਿ ਵਜੇ। ਤਾਂ ਇਕ ਕਹਾਹੇ ਸ੍ਰੀ ਵੀਰ
ਨਾਥ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਚਾਰ ਪਾਰਖਾਇ ਕਰ
ਕਰਤੁ ਜਾਪਾਰੇ ਤਿਸ ਕੋਲੇ ਆਏ ਤੇ। ਜੀ।

ਮੇਨੂੰ ਕਹਿ ਆਤੁ ਇਨ੍ਹਾ ਸਫਤ ਉਠ ਪੜ੍ਹੋ ਹੁੰਦੁ ਚਪੜ

ਆਇਸ ਕੋ ਬੇਠ ਫਰਦੇ ਹਿ। ਉਸ ਕੋ ਤੇਜ ਆਹੇ

ਮੇਠ ਹਿ ਆਨਗਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਿ

ਏਹ ਬਰਾਸੀ ਸਾਹੇ ਪਾਨੀ। ਜਾਂ ਮੇਏ ਕੋ ਕੁਸ ਉਂਜਾ ਮੇਏ

ਗੁਕਰੇ ਬੇਤਾਂ ਮੇਏ ਇਨ੍ਹਾ ਸਫਤ ਪਾਇਆ ਬਾਨੀ

ਆਇਸ ਤਾਇ ਕਜ ਗੁਭੀ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਜੀ। ਮੇ

ਨੂਇਸ ਬਾਤ ਦਾ ਅਸ ਚਰਜੁ ਲਾਗੁ ਰਹਾ ਹੈ

ਜੀ॥ ਇਸ ਅੰਗੇਸਾ ਕਉ ਫਕਰ ਮੁਕੀ ਆਹੈ
ਸ ਜੀ॥ ਜੀ॥ ਪਰਮ ਕਰਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਸਵਾ ਪਰਮਾ
ਇ ਬੈਠਾਹੈ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕਹਾ
ਹ ਸਿ ਕੋਹੈ ਇੰਦ੍ਰ ਇਸ ਬਡਾ ਪੁਨਿ ਕੀ ਆਹੈ ਗੁ
ਪਤਿ ਪਰਮੁ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਇਸ ਕੋ ਪਰਮੁ ਕਉ
ਮੇ ਜਾਂ ਫਕਦਾਹਾਂ॥ ਜਾਉ ਜਾਂ ਫਕਦਾਹੈ॥ ਹੇ
ਇੰਦ੍ਰ ਉਸ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੋ ਅਠਾਰਵੇ ਪਿਆ॥

ਇਕਾਪਾਠਕੀਆਂਹੋ॥ ਅਰੁ ਇਸਕੇਸਾਮੇ ੨੬

ਭੋਗਾਕੀਕਾਂਮਨਾਰਹੀਥੀ॥ ਜਾਂਇਸਦੇਹਛਕੀ
ਤਾਂਮੈਪਾਰਖਦੁਕੈਕਹਾਤੁਮਜਾਇਕਰਿ। ਇਸ
ਕੋਇਦ੍ਰਾਸਟੁਬੇਠਾਇਆਵੇ॥ ਏਹਾਇਦ੍ਰਾਪੁ ਪਰਿ
ਹੀਕਾਰਾਜੁਕਰੇ॥ ਤਿਰੁਰੇਮਤੁਇਤਿਤੇਰਾਇ
ਦ੍ਰਾਸਟੁਲੈਦਨਾਤੀ॥ ਅਰੁਸਕੁਸਮਿਰੀ
ਇਸਕੋਭੋਗਾਕੀ। ਲਿਆਇਦੇਰਿ। ਜਾਇ

ਜਕੀਮਨਸਾਭੇਗਾਤੇਬਿਕਤੋਰਵੈਰੀਤਾਂਮੇ
ਇਸੇਕੇਬੈਰੁਠਕਾਅਧਿਕਾਰੀਕਰਾਗਾ॥੨॥
ਇਤਨੀਬਾਤਸੁਫਕਰਿਇੰਦ੍ਰਨੰਦੰਤਕ
ਗੀਅਗਰਿਅਮਾਮਾਂਨਕਰਿਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਕੋਅ
ਇਮਾਭੇਗਾਕੀਸਮਿਰੀਅੰਨਿਦਿਤੀ॥
ਭੇਗਾ ਨਤਰਕੁਜਤਾਵਹੁਭੇਗੈਲਾਗਾ॥ਤਾਂਸੀ
ਨਾਰੰਇਫਜੀਕਹਾਏਲਫਮੀਤੋਨੁਸੀਚੀ

ਤਾਨੀਕੇਅਠਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲੁਕਹਾ ੨੬੧
 ਏਸੇਤੈਸੁਨਿਆਹੈ॥ਅਬਜੇਸਾਧਬੇਸਨੇ
 ਅਤੀਤੁਗ੍ਰਿਹਸਤੀਜੋਕੇਈਸੀਰੀਤਧੀ
 ਕੇਅਠਾਰਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਰੇਹੈ॥ਯਾ
 ਸਵਰਕਰੇਹੈ॥ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਤਿਨਕਾਫਲੁਅ
 ਬਤੁਮੇਸੁਨਾਵੇ॥ ~~ਸਿਰੀਸਕਰਾਵੇ~~ ਘਰੁ
 ਤਿਸੀਕ੍ਰਿਸਨਭੁਗਵਾਂਨੀਕਹਾਹੈਲਫਲੁ

ਸੁਲਸਾਪਸਤਮਤੀਤਰਿਸਤੀਸ੍ਰੀਰੀ
ਤਾਨੀਕਿਅਠਾਰਵੇਧਿਅਾਇਕਾਪਾਠਕਰੇ
ਜਾਸੁਵਫਕਰੇਹੈ। ਤਿਨੋਕੇਸਹਿਸਅਸਮੇਧ
ਜਾਹੁਕਰੇਕਾਫਲੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਲਰੇਹੈ। ਅਨੇਕ
ਤਪਸਿਆਕਰੇਕਾਫਲੁਲਰੇਹੈ। ਅਰੁਕੇਟ
ਕਪਲਾਰਾਉਦਾਨਕਰੇਕਾਫਲੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ
ਲਰੇਹੈ। ਜੇਕੇਈਨਿਤਾਪ੍ਰਤਰੀਤਾਕੇਅਠ

ਰਾਹੀਧਿਆਇਵਾਕਾਪਾਠਕਰੇਯੋ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਿ
 ਤਕਰਿਜੋਸੁਵਫਾਕਰੇਯੋ॥ ਤਿਸਕੇਭੀਸੁਭ
 ਲਾਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਹਿਰੇ॥ ਅਰੁਬੈਕੁਠਗਾਮੀਹੋ
 ਵੇਗਾ॥ ਇਤਨੀਆਠਉਰਪਵਿਤ੍ਰਬਿਖੇਬੈ
 ਠਕਰਿਸੁਵਫਾਕਰੇਯੋ॥ ਤਿਸਕੇਭੀਫਲੁਪ੍ਰਾਪ
 ਹੋਵੇਗਾ॥ ਅਰੁਬੈਕੁਠਗਾਮੀਹੋਵੇਗਾ॥ ਇ
 ਤਨੀਆਪਵਿਤ੍ਰਠਉਰਗਬਿਖੇਬੈਠਕਯੋ॥
 ॥ ਸ੍ਰੀਗੰਗਾਜੀਕੋਤੀਰਥਪਰਿਇਹੋਕੁਲ

ਪਾਠਕਰੇਯੋ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਿਤਕਰੇਯੋ॥

ਸੀਕੋਪਾਸਾਯਾਠਾਕੁਰਦੁਆਰੇਪਾਸਹਿਕੇ
ਪਿਪਾਲਕੋਪਾਸਾਹਿਕੇਬਣਕੋਪਾਸਜਹਾਂ
ਤਹਾਂਉਤਮੁਠਉਰੇਦੇਤਹਾਂਬੈਠਕਾਰਿਪਾ
ਠਕਰੈ॥ਤਾਂਨਿਤਨੇਕਲਜਗਕੋਪੋਰਧਾ
ਪਪ੍ਰਾਂਟੀਕੋਕਰੈ॥ਤਿਨਾਕੋਦੁਖਾਂਤੇਮੁਕ
ਤਿਹੈਵੈਗਾ॥ਕਈਪ੍ਰਕਾਰਕੀਅਪਦਾਤੇ
ਮੁਕਤਹੈਵੈਗਾ॥ਸਭਨਾਦੁਖਾਂਤੇਸੇਛੁਟੇ
ਗਾ॥ਨਿਏਰਚਾਰਸਾਧਨਾਕਰੇਤਾਂਕਲਜੁ

ਗੋਕਪਾਪਾਇਸੋਕੋਬਿਆਪੋਨਾਹਿ। ਧਿਯੁਕਮੇ ੨੬੩
ਤਾਸੀਰੀਗਾਨੀਕਾਇਸਨਾਂਨਦੁਜਾਗਾਇ
ਤੀਕਾਨਾਪਾ। ਤੀਸਰੇਸਾਧਸੀਗਤਕੀਸੇਵਾ
। ਚਉਥੇਕੋ। ਬਿਦਨੀਕਾਭੁਜਨਾ। ਏਹਚਾਰੇ
ਸਾਧਨਾਨਿਤਾਪ੍ਰਤਕਰੇ। ਤਾਕੋਕੋਈਭੁਧਾ
ਪਨਾਲਾਗੇਗਾ। ਅਰੁਸੀਰੀਤਾਨੀਕਾਪਾ
ਠਾਅਵਸਕਰੇ। ਜੋਨਿਤਾਪ੍ਰਤਰੀਤਾਨੀਕਾ

ਪਾਠਕਰਨਾਮਾਇਨਾਮਹਿਅਵਸ
ਮੇਵਕਰੇ। ਪ੍ਰਥਮੇਇਕਾਦਸੀਕੋ। ਨੂਨੇਉਮਾਸਿ
ਆਕੋ। ਤੀਜੇਪੁਰਨਾਮਾਸੀਕੋ। ਚਉਥੇਸਿਰਾ
ਰਾਂਤਕੋ। ਇਨਾਇਨਾਮਹਿਅਵਸਪਾਠਕਰੇ
ਅਤਿਸਕਥੀ। ਉਕਪਲਾਰਾਉਦਾਂਨਕਰੇਕਾ
ਨਲੁਲਰੇਹੈ। ਹਿਕੇਸਿਰਾਧਵਾਲੇਇਨਪਾ
ਠਕਰੇਹੈ। ਤ੍ਰਿਜੇਜੇਪੁਰਖਇਸਪ੍ਰਾਂਫੀਕੇਪਤ੍ਰ

ਅਭਿਗਤਗਾਏਹੋਵੇਤੁਭੀਮੁਕਤਿਹੋਵੇਮਾਧੁਕੁ
 ਵਹੁਭੀਮੁਕਤਿਕੋਪਾਪਤਹੋਵੇਜੋਕੋਈਮੁਕਤਿ
 ਜੀਕਾਸੀਪੁਰਨਾਪਾਠਕਰੇਤਾਂਜੋਕਛੁਟੇਹੁਚਿ
 ਤਵੇਸੇਅਵਸਕਰਕਾਰਜਪੁਰਗਾਹੋਵੇਅਮੁ
 ਜੋਕੋਈਗੀਤਾਜੀਕੋਸੇਲਕਪੜਕਰਿਧ੍ਰੋਮੀ
 ਸ੍ਰੋਤੋਕੋਸ੍ਰਵਨਕਰਗਾਵੇਸਮਸ੍ਰਾਇਕੋਤਿਸਰੋਤੀ
 ਇਕੋਤ੍ਰਸਉਕਪਲਾਗਾਉਧਰਮਕਰੇਕਾਛੁਟੁ

ਕੜਖ

ਗੀ

ਹਬਿਲਰਾਵਾਹੈ॥ ਬਹੁਤ੍ਰਿਵਹੁਭੀਬੈਕੁਠਵਾ
ਸਿਉਹੈ॥ ਇਸਜੀਅਰੇਉਧਾਰਕਰਨਕੋਹੈ॥
ਹੇਲਛਮੀਅਰਜਨਪਾਂਡਵਕੋਮੇਰੀਤਾਕੇ
ਅਛਾਰਹੀਧਿਆਇਸੁਨਾਇਕੋਰਿਅੰਨਉ
ਪਦੇਸਕੀਆ॥ ਅਰਜਨਸੁਨਕਰਿਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
ਉਇਆ॥ ਅਰੁਮੈਤੇਪਾਸਉਪਵੇਗੁਪਤਪੂਰ
ਵਰਿਕਹੀਹੈ॥ ਰੀਤਾਜੀਕਾਮੇਸਾਫੁਲਹੈ॥

ਤਿਸਕੇਸੁਰਕਰਿਕਈਨੀਵੁਝਿਤਾਰਬੋਭੁ ੨੬੫
 ਹਿਗੋਜੇਅਹੰਪਾਪੀਚੈਤੇਭੀਸੁਰਕਰਿਕਈਤਾਰ
 ਬੋਭੁਹਿਗੋਯਾਇਹੁਸਿਸਨਰੂਪਜੇਹੈਮੇਰਾਮੁਖ
 ਤਿਸਮੁਖਾਬਿਖੇਰੀਤਾਕਾਪ੍ਰਵਾਹਿਹਇਗੋਯਾ
 ਹੋਯਾਇਨਾਜੀਅੰਕੇਪਾਨਕਰਨੇਕੋਯਾਇਹਨੀ
 ਵਾਕ੍ਰਿਤਾਰਬੋਭੁਹਿਗੋਯਾਬਹੁਨੁਬੈਕੁਠਕੋਪਾਪਤ
 ਹੋਯਹਿਗੋਯਾਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੋਪਤ੍ਰੇਤੇਮੇਸਾਖੀਨਦੇ

ਜੈਸੇ ਜਾਤ ਬੇਗੁਪ ਨੇਕਾ ਪੁਨਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੇ ਮੇਰੀ ਨਾ
ਕੁਕਮਲ ਤੇ ਚਾਰ ਕਮਲ ਉਪ ਜੈਹੈ। ਸਿਤੂਤਾ ਚ
ਭੇਦੁ ਹੈ। ਤਿਨਾ ਮੇਤ ਜੇ ਸੁਰੀਧ ਤਾਲੇ ਨੀਹੈ
। ਤਿਨਾ ਚਾਰਾ ਵੇਦ ਮਹਿ ਸੁਰੀਧ ਕੀਠ ਉਰਰੀ
ਤਾ ਸੁਥਾ ਸੁਹੈ। ਮਰੁਰੀ ਤਾ ਕੋ ਪਾਠ ਕਰਨ ਹਰੇ
ਕੋ ਪਾਸ ਮੇਨਿ ਕਟਿ ਮਾਇ ਬੈਠ ਵਾਹਿਗੋਲ ਛ
ਮੀਰੀ ਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀਹੈ। ਕਹੇ ਤੇ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਫਲ

ਨੇਤਾ ਬਹੁਤ ਉਤਮ ਹੈ। ਵਹੁਤਾਂ ਮੋਰੀ ਵਿਚ ਹੈ। ੨੬੬
 ਜੇਖ ਕੀ ਬੈਸ ਸੂਦ੍ਰ ਬੈਸ ਨੇ ਅਤੀਤ ਪਾਠ ਕਰੇ।
 ਅਵਸ ਕਰਿ ਬੈਕੁਠ ਗਾਂਗੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹੁ
 ਗੀਤਾ ਸਕਲ ਨੀਅਾਂ ਕਉ ਪਾਰ ਕਰਨ ਕਉ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਬਡੀਅ
 ਹਿਮਾਸਿ ਉਕਤਿ ਆ ਹੈ। ਅਵਸ ਕਰਿ ਚੀਤ
 ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੀਐ। ਯਾ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰੀਏ। ਤਿਨਾ

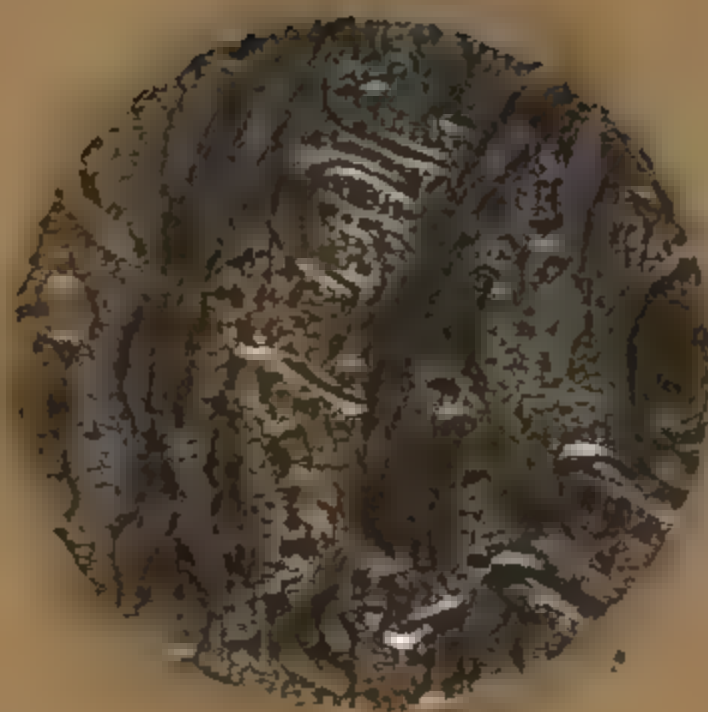
ਜੀਸਾਂ ਕਾ ਕਹਿਲਾਸਾਂ ਲੋਰੇ ਫੇਰੇ ॥੧੮॥ ਇਤ

ਮਾਧਾ ਪੁਰਾਣੀ ਸਤੀ ਫੀਸਰ ਸਿਧਾ ਫੇਰੇ

ਅਖੀ ਤੁਰੀ ਤਾਗਰ ਤਮੀਰ ਸਾਟ ਫੇਰੇ

ਫੀਸਾ ਫੀਸਾ ਪੁਤੀ ਗੁਣ ਗੁਣ ਕਾ ਫੇਰੇ

ਅੰ

M-3411

